

ပရိတ်ကြီး ၁၁ - သုတ်

အသံထွက် ရွတ်ဖတ်နည်း နှင့် မြန်မာပြန်

(ပရိတ်တော် ၁၁ - သုတ်မှ ဝိပဿနာ သို့
တက်လှမ်း ရှုမှတ်ပုံများ ပါဝင်သည်)

မဏိဇောတ

စုစာင်းပုဂံစင်သည့်

ဤစာအုပ်တွင်

ပရိတ်တော် အကြောင်း၊ သီကောင်းရေးများ
ပရိတ်ကြီး ၁၁ - သုတ် ပါဠိတော်များ
ပရိတ် ၁၁ - သုတ် ပါဠိ၏ တစ်ကြောင်း၊ ချမ်း၊ အသံထွက်များ
ပရိတ်တော် မြန်မာပြန် အစ - အဆုံး နှင့်
ဘုရားအနေကတည်းက ၊ ဘုရားပင့် ၊ နတ်ပင့် ၊
အရပ်ဆယ်ပျက်မှာ စည်းချက် ၊ သီလဆောက်တည်
ဆွမ်းတော် ၊ ပန်းတော် ၊ ရေချမ်းတော် ကပ်လှူခြင်း ၊
နတ်ပို့ ၊ ဆုတောင်း ၊ ရေစက်ချ ၊ အမျှပေးဝေခြင်း တို့ကို
အသံထွက်များ ၊ အနက်များဖြင့်
အသေးစိတ် ဖော်ပြထားပါသည်။
တစ်ဦးချင်း ရွတ်ဖတ်လိုသူများ ၊ ဝတ်အသင်း အဖွဲ့များ
ပရိတ် ပါဠိတော်များကို ရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်ကြရာ၌
အခက်အခဲ မတွေ့ ရေရန် ရည်ရွယ်၍
အထူး စီစဉ်ထားသည့် စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်။

မြေစမင်းလေတင်း စာပေ
တော်ဝင်သက္ကရာဇ်များ - ၉၂၄
တော်ဝင်တိုက်ကြီး ၊ ရန်ကင်း
၄၆ - ၀၁ - ၂၀၀၁၅၀

ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်

[ပရိတ်ပါဠိတော်များကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြရာတွင်
အခက်အခဲ တွေ့နေကြသူများ နှင့် ဝတ်အသင်းအဖွဲ့များ
အတွက်အထူးစီစဉ်ထားပြီး
ပရိတ်တော် ၁၁-သုတ် မှ ဝိပဿနာသို့
တက်လှမ်းရှုမှတ်ပုံများကိုပါ ထည့်သွင်းထားပါသည်။]

မင်္ဂလာတ

[စုဆောင်းပူဇော်သည်။]

ဖြန့်ချိရေး။

ဓမ္မခေါင်းလောင်းစာပေ

[၃ - (၀၁) ၂၉၀၁၅၈]

စာတိုက်သေတ္တာအမှတ်-၉၂၄

ဗဟိုစာတိုက်ကြီး၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူခွင့်ပြုချက် အမှတ်
[၂၁၁/၂၀၀၀ (၄)]

မျက်နှာပုံးဆိုင်ရာ ခွင့်ပြုချက် အမှတ်
[၂၀၀/၂၀၀၀ (၄)]

ထုတ်ဝေခြင်း
၂၀၀၀ ခုနှစ် ၊ မေလ (ပထမအကြိမ်)

ကွန်ပြူတာစာစီ
ARTISTIC EYES MEDIA

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်လှအောင် (၀၂၄၅၆)

မျက်နှာပုံး နှင့် အတွင်းပုံနှိပ်
သံလွင်ဦး ပုံနှိပ်တိုက် (မြ- ၀၅၈၂၉)
အမှတ် (၁၄၈) ၊ ၅၁ လမ်း ၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။

အတွင်းဖလင်
ထွန်းတောက် ကွန်ပြူတာ
အမှတ်- ၅၊ စပါယ်လမ်း ၊ ရေကျော်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်။

စာအုပ်ချုပ်
စွယ်တော်စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း (အ- ၂၉၇၂၇၅)

တန်ဖိုး
|၁၈၀ ကျပ်

▣ ဗာတိကာ ▣

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ပရိတ်ရွက်/နာ သူ အင်္ဂါသုံးပါး	
၂။	အကြောင်းပြန်ဒါန်း	၂
၃။	ပရိတ်တော်အကြောင်းသိကောင်းစရာများ	၄
၄။	ပရိတ်တော်များကို စိစစ်ပုံ	၆
၅။	ပရိတ်တော်ရွက်ဖတ်ရာ၌ ပါရမီဆယ်ပါးဖြစ်ပုံ	၇
၆။	ကြည်ညိုဖွယ် ရွက်ဖတ်ရန်	၉
၇။	ကြည်ညိုဖွယ် ပရိတ်နာသူ	၁၀
၈။	နေ့အလိုက် ပရိတ်ရွက်ခဲ့ပုံ	၁၁
၉။	ပရိတ်တော် ရွက်ချိန်ကာလ	၁၃
၁၀။	အနေကဇာတင်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်	၁၄
၁၁။	ဘုရား အနေကဇာတင်	၁၅
၁၂။	ဥဒါန်းဂါထာ	၁၇
၁၃။	ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါး၊ အဘိသေကဂါထာ	၁၉
၁၄။	အနေကဇာတင်၊ ဥဒါန်းဂါထာနှင့်အဘိသေကအနက်	၂၀
၁၅။	ရောင်ခြည်တော်ဖွင့် ဘုရားပင့် (အသံထွက်နှင့် အနက်)	၂၄
၁၆။	နတ်ပင့် (အသံထွက်နှင့် အနက်)	၂၆
၁၇။	အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စည်းချက်ဂါထာ	၂၈
၁၈။	စည်းချက်ဂါထာ အနက်	၃၀
၁၉။	သီလဆောက်တည် ၊ ဩကာသကန်တော့	၃၃
၂၀။	ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး ကပ်လှူပုံ	၃၇
၂၁။	ပရိတ်ကြီး ၁၁သုတ် ရွက်ဖတ်နည်း (ပရိတ်နိဒါန်း)	၃၈

၂၂။	မင်္ဂလသုတ် အသံထွက် ရွတ်ဖတ်နည်း	၄၃
၂၃။	ရတနသုတ် ။	၅၀
၂၄။	မေတ္တသုတ် ။	၆၁
၂၅။	ခန္ဓသုတ် ။	၆၆
၂၆။	မောရသုတ် ။	၇၀
၂၇။	ဝဇ္ဇသုတ် ။	၇၃
၂၈။	ဇေဂ္ဂသုတ် ။	၇၆
၂၉။	အာဇာနည်သုတ် ။	၉၀
၃၀။	အင်္ဂုလိမာလသုတ် ။	၁၀၂
၃၁။	ဗောဇ္ဈင်သုတ် ။	၁၀၄
၃၂။	ပုဗ္ဗဏှသုတ် ။	၁၀၉
၃၃။	ပရိတ်မရွတ်မီ ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၁၈
၃၄။	မင်္ဂလသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၂၁
၃၅။	။ ဖြစ်စဉ်	၁၂၂
၃၆။	။ မြန်မာပြန်	၁၂၄
၃၇။	။ ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး	၁၂၈
၃၈။	။ ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၁၂၈
၃၉။	။ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်	၁၂၉
၄၀။	ရတနသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၃၂
၄၁။	။ ဖြစ်စဉ်	၁၃၂
၄၂။	။ မြန်မာပြန်	၁၃၄
၄၃။	။ ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး	၁၄၃
၄၄။	။ ရွတ်ဖတ်သင့်သောအချိန်	၁၄၃
၄၅။	။ ဝိပဿနာရှုမှတ်ဖွယ်	၁၄၄
၄၆။	မေတ္တသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၄၇
၄၇။	။ မြန်မာပြန်	၁၄၉
၄၈။	။ ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး	၁၅၂
၄၉။	။ ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၁၅၂

၅၀။	။	ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်	၁၅၃
၅၁။	ခန္ဓသုတ်နှင့်	ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၅၆
၅၂။	။	ဖြစ်စဉ်	၁၅၆
၅၃။	။	မြန်မာပြန်	၁၅၇
၅၄။	။	ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး	၁၅၉
၅၅။	။	ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၁၅၉
၅၆။	။	ဝိပဿနာရှုမှတ်ဖွယ်	၁၆၀
၅၇။	မောရသုတ်နှင့်	ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၆၄
၅၈။	။	ဖြစ်စဉ်	၁၆၄
၅၉။	။	မြန်မာပြန်	၁၆၇
၆၀။	။	ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး	၁၇၀
၆၁။	။	ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၁၇၀
၆၂။	။	ဝိပဿနာရှုမှတ်ဖွယ်	၁၇၁
၆၃။	ဝဏ္ဏသုတ်နှင့်	ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၇၄
၆၄။	။	ဖြစ်စဉ်	၁၇၄
၆၅။	။	မြန်မာပြန်	၁၇၇
၆၆။	။	ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး	၁၇၉
၆၇။	။	ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၁၇၉
၆၈။	။	ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်	၁၈၀
၆၉။	ဓဇဂ္ဂသုတ်နှင့်	ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၈၃
၇၀။	။	ဖြစ်စဉ်	၁၈၃
၇၁။	။	မြန်မာပြန်	၁၈၅
၇၂။	။	ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး	၁၉၄
၇၃။	။	ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၁၉၄
၇၄။	။	ဝိပဿနာရှုမှတ်ဖွယ်	၁၉၅
၇၅။	အာဇာနည်သုတ်နှင့်	ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၁၉၈
၇၆။	။	ဖြစ်စဉ်	၁၉၈
၇၇။	။	မြန်မာပြန်	၂၀၀

၇၈။	။	ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး	၂၀၇
၇၉။	။	ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၂၀၇
၈၀။	။	ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်	၂၀၈
၈၁။	အင်္ဂုလိမာလသုတ်နှင့်	ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၂၁၁
၈၂။	။	ဖြစ်စဉ်	၂၁၁
၈၃။	။	မြန်မာပြန်	၂၁၅
၈၄။	။	ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး	၂၁၆
၈၅။	။	ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၂၁၆
၈၆။	။	ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်	၂၁၇
၈၇။	ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်နှင့်	ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၂၂၀
၈၈။	။	ဖြစ်စဉ်	၂၂၀
၈၉။	။	မြန်မာပြန်	၂၂၂
၉၀။	။	ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး	၂၂၅
၉၁။	။	ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၂၂၅
၉၂။	။	ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်	၂၂၆
၉၃။	ပုဗ္ဗဏှသုတ်နှင့်	ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်	၂၂၉
၉၄။	။	ဖြစ်စဉ်	၂၂၉
၉၅။	။	မြန်မာပြန်	၂၃၀
၉၆။	။	ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး	၂၃၅
၉၇။	။	ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ	၂၃၅
၉၈။	။	ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်	၂၃၆
၉၉။	မေတ္တာပို့. (ပါဠိ နှင့် အနက်)		၂၄၃
၁၀၀။	အနောဓိသဩဓိသ(အကျဉ်း)မေတ္တာပွား (ပါဠိနှင့်အနက်)		၂၄၅
၁၀၁။	ဒိသာဖရဏ (အကျဉ်း)မေတ္တာပွား (ပါဠိ နှင့် အနက်)		၂၄၇
၁၀၂။	ကုန်းနေ,ရေနေ,ကောင်းကင်ယုံ သတ္တဝါများ မေတ္တာပွား		၂၄၈
၁၀၃။	နတ်ပို့. (ပါဠိ အသံထွက် နှင့် အနက်)		၂၄၉
၁၀၄။	ဆုတောင်း ရေစက်ချ		၂၅၂
၁၀၅။	အမျှဝေ		၂၅၄

ပရိတ်ရွတ်သူအင်္ဂါ (၃) ပါး

- ၁။ ပုဒ်, ပါဠိ, အက္ခရာ ပီသမှန်ကန်အောင် ရွတ်ဆိုခြင်း။
- ၂။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိရှိနားလည်ခြင်း။
- ၃။ ပရိတ်နာသုတို့အပေါ်၌ သနားကရုဏာရှိခြင်း။

ပရိတ်နာသုအင်္ဂါ (၃) ပါး

- ၁။ ပဉ္စာနန္တရိယ ကံကြီးငါးပါးမှ လွတ်ကင်းခြင်း။
- ၂။ ကံ, ကံ၏ အကျိုးကို ပစ်ပယ်သော (နိယတ) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူမရှိခြင်း။
- ၃။ ပရိတ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း။

- ဤသို့လျှင် ရွတ်သူ နာသုတို့၌ လိုအပ်သည့်အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံမှသာ ပရိတ်အကျိုးကို ခံစားကြရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ပရိတ်ရွတ်သူ နာသုတို့သည် ရှေးဦးစွာ ထိုအင်္ဂါတို့နှင့်ပြည့်စုံအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ညွှန်ကြားချက်ကို တိတိကျကျ လိုက်နာလျက် ပရိတ်အကျိုးကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားကြစေရန် အားထုတ်သင့်ကြပေသည်။

စီစဉ်သူ၏ အကြောင်းပြ နိဒါန်း

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်သော စာရေးသူတို့သည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ပင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ပညာရေးစံနစ်နှင့် ရင်းနှီးခဲ့ကြရသူများ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ အသက်ရွယ်တူခေတ်ပြိုင်များသည် ဆယ်စောင် တွဲကျမ်းကို မသင်မနေရ သင်ကြားခဲ့ကြရသူများလည်း ဖြစ်သည်။ ယင်း ဆယ်စောင်တွဲစာအုပ်တွင် ဘုရားဟော ပိဋကတ်တော်နှင့်တကွ နီတိ၊ ဆုံးမ စာ၊ ဘုရားရှိခိုး၊ ပရိတ်ကြီး - ၁၁ သုတ်၊ ရတနာရွှေချိုင့်၊ အပြင်အောင် ခြင်း၊ အတွင်းအောင်ခြင်း စသည်တို့ပါဝင်ပေသည်။ ဤသည်တို့ကို မသင် မနေရ သင်ကြားရသဖြင့် ငယ်စဉ်ကပင် ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုကို အလိုလို ပင် အလေ့အကျင့် ရရှိလာခဲ့ကြပြီး ဖြစ်နေပေသည်။

ထိုကျမ်းတွင် လူထုနှင့်အနီးစပ်ဆုံးတရားမှာ ပရိတ်ကြီး-၁၁သုတ် ဖြစ်ပေသည်။ ပရိတ်တော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သေချာစွာ လေ့လာ ကြည့်သောအခါ အမြင့်ဆုံး နိဗ္ဗာန်ရရေးမှ အမျိုးသမီးများ မီးဖွားရေးအထိ ပါဝင်နေကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ပရိတ်ကြီးကို ရင်းနှီးပြီး ဖြစ်နေသော် လည်း အတွင်းကျကျ သိရှိသူနှင့် ရွတ်ဖတ်ရန် အစီအစဉ်ကိုမူ သေချာစွာ သိသူတို့ ရှားပါးနေပေသည်။ ယခု ပရိတ်ကြီး ရွတ်ဖတ်နည်း စာအုပ်သည် ပါဠိအသံထွက်ဖတ်ရန် ခက်ခဲနေသူတို့အဖို့ လွယ်လင့်တကူ ဖတ်ရှုရန်စီစဉ် ထားသော စာအုပ်ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် အသံထွက်ကိုသာ အားကိုးမနေကြဘဲ ပါဠိအသံထွက် ရွတ်ဖတ်နည်းကို ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဖတ်နိုင်ကြစေရန် တတ်ကျွမ်းသူဆရာများ ထံ လေ့လာသင်ယူသင့်ကြပေသည်။ ယခုစာအုပ်သည် အသံထွက်ကို အနီးစပ်ဆုံး မှန်ကန်တိကျစေရန် စီစဉ်ထားသည့် စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ပေသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ပရိတ်တော် (၁၁)သုတ်၏ ပါဠိတော်များကို တစ်သုတ်ချင်း၊ တစ်ကြောင်းချင်း အသံထွက်မှန်ကန်စေရန် အသံထွက်ကို တိုက်ရိုက်ဖော်ပြထားရုံပင်မကပါ။ ဘုရားအနေကဇာတင်ခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုး၊ သီလဆောက်တည်၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း ကပ်လှူ၊ နတ်ပင့် စသည့် ပရိကမ် အစုံအလင်ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့အပြင် ပရိတ်တော် (၁၁) သုတ်မှ ဝိပဿနာ သို့ ကူးပြောင်းပုံများကိုလည်း စနစ်တကျ ရေးသားတင်ပြထားပါသည်။ ဝိပဿနာ ဘာဝနာလုပ်ငန်းကို ဆက်လက်ကူးပြောင်းလိုသူများ ကူးပြောင်းနိုင်ရန်ရည်ရွယ်ထားပါသည်။

တစ်ဦးချင်း (သို့) ဝတ်အသင်းအဖွဲ့များ အနေဖြင့် ပရိတ်တော် ရွတ်ဖတ်ပြီးပါက အရပ်ဆယ်မျက်နှာမေတ္တာပို့၊ နတ်ပို့၊ ဆုတောင်းရေစက်ချ၊ အမျှဝေစသည် တို့ကိုလည်း ပြည့်စုံစွာ စီစဉ်ဖော်ပြထားပါသည်။

အကျဉ်းချုပ်ဆိုရပါမူ ဤစာအုပ်သည် ငယ်ပင်ငယ်သော် ငြားလည်း ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ သုံးရပ်လုံးကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေရန် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းပြောလိုပါသည်။ တစ်နည်းဆိုရပါမူ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူ၊ ရခြင်းကြောင့် ဒါနကောင်းကျိုးကိုရရှိနိုင်ပါသည်။ သရဏဂုံ သုံးပါးနှင့် ငါးပါးသီလကို ဆောက်တည်ခြင်းကြောင့် သီလအကျိုးကို ရရှိကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ပရိတ်တော်မှ ဝိပဿနာသို့ ကူးပြောင်းနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဘာဝနာအကျိုးကိုပြည့်ပြည့်ဝဝ ရရှိနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်ငယ်သည် စာဖတ်သူ၊ လေ့လာသူ၊ ကျင့်ကြံသူ၊ ရွတ်ဖတ်သူ တို့အတွက် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာသုံးပါးကို အပြည့်အဝ အထောက်အကူပေးမည့် စာအုပ်ဖြစ်ပါကြောင်း မေတ္တာရှေ့ထား၍ စေတနာကောင်းဖြင့် ပြောကြားလိုက်ရပါသည်။

ပရိတ်တော်အကြောင်း သိကောင်းစရာများ

ပရိတ်တော်ဟူသည့် စကားသည် ပရိတ္တဟူသည့် ပါဠိမှဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ပရိတ္တ အနက်သည် အရံအတားဟု ဆိုလိုကြောင်း ပရိတ်အဖွင့်ကျမ်းများက ဆိုပေသည်။ ပရိတ္တသဒ္ဒါသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ကျရောက်လာတတ်သော ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ်တို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက် သောကြောင့် ပရိတ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြောင်းလည်း ဖွင့်ဆိုပေသည်။ အကာအကွယ်ဟူ၍လည်း အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆို နိုင်ပေသေးသည်။ ပညာရှင်များကမူ-

- ပရိသမန္တတော - ထက်ဝန်းကျင်မှ
- ရောဂါဘယ အန္တရာယေဟိ - ရောဂါဘေးအန္တရာယ်တို့မှ
- တာယတိ ရက္ခတိ - စောင့်ရှောက်တတ်၏။
- ဣတိ - ထို့ကြောင့်
- ပရိတ္တံ - ပရိတ်မည်၏။ ဟူ၍ဖွင့်ဆိုပေသည်။

မည်သို့ဖွင့်ဆိုသည်ဖြစ်စေ ပရိတ်ဟူသည်ရောဂါဘေးအန္တရာယ်မဖြစ်အောင်၊ မကျရောက်အောင်၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်တတ်သော တရားဟူ၍ မှတ်သားနားလည်နိုင်ပါသည်။

ပရိတ်တရားတော်များကို ရှင်တော်ဗုဒ္ဓသည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး ပါရမီတော်သုံးဆယ်၊ ငါးသွယ်သော စွန့်ကြီးခြင်း၊ ကျင့်သုံးရပ်အမြတ်တို့ကို ဆည်းပူးတော်မူပြီးမှ ရအပ်သည့် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ဟော်ကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သစ္စာလေးပါးကိုသီးခြားသိမြင်သည့် ပစ္စေကာဗုဒ္ဓိ အရှင်မြတ် တို့သည်ပင် ပရိတ်တော်ကို ဟောကြားခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါပေ။ မြတ်ဗုဒ္ဓ ကိုယ်တော်တိုင်

ဟောကြားထားသည့် ဗုဒ္ဓါဘိသေက ဒေသနာတော်များ ဖြစ်သဖြင့် ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားအပြည့်ဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါက လောကီလောကုတ် အကျိုး နှစ်ဖြာကို မှန်စွာမုချ ရရှိနိုင်ကြမည်သာ ဖြစ်ပါ သည်။

ဤသို့ ကောင်းသောအကျိုးအာနိသင်ကို မုချမသွေ ပေးစွမ်း နိုင်ပါပေ၏။ ဟူသော ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များကြောင့် ပရိတ်ရွတ်ခြင်း အစဉ်အလာသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက သီဟိုဠ်၊ ထိုင်း၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ လာအို စသည့် ထေရဝါဒ နိုင်ငံအားလုံးပင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေကြသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်နိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ်ကြီးရှိလျှင် ပရိတ်ငယ်လည်းရှိရမည်ဟု စောဒက တက်ဖွယ်ရှိပါသည်။ ပညာရှင်တို့ကမူ ဤသို့ဆိုကြလေသည်။ ပရိတ်တို့၏ အမွမ်းဂါထာတွင် ‘ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ’ ဟု ပရိတ္တံ သီးသန့်ပါသော ပရိတ်သည် ပရိတ်ကြီးဖြစ်၍ ပရိတ္တံပုဒ်သီးသန့်မပါသော ‘မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမဟေ’ အမွမ်းပါသောပရိတ်ကို ပရိတ်ငယ်ဟုမိန့်ဆိုကြပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ နှုတ်ကပိဋ် တော်များဖြစ်ပါ၍ သဒ္ဓါတရားအပြည့်၊ သီလ အကျင့်ကောင်းတို့ဖြင့် ရွတ်ဆိုပါက အစွမ်းထက် မြက်၍ မိမိတို့ လိုရာခရီးကို ရောက်ရမည်မှာ မလွဲဧကန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်ကို စိစစ်လျှင်

ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်၏ အရင်းအမြစ်ကို စိစစ်၍ ကြည့်ပါလျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ မင်္ဂလာသုတ်-ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်နှင့် သုတ္တ နိပါတ် ပါဠိတော်။
- ၂။ ရတနသုတ်-ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်နှင့် သုတ္တ နိပါတ် ပါဠိတော်။
- ၃။ မေတ္တသုတ်-ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်နှင့် သုတ္တ နိပါတ် ပါဠိတော်။
- ၄။ ခန္ဓသုတ်-ဝိနယပိဋက စူဠဝဂ္ဂပါဠိ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ တိကနိပါတ် ပါဠိ၊ တိကနိပါတ်။
- ၅။ မောရသုတ်-ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ ဇာတကပါဠိ ဧကကနိပါတ်။
- ၆။ ဝဋ္ဋသုတ်-ခုဒ္ဒကနိကာယ်၊ စရိယာပိဋကပါဠိ၊ ဇာတကပါဠိ ဧကကနိပါတ်။
- ၇။ ခဇဂ္ဂသုတ် - သံယုတ္တနိကာယ်၊ သတ္တသံယုတ်။
- ၈။ အာဇာနည်သုတ်-ဒီဃနိကာယ်၊ ပါထိကဝဂ္ဂပါဠိ။
- ၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်-မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ မဇ္ဈိမပုဏ္ဏားသပါဠိ။
- ၁၀။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်-သံယုတ္တနိကာယ်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်။
- ၁၁။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်-အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ တိကနိပါတ်ပါဠိတို့၌ အသီးသီး ပါဝင် နေကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရာ၌ ပါရမီဆယ်ပါးဖြစ်ပုံ

ပရိတ်တော်ရွတ်ဖတ်ခြင်းသည် ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် သာဝကလောင်း တို့ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီ ဆယ်ပါးတွင် အကျုံးဝင်ပါသဖြင့် ပါရမီဖြစ်ကြောင်းလည်း အကျိုးထူးရနိုင်ပါပေသည်။

၁။ ဒါနပါရမီသည် သူတစ်ပါးတို့အား မိမိပစ္စည်းဥစ္စာကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း မည်ပါသည်။ ထို့အတူပင် ပရိတ်တရားတော်ကို နာကြားရန် နတ်များကို ပင့်၍ ဖိတ်၍ ရွတ်ဖတ်သောကြောင့် ဒါနပါရမီဖြစ်ပါသည်။

၂။ သီလပါရမီသည် ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလစသော အကျင့်သီလများကို ထိန်းသိမ်းဆောက်တည်ခြင်းမည်ပါသည်။ ထို့အတူပင် ပရိတ်တရားတော် မရွတ်ဖတ်မီ သီလခံယူဆောက်တည်ခြင်း၊ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်နေစဉ် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်သောကြောင့် သီလပါရမီဖြစ်ပါသည်။

၃။ နိက္ခမ္မပါရမီသည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့မှ လွတ်စွာသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၊ မင်းစည်းစိမ်ကိုပင် စွန့်၍ တောထွက်ခြင်း မည်ပါသည်။ ထို့အတူပင် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်နေစဉ် ကာမအာရုံ ခုံမင်စွဲလန်းမှုတို့ဖြင့် ထွေထွေလာလာ ကြံစည်ခြင်းဟူသော ကာမဝိဇာန်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းကြောင့် နိက္ခမ္မပါရမီ ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ပညာပါရမီသည် အပြစ်ကင်းစင်သော အသိပညာ၊ အတတ်ပညာတို့ကို လေ့လာဆည်းပူးခြင်း၊ သင်ကြားပို့ချပေးခြင်း မည်ပါသည်။ ထို့အတူပင် ပရိတ်တော်လာ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို သိအောင် ကြံ

စည်လေ့လာခြင်း၊ မသိသောအရာကို မေးမြန်းဆွေးနွေးခြင်း တို့ကြောင့် ပညာပါရမီ ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ဝီရိယပါရမီသည် သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ထက်သန်သော လုံ့လဝီရိယဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်း မည်ပါသည်။ ဗျင်းရိခြင်း၊ လုံ့လ ဥဿဟတို့ကို လျော့ပါးစေခြင်း စသည်ကို ပယ်ဖျောက်၍ ရွတ်ဖတ် သောကြောင့် ဝီရိယပါရမီ ဖြစ်ပါသည်။

၆။ ခန္တီပါရမီသည် သူတစ်ပါးတို့က ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လျှင် သည်းခံခြင်း၊ အအေးအပူစသော ဒဏ်တို့ကို ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်းမည်ပါသည်။ ထို့ အတူပင် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်သောအခါ ညောင်းညာကိုက်ခဲ ထုံကျဉ်ခြင်း အစရှိသော ဆင်းရဲမှုကို သည်းခံခြင်းကြောင့် ခန္တီပါရမီ ဖြစ်ပါသည်။

၇။ သစ္စာပါရမီသည် မှန်ကန်စွာ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောဆိုခြင်း၊ အမှန် တရားကို ယုံကြည်အားကိုးခြင်း မည်ပါသည်။ ထို့အတူပင် ပရိတ် တရားတော်သည် မှန်ကန်သော တရားတော်ဖြစ်၍ ပရိတ်အရံအတား ပြုသည့်အခါ အမှန်ကို ရွတ်ဆိုရခြင်းကြောင့် သစ္စာပါရမီ ဖြစ်ပါသည်။

၈။ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီသည် ကောင်းသောအလုပ်ကို စွဲမြဲကြံ့ခိုင်စွာ ရပ်တည် ခြင်း၊ မဖြစ်မနေလုပ်ခြင်း မည်ပါသည်။ ထို့အတူပင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဤသုတ်ဤသုတ်တို့ကို ရွတ်ဖတ်မည်ဟု ပရိတ်တရားတော်ကို ပိုင်း ခြားသတ်မှတ်၍ ရွတ်ဖတ်သောကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီဖြစ်ပါသည်။

၉။ မေတ္တာပါရမီသည် သတ္တဝါတို့အား ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ ချစ်ခင် ကြင်နာခြင်းမည်ပေသည်။ ထို့အတူပင် ပရိတ်ရွတ်သည့်အခါ မေတ္တာ တရား ရှေ့ထား၍ ရွတ်ဖတ်သောကြောင့် မေတ္တာပါရမီ ဖြစ်၏။

၁၀။ ဥပေက္ခာပါရမီသည် ချစ်အောင်လုပ်သော်လည်း မချစ်၊ မုန်းအောင် လုပ်သော်လည်း မမုန်းဘဲ လျစ်လျူရှုခြင်း မည်ပါသည်။ ထို့အတူပင်

ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပြုလုပ်ခြင်းကို ယုံကြည်သောသူ၊ မယုံကြည်သောသူ တို့၏ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း စသည်ကို လျစ်လျူပြု၍ ရွတ်ဖတ်သော ကြောင့် ဥပေက္ခာပါရမီ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ အာရုံပြုလျက် ကြည်ညို သဒ္ဓါပွားကာ ကုသိုလ်ယူ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုပါသည်။

ကြည်ညိုဖွယ် ရွတ်ဖတ်ကြပါ

ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ပရိတ်ဒေသနာတော်များသည် မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူပြီးနောက် ဗုဒ္ဓကိုယ်စားထားခဲ့သည့် အဆုံး အမတော်များဖြစ်သဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် ရွတ်ဖတ်မှသာ လေးစား ရာ ရောက်ပေမည်။

ထို့ကြောင့် ပရိတ်တော်ဒေသနာကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အောက်ပါ အချက်အလက်များကို လိုက်နာသင့်ပေသည်။

- (၁) ခန္ဓာကိုယ် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ရေချိုးခြင်း၊
- (၂) လျှော်ဖွပ်ပြီး သန့်ပြန်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ခြင်း၊
- (၃) ဝမ်းဗိုက်တောင့်တင်း မအောင့်အည်းစေရန် သင့်တင့်ရုံမျှသာ စား သောက်ထားခြင်း၊
- (၄) ပတ်ဝန်းကျင် ဆူညံမှုမဖြစ်ရန် စီမံထားခြင်း တို့ ဖြစ်စေသင့်ပေသည်။
ဤကဲ့သို့ သန့်ပြန်စွာ စီမံထားသော နေရာတွင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ် စွာ ရေချိုးခြင်း၊ သန့်ပြန်စွာ ဝတ်ဆင်ထားသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် မြတ် စွာဘုရားကို အာရုံပြုရွတ်ဖတ်သင့်သည်။
ဗုဒ္ဓရူပပွားတော်နှင့်လည်း မနီးလွန်း မဝေးလွန်းသော နေရာဖြစ်သင့် ပေသည်။

ပရိတ်ရွတ်သူတို့၌ ပြည့်စုံရမည့် အင်္ဂါသုံးရပ်ကိုလည်း ရှေးဆရာကြီးများက ကျမ်းအသီးသီးတို့တွင် ပြဆိုထားပေသည်။ ထိုအင်္ဂါသုံးရပ်တို့မှာ-

- ၁။ ပရိတ်တော်၏ ပါဠိအက္ခရာများကို စနစ်တကျအသံထွက် ပီပြင်အောင် ဋ္ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ ရွတ်တတ်ခြင်း၊
- ၂။ မိမိရွတ်ဖတ်သော ပရိတ်တော်အပေါ်၌ ယုံကြည်မှုရှိခြင်း၊ ပါဠိတော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာ သိရှိနားလည်ခြင်း၊
- ၃။ မိမိ ပရိတ်ဒေသနာ ကြားနာသူတို့အပေါ်၌ မေတ္တာ၊ ကရုဏာအပြည့်အဝဖြင့် လာဘ်လာဘကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ရွတ်ဖတ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံရမည် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအင်္ဂါရပ်နှင့် ညီညွတ်စွာ ရွတ်ဖတ်ပါက များစွာသော ကောင်းကျိုးအမျိုးမျိုးတို့ ရရှိနိုင်လေသည်။

ကြည်ညိုဖြူရယ်ရာ ပရိတ်နာသု

ပရိတ်ရွတ်သူ၌ အင်္ဂါ (၃) ပါးရှိသလို ပရိတ်နာသုများလည်း အင်္ဂါ (၃) ပါးနှင့်အညီ နာယူပါမှ အကျိုးရှိလေသည်။ ဤအချက်အလက်တို့ကိုလည်း သိရှိထားမှသာ ပရိတ်တော်ဗုဒ္ဓမန္တန်၏ အကျိုးကျေးဇူးတရားကို ခံစားနိုင်ကြပေမည်။

ပရိတ်နာသုတို့၌ ရှိရမည့် အင်္ဂါရပ် (၃) ပါးမှာ -

- (၁) လေးစားကြည်ညိုစွာ နာကြားခြင်း၊
- (၂) အယူမှားသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝါဒတို့မှ ကင်းလွတ်ခြင်း၊
- (၃) စူးစိုက်ယုံကြည် စွဲမြဲစွာ မှတ်သားခြင်း၊

ထိုအင်္ဂါရပ်များနှင့် ပြည့်စုံမှသာ ပရိတ်တော်ဒေသနာ နာရကျိုးအပြည့်အဝ ရရှိနိုင်လေသည်။

နေ့အလိုက် ပရိတ်ရွတ်ခဲ့ကြပုံ

ဗုဒ္ဓမန္တန်ပရိတ်ဒေသနာတော်များကို နေ့အလိုက် သတ်မှတ်လျက် တနင်္ဂနွေနေ့မှသည် စနေနေ့တိုင်အောင် အလှည့်ကျ ရွတ်ဆိုသော အစီအစဉ်တစ်ရပ်ကိုလည်း ရှေးဆရာမြတ်တို့ သတ်မှတ်ထားခဲ့ဖူးလေ သည်။

အဖွဲ့အစည်းအလိုက် ဝတ်အသင်းများက အခါအားလျော်စွာ စုပေါင်းရွတ်ဆိုကြရာ၌ ရွတ်ဆိုရသော နေရာနှင့် ရွတ်ဆိုခြင်း၏ မူလအဓိက အကြောင်းအရင်းကို လိုက်၍ သုတ်တော်အနည်းအများကို အလျဉ်းသင့်အောင် စီစဉ်ရွတ်ဆိုကြရမိ ဖြစ်သည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း မိမိဘာသာ နေအိမ်မှာ ရွတ်ဆိုကြသူများသာ နေ့အလိုက် သတ်မှတ်ရွတ်ဆိုခြင်းကို သုံးစွဲကြရန် ဖြစ်သည်။ ပရိတ်တော်ကို နေ့အလိုက် ရွတ်ဆိုရန် ရှေးဆရာတို့ စီစဉ်ခဲ့ပုံမှာ -

- ၁။ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် - သမန္တာမှစ၍ မင်္ဂလာသုတ်အကုန်အထိ။
 - ၂။ တနင်္လာနေ့တွင် - ရတနသုတ်။
 - ၃။ အင်္ဂါနေ့တွင် - မေတ္တသုတ်။
 - ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် - ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ဝဋ္ဋသုတ်။
 - ၅။ ကြာသပတေးနေ့တွင် - ဇေဂ္ဂသုတ်။
 - ၆။ သောကြာနေ့တွင် - အာဇာနည်ဋီယသုတ်။
 - ၇။ စနေနေ့တွင် - အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်။
- ပုဗ္ဗဏှသုတ်။

ပရိတ်တော်များ နေ့အလိုက်ရွတ်ဆိုပြီးတိုင်း မေတ္တာပို့ရမည်။ အမျှပေး
ဝေရမည်။

အချို့က တနင်္ဂနွေနေ့ ပရိတ်တစ်သုတ် လက်ကျန်ကို ရွတ်၍ အခြား
ပရိတ်များကို ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ ဒေသအလိုက်၊ အသင်းအဖွဲ့အလိုက်
မိမိတို့ သဘောတူ ညီ ညွတ်သလို ရွတ်ဆိုကြသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ နှုတ်ကပေါ်၌ ပါဠိတော်ဒေသနာများသည် ဘယ်နေ့
ဘယ်အချိန်တွင်ရွတ်ရွတ် လွတ်လပ်သလို ပြုသည်နှင့် တစ်ပါတည်း
ပြုလုပ်သူကို အကျိုး ပေးသဖြင့် မည်သည့်နေ့ဟု သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းသော
ဥပဒေသမရှိ။ “ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ” ဟူသော
အဆုံးအမအရ ထာဝရအချိန်တိုင်း ဒေသနာ အဆုံးအမတစ်ခုကို
သက်ဝင်နေခြင်းသည် သာ ပဓာနဖြစ်သည်။

ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးချမ်း
သာများ ရရှိနိုင်ပါကြောင်း ရှေးဆရာတို့ စပ်ဆိုခဲ့သော အောက်ပါ လင်္ကာ
ဖြင့် အကြောင်းပြန်ဒါန်းကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။

ပရိတ်တော်ရွတ်ချိန်ကာလ

- ၁။ ရွတ်ကြ ဖတ်ကြ၊ ပရိတ္တ၊ ခပ်သိမ်းခါကာလ။
- ၂။ ပရိတ်တော်မြတ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်၊ မှတ်ကြချိန်ကာလ။
- ၃။ မင်္ဂလာ၊မေတ္တာ၊ နှစ်ဝထိုသုတ်၊ ပြုလုပ်မင်္ဂလာ၊ အိမ်တက်ရာ မှန်စွာ ရွတ်ဆိုကြ။
- ၄။ အန္တရာယ်ဥပဒ်၊ ဖြစ်တုံ့လတ်၊ ရွတ်ပါ ရတန။
- ၅။ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခါ၊ ထိတ်လန့်ခါ၊ ရွတ်ပါ သုတ်မေတ္တာ။
- ၆။ မြွေကင်းယူပြော၊ အန္တရာယ်တော၊ ရွတ်လော့သုတ်ခန္ဓ။
- ၇။ မင်းဘေးကြုံသော်၊ လွတ်ရန်မျှော်၊ ရွတ်လော့ သုတ် မောရ။
- ၈။ မီးဘေးသင့်က၊ မှန်မုချ၊ ရွတ်ကြ သုတ်ဝဋ္ဋ။
- ၉။ စစ်ဘေး၊ စစ်မီး တောက်လောင်ညီး၊ အပြီးရွတ်ကြ ဓဇဂ္ဂ။
- ၁၀။ နာနာဘာဝ၊ နှောင့်ယှက်က၊ ရွတ်ကြ အာဇာနည်ဋီယ။
- ၁၁။ မီးဖွားသန်စင်၊ ခက်ခဲလျှင်၊ သုတ် အင်္ဂုလိမာလ။
- ၁၂။ ရောဂါဝေဒနာ၊ ဖြစ်သောခါ၊ ရွတ်ပါ ဗောဇ္ဈင်္ဂ။
- ၁၃။ စန်း၊လင်ဇာတာ၊ ညှိုးသောခါ၊ ရွတ်ပါ ပုဗ္ဗဏှ။
- ၁၄။ ကာယသုခ၊ စိတ်သုခ၊ မုချရကုန်ကြ။

အနေကဇာတင်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်

အဘိသေက (အဘိသိက်) မင်္ဂလာသည် -

- (၁) ရှင်ဘုရင်အဖြစ် အဘိသိက်သွန်းလောင်းခြင်း
“ဗုဒ္ဓါဘိသေကမင်္ဂလာ” ၊
- (၂) သာသနာ့ဘောင်သို့ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် သွတ်သွင်းခြင်း
“ပဗ္ဗဇာဘိသေကမင်္ဂလာ” ၊

(၃) ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်စသည်တို့ကို ဘုရားအဖြစ် အဘိသိက်သွန်းခြင်း “ဗုဒ္ဓါဘိသေကမင်္ဂလာ” ၊ ဟူ၍ “အဘိသေကမင်္ဂလာ” သုံးမျိုးရှိရာ စေတီရုပ်ပွား “ဒက္ခိဏသာခါ” စသော ဆင်းတုတော်များကို ပန်းနံ့သာဆီမီး အသီးသီးသော လှူဒါန်းဖွယ်တို့ဖြင့် ကပ်လှူပူဇော်၍ “အနေကဇာတိသံသာရံ” အစချီသော ဥဒါန်းဂါထာတော်များကို ရွတ်ဖတ်ကြခြင်းသည် “ဗုဒ္ဓါဘိသေကမင်္ဂလာ” ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဗုဒ္ဓါဘိသေကမင်္ဂလာပွဲ ဆင်နွှဲကြရာဝယ် “အနေကဇာတိသံသာရံ” အစချီသော ဂါထာတော်ရွတ်ဆိုခြင်းကို အစွဲပြု၍ “အနေကဇာတင်” သည်ဟု မြန်မာတို့ ခေါ်ရိုးပြုခဲ့ကြသည်။ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များအား ဤသို့ အနေကဇာတင်ခြင်းသည် ပူဇော်နည်းတစ်မျိုးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းမျိုးသာဖြစ်၏။ အနေကဇာ မတင်ရသေးသမျှ ဘုရားမဖြစ်သေးဟူသော အယူအဆအမြင်မျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ကြရိုးမဟုတ်သည်ကို သတိပြုသင့်ကြပါသည်။

ဘူရားအနေကဇာတင်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနေကဇာတင်ဂါထာ

- (က) အနေကဇာတိ သံသာရုံ၊ သန္တာ ဝိသံ အနိဗ္ဗိသံ။
(အနေကဇာတိ သံသာရုံ၊ သန်ဓာဝိတ်သံ အနိတ်ဗိသံ။)
ဂဟကာရုံ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။
(ဂဟကာရုံ ဂဝေသန်တော၊ ဒုတ်ခါ ဇာတိ ပုနပ်ပုနံ။)
- (ခ) ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌော သိ၊ နပု ဂေဟံ န ကာဟသိ။
(ဂဟကာရက ဒိတ်ထောသိ၊ နပု ဂေဟံ န ကာဟသိ။)
သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂိ၊ ဂဟက္ကုဋံ ဝိသင်္ခတံ။
(သတ်ဗာတေ ဖာသုကာ ဘက်ဂါ၊ ဂဟက္ကုတ် ဝိသင်ခတံ။)
ဝိသင်္ခါရ ဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယ မဇ္ဈဂါ။
(ဝိသင်ခါရ ဂတံ စိတ်တံ၊ တန်နှာနံ ခယ မစ်ဇဂါ။)

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလောမ

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ၊ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ၊ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ ဧဝ မေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပဋိလောမ

အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓော၊ သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော၊ ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပ နိရောဓော၊ နာမရူပနိရောဓာ သဠာယတန နိရောဓော၊ သဠာယတန နိရောဓာ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿနိရောဓာ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာနိရောဓာ တဏှာနိရောဓော၊ တဏှာနိရောဓာ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါန နိရောဓာ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝနိရောဓာ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာ မရဏံ၊ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသာ နိရုဇ္ဈန္တိ ဧဝ မေ တဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ။

ဥဒါန်းဂါထာ

- (က) ယဒါ ဟဝေ ပါတု ဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊
(ယဒါ ဟဝေ ပါတု ဘဝန်တိ ဓမ်မာ၊)
အာတာပိနော ဈာယတော ဗြဟ္မဏဿ။
(အာတာပိနော ဈာယတော ဗြန်မဏတ်သ။)
အထဿ ကင်္ခါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ၊
(အထတ်သ ကင်ခါ ဝပယန်တိ သတ်ဗာ၊)
ယတော ပဇာနာတိ သဟေတု ဓမ္မာ။
(ယတော ပဇာနာတိ သဟေတု ဓမ်မာ။)
- (ခ) ယဒါ ဟဝေ ပါတု ဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊
(ယဒါ ဟဝေ ပါတု ဘဝန်တိ ဓမ်မာ။)
အာတာပိနော ဈာယတော ဗြဟ္မဏဿ။
(အာတာပိနော ဈာယတော ဗြန်မဏတ်သ။)
အထဿ ကင်္ခါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ၊
(အထတ်သ ကင်ခါ ဝပယန်တိ သတ်ဗာ၊)
ယတော ခယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ။
(ယတော ခယံ ပစ်စယာနံ အဝေဒိ။)

- (ဂ) ယဒါ ဟဝေ ပါတု ဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊
 (ယဒါ ဟဝေ ပါတု ဘဝန်တိ ဓမ်မာ၊)
 အာတာပိနော ဈာယတော ဗြဟ္မဏဿ။
 (အာတာပိနော ဈာယတော ဗြန်မဏာတ်သ။)
 ဝိဇ္ဇပယံ တိဋ္ဌတိ မာရသေနံ၊
 (ဝိဇ္ဇပယံ တိတ်ဋ္ဌတိ မာရသေနံ၊)
 သူရိယောဝ ဩဘာသယ မန္တိလိက္ခံ။
 (သူရိယောဝ အောဘာသယ မန်တိလိတ်ခံ။)

ပဋ္ဌာန ပစ္စယုဋ္ဌေသ

ဟေတုပစ္စယော။ အာရမ္မဏ ပစ္စယော။ အဓိပတိ ပစ္စယော။
 အနန္တရ ပစ္စယော။ သမနန္တရ ပစ္စယော။ သဟဇာတ ပစ္စယော။
 အညမည ပစ္စယော။ နိဿယ ပစ္စယော။ ဥပနိဿယ ပစ္စယော။
 ပုရေဇာတ ပစ္စယော။ ပစ္ဆဇာတ ပစ္စယော။ အာသေဝန ပစ္စယော။
 ကမ္မ ပစ္စယော။ ဝိပါက ပစ္စယော။ အာဟာရ ပစ္စယော။ ဣန္ဒြိယ
 ပစ္စယော။ ဈာန ပစ္စယော။ မဂ္ဂ·ပစ္စယော။ သမ္ပယုတ္တ ပစ္စယော။
 ဝိပွယုတ္တ ပစ္စယော။ အတ္ထိ ပစ္စယော။ နတ္ထိ ပစ္စယော။ ဝိဂတ
 ပစ္စယော။ အဝိဂတ ပစ္စယောတိ။

ဘူရားဂူဏ်တော် ၉-ပါး

ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာ စရဏ
သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓု၊ အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊
သတ္တာ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ။

အဘိသေကဂါထာ

- (က) ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
(ဇယန်တော ဗောဓိယာ မူလေ၊)
သကျာနံ နန္ဒိဝဗ္ဗနော။
(သက်ကျာနံ နန်ဒိဝတ်ဒနော။)
ဧဝ မေဝ ဇယော ဟောတု၊
(အေဝ မေဝ ဇယော ဟောတု၊)
ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။
(ဇယတ်သု ဇယမင်္ဂလေ။)
- (ခ) အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
(အပရာဇိတ ပန်လင်္ကေ၊)
သီသေ ပုထု ဝိပုက္ခလေ။
(သီသေ ပုထု ဝိပုတ်ခလေ။)
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
(အဘိသေကေ သတ်ဗပုတ်ဒါနံ၊)
အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။ ။
(အက်ဂပ်ပတ်တော ပမောဒတိ။ ။)

အနေကဇာတင်ဂါထာ အနက်

(က) ဂဟကာရက- ခန္ဓာအိမ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ခါခါ ထပ်ထပ်ပြုလုပ် တတ်သော ဟယ်. . . . တဏှာ ယောက်ျားပဲခွပ် သမား၊ ယေနဉ္စကေန- အကြင်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်၊ တံ- သင့်ကို၊ ဒဋ္ဌ- ဒိဋ္ဌလက်ငင်း သိမြင်ခြင်း ငှာ၊ သက္ကာ- စွမ်းနိုင်၏၊ တံ ဉာဏံ- ထို သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ဂဝေသန္တော- လိုက်လံရှာဖွေသော၊ အဟံ- ငါသည်၊ အနိပ္ပိသံ အနိပ္ပိသန္တော- မရသေး သည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိ သံသာရံ- ဖြစ်တုံပျက်ပြန် ကြိမ်ဖန်များစွာ သံသရာသို့၊ သန္တာဝိသံ- တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ပြေးသွားရလှပေပြီ၊ ပုနပျန်- အဖန်ဖန်၊ ဇာတိ- ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ- အလွန်တရာ ဆင်းရဲ စွာဘိ၏။

(ခ) ဂဟကာရက- ခန္ဓာအိမ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ခါခါထပ် ထပ်ပြုလုပ်တတ်သော ဟယ်. . . . တဏှာ ယောက်ျားပဲခွပ်သမား၊ တံ- သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌော- ပညာစက္ခု သဗ္ဗညုဖြင့် ယခု ငါမြင်ပြီးသော သူသည်၊ အသိ-ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ပုန-တဖန်၊ ဂေတံ- အတ္တဘော တည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ် ကို၊ န ကာဟသိ- သင်မပြုရတော့ပြီ၊ တေ- သင်တဏှာယောက်ျား ပဲခွပ် သမား၏၊ သဗ္ဗာ- အလုံးစုံကုန်သော၊ ဖာသုကာ- ခန္ဓာအိမ်၏ ကိလေသာ တည်းဟူသော ထုပ်လျှောက်အခြင်တို့ကို၊ ဘဂ္ဂါ- ရစရာမရှိ စိစိကျေညက် ငါချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဂဟကုဋံ- ခန္ဓာအိမ်၏ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော စုလစ်မွန်းချွန် အထွတ်မှန်ကင်းကိုလည်း၊ ဝိသင်္ခတံ- ငါဖျက်ချအပ်ပြီ၊ မေ- ငါ၏၊ စိတ္တံ- စိတ်သည်၊ ဝိသင်္ခါရံ- ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ- ဆိုက်ရောက်ပြီ၊ တဏှာနံ- တဏှာတို့၏၊ ခယံ- ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ် သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ- ငါရပြီ။

ဥဒါန်း ဂါထာအနက်

(က) အာတာပိနော- ပူပူပန်ပန် ပြင်းထန်လုံ့လဝီရိယရှိ လျက်၊
ဈာယတော- အာရုံလက္ခဏာ မြတ်ဓမ္မကို စိတ်ချတည်ကြည်ကြံစည်
စေ့စေ့စိုက်၍ ကြည့်သော၊ ဗြဟ္မဏဿ- ယောက်ျားမြတ်အား၊ ယဒါ-
အကြင်အခါ၌၊ ဓမ္မာ- သပစ္စယ ဓမ္မအပြား နာမ်ရုပ်တရားတို့သည်၊ ဟဝေ-
စင်စစ်၊ ပါတုဘဝန္တိ- ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ အထ- ထိုထင်ရှားဖြစ်
ပေါ်လာသောအခါ၌၊ အဿ- ထိုယောက်ျားမြတ်အား၊ ကဒါ- တစ်ဆယ့်
ခြောက်ပါး ယုံမှားကဒါ ဝိစိကိစ္ဆာတို့သည်၊ ဝပယန္တိ- ပျောက်ကင်းကုန်၏၊
ယတော- အကြင်ကြောင့်၊ သဟေတုဓမ္မ- အကြောင်းတရားတို့ မနားမရပ်
အမြဲပြုပြင်အပ်သော သဘောရှိသော သဟေတုဓမ္မကို၊ ပဇာနာတိ- သိ၏။

(ခ) အာတာပိနော- ပူပူပန်ပန် ပြင်းထန်လုံ့လဝီရိယရှိ လျက်၊
ဈာယတော- အာရုံလက္ခဏာ မြတ်ဓမ္မကို စိတ်ချတည်ကြည် ကြံစည်
စေ့စေ့စိုက်၍ ကြည့်သော၊ ဗြဟ္မဏဿ- ယောက်ျားမြတ်အား၊ ယဒါ-
အကြင်အခါ၌၊ ဓမ္မာ- သပစ္စယဓမ္မအပြား နာမ်ရုပ်တရားတို့သည်၊ ဟဝေ-
စင်စစ်၊ ပါတုဘဝန္တိ- ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ အထ- ထိုထင်ရှားဖြစ်
ပေါ်လာသော အခါ၌၊ အဿ- ထိုယောက်ျားမြတ်အား၊ ကဒါ- တစ်ဆယ့်
ခြောက်ပါးယုံမှားကဒါဝိစိကိစ္ဆာတို့သည်၊ ပဝယန္တိ- ပျောက်ကင်းကုန်၏၊
ယတော- အကြင်ကြောင့်၊ ပစ္စယာနံ- အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အကြောင်းတရား
တို့၏၊ ခယံ- ကုန်ရာဌာန နိရောဓကို၊ အဝေဒိ- သိပြီ။

(ဂ) အာတာပိနော- ပူပူပန်ပန်ပြင်းထန်လုံ့လဝီရိယရှိ လျက်၊
ဈာယတော- အာရုံလက္ခဏာ မြတ်ဓမ္မကို စိတ်ချတည်ကြည်ကြံစည်
စေ့စေ့စိုက်၍ ကြည့်သော၊ ဗြဟ္မဏဿ- ယောက်ျားမြတ်အား၊ ယဒါ-
အကြင်အခါ၌၊ ဓမ္မာ- သင်္ခတာသင်္ခတ ဓမ္မအပြား ဝေ ယျတရားတို့သည်၊

ဟဝေ- စင်စစ်၊ ပါတုဘဝန္တိ- ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ သောဗြဟ္မဇနော- ထိုယောက်ျားမြတ်သည်။ အန္တလိက္ခံ- ကောင်းကင်အလုံးစုံကို၊ ဩဘာသယံ- မိုက်မှောင်ခပင်းလွင့်ပျောက်ကင်းအောင် ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်၊ ဒိဋ္ဌန္တော- တည်သော၊ သူရိယောဝ-နေမင်းကဲ့သို့၊ မာရသေနံ- မာရစစ်သည် အပေါင်းကို၊ ဝိဇ္ဇပယံ- ပညာသန်လျက် စိန်လက်နက်ဖြင့် တိုက်ဖျက်ပယ် ဖျောက်လျက်၊ တိဋ္ဌတိ- တည်ဘိ၏။

ဣတိ- ဤသို့၊ သမ္ပဒေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇပါလေ- ပဉ္စမ သတ္တဟ ကျရောက်လေလျှင်း အဇပါလညောင်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နော- ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေတော်မူလျက်၊ မောဒမာနော- ကြည်လင်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ဥဒါနေသိ- မြွက်ဆိုကျူးရင့်တော်မူ၏။

အဘိသေကာဂါထာအနက်

(က) သကျာနံ- သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ နိန္ဒိဝဗ္ဗဇနော- နှစ်သက် ခြင်းကို ပွားစေတော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ- သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရား သည်၊ ဗောဓိယာ- သဗ္ဗညုတဉာဏ်အမှန်ပွင့်ရာ ဒုမာရာဇ အဿတ္တဟု နာမမည်တွင် ညောင်နီပင်၏၊ မူလေ- မြစ်ရင်းနီးစွာ ရတနာရွှန်းဝေပလ္လင် ငွေ၌၊ ဇယန္တောယထာ- ဒေဝပုတ္တ ကိလေသနှင့် ခန္ဓမစ္စ၊ တခုဘိသင်္ခါ မာရ်ငါးဖြာကို ပါရမီဝင်းထိန် ဝရဇိန်လက်နက် ပညာစက်ဖြင့် တိုက်ဖျက်အောင်မြင်တော်မူဘိသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ- ဤအတူပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓပဋိရူပကဿ- သက်တော်ထင်ရှားမြတ်ဘုရား၏ ကိုယ်တော်အစား ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ဖြစ် တော်မူသော၊ ဘဂဝတောပိ- ဥဒ္ဓိဿစေတီ အရှင်မြတ်ဘုရားအားလည်း၊ ဇယေ- မာရ်ခပ်သိမ်းကို ကင်းငြိမ်းအောင် မြင်တော်မူခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗုဒ္ဓပဋိရူပကါ-

သက်တော်ထင်ရှားမြတ်ဘုရား၏ ကိုယ်တော်အစား ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား၊ တုဝမ္ဗိ- အရှင်မြတ် ဘုရားသည်လည်း၊ ဇယမင်္ဂလေ- အောင်အပ်သော မင်္ဂလာ၌၊ ဇယဿု- အောင်မြင်တော်မူစေ သတည်း။

(ခ) သမ္ဗုဒ္ဓေါ- သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ- ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏၊ သဘိသေကေ- သဗ္ဗညုတဉာဏ် တည်းဟူသော ဗုဒ္ဓါဘိသိက်ရေစင် ခံရာဖြစ်သော၊ ပုထုဝိပုက္ခလေ- မြေ အပြင်ဝယ်ဆန်းကြယ်ထူးမွန် အလွန်တင့်တယ်စွာ ထသော၊ သိသေ-မြေ၏ ဦးခေါင်းဦးစွန်းသဖွယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ဂေ- ရှုံးတော် မမူ အောင်ပွဲယူရာ အပရာဇိတ နာမတွင်ခေါ်ပလ္လင်ပေါ်၌၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော- လူသုံးပါးတို့၏ အထွတ်အဖျားဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ပမောဒိယတာ- ကြည်လင်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်တော်မူစေဘိသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ- ဤအတူပင်လျှင်၊ အယံ ဘဝမ္ဗိ- ဤဥဒ္ဓိသ၊စေတီ၊ အရှင်မြတ် ဘုရားသည်လည်း၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော- လူသုံးပါးတို့၏ အထွတ်အဖျားဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပမောဒတိ- ကြည်လင်ရွှင်လန်းဝမ်း မြောက်တော်မူပေ၏။

ဘုရားအနေကဇာတင်ပြီး၏။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရောင်ခြည်တော်ပွင့် ဘူရားပင့်

နီလဝဏ္ဏော ပီတော ဒါတော၊
 [နီလဝန်ဏော ပီတော ဒါတော၊]
 ပဘဿရောစ လောဟိတော။
 [ပဘတ်သရောစ လောဟိတော။]
 မဇ္ဈိဋ္ဌာ နုဂ္ဂဟံ ကတွာ၊
 [မစ်ဇိထာ နုတ်ဂဟံ ကတ်တဝါ။]
 ဣမာယာတု သိရိန္ဒရော။
 [အိမာယာတု သိရိန်ဓရော။]

နီလဝဏ္ဏော- မင်္ဂလာတော်ရောင်၊ မျက်စဉ်းတောင်ကဲ့သို့ မှောင်တစ် ခိုခို မိုးလုံးစိုမျှ ညိုသော “နီလ” ရောင်ခြည်တော်လည်း ရှိတော်မူ ထသော -

ပီတောစ- ဇမ္ဗူဒေသသို့ နဂါးတို့ မဟာလောကား ဝေဖားပွင့်ဆင်း ရွှေတောင်ကြီးလင်းသကဲ့သို့ ဝါဝင်းထိန်ပြောင် ယုန်ငွေသော်တာ ထွန်းသည့်နှယ် ရွန်းရွန်းဝေမျှ ရွှေသော “ပီတ” ရောင်ခြည်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော -

ဩဒါတောစ- ပုလဲအနှစ် စိန်စစ်အတူ ဘော်ဖြူငွေရွက် ဖြန့်ကြက်စီခြယ် ငွေကြယ်ရောင်သန်း ငွေရည်တွေဆမ်းသကဲ့သို့ မြတ်လေးပန်းစပယ်ငုံ ကြာဖြူပွင့်ဝတ်မှုန်လို ပုံစနစ်ယူ ဖွေးဖွေးလူမှုဖြူသော “ဩဒါတ” ရောင်ခြည်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော -

ပဘဿရောစ- နဘံအဇဋ္ဌာ ဝဿန်ခါဝယ် သံဝါထစ်ချွန်း မိုးရွာတုန်းတွင် ရုန်းရင်းပြေးသန်း လျှပ်ပန်းလျှပ်နွယ် ကြယ်ဥက္ကာမြူး နတ်မီးရှူးကဲ့သို့ အထူးထူးသော အရပ်တို့မှ နှံ့စပ်လွှမ်းမိုးလျက် ပြိုးပြိုး ပြက်ပြက်ရိုးရိုးနက်မှု တစ်ခဲနက်သော “ပဘဿရ” ရောင်ခြည်တော်လည်း

လောဟိတောစ- ကမ္မလာနီ ချိပ်ရည်သွင်ဆန်း ကသစ်ပန်းနှင့် ခေါင်ရမ်းမိုးစွေ အာကာဗေဗ္ဗာ တိမ်နီတွေတောက်သကဲ့သို့ ကျောက် သန္တာသွေး ရှက်ထွေးကြည်ရွှင် နီလွင်သော “လောဟိတ” ရောင်ခြည်တော် လည်း ရှိတော်မူထသော -

မဗ္ဗိဋ္ဌောစ- ပြာလျှံ ခိုလျှံ ညိုလျှံတင်ခန်း မရမ်းသွေးအနေ သပြေ သီးမှည့် နှိုင်းညိုစဖွယ် ဆန်းကြယ်စုပေါင်း ရှုမညောင်းအောင် မောင်းသော “မဗ္ဗိဋ္ဌ” ရောင်ခြည်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော -

သီရိန္ဒရော- ကျက်သရေဘုန်း တက်နေနှုန်းသို့ သုံးဘုံအလယ် လွန်တင့်တယ်လျက် စမ္ပယ် တုလွတ် တမ္ပတ်ဦးသျှောင် ကျက်သရေဆောင် သခင်ဘုရားရှင်သည်၊ (မေ- ဒုက္ခ အဏ္ဏဝါ သံသရာတွင် ဖန်ခါခါ နစ်မြုပ် ရသော အကျွန်ုပ်အား) **အနုဂ္ဂဟံ-** ရင်ဖွားအသွင် ထား၍ သနား ကြည်ဖြူ ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းကို၊ **ကတ္တာ-** ပြုတော်မူ၍၊ **ဣမ-** တပည့်တော်များ ဝံ့စားစောင့်မြော် သင့်တော်ကောင်းမြတ် ဤပရိတ် ရွတ်ရာနေရာအရပ်သို့ **အာယောတု-** မနွေးမကြာ စက်နှစ်ဖြာဖြင့် မြန်စွာ ဆန့်တန်း၍ ဖြန့်မြန်းကြွချီတော်မူပါ ရောင်ခြည်တော် လတနွန်းကဲ့သို့ မြဘုန်းတော်သခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

နတ်ပဋိ

သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊

[သမန်တာ၊ စက်က၊ဝါလေသု၊]

အတြာ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။

[အတ်တရာ ဂစ်ဆန်တု ဒေဝတာ။]

သဒ္ဓမ္မံ မုနိ ရာဇဿ၊

[သတ်မမ်မံ မုနိ ရာဇတ်သ၊]

သုဏန္တု သဂ္ဂ မောက္ခဒံ။

[သုဏန်တု သက်ဂ မောက်ခဒံ။]

(ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။) ?

[မမ်မတ်သဝန ကာလော အယံ ဘတ်ဒန်တာ။] ?

သမန္တာ- ဤစကြဝဠာ အစဖြာ၍ ဒိသာလေးရပ် တစ်ပြေးစပ် လျက် ဆက်ကပ်ဖက်ယှဉ် ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါဠေသု- တံတိုင်းချင်းစပ် ပိုင်းရံပတ်၍ ချင်းကပ်ဆက်ဆိုက် စကြဝဠာတိုက်တို့၌၊ ဝသန္တာ- ဘုန်းကံ အလျောက် ထွန်းပေါ်ပေါက်သည့် ရွှန်းအိရောင်လျှံ ဘုံဗိမာန်၌ ပျော်စံစိုးပိုင် နေထိုင်ကြကုန်သော၊ ဒေဝတာ- အာကာသဌ၊ ဘုမ္မဌနှင့် ရုက္ခဌ တစ်ဖြာ သက္ကာအာဒိ ဗြဟ္မာထိအောင် များဘိသောင်းသောင်း နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်း တို့သည်၊ မုနိရာဇဿ- သုံးလောကမှန်ကင်းရဟန်းမင်းစစ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဂ္ဂမောက္ခဒံ- နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန် မြိုက်သုခကို ဧကန်မနေ့ ပေးတော်မူတတ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ- ရှင်တော်နှုတ်ထွက် ဓမ္မစက်ခေါ် ချီးမွမ်းအပ် သော တရားတော်ကို သောတုံ- သဒ္ဓမ္မဿဝဏ အတိ ဒုလ္လဘကို ကြုံရခိုက် တွင် နှစ်ခြိုက်ရွှင်စွာ နာကြားအံ့သောငှာ၊ အတြ- ရှင်တော်မြတ်ဖျားဟော

ကြားထုတ်ဖော် သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို ညီညာဖျဖြေရွတ်ဆိုကြရန် ရည်သန် သမှု စည်းဝေးပြုလတ် အကျွန်ုပ်တို့ ပရိတ်ရွတ်ရာ ဤအရပ်သို့၊ အာဝဇ္ဇန္တ- ဆင့်ကာ၊ ဆင့်ကာ ဖင့်မကြာဘဲ သင့်ရာစုဆုံ ကြွရောက်တော်မူကုန်ကြပါ ကုန်လော၊ သုဏန္တ- ပီတိဖရဏာ ရွန်းအိဖြာလျက် ကြည်သာညွတ်နူး အထူးယုံကြည်စွာ မှတ်သားနာကြားကြပါကုန်လော။

ဘဒ္ဒန္တာ- စကြဝဠာအပေါင်း တိုက်တစ်သောင်း၌ ပျော်အောင် နေငြား အို-နတ်ဗြဟ္မာအများတို့ အယံကာလော- ကျင့်ဝတ်ဖြူစင် သူတော် စင်တို့ ရွှင်ကြည်စုဝေး သံပြိုင်ကြွေး၍ ငြိမ်းအေးညီညာရွတ်ဆိုကြသည့် ဤအခါသည်ကား၊ ဓမ္မဿဝန ကာလော- မုနိပုဂံဝ မြတ်ဇိန၏ ဓမ္မသိ ကီ တရားဆီကို ရွှင်ကြည်သာအိမ့် ထောင်နားစိမ့်၍ ပီတိသိမ့်ဖြာ နာကြားရ မည့် အခါပေတည်း။

အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စဉ်းချင်္ဂါထာ

အရှေ့မြောက်
အရပ်	၁။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပုတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယာ ဣဒ္ဓိ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
အရှေ့အရပ်	၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ခေမပုတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယော ခေမော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
အရှေ့တောင်
အရပ်	၃။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဇိနပုတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယော ဇိနော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
တောင်အရပ်	၄။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ လာဘပုတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယော လာဘော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
အနောက်တောင်
အရပ်	၅။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ တေဇပုတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယော တေဇော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

အနောက်အရပ်	၆။	သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
အနောက်မြောက်
အရပ်	၇။	သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ယသပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယော ယသော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
မြောက်အရပ်	၈။	သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သိရိပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယာ သိရီ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
အထက်အရပ်	၉။	သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဈာနပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဈာနံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။
အောက်အရပ်	၁၀။	သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ နိစ္စပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာ နဉ္စ ယံ နိစ္စံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။ ။

စည်းချက်ထား အနက်

၁။ ကုဒ်ပုတ္တာ-ကုဒ်ပုတ္တာနံ- အထွေထွေ အမျိုးမျိုး ပြီးစီးသော တန်ခိုးသို့ ရောက်တော်မူပြီး ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗေသံ- ခပ်သိမ်းဥသံ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ . . . ဗုဒ္ဓါနဉ္စ- မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၊ အရှင်မြတ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ယာကုဒ်- အကြင်တန်ခိုးသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တာယ-ကုဒ်ယာစ- ထို တန်ခိုးတော် အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- ရဟန္တာသခင် အရှင်မြတ်၏၊ တေဇေနစ- ထက်မြက်တေဇော် အာနုဘော်တော်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော- ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ရက္ခံ- အစောင့်အရှောက် ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊ ဗန္ဓာမိ- တံတိုင်းဖွဲ့ထားပါ၏။

၂။ ခေမပုတ္တာ-ခေမပုတ္တာနံ- ဘေးရန်မသန်း အေးချမ်းခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗေသံ- အလုံးစုံကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ- ဗုဒ္ဓါနဉ္စ- လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- လည်းကောင်း၊ ယော ခေမော- အကြင် အေးချမ်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေနခေမေနစ- ထိုအေးချမ်း ခြင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- တို့၏၊ တေဇေနစ- ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရက္ခံ- ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊ ဗန္ဓာမိ- ၏။

မှတ်ချက် ။ ။ (ဤ စည်းချက်ထား အလုံးစုံတို့၏ ပထမပါဒ နာမ်ပုဒ် ကား-ဝိဘတ္တိ လောပနိဒ္ဒိဋ္ဌိ ဆန္ဒာနုရက္ခဏာ ချည်းမှတ်။ နောက်နောက် ဂါထာတို့ကိုကား မပြင်မူ၍ အနက် ပေးအံ့။ ဤကားအမှာ။)

၃။ ဇိနပုတ္တာ- ရန်ပုံခွင်း၍ အလင်းသို့ရောက်တော်မူပြီးကုန် သော၊ သဗ္ဗေ- ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- တို့၏ လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ-

တို့၏လည်းကောင်း၊ ယောဇီနော- အကြင်အောင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊
တေန ဇီနေနစ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- ၏၊ တေဇေနစ- ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော-အားဖြင့်၊ ရက္ခံ-ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊ ဗန္ဓာမိ- ၏။

၄။ လာဘပ္ပတ္တာ- လာဘ်များခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီး ကုန်သော၊
သဗ္ဗေ- ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- တို့၏ လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- တို့၏
လည်းကောင်း၊ ယောလာဘော- အကြင်လာဘ်များခြင်းသည်၊ အတ္ထိ- ၏၊
တေနလာဘေနစ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- တို့၏၊ တေဇေနစ- ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော-အားဖြင့်၊ ရက္ခံ- ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊ ဗန္ဓာမိ- ၏။

၅။ တေဇပ္ပတ္တာ- ထက်မြက်တေဇော် အာနုဘော်သို့
ရောက်တော်မူပြီးကုန်သော၊ သဗ္ဗေ- ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- တို့၏
လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- တို့၏လည်းကောင်း၊ ယော တေဇော-
အကြင်ထက်မြက်တေဇော်အာနုဘော်သည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေန တေဇ
ေနစ-ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- တို့၏၊ တေဇေနစ-ဖြင့် လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗသော- အားဖြင့်၊ ရက္ခံ- ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊ ဗန္ဓာမိ- ၏။

၆။ ဗလပ္ပတ္တာ- ဉာဏ် ၁၀ ပါးနှင့် ထင်ရှားကုံလုံ ပြည့်စုံခြင်းသို့
ရောက်တော်မူပြီးကုန်သော၊ သဗ္ဗေ- ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- တို့၏
လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- တို့၏လည်းကောင်း၊ ယံဗလံ- အကြင်အား
သည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေန, ဗလေနစ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ-
တို့၏၊ တေဇေနစ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော- အားဖြင့်၊ ရက္ခံ- ကို၊
အဟံ- ငါသည်၊ ဗန္ဓာမိ- ၏။

၇။ ယသပ္ပတ္တာ- သုံးဆယ့်တစ်ပုံ လုံးစုံမဆုံး အံ့ဩဖွယ် ကျော်
စောခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗေ- ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- တို့၏
လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- တို့၏ လည်းကောင်း၊ ယောယသော-
အကြင်ကျော်စောခြင်းသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေနယသေနစ, ဖြင့်လည်း

ကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- တို့၏၊ တေဇေနစ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော-
အားဖြင့်၊ ရက္ခံ- ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊ ဗန္ဓာမိ- ၏။

၈။ သိရိပ္ပတ္တာ- လက္ခဏာကြီးငယ် ရောင်ခြောက်သွယ်တည်း
ဟူသော အသရေနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးကုန်သော၊ သဗ္ဗ-
ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- တို့၏ လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- တို့၏လည်း
ကောင်း၊ ယာ သိရိ- အကြင်အသရေတော်သည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တာယ
သိရိယာစ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- တို့၏၊ တေဇေနစ- ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော-အားဖြင့်၊ ရက္ခံ- ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊
ဗန္ဓာမိ- ၏။

(၉-အမှတ် ဂါထာအနက်မှာ ၁-နှင့်တူ၏။)

၁၀။ ဈာနပ္ပတ္တာ- ဈာန်သမာပတ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးကုန်
သော၊ သဗ္ဗ- ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- တို့၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ-
တို့၏ လည်းကောင်း၊ ယံဇာနံ- အကြင်ဈာန်သမာပတ်သည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏။
တေန ဇာနေနစ- ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- တို့၏၊ တေဇေနစ-
ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ သဗ္ဗသော- အားဖြင့်၊ ရက္ခံ- ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊
ဗန္ဓာမိ- ၏။

၁၁။ နိစ္စပ္ပတ္တာ- အမြဲတည်ရှိ သန္တိလက္ခဏာ ပြည်ခေမာသို့
ရောက်တော်မူပြီးကုန်သော၊ သဗ္ဗ- ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါစ- တို့၏
လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ- တို့၏လည်းကောင်း၊ ယံနိစ္စံ- အကြင်အမြဲ
တည်ရှိ သန္တိလက္ခဏာ ပြည်ခေမာသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေနနိစ္စေနစ-
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ- ရဟန္တာတို့၏၊ တေဇေနစ- ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗသော-အားဖြင့်၊ ရက္ခံ- ကို၊ အဟံ- ငါသည်၊ ဗန္ဓာမိ- ၏။

စည်းချက်ဂါထာပါဠိ အနက်ပြီး၏။

သီလဆောက်တည် ဩကာသကန်တော့လွှာ

ကန်တော့လွှာ

ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ဩကာသ၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်တို့ကို ပျောက်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ၊ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဘုရား ရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့ကို အရိုအသေ အလေးအမြတ် လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုတောင်း

ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပဗ္ဗတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျဿနတရားငါးပါး တို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်သာဖြစ်၍ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကို ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ငါးပါးသီလဆောက်တည်ပုံ

- (လှ) - အဟံဘန္တေ တိသရဏေန သဟ (ပဉ္စသီလံ) ဓမ္မံ ယာစာမိ၊
အနုဂ္ဂဟံကတ္တာ သီလံဒေထ မေ ဘန္တေ။
- ဒုတိယမ္ပိ -
- တတိယမ္ပိ -

- မြန်မာ - အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် သရဏဂုံသုံးပါး၊ ငါးပါး သီလ တရားတော်ကို တောင်းပါ၏။ အရှင် ဘုရား တပည့်တော်အား သနားစောင့်ရှောက်ချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြု၍ သရဏဂုံ ငါးပါးသီလ တရားတော်ကို ပေးတော် မူပါကုန် ဘုရား။
- နှစ်ကြိမ်မြောက် နောက်ထပ်တစ်ဖန်လည်း
 - သုံးကြိမ်မြောက် နောက်ထပ်တစ်ဖန်လည်း

- (ဘိက္ခု) - ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထ။
- ယံဝစနံ-အကြင်စကားကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဝဒါမိ- ရွှေ့က တိုင်ဆို ပေးပါအံ့၊ တံ- ရွှေ့ကဆိုသွား ထိုငါ့စကားကို၊ တုမေ- သရဏဂုံ သီလ ယူလိုကြကုန်သော သင်တို့သည်၊ ဝဒေထ- ဂရုတစိုက် လိုက်ဆိုကြပါကုန်လော့။

(လူ) အာမဘန္တေ- ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရား။

ဘုရားရှိခိုးပုံ

- (ဘိက္ခု) - နမော
- တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
- (၃-ကြိမ်ဆို)
- အရဟတော- ကိလေသာရန်ကို တော်လှန်ချေမှုန်းတော် မူနိုင်၍ မကောင်းမှုပြုလုပ်ဖို့ လုံခြုံဆိတ်ကွယ်ရာ ရှိတော် မ မူခြင်းကြောင့် ကိုယ်နှုတ်စိတ်မှာ ကောင်းစွာ သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းသဖြင့် လူမင်း ဗြဟ္မာ နတ်တကာတို့ ရှိခိုးဦး တိုက် ပူဇော်ထိုက်သော၊ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓဿ-ဥေယျဓမ္မ

တရားတို့ကို ဖောက်ပြန်မှားယွင်းခြင်းမရှိ ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်
မူသော၊ တဿ ဘဂဝတော-ဣဿရိယ စသည် ခြောက်ဖော်
ဘုန်းတော်ပိုင်ရှင် ထိုဘုရားသခင်အား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
နမော-ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

သရဏဂုံဆောက်တည်ပုံ

- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
- ဒုတိယမ္ပိ-
- တတိယမ္ပိ-
- ဗုဒ္ဓံ - ဘုရားသခင်ကို၊ သရဏံ- ကိုးကွယ်ရာဟု၊ ဂစ္ဆာမိ-
ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား။
- ဓမ္မံ - တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ- ကိုးကွယ်ရာဟု၊
ဂစ္ဆာမိ- ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား။
- သံယံ- ရဟန်းမြတ်အပေါင်း သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ-
ကိုးကွယ်ရာဟု၊ ဂစ္ဆာမိ- ဆည်းကပ်ပါ၏ ဘုရား။
- ဒုတိယမ္ပိ- နှစ်ကြိမ်မြောက် နောက်ထပ်တစ်ဖန်လည်း
- တတိယမ္ပိ- သုံးကြိမ်မြောက် နောက်ထပ်တစ်ဖန်လည်း
- (ဘိက္ခု) - သရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။
- ∴ သရဏဂမနံ - ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃာကိုကိုးကွယ်ရာဟုအသိအမှတ်
ပြု (သရဏဂုံ ဆောက်တည်) မှုသည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ-ပြည့်စုံပေ
ပြီ။
- (လူ) - အာမဘန္တေ - ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရား။

ငါးပါးသီလဆောက်တည်ပုံ

- ၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- သူ့အသက်လဲ မသတ်ဘဲ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
 - ၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- သူ့ဥစ္စာလဲ မခိုးဘဲ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
 - ၃။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- ကာမဂုဏ်လဲ မမှားဘဲ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
 - ၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- လိမ်ညာ၍လဲ မပြောဘဲ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
 - ၅။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- သေအရက်လဲ မသောက်ဘဲ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
- မူးယစ်ဆေးလဲ မသုံးဘဲ အမြဲရှောင်ကြဉ်မည်။
- (ဘိက္ခု) - တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ သာဓုကံ ကတ္တာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။
- တိသရဏေန သဟ-ဘုရား တရား သံဃာကိုးကွယ်ရာ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ၊ ပဉ္စသီလံ ဓမ္မံ-ငါးပါးသီလ တရားတော်ကို၊ သာဓုကံ-ကောင်းမွန်စွာ၊ ကတ္တာ- စောင့်ထိန်းခြင်းကို ပြု၍၊ အပ္ပမာဒေန-မမေ့သော သတိဖြင့်၊ ဝါ-ခြောက်ခွါရ၌ ဖြစ်ပေါ်ခိုက် ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို 'မြင်တယ် ကြားတယ် စသည် မပြတ်မလပ် အိပ်ပျော်ချိန် ချန်လှပ်၍ တရစပ်ရှုမှတ်သော သတိဖြင့်'၊ သမ္မာဒေထ- သီလ သမာဓိ ပညာ သုံးသိက္ခာကို ကောင်းစွာကုံလုံ ပြီးစီးပြည့်စုံစေကြပါ ကုန်လော့။
- (လူ) - အာမာဘန္တေ-ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရား။

ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း ဆီမီးကပ်လှူပုံ (အကျဉ်း)

အရဟတာဒိ နဝဂုဏောဟိ အရဟံအစရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်
တော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ နာထံ၊ လူနတ်တို့၏
ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ ဥဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ ဝဏ္ဏ ဂန္ဓ ရသ သမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံ့
အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော -

ဣမံ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။
ဣမံ ဥဒကံ၊ ဤသောက်တော်ရေချမ်းကို။
ဣမံ ပုပ္ဖံ၊ ဤပန်းကို။
ဣမံ ပဒီပံ၊ ဤဆီမီးကို။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒေမိ၊ ပူဇော်မိ၊ ကပ်လှူပူဇော်ပါ၏
အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဣဒံပုညံ၊ ဤကောင်းမှုသည်။
အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်း
ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို။ အာဝဟံ၊ ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီးတို့ကို တစ်မျိုးချင်းကပ်လှူလိုပါက
မလိုအပ်သည်များကို ချန်၍ ကပ်လှူပါ။)

ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ် ရွတ်ဖတ်နည်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပရိတ်နိဒါန်း

ပါဠိ- ၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊
ရွတ်နည်း - (သမန်တာ၊ စက်က၊ ဝါလေသု၊)
အတြာဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
(အတ်တရာ ဂစ်ဆန်တု ဒေဝတာ * ။)
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
(သတ်ဓမ်မံ မုနိရာဇတ်ဿ၊)
သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ။
(သုဏန်တု သက်ဂမောက်ခဒံ * ။)

၂။ ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။
(ဓမ်မတ်-သဝန-ကာလော အယံ ဘတ်ဒန်တာ။)

ရကောက်ကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ (R)နှင့် ထပ်တူ လျှပ်လိပ်သံဖြင့် အမြဲဖတ်၊
ယ-ပတ်လက်သံဖြင့် ယ,ဟု မည်သည့်အခါမှ အသံမထွက်ပါနှင့်။ (-)ဤ
သင်္ကေတတွင် ခွဲဖတ်ပါ။ (*) ဤခရေပွင့် သင်္ကေတတွင် နားဖတ်ပါ။

ပါဠိ - ၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရွတ်နည်း (နမော တတ်သ ဘဂဝတော အရဟတော သမ်မာ သမ်ဗုတ်ဓတ်သ * ။)

၄။ ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ၊

(ယေ သန်တာ သန်တ စိတ်တာ၊)

တိ သံရဏ သရဏာ၊

(တိ သရဏ သရဏာ၊)

ဧတ္ထ လောကန္တရေ ဝါ၊

(အစိထ လောကန်တရေ ဝါ * ။)

ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ၊

(ဘုမ်မာ ဘုမ်မာ စ ဒေဝါ။)

ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ၊

(ဂုဏ ဂံဏ ဂဟဏ။)

ဗျာဝဇ္ဇာ သဗ္ဗကာလံ။

(ဗျာဝတာ သတ်ဗ, ကာလံ * ။)

ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ၊

(အေတေ အာယန်တု ဒေဝါ။)

ဝရ ကနကမယေ၊

(ဝရ ကနကမယေ။)

မေရုရာဇေ ဝသန္တော။

(မေရုရာဇေ ဝတ်သန်တော။*)

သန္တော သန္တောသ ဟေတုံ၊

(သန်တော သန်တောသ-ဟေတုံ၊)

ပါဠိ- မုနိ ဝရ ဝစနံ၊
ရွတ်နည်း - (မုနိ ဝရ ဝစနံ၊)
သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။
(သောတုမဂ်ဂံ သမဂ်ဂါ* ။)

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
(သတ်ဗေသု စက်က - ဝါလေသု၊)
ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မဇနော။
(ယက်ခါ ဒေဝါ စ ဗြန်မဇနော* ။)
ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊
(ယံ အမ်မေဟိ ကတံ ပုန်ညံ၊)
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။
(သတ်ဗ သမ်ပတ်တိ သာဓကံ* ။)

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊
(သတ်ဗေ တံ အနုမောဒိတ်တဝါ၊)
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
(သမဂ်ဂါ သာသနေ ရတာ* ။)
ပမာဒရဟိတာ ဟောန္တူ။
(ပမာဒရဟိတာ ဟွန်တူ၊)
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော၊
(အာရက်ခါသု' ဝိသေသ-တော* ။)

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
(သာသနတ်သ စ လောကတ်သ၊)

ပါဠိ - ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
ရွတ်နည်း - (ဝုတ်ဒီ ဘဝ-တု သတ်ဗဒါ* ။)
သာသနမ္ဗိ စ လောကဉ္စ၊
(သာသနမ်ပိ စ လောကင်စ၊)
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
(ဒေဝါ ရက်ခန်တု သတ်ဗဒါ* ။)

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊
(သတ်မိမ် ဟွန်တု သုခိ သတ်ဗေ၊)
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
(ပရိဝါရေဟိ အတ်တနော* ။)
အနိယာ သုမနာ ဟောန္တု၊
(အ-နိယာ သုမနာ ဟွန်တု၊)
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။
(သဟ သတ်ဗေဟိ ဉာတိဘိ* ။)

၉။ ရာဇတော ဝါ စောရတော ဝါ
(ရာဇ - တော ဝါ။ စောရ-တော ဝါ* ။)
မနုဿတော ဝါ အမနုဿတော ဝါ
(မနုတ်သ-တော ဝါ အ-မနုတ်သ-တော ဝါ* ။)
အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ
(အက်ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ* ။)
ပိသာစတော ဝါ ခါဏုကတော ဝါ
(ပိသာစ-တော ဝါ ခါဏုက-တော ဝါ*)

ပါဠိ - - ကဏ္ဍကတော ဝါ နက္ခတ္တတော ဝါ
ရွတ်နည်း - (ကန်တက-တော ဝါ နက်ခတ်တ-တောဝါ)
ဇနပဒရောဂတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ
(ဇန-ပဒ-ရောဂ-တော ဝါ အ-သတ်ခမ်မတောဝါ* ။)
အသန္နိဋ္ဌိတော ဝါ အသပ္ပရိသတော ဝါ
(အသန်ဒိတ်ထိတော ဝါ အ,သပ်ပရိသတောဝါ* ။)
စက္က ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကရ
(စန်ဒ ဟတ်ထိ အတ်သ မိဂ ဂေါဏ ကုတ်ကုရ* ။)
အဟိ ဝိစ္စက မင်္ဂလာပု ဒီပိ-
(အဟိ ဝိတ်ဆိက မင်္ဂလာပပ်ပ ဒီပိ* ။)
အစ္စ တရစ္စ သူကရ မဟိ သ-
(အစ်ဆ တရစ်ဆ သူကရ မဟိမ်သ*)
ယက္ခ ရက္ခသာ ဒီဟိ
(ယက်ခ ရက်ခသာ ဒီဟိ*)
နာနာဘယ-တော ဝါ
(နာနာဘယ-တော ဝါ)
နာနာရောဂ-တော ဝါ
(နာနာရောဂ-တော ဝါ)
နာနာဥပဒ္ဒဝ-တော ဝါ
(နာနာဥပဒိဒဝ-တော ဝါ*)
အာရက္ခံ ဂက္ခန္တိ။
(အာရက်ခံ ဂန့်န့်တု* ။)

၁။ မင်္ဂလသုတ် (မင်ဂလသုတ်)

ပါဠိ- ၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသ ဟိ၊
ရွတ်နည်း - (ယံ မင်ဂလံ ဒွါဒသ ဟိ၊)
စိန္တယိံ သု သဒေဝကာ။
(စိန်တယိမ်သု သ-ဒေဝကာ*)
သောတ္တာနံ နာမိ ဂစ္ဆန္တိ၊
(သွတ်ထာနံ နာမိ-ဂစ်ဆန်တိ၊)
အဋ္ဌတ္တိံ သဗ္ဗ မင်္ဂလံ။
(အတ်ထ-တိမ်သင်စ မင်ဂလံ* ။)

၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊
(ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊)
သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ။
(သတ်ဗ-ပါပ,ဝိနာသနံ* ။)
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊
(သတ်ဗ-လောက ဟိတတ်ထာယ၊)
မင်္ဂလံ တံ ပဏာမ ဟေ။
(မင်ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ* ။)

ပါဠိ - ၃။ ဧဝံ မေ သုတံ၊

ရွတ်နည်း - (အေဝံ မေ သုတံ၊)

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ

(အေကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ်ထိယံ)

ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ၊

(ဝိဟရတိ ဇေတ-ဝနေ၊)

အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

(အ-နာထ ပိန်ဒိကတ်သ အာရာမေ* ။)

အထခေါ အညတရာ ဒေဝတော

(အထခေါ အင်ညတရာ ဒေဝတာ)

အဘိက္ကန္တာရ ရတ္တိယာ၊

(အဘိတ်ကန်တာရ ရတ်တိယာ* ။)

အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ

(အဘိတ်ကန်တဝဏ်ဏာ*)

ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ သြဘာသေတွာ

(ကေဝလ-ကပ်ပံ ဇေတ-ဝနံ

အောဘာ-သစ်တဝါ*)

ယေန ဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမိ။

(ယေန ဘဂဝါ၊ တေနုပ-သင်ကမိ* ။)

ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ-အဘိဝါဒေတွာ

(အုပ-သင်ကမိတ် တဝါ ဘဂဝန်တံ

အဘိဝါဒစ်တဝါ)

ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ။

(အေက မန်တံ အက်ထာသိ* ။)

ပါဠိ - ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ* ၊

ရွတ်နည်း - (အေကမန်တံ ထိတာခေါ သာ ဒေဝတာ* ၊)

ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

(ဘဂဝန်တံ ဂါထာယ အစ်ဈဘာသိ* ။)

၄။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊

(ဗဟူ ဒေဝါ မနုတ်သာ စ၊)

မင်္ဂလာနိ အစိန္တ ယုံ။

(မင်ဂလာနိ အ-စိန်တယုံ* ။)

အာကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊

(အာကင်ခ, မာနာ သွတ်ထာနံ၊)

ဗြူဟိ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။

(ဗြူဟိ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*)

၅။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊

(အ-သေဝနာ စ ဗာလာနံ)

ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။

(ပန်ဒိတာနင် စ သေဝနာ* ။)

ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊

(ပူဇာစ ပူဇ-နေယာနံ၊)

အေတံ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။

(အေတံ မင်ဂလ- မုတ်တမံ*)

၆။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊

(ပတိရူပ ဒေသ-ဝါသော စ၊)

ပါဠိ - ပုဗ္ဗေ စ ကတ-ပုညတာ။
 ရွတ်နည်း - (ပုတ်ဗေစ ကတ-ပုန်ညတာ*။)
 အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊
 (အတ်တ-သမ်မာ ပဏိဓိ စ၊)
 ဧတံ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။
 (အေတံ မင်ဂလ- မုတ်တမံ*။)

၇။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊
 (ဗာဟုတ်သစ်စင်စ သိပ်ပင်စ၊)
 ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော။
 (ဝိနယော စ သု-သိတ်ခိတော*။)
 သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊
 (သု-ဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊)
 ဧတံ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။
 (အေတံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

၈။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊
 (မာတာ ပိတု ဥပတ်ထာနံ၊)
 ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
 (ပုတ်တ-ဒါရတ်သ သင်ဂဟော*။)
 အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊
 (အနာကုလာစ ကမ်မန်တာ၊)
 ဧတံ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။
 (အေတံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

ပါဠိ- ၉။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊
ရွတ်နည်း - (ဒါနင်စ ဓမ်မ-စရိယာ စ၊)
ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
(ညာတကာနင်စ သင်္ဂဟော*။)
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊
(အန-ဝစ်ဇာနိ ကမ်မာနိ၊)
ဧတံ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။
(အေတံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

၁၀။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊
(အာရတီ-ဝိရတီ-ပါပါ၊)
မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
(မစ်ဇ-ပါနာ စ သံယမော*။)
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊
(အပ်ပမာဒေါ စ ဓမ်မေသု၊)
ဧတံ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။
(အေတံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

၁၁။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊
(ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊)
သန္တုပ္ပိ စ ကတညုတာ။
(သန်တုတ်ထိ စ ကတင်ညုတာ*။)
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊
(ကာလေန ဓမ်မတ်သဝနံ၊)

ပါဠိ- ဇတံ မင်္ဂလံ' မုတ္တမံ။
ရွတ်နည်း - (အေတံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

၁၂။ ခန္တိစ သောဝစသတော၊
 (ခန်တီ စ သောဝစတ်သတော၊)
 သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
 (သမဏာနှင့်စ ဒတ်သနံ*။)
 ကာလေန ဓမ္မသာကတ္တာ၊
 (ကာလေန ဓမ်မ-သာကစ်ဆာ*။)
 ဇတံ မင်္ဂလံ' မုတ္တမံ။
 (အေတံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

၁၃။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ
 (တပေါ စ ဗြန်မ, စရိယင်စ၊)
 အရိယာသစ္စာန ဒဿနံ၊
 (အရိယာ သစ်စာန ဒတ်သနံ၊)
 နိဗ္ဗာနသစ္စိကိရိယာ စ၊
 (နိတ်ဗာန, သစ်ဆိ, ကိရိယာ စ၊)
 ဇတံ မင်္ဂလံ' မုတ္တမံ။
 (အေတံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

၁၄။ ပုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊
 (ပုတ်ထတ်သ လောက, ဓမ်မေဟိ၊)
 စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ။
 (စိတ်တံ ယတ်သ န ကမ်ပတိ*။)

ပါဠိ - အသောက် ဝိရဇံ ခေမံ၊
ရွတ်နည်း - (အ,သောက် ဝိရဇံ ခေမံ၊)
ဧတံ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။
(အေတံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

၁၅။ ဧတာဒိသာနိ ကတ္တာန၊
(အေတာဒိသာနိ ကတ်တဝါန၊)
သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
(သတ်ဗတ်ထ မ-ပရာဇိတာ*။)
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိ' ဂစ္ဆန္တိ၊
(သတ်ဗတ်ထ သွတ်ထိမ် ဂစ်ဆန်တိ၊)
တံ တေသံ မင်္ဂလ' မုတ္တမံ။
(တံ တေသံ မင်ဂလ-မုတ်တမံ*။)

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
(မင်ဂလ-သုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

၂။ ရတနသုတ်

ပါဠိ- ၁။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ
 ရွတ်နည်း - (ပဏိဓာန-တော ပတ်ထာယ)
 တထာဂတဿ ဒသ ပါရမိယော၊
 (တ-ထာဂတတ်သ ဒ-သ ပါရမိယော၊)
 ဒသ ဥပပါရမိယော၊
 (ဒသ အူပ ပါရမိယော၊)
 ဒသ ပရမတ္ထ ပါရမိယောတိ၊
 (ဒသ ပရမတ်ထ ပါရမိယောတိ*၊)
 သမတိံ သ ပါရမိယော၊
 (သမတ်-တိမ်သ ပါရမိယော*၊)
 ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ၊
 (ပင်စ မဟာပရိတ်စာဂေ*၊)
 လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ၊
 (လောကတ်ထစရိယံ ဉာတတ်ထ-စရိယံ၊)
 ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိသော စရိယောယော၊
 (ဗုတ်ဓတ်ထ, စရိယန်တိ တိတ်သော စရိယာယော*၊)
 ပစ္စိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိ၊
 (ပစ်ဆိမ-ဘဝေ ဂတ်ဘ ဝေါက်ကန်တိမ်၊)
 ဇာတိ အဘိနိက္ခမနံ၊
 (ဇာတိမ်, အဘိ-နိတ်ခမနံ*၊)

ပါဠိ - ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ မာရဝိဇယံ၊
ရွတ်နည်း - (ပဓာန-စရိယံ ဗောဓိပန်လင်ကေ မာရ-ဝိဇယံ*၁)
သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပဋိဝေဓံ၊
(သတ်ဗင်ညုတင်ညာနပ်ပတိဝေဓံ)
ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊
(ဓမ်မ, စက်ကပ်ပဝတ်တနံ*၁)
နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေတိ၊
(နဝ လောကုတ်တရဓမ်မေတိ*၁)
သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊
(သတ်ဗေပိမေ ဗုတ်ဓ-ဂုဏော*၁)
အာဝဇ္ဇေတွာ
(အာဝစ်ဇစ်တဝါ*၁)
ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တ ရေသု၊
(ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန်တရေသု*၁)
တိယာမရတ္တိ ပရိတ္တံ ကရောန္တော၊
(တိ, ယာမ, ရတ်တိမ် ပရိတ်တံ ကရွန်တော*၁)
အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ၊
(အာယက်သမာ အာနန်ဒတ်ထေရော ဝိယ*၁)
ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ-
(ကာရုန်ညစိတ်တံ အုပတ်ထပစ်တဝါ*၁)

၂။ ကောဋီသတသဟသေသု
(ကောတီ-သတ-သဟတ်သေသု၊)
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
(စက်က-ဝါလေသု ဒေဝတာ*။)

ပါဠိ - ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊
 ရွတ်နည်း - (ယတ်သာဏံ ပတိတ်ဂန်နှုန်တိ၊)
 ယဉ္ဇ ဝေသာလိယာ ပုရေ။
 (ယင်စ ဝေသာလိယာပုရေ*။)

၃။ ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဗိက္ခ -
 (ရောဂါမနုတ်သ, ဒုတ်ဘိတ်ခါ)
 သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
 (သမ်ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ*။)
 ဒိပ္ပံ မန္တရ ဓာပေသိ၊
 (ဒိပ်ပ မန်တရ ဓာပေသိ၊)
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
 (ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ*။)

၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 (ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ*၊)
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
 (ဘုမ်မာနိဝါ ယာနိ ဝ အန်တ-လိတ်ခေ*။)
 သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု။
 (သတ်ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန်တု*၊)
 အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။
 (အထောပိ သက်ကစ်စ သုဏန်တု ဘာသိတံ*။)

ပါဠိ - ၅။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေတ သဗ္ဗေ၊
ရွတ်နည်း - (တတ်သမာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သတ်ဗေ*၁)
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
(မစ်တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ*။)
ဒိဝါ စ ရတ္ထော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
(ဒိဝါ စ ရတ်တော စ ဟရန်တိ ယေဗလိန်*။)
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။
(တတ်သမာ ဟိ နေ ရက်ခထ အပ်မတ်တာ*။)

၆။ ယံကိဗ္ဗိ ဝိတ္တံ ဣမ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
(ယံကိန်စိ ဝိတ်တံ အိမ ဝါ ဟုရံ ဝါ*။)
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
(သက်ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ*။)
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
(န နော သမံ အတ်ထိ တထာဂတေန*။)
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
(အိဒမ်ပိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၇။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
(ခယံ ဝိရာဂံ အ-မတံ ပဏီတံ*။)

ပါဠိ - ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော။
 ချွတ်နည်း - (ယဒဇ္ဈဂါ သက်ကျမုနိ သမာဟိတော*။)
 န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
 (န တေန ဓမ်မေန သမတ်ထိ ကိန်စိ*။)
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
 (အိဒမ်ပိ ဓမ်မေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 (အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၈။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ။
 (ယံ ဗုတ်ဓ သစ်ထော ပရိဝန်ဏယီ သုစိမ်*။)
 သမာဓိ မာနန္တရိကံ ညမာဟု။
 (သမာဓိ မာနန်တရိကင်ည မာဟု*။)
 သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 (သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိတ်ဇတိ*။)
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
 (အိဒမ်ပိ ဓမ်မေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 (အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၉။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္တာ၊
 (ယေ ပုတ်ဂလာ အတ်ထ သတံ ပသတ်ထာ*။)
 စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
 (စတ်တာရိ အေတာနိ ယုဂါနိ ဟွန်တိ*။)

ပါဠိ - တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ရွတ်နည်း - (တေ ဒက္ခိဏေယာ သုဂတတ်သ-သာဝကာ*)
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ။
(အေတေသု ဒိန်နာနိ မဟတ်ဖလာနိ*။)
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
(အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၀။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠေန၊
(ယေ သုတ်ပယုတ်တာ မန-သာ ဒန်ဠေန*)
နိက္ကာမိနော ဂေါတမသာသနမ္ပိ။
(နိက်ကာမိနော ဂေါတမ-သာသနမ်ပိ*။)
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
(တေ ပတ်တိပတ်တာ အမတံ ဝိဂယ်ယု*။)
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
(လတ်ဓာ မုဓာ နိတ်ဗုတိမ် ဘုန်ဇ-မာနာ*။)
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
(အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၁။ ယထိန္ဒဒီလော ပထဝိသိတော သိယာ၊
(ယထိန်ဒီလော ပထဝိတ်သိတော သိယာ*။)

ပါဠိ - စတုတ္ထိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။

ရွတ်နည်း - (စတုတ်ဘိဝါတေဟိ အ-သမ်,ပကမ်ပိယော*။)

တထူပမံ သပ္ပရိသံ ဝဒါမိ၊

(တထူပမံ သပ်,ပုရိသ ဝဒါမိ*၁)

ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။

(ယော အရိယသစ်စာနိ အ-ဝစ်စ ပတ်သတိ* ။)

ဣဒမ္ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ၊

(အိဒမ်ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ*၁)

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊

(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၂။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊

(ယေ အရိယသစ်စာနိ ဝိဘာဝယန်တိ*၁)

ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ။

(ဂမ်ဘီရ-ပင်ညေန သု-ဒေသိတာနိ*။)

ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘူသံ ပမတ္တာ၊

(ကိန်စာပိ တေ ဟွန်တိ ဘူသံ ပမတ်တာ*၁)

န တေ ဘဝ အဋ္ဌမ' မာဒိယန္တိ။

(န တေ ဘဝံ အထမ မာဒိယန်တိ*။)

ဣဒမ္ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ၊

(အိဒမ်ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ*၁)

ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

ပါဠိ - ၁၃။ သဟာဝံဿ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
ရွတ်နည်း - (သဟာဝတ်သ ဒတ်သန-သမ်ပဒါယ*၁)
တယသု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
(တယတ်သု ဓမ်မာ ဇဟိတာ ဘဝန်တိ*။)
သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိန္ဒိတဉ္စ၊
(သက်ကာယ-ဒိတ်ထိ ဝိစိကိတ်ဆိတင်စ*၁)
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။
(သီလတ်ဗတံ ဝါပိ ယဒတ်ထိ ကိန်စိ*။)

၁၄။ စတူဟပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
(စတူဟ ပါယေတိ စ ဝိပ်,ပမုတ်တော*၁)
ဆစ္စာဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
(ဆစ်စာဘိ ထာနာနိ အ-ဘတ်ဗ-ကာတုံ*။)
ဣဒမ္ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ၊
(အိဒမ်ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ*၁)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၅။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မကရောတိ ပါပကံ၊
(ကိန်စာပိ သော ကမ်မကရောတိ ပါပကံ*၁)
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
(ကာယေန ဝါစာ အုဒ စေတသာ ဝါ*။)
အဘဗ္ဗသော တဿ ပဋိစ္စဒါယ၊
(အ-ဘတ်ဗသော တတ်သ ပတိတ်ဆဒါယ*၁)

ပါဠိ - အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
 ရွတ်နည်း - (အ-ဘတ်ဗသော ဒိတ်ထပဒတ်သဝုတ်တာ*။)
 က္ကဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 (အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ*။)
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 (အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၆။ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 (ဝနပ်,ပဂုံဗေ ယထ ဖုတ်သိတက်ဂေ*။)
 ဂိမ္မာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမ္မေ။
 (ဂိမ်မာန မာသေ ပထမတ်-သမိမ် ဂိမ်မေ*။)
 တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
 (တထူပမံ ဓမ်မဝရံ အဒေသယိ*။)
 နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာရ။
 (နိတ်ဗာန ဂါမိမ် ပရမ် ဟိတာယ*။)
 က္ကဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
 (အိဒမ်ပိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏိတံ*။)
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 (အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၇။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော။
 (ဝရော ဝရင်ညူ ဝရ-ဒေါ ဝရာဟရော*။)

ပါဠိ - အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
ရွတ်နည်း - (အနုတ်တရော ဓမ်မ-ဝရံ အ-ဒေသယိ*။)
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
(အိဒမ်ပိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၈။ ဒီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
(ဒီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ်ထိ သမ်ဘဝံ*။)
ဝိရတ္တစိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိ။
(ဝိရတ်တစိတ်တာ ယတိကေ ဘဝတ်-သမ်မိ*။)
တေ ဒီဏဗီဇာ အဝိရုဋ္ဌိ ဆန္ဒာ၊
(တေ ဒီဏ-ဗီဇာ အ-ဝိရုန်လှိ ဆန်ဒါ*။)
နိဗ္ဗန္တိ မီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
(နိတ်ဗန်တိ မီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ*။)
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
(အိဒမ်ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၉။ ယောနီဓ ဘူတာနိ သမာဂထာနိ၊
(ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ*။)
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
(ဘုမ်မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန်တ-လိတ်ခေ*။)

ပါဠိ - တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ရွတ်နည်း - (တထာဂတံ ဒေဝ-မနုတ်သ ပူဇိတံ*။)
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(ဗုတ်ခံ နမတ်သာမ သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၂၀။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ
(ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ*။)
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ၊
(ဘုမ်မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန်တလိတ်ခေ*။)
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ။
(တထာဂတံ ဒေဝ-မနုတ်သ-ပူဇိတံ*။)
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(ဓမ်မံ နမတ်သာမ သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၂၁။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
(ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ*။)
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ၊
(ဘုမ်မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန်တလိတ်ခေ*။)
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
(တထာဂတံ ဒေဝ - မနုတ်သ - ပူဇိတံ*။)
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(သံဃံ နမတ်သာမ သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
(ရတန-သုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

၃။ မေတ္တသုတ် (မစ်တ-သုတ်)

- ပါဠိ - ၁။ ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာ၊
ရွတ်နည်း - (ယတ်သာနုဘာဝတော ယက်ခါ*၊)
နေဝ ဒယေန္တိ ဘီသနံ။
(နေဝ ဒတ်သင်တိ ဘီသနံ*။)
ယဉ္စိ စေဝါနုယုပ္ပန္နော၊
(ယင်ညိ စေဝါနုယုန်ဇန်တော*။)
ရတ္တိန္ဒိဝ' မတန္ဒိတော။
(ရတ်တိန်ဒိဝ မ တန်ဒိတော*။)
- ၂။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊
(သုခံ သုပတိ သုတ်တော စ၊)
ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
(ပါပံ ကိန်စိ န ပတ်သတိ*။)
ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
(အေဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ*။)
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
(ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ*။)

ပါဠိ -
ရွတ်နည်း-

၃။ ကရုဏီယာ မတ္တကုသလေန၊
(ကရုဏီယ၊ မတ်ထကုသလေန၊)
ယန္တိ သန္တိ ပဒံ အဘိသမေဓ။
(ယန်တ သန်တံ ပဒံ အဘိသမစ်စ။)
သက္ကော ဥဇ္ဇ စ သုဟုဇ္ဇ စ၊
(သက်ကော ဥဇ္ဇ စ သုဟုဇ္ဇ စ၊)
သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနိ။
(သု-ဝစော စတ်သ မုဒု အနတိမာနိ*။)

၄။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
(သန်တုတ်သကော စ သုဘရော စ၊)
အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
(အပ်ပကိတ်စော စ သန်လဟုကဝုတ်တိ*။)
သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
(သန်တိန်ဒရိယော စ နိပကော စ၊)
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသ္မု န-နုဂိဒ္ဓေါ။
(အပ်ပဂတ်ဘော ကုလေသ္မုန-နုဂိတ်စော*။)

၅။ န စ ခုဒ္ဒ ' မာစရေ ကိဉ္စိ၊
(န-စ ခုတ်ဒ-မာစရေ ကိန်စိ၊)
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျံ။
(ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပ-ဝဒေယ့်*။)

အန-တိမာနီဟု မရွတ်ပါနှင့်၊ အနတိမာနီဟု တစ်ဆက်တည်းရွတ်ပါ။ အပ္ပ-ဂတ်ဘောဟု မရွတ်ပါနှင့်၊ အပ်,ပဂတ်ဘောဟု ရွတ်ပါ။ ကုလေသ္မုန-နုဂိတ်ဒေါ ဟု မရွတ်ပါနှင့်၊ ကုလေသ္မု,န-နုဂိတ်ဒေါဟု ရွတ်ပါ။

ပါဠိ- သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တူ။
ရွတ်နည်း- (သုခိနောဝ ခေမိနော ဟွန်တူ။)
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တူ သုခိတတ္တာ။
(သတ်ဗ,သတ်တာဘဝန်တုသုခိတတ်တာ*။)

၆။ ယေ ကေစိ ပါဏဘူတ'တ္ထိ၊
(ယေ ကေစိ ပါဏဘူတတ်ထိ၊)
တသာ ဝါ ထာဝရာဝ'နဝသေသာ။
(တသာ ဝါ ထာဝရာဝ'နဝသေသာ*။)
ဒီယာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
(ဒီယာ ဝါ ယေဝ မဟန်တာ၊)
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုကထူလာ။
(မစ်စိမာ ရတ်သကာ အဏုကထူလာ*။)

၇။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
(ဒိတ်ထာ ဝါ ယေဝ အဒိတ်ထာ၊)
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
(ယေဝ ဒူရေ ဝသန်တိ အဝိဒူရေ*။)
ဘူတာဝ သမ္ဘဝေသီဝ၊
(ဘူတာ-ဝ သမ်ဘဝေသီ-ဝ၊)
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တူ သုခိတတ္တာ။
(သတ်ဗ-သတ်တာ ဘဝန်တု သုခိတတ်တာ*။)

တ-သာဝါ ဟု မရွတ်ပါနှင့်၊ တသာ ဝါ ဟု တစ်ဆက်တည်းရွတ်ပါ။

ပါဠိ - ၈။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
 ရွတ်နည်း- (န-ပရော ပရံ နိကုပ်ဗေထ*၁)
 နာတိမညေထ ကတ္ထစိ န ကဗ္ဗိ။
 (နာတိမင်ညေထ ကတ်ထစိ န-ကင်စိ*၂)
 ဗျာရောသနာ ပဋိယသည၊
 (ဗျာရောသနာ ပတိယ သင်ည*၁)
 နာညမညဿ ဒုက္ခ' မိစ္ဆေယျ။
 (နာညမင်ညတ်သ ဒုတ်ခ,မိတ်ဆေယ*၂)

၉။ မာတာ ယထာ နိယံပုတ္တ၊
 (မာတာ ယထာ နိယံပုတ်တ*၁)
 မာယုသာ ဧကပုတ္တ' မနုရက္ခေ။
 (မာယုသာ အေက-ပုတ်တမနုရက်ခေ*၂)
 ဧဝမိံ သဗ္ဗဘူတေသု၊
 (အေဝမ်ပိ သတ်ဗဘူတေသု*၁)
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 (မာနသံ ဘာဝယေ အ-ပရိမာဏံ*၂)

၁၀။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိ၊
 (မစ်တင်စ သတ်ဗတ လောကတ်-သမိ*၁)
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
 (မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ*၂)
 ဥဒ္ဓံ အမော စ တိရိယဉ္စ၊
 (အုတ်ခံ အမော စ တိရိယင်စ*၁)

ပါဠိ- အသမ္ဘာဝံ အဝေရံ မသပတ္တံ။
ရွတ်နည်း- (အ-သမ်ဗာဝံ အဝေရ မ-သပတ်တံ*။)

၁၁။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဓော ဝ၊
(တိတ်ထံ စရံ နိသိန်နော ဝ*၊)
သယာနောယာဝတာ'ဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
(သယာနော ယာဝ တတ်သ ဝိတ-မိတ်ဓော*။)
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ။
(အေတံ သတိန် အဓိတ်ထေယ*၊)
ဗြဟ္မံမေတံ ဝိဟာရံ မိမံ မာဟု။
(ဗြန်မ, မေတံ ဝိဟာရ-မိမ-မာဟု*။)

၁၂။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
(ဒိတ်ထိန်စ အနုပက်ဂမ်မ*၊)
သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
(သီလဝါ ဒတ်သနေန-သမ်ပန်နော*။)
ကာမေသု ဝိနယ ဂေမံ၊
(ကာမေသု ဝိနယ ဂေမံ*။)
န-ဟိ ဇာတု' ဂုဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။
(န-ဟိဇာတုတ်, ဂတ်ဘ-သေယ ပုန ရေတိ*။)

မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
(မစ်တ-သုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

၄။ ခန္ဓသုတ် (ခန်ဓ-သုတ်)

- ပါဠိ - ၁။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတီနံ၊
 ရွတ်နည်း - (သပ်ဗာသီဝိသဇာတီနံ*၁)
 ခံဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ။
 (ဒိတ်ဗ-မန်တာဂဒံ ဝိယ*၂)
 ယံ နာသေတိ ဝိသံ ယောရံ၊
 (ယံ နာသေတိ ဝိသံ ယောရံ*၃)
 သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။
 (သေသင်စာပိ ပရိတ်သယံ*၄)
- ၂။ အာဏာက္ခေတ္တံ မိ သဗ္ဗတ္ထံ၊
 (အာဏာ ခစ်တန်မိ သပ်ဗတ်ထံ)
 သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏီနံ။
 (သတ်ဗဒါ သပ်ဗ-ပါဏီနံ*၅)
 သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
 (သပ်ဗသောပိ နိဝါရေတိ*၆)
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
 (ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ*၇)
- ၃။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 (ဝိရူပက်ခေဟိ မေ မစ်တံ*၈)

ပါဠိ -
ရွတ်နည်း -

မေတ္တံ အရာပထေဟိ မေ။
(မစ်တံ အေရာပထေဟိ မေ *။)
ဆဗ္ဗာပုဏ္ဏေဟိ မေ မေတ္တံ၊
(ဆ,ဗ္ဗာပုတ်တေဟိ မေ မစ်တံ၊)
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။
(မစ်တံ ကန်ဏှာဂေါတမ-ကေဟိ စ*။)

၄။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
(အ-ပါဒကေဟိ မေ-မစ်တံ၊)
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
(မစ်တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ*။)
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
(စတုပ်ပဒေဟိ မေ မစ်တံ၊)
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
(မစ်တံ ဗဟုပ်ပဒေဟိ မေ*။)

၅။ မာ မံ အပါဒကော ဟိန္နိသိ၊
(မာ မံ အ-ပါဒကော ဟိန်နိသိ၊)
မာ မံ ဟိန္နိသိ ဒွိပါဒကော။
(မာ မံ ဟိန်နိသိ ဒွိပါဒကော*။)
မာ မံ စတုပ္ပဒေဟိ ဟိန္နိသိ၊
(မာ မံ စတုပ်ပဒေဟိ ဟိန်နိသိ၊)
မာမံ ဟိန္နိသိ ဗဟုပ္ပဒေဟိ။
(မာ မံ ဟိန်နိသိ ဗဟုပ်ပဒေဟိ*။)

ပါဠိ - ၆။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
 ရွတ်နည်း - (သပ်ဗေ သတ်တာ သပ်ဗေ ပါဏာ*၁)
 သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
 (သပ်ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ*။)
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု။
 (သပ်ဗေ ဘတ်ဒရာနိ ပတ်သန်တု*၁)
 မာ ကပ္ပိ ပါပ' မာဂမာ။
 (မာ ကင်စိ ပါပ, မာဂမာ*။)

၇။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ။
 (အပ်,ပမာဏော ဗုတ်ဇော၊)
 အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
 (အပ်,ပမာဏော ဓမ်မော*။)
 အပ္ပမာဏော သံယော
 (အပ်,ပမာဏော သံယော*။)
 ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
 (ပမာဏဝန်တာနိ သရီသပါနိ*။)
 အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
 (အဟိ ဝိတ်ဆိကာ သတပဒီ*၁)
 ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗူ မူသိကာ။
 (အုန်နနာဘိ သရဗူ မူသိကာ*။)

ပါဠိ - စ။ ကတာ မေ ရက္ခာ, ကတံ မေ ပရိတ္တံ
ရွတ်နည်း - (ကတာ မေ ရက်ခါ, ကတံ မေ ပရိတ်တံ*။)
ပဋိက္ကမန္တ ဘူတာနိ။
(ပတိတ်ကမန်တု ဘူတာနိ*။)
သောဟံ နမော ဘဂဝတော။
(သောဟံ နမော ဘဂ-ဝတော*။)
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
(နမော သတ်တန်နံ သမ်မာသမ်ဗုတ်ဓာနံ*။)

ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
(ခန်ဓသုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

၅။ မောရသ္မတ်

- ပါဠိ - ၁။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
ရွတ်နည်း - (ပူရင်တံ ဗောဓိသမ်ဘာရေ၊)
နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
(နိတ်ဗတ်တံ မောရ-ယောနိယံ*။)
ယေန သံဝိဟိတာ' ရက္ခံ၊
(ယေန သံဝိဟိတာရက်ခံ၊)
မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။
(မဟာသတ်တံ ဝနေစရာ*။)
- ၂။ စိရသံ ဝါယမန္တာပိ၊
(စိရတ်သံ ဝါယမန်တာပိ၊)
နေဝ သက္ခိသု ဂဏှိတုံ။
(နေဝသက်ခိမ်သု ဂန်နှိတုံ*။)
“ဗြဟ္မမန္တ” န္တိ အက္ခာတံ၊
(ဗြန်မ-မန်တန်တိ အက်ခါတံ၊)
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
(ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။)
- ၃။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
(အုဒေတယံ စက်ခုမာ အေက-ရာဇာ၊)
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
(ဟရိတ်သ-ဝဏ်ဏော ပထဝိတ်ပ,ဘာသော*။)

ပါဠိ - တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ-
ရွတ်နည်း - (တံ တံ နမတ်ဿာမိ ဟရိတ်သ-ဝဏ်ဏံ-)
ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
(ပထဝိပ်ပ, ဘာသံ*၁)
တယာဇူ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ၊
(တယစ်ဇူ ဂုတ်တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ*၂)

၄။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
(ယေ ဗြန်မဏာ ဝေဒဂူ သတ်ဗ-ဓမ်မေ*၁)
တေ မေ နမော, တေ စ မံ ပါလယန္တူ။
(တေ မေ နမော, တေ စ မံ ပါလယန်တူ*၂)
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ, နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
(နမတ်ထု ဗုတ်ဓာနံ, နမတ်ထု ဗောဓိယာ*၁)
နမော ဝိမုတ္တာနံ, နမော ဝိမုတ္တိယာ၊
(နမော ဝိမုတ်တာနံ, နမော ဝိမုတ်တိယာ*၁)
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
(အိမံ သော ပရိတ်တံ ကတ်တဝါ၊)
မောရော စရတိ ဧ သနာ။
(မောရော စရတိ အေသနာ*၂)

၅။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
(အပေတယံ စက်ခုမာ အေက-ရာဇာ*၁)
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
(ဟရိတ်သ-ဝဏ်ဏော ပထဝိပ်ပ,ဘာသော*၂)

ပါဠိ- တံ တံ နမသာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ-
ရွတ်နည်း - (တံ တံ နမတ်သာမိ ဟရိတ်သ-ဝဏ်ဏံ-။)
ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
(ပထဝိပ်ပ-ဘာသံ*။)
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ ။
(တယစ်ဇ ဂုတ်တာ ဝိဟရေမု ရတ်တိမ်*။)

၆။ ယေ ဗြဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
(ယေ ဗြန်မဏာ ဝေဒဂူ သတ်ဗ-ဓမ်မေ*။)
တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန္တူ။
(တေ မေ နမော၊ တေ စ မံ ပါလယန်တူ*။)
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ၊ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
(နမတ်ထု ဗုတ်ဓာနံ နမတ်ထု ဗောဓိယာ*။)
နမော ဝိမုတ္တာနံ၊ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
(နမော ဝိမုတ်တာနံ၊ နမော ဝိမုတ်တိယာ။)
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
(အိမ် သော ပရိတ်တံ ကတ်တဝါ။)
မောရော ဝါသ' မကပ္ပယိ။
(မောရော ဝါသ မ-ကပ်ပယိ*။)

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
(မောရ-သုတ်တံ-နိတ်ထိတံ။)

၆။ ဝဇ္ဇသုတ် (ဝတ်တသုတ်)

- ပါဠိ - ၁။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
ရွတ်နည်း - (ပူရင်တံ ဗောဓိသမ်ဘာရေ၊)
နိဗ္ဗတ္တံ ဝဇ္ဇဇာတိယံ။
(နိတ်ဗတ်တံ-ဝတ်တ-ဇာတိယံ။)
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
(ယတ်သ တေဇေန ဒါဝက်ဂိ၊)
မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
(မဟာသတ်တံ ဝိဝစ်ဇယိ*။)
- ၂။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
(ထေရတ်သ သာရိပုတ်တတ်သ၊)
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
(လောကနာထေန ဘာသိတံ။)
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊
(ကပ်ပထာယိမ် မဟာတေဇံ၊)
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
(ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ*။)

ပါဠိ- ၃။ အတ္ထိလောကေ သီလဂုဏော၊
 (အတ်ထိလောကေ သီလ-ဂုဏော၊)
 ချွတ်နံညး - သစ္စံ သောစေယျ' နုဒ္ဒယာ။
 (သစ်စံ သောစေယ နုတ်ဒယာ*။)
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
 (တေန သစ်စေန ကာဟာမိ*။)
 သစ္စကိရိယ' မုတ္တမံ။
 (သစ်စ-ကိရိယ-မုတ်တမံ*။)

၄။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊
 (အာဝစ်ဇစ်တဝါ ဓမ်မဗလံ၊)
 သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
 (သရိတ်တဝါ ပုတ်ဗကေ ဇိနေ*။)
 သစ္စဗလ' မဝသာယ၊
 (သစ်စ-ဗလ မဝတ်သာယ၊)
 သစ္စကိရိယ' မကာသဟံ။
 (သစ်စ-ကိရိယ မကာသဟံ*။)

၅။ သန္တိ ပက္ခာ အ ပတနာ၊
 (သန်တိပက်ခါ အ-ပတနာ၊)
 သန္တိပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
 (သန်တိပါဒါ အ-ဝင်စနာ*။)
 မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊
 (မာတာ ပိတာ စ နိတ်ခန်တာ၊)

ပါဠိ- ဇာတဝေဒ ပဋိက္ခမ။
ရွတ်နည်း - (ဇာတ-ဝေဒ ပတိတ်ကမ*။)

၆။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယံ၊
(သဟ သစ်စေ ကတေ မယ်ယံ၊)
မဟာပဇ္ဇလိတော သိခိ။
(မဟာပစ်ဇလိတော သိခိ*။)
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
(ဝစ်ဇေသိ သောလသ-ကရိသာနိ၊)
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခိ။
(အုဒကံ ပတ်တဝါ-ယထာ သိခိ*။)
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
(သစ်စေန မေ သမော နတ်ထိ၊)
ဧသာ မေ သစ္စပါရမိ။
(အေသာ မေ သစ်စ-ပါရမိ*။)

ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
(ဝတ်တ-သုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

၇။ ခေတ္တသုတ် (မဇ္ဈိမသုတ်)

- ပါဠိ-
ရွတ်နည်း -
- ၁။ ယဿာ' နုဿရဏေနာပိ၊
(ယတ်သာနုတ်သရဏေနာပိ၊)
အန္တ လိက္ခေပိ ပါဏိနော။
(အန်တလိတ်ခေပိ ပါဏိနော*။)
ပတိဋ္ဌ' မဓိဂစ္ဆန္တိ၊
(ပတိတ်ထ မဓိဂစ်ဆန်တိ၊)
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ၊
(ဘူမိယံ ဝိယ သတ်ဗထာ*။)
- ၂။ သဗ္ဗပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊
(သတ်ဗုပတ်ဒဝဇာလမ်မှာ၊)
ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝိ။
(ယက်ခ-စောရာဒိ-သမ်ဘဝိ*။)
ဂဏနာ န စ-မုတ္တာနံ၊
(ဂဏာနာ-န စ-မုတ်တာနံ၊)
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
(ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ*။)

ပါဠိ- ၃။ ဧဝံ မေ သုတံ၊
ရွတ်နည်း - (အေဝံ မေ သုတံ၊)
ဧကံသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ။
(အေကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ်ထိယံ*။)
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ၊
(ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ၊)
အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။
(အ-နာထ ပိန်ဒိကတ်သ အာရာမေ*။)

၄။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ
ဘိက္ခဝေါတိ၊
(တတ်တရခေါ ဘဂဝါ ဘိတ်ခူ အာမန်တေသိ
ဘိတ်ခဝေါတိ*။)
‘ဘဒန္တေ’ တိ တေ ဘိက္ခု-
(‘ဘဒန်တေ’ တိ တေ ဘိတ်ခူ-)
ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ။
(ဘဂ-ဝတော ပစ်စတ်သောသုံ*။)
ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ၊
(ဘဂဝါ အေတဒဝေါစ*၊)
ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေါ၊
(ဘူတ-ပုတ်ဗံ ဘိတ်ခဝေါ)
ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊
(ဒေဝါသုရသင်ဂါမော*၊)

ပါဠိ- သမုပဗျူဠော အဟောသိ။
ရွတ်နည်း - (သမုပဗျူဠော အဟောသိ*။)
အထ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော။
(အထခေါ်ဘိတ်ခဝေသက်ကော ဒေဝါနမိန်ဒေါ*။)
ဒေဝေ တာဝတိံ သေ အာမန္တေသိ၊
(ဒေဝေ တာဝတိန် သေ အာမန်တေသိ*။)
သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ၊
(သ-စေ မာရိသာ ဒေဝါနံ၊)
သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊
(သင်္ဂါမ-ဂတာနံ အုပ်ပစ်ဇေယ*။)
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသောဝါ၊
(ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ လောမဟံသောဝါ*။)
မမေဝ တသ္မိံ သမယေ၊
(မ-မေဝေ တတ်သမိမ် သမယေ*။)
ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။
(ဓဇက်ဂံ အုန်လောကေယာထ*။)
မ-မံ ဟိ ဝေါ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊
(မမံ ဟိ ဝေါ ဓဇက်ဂံ အုန်လောက ယတံ*။)
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
(ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ၊)
လောမဟံသော ဝါ၊
(လောမဟံသော ဝါ*။)
သော ပဟိယိဿတိ။
(သော ပဟိယိတ်သတိ*။)

- ပါဠိ - ၅။ နော စေ မေ ဓဇ္ဇံ ဥလ္လောကေယျာထ၊
ရွတ်နည်း - (နော စေ မေ ဓဇ္ဇံ အုန်လောကေယာထ*)
အထ ပဇာပတိံဿ ဒေဝရာဇဿ-
(အထ ပဇာပတိံဿ ဒေဝ-ရာဇတိံသ*-)
ဓဇ္ဇံ ဥလ္လောကေယျာထ။
(ဓဇ္ဇံ အုန်လောကေယာထ*။)
ပဇာပတိံဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ၊
(ပဇာပတိံဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇတိံသ*။)
ဓဇ္ဇံ ဥလ္လောကယတံ၊
(ဓဇ္ဇံ အုန်လောကယတံ*။)
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
(ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတိံ ဝါ*။)
လောမဟံသော ဝါ၊
(လောမဟံသော ဝါ*။)
သော ပဟိယိဿတိ။
(သော ပ ဟိယိဿတိ*။)
- ၆။ နော စေ ပဇာပတိံဿ ဒေဝရာဇဿ၊
(နောစေ ပဇာပတိံဿ ဒေဝ-ရာဇတိံသ*။)
ဓဇ္ဇံ ဥလ္လောကေယျာထ၊
(ဓဇ္ဇံ အုန်လောကေယာထ*။)
အထ ဂရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ၊
(အထ ဂရုဏတိံသ ဒေဝ-ရာဇတိံသ*။)

ပါဠိ - ဓဇ္ဇေ ဥဇ္ဈောကေယျာထ။

ရွတ်နည်း - (ဓဇ္ဇေရံ အုန်လောကေယာထ*။)

ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ၊

(ဝရုဏတ်သ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇတ်သ*။)

ဓဇ္ဇေ ဥဇ္ဈောကယတံ၊

(ဓဇ္ဇေရံ အုန်လောကယတံ*။)

ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊

(ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ*။)

လောမဟံသော ဝါ၊

(လောမဟံသော ဝါ*။)

သော ပဟိယိဿတိ။

(သော ပဟိယိတ်သတိ*။)

၇။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ၊

(နော စေ ဝရုဏတ်သ ဒေဝ-ရာဇတ်သ*။)

ဓဇ္ဇေ ဥဇ္ဈောကေယျာထ၊

(ဓဇ္ဇေရံ အုန်လောကေယာထ*။)

အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ၊

(အထ အိသာနတ်သ ဒေဝ-ရာဇတ်သ*။)

ဓဇ္ဇေ ဥဇ္ဈောကေယျာထ။

(ဓဇ္ဇေရံ အုန်လောကေယာထ*။)

ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ၊

(အိသာနတ်သ ဟိ ဝေါ ဒေဝ-ရာဇတ်သ*။)

ပါဠိ - ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊
ရွတ်နည်း - (ဇေက်ဂံ အုန်လောကယတံ*၁)
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ။
(ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ*၁)
လောမဟံသော ဝါ။
(လောမဟံသော ဝါ*၂)
သော ပဟိယိဿတိ တိ။
(သော ပဟိယိတ်သတိ တိ*၂)

၈။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ၊
(တံ ခေါ ပန ဘိတ်ခဝေ၊)
သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊
(သက်ကတ်သ ဝါ ဒေဝါန-မိန်ဒတ်သ*၁)
ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊
(ဇေက်ဂံ အုန်လောကယ-တံ*၁)
ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ၊
(ပဇာပတိတ်သ ဝါ ဒေဝရာဇတ်သ*၁)
ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊
(ဇေက်ဂံ အုန်လောကယ-တံ*၁)
ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ၊
(ဝရုဏတ်သ ဝါ ဒေဝရာဇတ်သ*၁)
ဓဇ္ဇေ ဥလ္လောကယတံ၊
(ဇေက်ဂံ အုန်လောကယတံ*၁)

ပါဠိ - ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ၊
 ရွတ်နည်း - (အိသာနတ်သ ဝါ ဒေဝရာဇတ်သ*၁)
 ဇေဝံ ဥဇ္ဈောကယတံ၊
 (ဇေက်ဂံ အုန်လောကယတံ*၁)
 ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
 (ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ*၁)
 လောမဟံသော ဝါ၊
 (လောမဟံသော ဝါ*၁)
 သော ပဟိယေထာပိ နောပိ ပဟိယေထ။
 (သော ပဟိယေထာပိ နောပိ ပဟိယေထ*၁)။

၉။ တံ ကိဿ ဟေတု၊
 (တံ ကိတ်သ ဟေတု*၁)
 သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော၊
 (သက်ကော ဟိ ဘိတ်ခဝေ ဒေဝါန-မိန်ဒေါ*၁)
 အ ဝိတရာဂေါ အ ဝိတဒေါသော၊
 (အ-ဝိတ-ရာဂေါ အ-ဝိတ-ဒေါသော*၁)
 အ-ဝိတ-မောဟော၊
 (အ-ဝိတ-မောဟော*၁)
 ဘီရု ဆမ္ဘိ ဥတြာသီ ပလာယိတိ။
 (ဘီရု ဆမ်ဘီ အုတ်တရာသီ ပလာယိတိ*၁)။

ပါဠိ- ၁၀။ အဟဉ္ဇ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ၊
ရွတ်နည်း - (အဟင်စ ခေါ် ဘိတ်ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ*၁)
သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခုဝေ၊
(သစေ တုမ်မှာကံ ဘိတ်ခဝေ*၁)
အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ၊
(အရင်ည-ဂတာနံ ဝါ ရုတ်ခ-မူလဂတာနံ ဝါ*၁)
သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ၊
(သုန်ညာ-ဂါရ- -ဂတာနံ ဝါ။)
ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
(အုတ်ပစ်ဇေယ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ။)
လောမဟံသော ဝါ၊
(လောမဟံသော ဝါ။)
မမေဝ တုသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ။
(မမေဝ တတ်သမိမ် သမယေ -
အနုတ်သရေယာထ*။)

၁၁။ “ဣတိပိသော ဘဂဝါ အရဟံ၊
(အိတိပိသော ဘဂဝါ အရဟံ၊)
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
(သမ်မာသံဗုတ်ဓော*၁)
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊
(ဝိတ်ဇာစရဏသမ်ပန်နော၊)
သုဂတော လောကဝိဒ္ဓု၊
(သုဂတော လောက- ဝိဒ္ဓု*၁)

ပါဠိ- အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊
 ရွတ်နည်း- (အနုတ်တရော ပုရိသ ဒမ်မ-သာရထိ*၁)
 သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ။
 (သတ်ထာဒေဝမနုတ်သာနံ၊)
 ဗုဒ္ဓေါ, ဘဂဝါ” တိ။
 (ဗုတ်ဓော, ဘဂဝါ” တိ*။)

၁၂။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊
 (မမံ ဟိ ဝေါ ဘိတ်ခဝေ အနုတ်သရ-တံ*၁)
 ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
 (ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ၊)
 လောမဟံသော ဝါ၊
 (လောမဟံသော ဝါ*၁)
 သော ပဟိယိဿတိ။
 (သော ပဟိယိတ်သတိ*။)

၁၃။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
 (နော စေ မံ အနုတ်သရေယာထ*၁)
 အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊
 (အထ ဓမ်မံ အနုတ်သရေယာထ*၁)

ပါဠိ- ၁၄။ “သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊
ရွတ်နည်း - (“သွက်ခါတော ဘဂဝ-တာ ဓမ်မော*၊)
သန္နိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊
(သန်ဒိတ်ထိကော၊ အကာလိကော*၊)
ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊
(အေဟိပတ်သိကော ဩပနေ-ယိကော*၊)
ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟီ” တိ။
(ပစ်စတ်တံ ဝေဒိတတ်ဗော ဝိန်ညူဟီ”တိ*။)

၁၅။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊
(ဓမ်မံ ဟိ ဝေါ ဘိတ်ခဝေ အနုတ်သရတံ*၊)
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
(ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ)
လောမဟံသော ဝါ၊
(လောမဟံသော ဝါ*၊)
သော ပဟီယိဿတိ*။
(သော ပဟီယိတ်သတိ*။)

၁၆။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊
(နော စေ ဓမ်မံ အနုတ်သရေယာထ*၊)
အထ သံယံ အနုဿရေယျာထ။
(အထ သံယံ အနုတ်သရေယာထ*။)

ပါဠိ- ၁၇။ “သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော၊
ရွတ်နည်း - (*သုပ္ပတိပန်နော ဘဂဝတော သာဝက
သံယော၊)

ဥပ္ပုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော၊
(ဥပ္ပုပ္ပတိပန်နော ဘဂဝတော သာဝက
သံယော*)၊)

ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော၊
(ဉာယပ်ပတိပန်နော ဘဂဝတော သာဝက
သံယော၊)

သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော၊
(သာမိစိပ်ပတိပန်နော ဘဂဝတော သာဝက
သံယော၊)

ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ၊
(ယဒိဒံ စတ်တာရိ ပုရိသ-ယုဂါနိ၊)

အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊
(အတ်ထ ပုရိသ-ပုတ်ဂလာ*)၊)

ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံယော၊
(အေသ ဘဂဝတော သာဝကသံယော*)၊)

အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊
(အာဟုနေယော၊ ပါဟုနေယော၊)

ဒက္ခိဏေယျော၊ အဗ္ဗလိကရဏီယော၊
(ဒက်ခိ. ဝိလိ ကရဏီယော*)၊)

အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ” တိ၊
(အနုတ်တရံ ပုညက်ခစ်တံ လောကတ် သာ”တိ*)၊)

ပါဠိ- ၁၈။ သံယံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊

ရွတ်နည်း- (သံယံ ဟိ ဝေါ ဘိတ်ခဝေ အနုတ်သရ-တံ*၁)

ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊

(ယံ ဘဝိတ်သတိ ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ။)

လောမဟံသော ဝါ။

(လောမဟံသော ဝါ*၁)

သော ပဟိယိဿတိ။

(သော ပဟိယိတ်သတိ*၁)

၁၉။ တံ ကိဿဟေတု၊

(တံ ကိတ်သ-ဟေတု*၁)

တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ။

(တ-ထာဂတော ဟိ ဘိတ်ခဝေ*၁။)

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊

(အရဟံ သမ်မာသမ်ဗုတ်ဓော*၁)

ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟော၊

(ဝိတ-ရာဂေါ ဝိတ-ဒေါသော ဝိတ-မောဟော*၁)

အဘိရူ အဆမ္ဘိ အနုတြာသီ အပလာယိတိ။

(အ-ဘိရူ အ-ဆမ်ဘိ အနုတ်တရာသီ -

အပလာယိတိ*၁။)

ပါဠိ - ၂၀။ ဣဒ် မဝေါစ ဘဂဝါ။

ရွတ်နည်း - (အိဒ် မဝေါစ ဘဂဝါ။)

ဣဒ် ဝတ္တာန သုဂတော။

(အိဒ် ဝတ်တဝါန သုဂတော။)

အထာပရံ တေဒဝေါစ သတ္တာ။

(အထာပရံ အေတဒဝေါစ သတ်ထာ*။)

၂၁။ အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ။

(အရင်ညေ ရုတ်ခ-မူလေ-ဝါ။)

သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။

(သုန်ညာဂါရေဝ ဘိတ်ခဝေါ*။)

အနုဿရေထ သမ္ပန္နံ။

(အနုတ်သရေထ သမ်ပုတ်ခံ။)

ဘယံ တုမ္မာက နော သိယာ။

(ဘယံ တုမ်မာက နော သိယာ*။)

၂၂။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ။

(နော စေ ဗုတ်ခံ သရေယာထ*။)

လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။

(လောကဇိတ်ထံ နရာသဘံ*။)

အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ။

(အထ ဓမ်မံ သရေယာထ*။)

နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

(နိန်ယာနိကံ သုဒေသိတ်*။)

ပါဠိ - ၂၃။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
ရွက်နည်း - (နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊)
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
(နိန်ယာနိကံ သု-ဒေသိတံ*၊)
အထ သံပံ သရေယျာထ၊
(အထ သံပံ သရေယျာထ၊)
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။
(ပုန်ညက်ခစ်တံ အနုတ်တရံ*။)

၂၄။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
(အေဝံ ဗုတ်ခံ သရန်တာနံ၊)
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ၊
(ဓမ္မံ သံဃင်စ ဘိတ်ခဝေါ*၊)
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
(ဘယံ ဝါ ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ၊)
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။
(လောမဟံသော န-ဟစ်သတိ*။)

ဓဇဂ္ဂသုတ္ထံ-နိဋ္ဌိတံ။
(ဓဇက်ဂ သုတ်တံ-နိတ်ထိတံ။)

၈။ အာဇာနည်နာဠိယသွတ်
(အာတာနာတိယ-သွတ်)

ပါဠိ - ၁။ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊
ရွတ်နည်း - (အပ်ပသန်နေဟိ နာထတ်ဿ၊)
သာသနေ သာဓုသမ္ပတေ။
(သာသနေ သာဓုသမ်မတေ*။)
အမနုဿေဟိ စက္ကေဟိ၊
(အ-မနုတ်ဿေဟိ စန် ဒေ ဟိ၊)
သဒါ ကိပ္ပိသ-ကာရိဘိ။
(သဒါ ကိတ်ပိသ-ကာရိဘိ။)

၂။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊
(ပရိသာနံ စတတ်သန်နံ၊)
အဟိံ သာယ စ ဂုတ္တိယာ။
(အ-ဟိမ်သာယ စ ဂုတ်တိယာ*။)
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝိရော၊
(ယံ ဒေသေသိ မဟာဝိရော၊)
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
(ပရိတ်တံ တံ ဘဏာမ ဟေ*။)

၃။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
(ဝိပတ်သိတ်သ စ နမတ်ထု၊)

ပါဠိ -
ရွတ်နည်း -

စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
(စက်ခုမန်တတ်သ သိရီမတော*။)
သိခိဿပိ စ နမတ္ထု။
(သိခိတ်သပိ စ နမတ်ထု။)
သဗ္ဗဘူတာ' နုကမ္ပိနော။
(သတ်ဗ-ဘူတာနုကမ်ပိနော*။)

၄။ ဝေဿဘူဿ စ နမတ္ထု။
(ဝစ်သ ဘူတ်သ စ နမတ်ထု။)
နာတကဿ တပဿိနော။
(နာတကတ်သ တပတ်သိနော*။)
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ။
(နမတ်ထု က-ကုသန်ဓတ်သ။)
မာရသေနာ'ပမဒ္ဓိနော။
(မာရ-သေနာ-ပမတ်ဒိနော*။)

၅။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု။
(ကောဏာဂမနတ်သ နမတ်ထု။)
ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
(ဗြန်မဏတ်သ ဝုတ်သီ-မတော*။)
ကဿပဿ စ နမတ္ထု။
(ကတ်သပတ်သ စ နမတ်ထု။)
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ။
(ဝိပ်ပ မုတ်တတ်သ သတ်ဗ-မိ။)

ပါဠိ - ၆။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
 ရွတ်နည်း - (အင်္ဂီရ-သတ်သ, နမတ်ထု*၊)
 သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
 (သက်ကျ ပုတ်တတ်သ သိရီမ-တော။)
 ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
 (ယော အိမံ ဓမ်မံ-ဒေသေသိ၊)
 သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ။
 (သတ်ဗ-ဒုတ်ခါ-ပနူဒနံ*။)

၇။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
 (ယေ စာပိ-နိတ်ဗုတာ လောကေ၊)
 ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
 (ယထာဘူတံ ဝိပတ်သိသုံ*။)
 တေ ဇနာ အပိသုဏာ'ထ၊
 (တေ ဇနာ အ-ပိသုဏာထ၊)
 မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။
 (မဟန်တာ ဝိတ-သာရဒါ*။)

၈။ ဟိတံ ဒေဝနုဿာနံ၊
 (ဟိတံ ဒေဝမနုတ်သာနံ၊)
 ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
 (ယံ နမတ်သန်တိ ဂေါတမံ။)

ပါဠိ - ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊
ရွတ်နည်း - (ဝိတ်ဇာစရဏ သမ်ပန်နံ၊)
မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။
(မဟန်တံ ဝိတ-သာရဒံ။)

၉။ ဧတေ စညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
 (အေတေ စင်ညေစ သမ်ပုတ်ခါ၊)
 အနေကသတကောဋီယော။
 (အနေက သတ-ကောတိယော*။)
 သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
 (သတ်ဗေ ဗုတ်ဓာ သမ-သမာ၊)
 သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 (သတ်ဗေ ဗုတ်ဓာ မဟိတ်ခိကာ*။)

၁၀။ သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေတာ
 (သတ်ဗေ ဒသ-ဗလူပေတာ၊)
 ဝေသာရဇ္ဇေဟု' ပါဂတာ။
 (ဝေသာရစ်ဇေဟု ပါဂတာ*။)
 သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
 (သတ်ဗေ တေ ပတိဇာနန်တိ၊)
 အာသဘံ-ဌာန' မုတ္တမံ။
 (အာသဘံ ထာန မုတ်တမံ*။)

ပါဠိ - ၁၁။ သီဟနာဒံ နဒန္တေ' တေ၊
 ရွတ်နည်း - (သီဟ-နာဒံ နဒန်တေ တေ၊)
 ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
 (ပရိသာသု ဝိသာရဒါ*။)
 ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တန္တိ၊
 (ဗြန်မ-စက်ကံ ပဝတ်တင်တိ၊)
 လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။
 (လောကေ အပ်ပတိဝတ်တိယံ*။)

၁၂။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊
 (အုပေတာ ဗုတ်ဓ-ဓမ်မေဟိ၊)
 အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
 (အတ်ထာရသဟိ နာယကာ*။)
 ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏူပေတာ၊
 (ဗတ်တိမ်သ လက်ခဏူပေတာ၊)
 သီတာနုဗျူနာ ဓရာ။
 (သီတာနုဗျင်ဇနာ ဓရာ*။)

၁၃။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊
 (ဗျာမတ်ပ-ဘာယ သုပ်ပ-ဘာ၊)
 သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
 (သတ်ဗေ တေ မုနိ-ကုန်ဇရာ*။)

ပါဠိ - ဗုဒ္ဓေါ သပ္ပညုနော ဧတေ၊
ရွတ်နည်း - (ဗုတ်ဓာ သတ်ပင်ညုနော အေတေ၊)
 သဗ္ဗေ ဒိဏာသဝါ ဇိနာ။
 (သတ်ဗေ ဒိဏာသဝါ ဇိနာ*။)

၁၄။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
 (မဟာ ပ-ဘာ မဟာတေဇာ၊)
 မဟာပညာ မဟာဗ္ဗလာ။
 (မဟာပညာ မဟတ်ဗလာ*။)
 မဟာကာရုဏိကာ ဓိရာ၊
 (မဟာကာရုဏိကာ ဓိရာ၊)
 သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။
 (သတ်ဗေသာနံ သုခါဝဟာ*။)

၁၅။ ဒိပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊
 (ဒိပါ နာထာ ပတိတ်ထာ စ၊)
 တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
 (တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ*။)
 ဂတီ ဗန္ဓု မဟေဿာသာ၊
 (ဂတီ ဗန်ဓု မဟစ်သာသာ၊)
 သရဏာ စ ဟိတေသိနော
 (သရဏာ စ ဟိတေသိနော။)

- ပါဠိ - ၁၆။ သဒေဝကဿ လောကဿ
ရွတ်နည်း - (သဒေဝကတ်သ လောကတ်သ၊)
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
(သတ်ဗေ အေတေ ပရာယဏာ*။)
တေသာ' ဟံ သိရဿ ပါဒေါ၊
(တေသာဟံ သိရ-ဿ ပါဒေါ၊)
ဝန္တာမိ ပုရိသုတ္တမေ။
(ဝန်ဒါမိ ပုရိသုတ်တမေ*။)
- ၁၇။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
(ဝစ-သာ မန-သာ စေဝ၊)
ဝန္တာမေ' တေ တထာဂတေ။
(ဝန်ဒါမေ တေ တ-ထာဂတေ*။)
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
(သယနေ အာသနေ ထာနေ၊)
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။
(ဂမနေ စာပိ သတ်ဗဒါ*။)
- ၁၈။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု။
(သဒါ သုခေန ရတ်ခန်တု၊)
ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။
(ဗုတ်မာ သန်တိကရာ တုဝံ*။)
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော။
(တေဟိ တွမ် ရက်ခိတော သန်တော။)

ပါဠိ - မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။
ရွတ်နည်း - (မုတ်တော သတ်ဗ-သယေဟိ စ*။)

၁၉။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
(သတ်ဗ-ရောဂါ ဝိနိမုတ်တော၊)
သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
(သတ်ဗ-သန်တာပ-ဝစ်ဇိတော*။)
သဗ္ဗဝေရံ မတိတ္ထန္တော၊
(သတ်ဗ-ဝေရ မတိတ်ကန်တော*။)
နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။
(နိတ်ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ*။)

၂၀။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
(တေသံ သစ်စေန သီလေန၊)
ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန စ။
(ခန်တိမ်တာ ဗလေနစ*။)
တေပိ အမေ့' နုရက္ခန္တု၊
(တေပိ အမ်မေ့' နုရက်ခန်တု၊)
အရောဂေန သုခေန စ။
(အ-ရောဂေန သုခေန စ *။)

၂၁။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
(ပုရတ်ထိမတ်-သမ်မိံ ဒိသာဘာဂေ၊)
သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
(သန်တိ ဘူတာ မဟိတ်မိကာ*။)

ပါဠိ - တေပိ အမ္ပေ' နုရက္ခန္တု၊
 ရွတ်နည်း - (တေပိ အမ်မေ့' နုရက်ခန်တု၊)
 အရောဂေန သုခေန စ။
 (အရောဂေန သုခေန စ*။)

၂၂။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
 (ဒက်ခိဏတ်-သမိမ် ဒိသာဘာဂေ၊)
 သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 (သန်တိ ဒေဝါ မဟိတ်ခိကာ*။)
 တေပိ အမ္ပေ' နုရက္ခန္တု၊
 (တေပိ အမ်မေ့ နုရက်ခန်တု၊)
 အရောဂေန သုခေန စ။
 (အ-ရောဂေန သုခေန စ*။)

၂၃။ ပစ္စိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
 (ပစ်ဆိမတ်-သမိမ် ဒိသာဘာဂေ၊)
 သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 (သန်တိ နာဂါ မဟိတ်ခိကာ*။)
 တေပိ အမ္ပေ' နုရက္ခန္တု၊
 (တေပိ အမ်မေ့ နုရက်ခန်တု၊)
 အရောဂေန သုခေန စ။
 (အ-ရောဂေန သုခေန စ*။)

ပါဠိ - ၂၄။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေါ၊
ရွတ်နည်း - (အုတ်တရတ်-သမိမ် ဒိသာဘာဂေါ)
သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
(သန်တိ ယက်ခါ မဟိတ်မိကာ*။)
တေပိ အမေ' နုရက္ခန္တု။
(တေပိ အမ်မေ နုရက်ခန်တု။)
အရောဂေန သုခေန စ။
(အ-ရောဂေန သုခေန စ*။)

၂၅။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊
(ပုရတ်ထိမေန ဓတရတ်ထော၊)
ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠကော။
(ဒက်ခိဏေန ဝိရူလှကော*။)
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
(ပစ်ဆိမေန ဝိရူပက်ခေါ။)
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
(ကုဝေရော အုတ်တရံ ဒိသံ*။)

၂၆။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
(စတ်တာရော တေ မဟာရာဇာ၊)
လောကပါလာ ယသသိနော။
(လောကပါလာ-ယသတ်သိနော*။)

ပါဠိ- တေပိ အမေ့' နုရက္ခန္တု။
 ရွတ်နည်း - (တေပိ အမ်မေ့ နုရက်ခန်တု။)
 အရောဂေန သုခေန စ။
 (အ-ရောဂေန သုခေန စ*။)

၂၇။ အာကာသဌာ စ ဘူမဌာ၊
 (အာကာသတ်ထာ စ ဘူမတ်ထာ၊)
 ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
 (ဒေဝါ နာဂါ မဟိတ်မိကာ*။)
 တေပိ အမေ့' နုရက္ခန္တု။
 (တေပိ အမ်မေ့ နုရက်ခန်တု။)
 အရောဂေန သုခေန စ။
 (အ-ရောဂေန သုခေန စ*။)

၂၈။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊
 (အိတ်မိမန်တော စ ယေ-ဒေဝါ။)
 ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
 (ဝသန်တာ အိဓ သာသနေ*။)
 တေပိ အမေ့' နုရက္ခန္တု။
 (တေပိ အမ်မေ့ နုရက်ခန်တု။)
 အရောဂေန သုခေန စ။
 (အ-ရောဂေန သုခေန စ*။)

ပါဠိ-
ရွတ်နည်း -

၂၉။ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု။
 (သတ်ဗိတိယော ဝိဝဇ်ဇန်တု။
 သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
 (သောကော ရောဂေါ ဝိနတ်သတု*။))
 မာ တေ ဘဝန္တိ န္တရာယာ၊
 (မာ တေ ဘဝန်တွန်တရာယာ။)
 သုခိ ဒိယာယုကော ဘဝ။
 (သုခိ ဒိယာယုကော ဘဝ*။)
 အဘိဝါဒန-သီလိဿ၊
 (အဘိဝါဒန-သီလိတ်ဿ။)
 နိစ္စံ ဝုဗ္ဗာပစာယိနော။
 (နိတ်စံ ဝုတ်ဒါ ပစာယိနော*။)
 စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝမုန္တိ၊
 (စတ်တာရော ဓမ်မာ ဝတ်ဒန်တိ။)
 အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
 (အာယု ဝဏ်ဏော သုခံ ဗလံ*။)

အာဇ္ဇာနာဋိယသုတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။
 (အာတာနာတိယ-သုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်
(အင်္ဂုလိမာလ-သုတ်)

ပါဠိ- ၁။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
ရွတ်နည်း - (ပရိတ်တံ ယံ ဘဏန်တတ်ဿ၊)
နိဿိန္နုဌာနဓောဝနံ။
(နိဿိန်နတ်ထာန ဓောဝနံ*။)
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
(အုဒကမ်ပိ ဝိနာသေတိ၊)
သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
(သတ်ဗ-မေဝ ပရိတ်သယံ*။)

၂။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဌာနံ၊
(သွတ်ထိနာ ဂတ်ဘ-ဝုတ်ထာနံ၊)
ယဉ္ဇ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။
(ယင်စ သာဓေတိ တင်ခဏေ*။)
ထေရဿ' ဂုံလိမာလဿ၊
(ထေရတ်-သင်ဂုလိမာလတ်ဿ၊)
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
(လောကနာထေန ဘာသိတံ*။)

ပါဠိ-
ရွတ်နည်း -

ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊
(ကပ်ပတ်ထာယိမ် မဟာတေဇံ၊)
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
(ပရိတ်တံ တံဘဏာမ ဟေ*။)

၃။ ယတော' ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ၊
(ယ-တော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ၊)
ဇာတိယာ ဇာတော၊
(ဇာတိယာ ဇာတော*၊)
နာဘိဇာနာမိ သဗ္ဗိစ္စ ပါဏံ၊
(နာဘိဇာနာမိ သင်စိတ်စ-ပါဏံ၊)
ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊
(ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ*၊)
တေန သစ္စေန သောတ္ထိံ တေ၊
(တေန သစ်စေန သွတ်ထိံ တေ၊)
ဟောတု သောတ္ထိံ ဂဗ္ဘဿ။
(ဟောတု သွတ်ထိံ ဂတ်ဗတ်သ*။)

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
(အင်ဂုလိမာလသုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

၁၀။ ဗောဇ္ဈင်သုတ်
(ဗွတ်ဈင်သုတ်)

- ပါဠိ- ၁။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
 ရွတ်နည်း - (သံသာရေ သံသရန်တာနံ၊)
 သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ။
 (သတ်ဗ-ဒုတ်ခ-ဝိနာသနေ*။)
 သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
 (သတ်တ ဓမ်မေ စ ဗွတ်ဈင်ဂေ၊)
 မာရသေနာပမဒ္ဒနေ။
 (မာရ-သေနာပမတ်ဒနေ*။)
- ၂။ ဗုဒ္ဓိတ္တာ ယေ စိမေ သတ္တာ၊
 (ဗုတ်ဈိတ်တဝါ ယေ စိမေ သတ်တာ၊)
 တိဘဝါ မုတ္တကု'တ္တမာ။
 (တိဘဝါ မုတ်တ ကုတ်တမာ*။)
 အဇာတိ'မဇရာ'ဗျာဓိ၊
 (အ-ဇာတိ' မ-ဇရာဗျာဓိမ်၊)
 အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
 (အ-မတံ နိတ်ဘယံ ဂတာ*။)
- ၃။ ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊
 (အေဝ-မာဒိဂုဏူ ပေတံ၊)

ပါဠိ -

ရွတ်နည်း -

အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ။

(အနေက-ဂုဏ-သင်ဂဟံ။)

ဩသဓဇ္ဇ ဣမံ မန္တံ၊

(အောသဓင်စ အိမံ မန်တံ၊)

ဗောဇ္ဈင်္ဂိဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။

(ဗွတ်ဈင်ဂင်စ ဘဏာမေ ဟေ*။)

၄။ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ သတိသင်္ခါတော၊

(ဗွတ်ဈင်ဂေါ သတိသင်ခါတော*။)

ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။

(ဓမ်မာနံ ဝိစယော တထာ။)

ဝိရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊

(ဝိရိယံ ပီတိ ပတ်သတ်ခိ၊)

ဗောဇ္ဈင်္ဂီ စ တထာ' ပရေ။

(ဗွတ်ဈင်ဂါ စ တထာပရေ*။)

၅။ သမာဓု' ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊

(သမာဓုပစ်ခါ ဗွတ်ဈင်ဂါ။)

သတ္ထေ' တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။

(သတ်တေတေ သတ်ဗ-ဒတ်သိနာ*။)

မုနိနာ သမ္ပဒက္ခာတာ၊

(မုနိနာ သမ်မဒက်ခါတာ၊)

ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။

(ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ*။)

ပါဠိ - ၆။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
 (သံဝတ်တန်တိ အဘိန်ညာယ၊)
 ရွတ်နည်း - နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
 (နိတ်ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။)
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 (အေတေန သစ်စ-ဝစ်ဇေန၊)
 သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 (သွတ်ထိံ တေ ဟောတု သတ်ဗဒါ။)

၇။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊
 (အေကတ်-သမိမ် သမယေ နာထော၊)
 မောဂ္ဂုလ္လာနန္ဓ ကဿပံ။
 (မောက်ဂန်လာနှင့် စ ကတ်သပံ။)
 ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊
 (ဂိလာနေ ဒုတ်ခိတေ ဒိတ်သဝါ။)
 ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
 (ဗွတ်ဈင်ဂေ သတ်တ ဒေသယိ*။)

၈။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊
 (တေ စ တံ အဘိနန်ဒိတ်တဝါ၊)
 ရောဂါ မုစ္စိံ သု တခံဏော။
 (ရောဂါ မုတ်စိတ်သု တင်ခဏော။)

ပါဠိ-
ရွတ်နည်း -

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
(အေတေန သစ်စ ဝစ်ဇေန၊)
သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
(သွတ်ထိံ တေ ဟောတု သတ်ဗဒါ*။)

၉။ **ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊**
(အေက-ဒါ ဓမ်မ-ရာဇာပိ၊)
ဂေလညေနာ'ဘိ ပိဠိတော။
(ဂေလင်ညေနာ ဘိ ပီလိတော*။)
စုန္ဒုတ္ထေရေန တံယေဝ၊
(စုန်ဒုတ်ထေရေန တံယေဝ၊)
ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
(ဘဏာပစ်တဝါန သာဒရံ။)

၁၀။ **သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊**
(သမ်မောဒိတ်တဝါန အာဗာဓာ၊)
တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
(တမ်မှာ ဝုတ်ထာသိ ထာန-သော*။)
ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
(အေတေန သစ်စ ဝစ်ဇေန၊)
သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
(သွတ်ထိံ တေ ဟောတု သတ်ဗဒါ*။)

ပါဠိ- ၁၁။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
ရွတ်နည်း - (ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊)
တိဏ္ဏန္တမ္ပိ မဟေသိနံ။
(တိန်ဏန်နမ်ပိ မဟေသိနံ*။)
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
(မက်ဂ-ဟတာ ကိလေသာဝ၊)
ပတ္တာ' နုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ။
(ပတ်တာ နုပ်ပတ်တိ-ဓမ်မ-တံ*။)
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
(အေတေန သစ်စဝစ်ဇေန၊)
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
(သွတ်ထိ တေ ဟောတု သတ်ဗဒါ*။)

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။
(ဗွတ်ဈင်ဂ-သုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

၁၁။ ပုဗ္ဗဏှ သူတ်
(ပုတ်ဗန်ဏှ-သူတ်)

- ပါဠိ- ၁။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ရွတ်နည်း - (ယံ ဒုန္နိမိတ်တံ အဝမင်္ဂလင်စ၊)
ယော စာ' မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
(ယော စာမနာပေါ သကုနတ်သ သတ်ဒေါ။)
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
(ပါပက်ဂဟော ဒုတ်သုပိနံ အ-ကန်တန်၊)
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနသ' မေန္တူ။
(ဗုတ်ဓာနုဘာဝေန ဝိနာသမင်တူ*။)
- ၂။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
(ယံ ဒုန္နိမိတ်တံ အဝမင်္ဂလင်စ၊)
ယော စာ' မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
(ယော စာမနာပေါ သကုနတ်သ သတ်ဒေါ။)
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
(ပါပက်ဂဟော ဒုတ်သုပိနံ အ-ကန်တန်၊)
ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနသ' မေန္တူ။
(ဓမ်မာ နုဘာဝေန ဝိနာသမင်တူ*။)

ပါဠိ- ၃။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
 ရွတ်နည်း - (ယံ ဒုန္နိမိတ်တံ အဝမင်္ဂလင်စ၊)
 ယော စာ' မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 (ယော စာမနာပေါ သကုနတ်သ သတ်ဒေါ။)
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 (ပါပက်ဂဟော ဒုတ်သုပိနံ အ-ကန်တန်၊)
 သံယာနုဘာဝေန ဝိနာသ' မေန္တူ။
 (သံယာနုဘာဝေန ဝိနာသမင်တူ*။)

၄။ ဒုက္ခပုတ္တာ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
 (ဒုတ်ခပ်ပတ်တာ စ နိတ်ဒုတ်ခါ၊)
 ဘယပုတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။
 (ဘယပ်ပတ်တာ စ နိတ်ဘယာ*။)
 သောကပုတ္တာ စ နိသောကာ၊
 (သောကပ်ပတ်တာ စ နိတ်သောကာ၊)
 ဟောန္တူ သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။
 (ဟွန်တူ သတ်ဗေပိ ပါဏိနော*။)

၅။ ဧတ္တာဝတာ စ အမေဟိ၊
 (အစ်တာဝတာ စ အမ်မေဟိ၊)
 သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
 (သမ်ဘတံ ပုန်ညသမ်ပဒံ*။)

ပါဠိ - သဗ္ဗေ ဒေဝါ' နုမောဒန္တု။
ရွတ်နည်း - (သတ်ဗေ ဒေဝါနုမောဒန်တု၊)
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။
(သတ်ဗ-သမ်ပတ်တိ သိတ်မိယာ*။)

၆။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
(ဒါနံ ဒဒန်တု သတ်ဓာယ၊)
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
(သီလံ ရက်ခန်တု သတ်ဗဒါ*။)
ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု။
(ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟွန်တု၊)
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ' ဂတာ။
(ဂစ်ဆန်တု ဒေဝတာဂတာ*။)

၇။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊
(သတ်ဗေ ဗုတ်ဓာ ဗလတ်ပတ်တာ၊)
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
(ပစ်စေကာနင်စ ယံ ဗလံ*။)
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
(အရဟန်တာနင်စ တေဇေန၊)
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။
(ရက်ခံ ဗန်ဓာမိ သတ်ဗ-သော*။)

ပါဠိ - ၈။ ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
ရွတ်နည်း - (ယံကိန်စိ ဝိတ်တံ အိဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ။)
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
(သက်ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ*။)
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
(န နော သမံ အတ်ထိ တ-ထာဂတေန*။)
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
(အိဒမ်ပိ ဗုတ်ဓေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၉။ ယံကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
(ယံကိန်စိ ဝိတ်တံ အိဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ။)
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
(သတ်ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ*။)
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
(န နော သမံ အတ်ထိ တ-ထာဂတေန*။)
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
(အိဒမ်ပိ ဓမ်မေရတနံ ပဏီတံ*။)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

ပါဠိ - ၁၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ
ရွတ်နည်း - (ယံကိန်စိ ဝိတ်တံ အိဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ။)
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
(သတ်ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ*။)
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
(န နော သမံ အတ်ထိ တ-ထာဂတေန*။)
ဣဒမ္ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ။
(အိဒမ်ပိ သံယေ ရတနံ ပဏီတံ*။)
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
(အေတေန သစ်စေန သုဝတ်ထိ ဟောတု*။)

၁၁။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
(ဘဝတု သတ်ဗ-မင်္ဂလံ*။)
ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
(ရက်ခန်တု သတ်ဗ-ဒေဝတာ။)
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊
(သတ်ဗ-ဗုတ်ဓာနုဘာဝေန*။)
သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။
(သဒါ သုခီ ဘဝန်တု တေ။)

ပါဠိ - ပတ္တော သမ္မောမိ' မုတ္တမံ။
ရွတ်နည်း - (ပတ်တော သမ်မောမိ မုတ်တမံ*။)
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
(အေတေန သစ်စ-ဝစ်ဇေန၊)
သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
(သွတ်ထိံ တေ-ဟောတု သတ်ဗဒါ*။)

၁၅။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
(ဇယန်တော ဗောဓိယာ မူလေ။)
သကျာနံ နန္ဒိဝဗုနော။
(သက်ကျာနံ နန်ဒိဝတ် ဒနော*။)
ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
(အေဝ-မေဝ ဇယော ဟောတု။)
ဇယဿု ဇယမဂ်လေ။
(ဇယတ်သု-ဇယမင်ဂလေ*။)

၁၆။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊
(အ-ပရာဇိတ-ပန်လင်ကေ။)
သီသေ ပုထု ဝိပုက္ခလေ။
(သီသေ ပုထု ဝိပုတ်ခလေ*။)
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
(အဘိသေကေ သတ်ဗ-ဗုတ်ဓာနံ။)
အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတီ။
(အက်ဂပ်ပတ်တော ပမောဒတီ*။)

ပါဠိ - ၁၇။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
 ရွတ်နည်း - (သု-နက်ခတ်တံ သုမင်ဂလံ၊)
 သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
 (သုပ-ဘာတံ သုဟုတ်ထိတံ*။)
 သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊
 (သုခဏော သု-မုဟုတ်တော စ၊)
 သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။
 (သု-ယိတ်ထံ ဗြန်မ-စာရိသု*။)

၁၈။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊
 (ပဒက်ခိဏံ ကာယကမ်မံ၊)
 ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
 (ဝါစာ-ကမ်မံ ပဒက်ခိဏံ*။)
 ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊
 (ပဒက်ခိဏံ မနောကမ်မံ၊)
 ပဏီမိ တေ ပဒက္ခိဏော။
 (ပဏီမိ တေ ပဒက်ခိဏော*။)

၁၉။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတွာန၊
 (ပဒက်ခိဏာနိ ကတ်တဝါန၊)
 လဘန္တ'တ္ထေ ပဒက္ခိဏော။
 (လဘန်တတ်ထေ ပဒက်ခိဏော*။)
 တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊
 (တေ အတ်ထ-လတ်ဓာ သုခိတာ၊)

ပါဠိ - ဝိရုဠာ ဗုဒ္ဓသာသနော။
ရွတ်နည်း - (ဝိရုန်လှာ ဗုတ်ဓသာသနော*။)
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
(အ-ရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊)
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။
(သဟ သတ်ဗေဟိ ဉာတိဘိ*။)

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။
(ပုတ်ဗန်ဏှ-သုတ်တံ နိတ်ထိတံ။)

ပရိတ္တပါဠိ နိဋ္ဌိတာ။
(ပရိတ်တပါဠိ နိတ်ထိတာ။)

ပါဠိရွတ်နည်း ပရိတ်ကြီးပြီး၏။

ပရိတ်မရွတ်မီ ရှေးဦးမှတ်ဗွယ်

“သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု” မှ စ၍ “အာရက္ခဂဏန္တူ” အထိ ပါဠိ စာပိုဒ်တို့မှာ ပရိတ်မရွတ်မီ ရှေးဦးစွာ ရွတ်ဆိုရန် ရှေးပညာရှင်တို့ စီစဉ်ထားခဲ့သော စာပိုဒ်များဖြစ်ပါသည်။ ပရိတ်တရားနာရန် နတ်တို့အား ဖိတ်ခေါ်ပုံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပုံ၊ သတ္တဝါအားလုံး ချမ်းသာကြစေရန် တောင့်တပုံများ ပါရှိပါသည်။ ထိုစာပိုဒ်တို့ကို ရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့် ပရိတ်၏ အရှိန်အဝါနှင့် အာနိသင်များ ပိုမို ထက်မြက်နိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုစာပိုဒ်တို့ကို မရွတ်ဆိုဘဲ မိမိလိုရာ ပရိတ်ကို တိုက်ရိုက်ရွတ်ဆိုပါကလည်း ရွတ်ဖတ်နိုင်ပါသည်။

၁။ ဤစကြဝဠာမှ အစပြု၍ ထက်ဝန်းကျင် အရပ်မျက်နှာ စကြဝဠာမှ အစပြု၍ ထက်ဝန်းကျင် အရပ်မျက်နှာ စကြဝဠာတစ်သောင်း၌ နေထိုင်ကြကုန်သော နတ်အများတို့သည် ပရိတ်တရားတော်ကို နာအံ့သောငှာ ဤအရပ်ဌာနသို့ ကြွရောက်တော်မူကြပါကုန်လော့။

ရဟန်းမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို ပေးတော်မူတတ်သော ပရိတ်တရားတော်ကို နာယူကြပါကုန်လော့။

၂။ အို နတ်အများ . . . ဤအခါကား ပရိတ်တရားတော်ကို နာယူအံ့သောအခါပေတည်း။

၃။ လူမင်း နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းစသော အမင်းမင်းတို့၏ ဝပ်စင်းကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်၍ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယုဗျာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းသိမြင်တော်မူသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၄။ ဤစကြဝဠာ၌လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော စကြဝဠာတို့၌လည်းကောင်း၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာ မြတ်သုံးပါလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်၍ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်လျက် ငြိမ်သက်စိတ်ရှိကုန်သော မြေ၌ နေသော ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ နေကုန်သော ယာမာအစ အကနိဋ္ဌ အဆုံးတိုင်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊

လောကီဂုဏ်၊ လောကုတ္တရာဂုဏ်အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ အခါခပ်သိမ်း အားထုတ်ကြကုန်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ငွေမြဖလ်လျှင် ရွှေစင်အတိုပြီးသော မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌ နေထိုင်သော သူတော်ကောင်း သိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း။

ထိုနတ်အပေါင်းတို့သည် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား ပရိတ်တရားတော်မြတ်ကို နာယူအံ့သောငှာ ညီညာဖြဖြ ကြွရောက်တော်မူကြပါကုန်လော့။

၅+၆။ ခပ်သိမ်းသော စကြဝဠာတို့၌ နေထိုင်ကုန်သော ဘီလူး နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ပြုလုပ်သည့် အလုံးစုံ အရပ်ရပ် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပြီးစီးစေတတ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဝမ်းမြောက်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ညီညာစွာဖြင့် သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်နှစ်သက်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ အထူးအားဖြင့် စောင့်ရှောက်သော အရာတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း ကင်းကြပါကုန်လော့။

၇။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကြီးသည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါဟူသမျှ သတ္တလောကကြီးသည် လည်းကောင်း၊ အခါခပ်သိမ်းကြီးပွားတိုးတက်ပါစေသတည်း။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါ ဟူသမျှ သတ္တလောကကြီးကိုလည်းကောင်း။

နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့သည် အခါခပ်သိမ်း စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၈။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် မိမိတို့၏ အခြံအရံ အဆွေအမျိုးအားလုံးတို့နှင့်တကွ ချမ်းသာကြပါစေကုန်သတည်း။ ဆင်းရဲ မရှိကြပါစေကုန်သတည်း။ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၉။ မင်းဘေးမှ လည်းကောင်း၊ ခိုးသူဓားပြ ဘေးမှလည်း ကောင်း၊ လူရိုင်းဘေးမှလည်းကောင်း၊ ဘီလူးဘေးမှလည်းကောင်း၊ မီးဘေးမှလည်းကောင်း၊ ရေဘေးမှလည်းကောင်း၊ မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှလည်းကောင်း၊ သစ်ငုပ်ခလုတ်ဘေးမှလည်းကောင်း၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှလည်းကောင်း၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှလည်းကောင်း၊ သူယုတ်သူညစ်ဘေးမှလည်းကောင်း။

ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ ကြမ်းသောသားရဲ၊ ကြမ်းသော နွား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသောမြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်းမြီးကောက်၊ ကြမ်းသော အောင်း၊ ကြမ်းသောဝက်၊ ကြမ်းသောကျွဲ၊ ကြမ်းသောနတ်ဘီလူး၊ ကြမ်းသောရေစောင့်ဘီလူး အစရှိသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော အထူးထူးသော ဘေးမှလည်းကောင်း၊ အထူးထူးသော အနာရောဂါဘေးမှလည်းကောင်း၊ အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါဘေးမှလည်းကောင်း၊ သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့သည် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်လော။

မင်္ဂလသုတ် နှင့် ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်

မင်္ဂလသုတ်ပါဠိ၌ “ယံမင်္ဂလံ” အစရှိသော ပထမဂါထာနှစ်ပုဒ်သည် မင်္ဂလသုတ်၏ ဂုဏ်ကို ဖော်ပြ၍ ယင်းသုတ်ကို ရွတ်ဆိုကြရန် တိုက်တွန်းသော ပရိတ်မွမ်းဂါထာများ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းဂါထာတို့ကို ရှေးပညာရှင်တို့က ထည့်သွင်းထားခဲ့ပါသည်။

“ဧဝံ မေ သုတ်” ဟူသော စာပိုဒ်ကား မြတ်စွာဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံ၍ သုံးလမျှကြာသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ရှင်မဟာကဿပအမှူးရှိသော ရဟန္တာငါးရာတို့ သံဂါယနာတင်ကြရာဝယ် ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်က ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီးအား လျှောက်ကြားသော စကားဖြစ်ပါသည်။

“ဧကံသမယံ” မှစ၍ “ဗြူဟိမင်္ဂလ မုတ္တမံ” တိုင်အောင် စကားရပ်တို့ဖြင့် မင်္ဂလာတရားဟောကြားခြင်း၏ အကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖော်ပြပါသည်။

“အသေဝနာစ ဗာလာနံ” မှစ၍ “တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” တိုင်အောင်သော ပါဠိတို့ကား မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားသော မင်္ဂလသုတ်စာကိုယ် ဖြစ်ပါသည်။

မင်္ဂလာသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်

မင်္ဂလာသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်ရာ နေရာဒေသသည်ကား သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်သည် အနာထဝိဏ်သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် စံနေခိုက် လူ့လောက၌ မင်္ဂလာဆိုတာ ဘာလဲဟူသော ပြဿနာပေါ်ပေါက်လေသည်။

မည်သည့်အချက်သည် မင်္ဂလာဖြစ်သည်ကို တိတိကျကျမဆုံးဖြတ်ရသေးသဖြင့် မိမိတို့ထင်ရာ၊ မြင်ရာ၊ ကြိုက်ရာကို မင်္ဂလာဟု စွဲလမ်းနေကြသော အုပ်စုကြီး (၃) ခုရှိလေသည်။

တစ်အုပ်စုက ကြားသောအသံကိုစွဲ၍ ရယ်မောသံ၊ ကျက်သရေရှိသော စည်မောင်းသံ၊ ခရသင်းသံ စသော ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်ဖွယ်အသံကြားလျှင် မင်္ဂလာ-ဟု ဆို၏။

တစ်အုပ်စုက ကြားရုံနှင့် မင်္ဂလာဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ မျက်စိနှင့် တပ်အပ်ထင်ထင်မြင်မှသာ မင်္ဂလာဖြစ်မှာပေါ့။ လှပသော ပန်းကို မြင်ခြင်း၊ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမပျိုကို မြင်ခြင်း၊ ရေပြည့်သောအိုး၊ အသွေးအရောင်လှပ နွားမဝဝ စသည်တို့ကိုမြင်မှ မင်္ဂလာဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြန်၏။

ကျန်တစ်အုပ်က ကြားရုံ၊ မြင်ရုံနှင့် မင်္ဂလာမဖြစ်သေး၊ ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌတွေ့ရမှ မင်္ဂလာဖြစ်ရပေမည်။ ပန်းလှလှကို မြင်ရုံမဟုတ် လက်နှင့်ကိုင်၊ နှာခေါင်းနှင့်နမ်းရှူရမှ မင်္ဂလာ၊ ရေပြည့်အိုးမြင်ရတာထက် ရေကိုသောက်ရမှပေါ့။ နွားမဝဝ မြင်ရတာထက် နွားနို့မလှိုင်ခဲစားရမှ မင်္ဂလာဟု ဆိုကြ၏။

ထိုအုပ်စု(၃)စုသည် သူ့အယူမှန်သည်၊ ကိုယ့်အယူမှန်သည်ဟု
ငြင်းခုံကြ၏။ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက်စင်မြင့်ဆောက်၍ ရက်ရှည်လများ
ဟောပြောပွဲကြီးများနှင့် ငြင်းခုံကြရာ လူပါမက ကိုယ်စောင့်နတ်အချင်း
ချင်းပင် ငြင်းခုံကြ၏။

ယင်းကဲ့သို့ ပြဿနာ စခွဲခြင်းမှာ ဘုမ္မစိုးနတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်များ
မှတစ်ဆင့် အာလိန်ငါးဆင့်ကိုကျော်ကာ တာဝတိံသာနတ်များထိ အုပ်စု
ဖွဲ့ကာ ငြင်းခုံပွဲကူးစက်လာ၏။ ထိုသို့သော ပြဿနာကြီးမားမှုကြောင့်
မည်သူမှန်သည်၊ မည်သူမှားသည် အဆုံးအဖြတ် ပေးပါရန် သိကြားမင်း
ထံ ဝင်၍ တင်ပြလေတော့သည်။

ဤတွင် သိကြားမင်းက မင်္ဂလာကိစ္စသည် ကျယ်ဝန်းနက်နဲ
လှသည်။ ငါလည်းအမှန်မသိ၊ ထို့ကြောင့် လူ့ပြည်တွင် ထင်ရှား ပွင့်တော်
မူလေ သော မြတ်စွာဘုရားသည် သိရှိနိုင်၏။ ခေတ္တ စောင့်ကြဟုဆိုကာ
နတ်သား တစ်ဦးအား ဘုရားရှင်ထံ မေးမြန်းလျှောက်ထားရန်
လွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုနတ်သား မေးလျှောက်ချက်အရ မြတ်စွာဘုရား ပြန်လည်
ဟောကြားဖြေဆိုသော မင်္ဂလာစာရား (၃၈) ပါး ပါဝင်သည့် ဤမင်္ဂလာသုတ်
တော် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁။ မင်္ဂလာသုတ်မြန်မာပြန်

၁။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုချင်တောင့်တ နှစ်သက်ကြကုန်သော နတ် လူအပေါင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး သတ္တဝါအများ ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားတော်ကို ကြံစည်ကြလေ ကုန်၏။ ထိုသို့ ကြံစည်ကြလေကုန်သော်လည်း သုံးဆယ့် ရှစ်ပါး အပြား ရှိသော မင်္ဂလာတရားတော်ကို (ကြီးပွားရေးတရားတော်) ကို မသိနိုင်ကြ ကုန်။

၂။ နတ်တကာတို့ ဥက္ကဋ္ဌ ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ သတ္တဝါအများ ကြီးပွား ချမ်းသာကြောင်းလည်းဖြစ်၏။ ခပ်သိမ်းသော မကောင်းမှုကိုလည်း ဖျက်ဆီး ပယ်ဖျောက်တတ်၏။ အို-သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ . . . ထို မင်္ဂလာတရား တော်ကို (ထိုကြီးပွားရေး တရားတော်ကို) ငါတို့ ရွတ်ဖတ် ကြကုန်စို့။

၃။ အရှင်ဘုရား မဟာကဿပ . . .

ကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် ဤမင်္ဂလာသုတ် အမိန့် တော် ကို ရှင်တော်ဘုရား မျက်မှောက်တော်မှ ဤသို့သော အခြင်းအရာ ဖြင့်သာလျှင် ကြားနာ မှတ်ဆောင်ရပါ၏။

အခါဟစ်ပါး မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့အနီး အနာထပိဏ် သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်မရှား

အလွန်နှစ်လိုဖွယ် အဆင်းရှိသော နတ်သားတစ်ယောက်သည် ညဉ့်ဦးယံ လွန်ပြီးသော သန်းခေါင်ယံအခါ၌ အလုံးစုံသော ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက် ကို ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူ ရာသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ချဉ်းကပ်ပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားကို အလွန် ရိုသေစွာရှိခိုး၍ “ဝေးနီးလေညာ မြင့်ရာရှေ့နောက်” ပြစ်ခြောက်ကင်းကာ၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်စွာသော နေရာ၌ ရပ်လေ၏။ ရပ်ပြီး လတ်သော် ထိုနတ်သားသည် မြတ်စွာဘုရားကို ဤသို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်၏။

၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား . . .

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုချင်တောင့်တ နှစ်သက်ကြကုန်သော နတ် လူအများတို့သည် သတ္တဝါအများ ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာ တရားတော်ကို ကြံစည်ကြလေကုန်ပြီ။ ထိုကြံစည်ကြကုန်သော် လည်း မသိကြပါကုန်၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား . . . အရှင် ဘုရားသည် ထိုထူးမြတ်လှသော မင်္ဂလာတရားတော်ကို ဟောကြားတော် မူပါလော့။

၅။ အို-နတ်သား . . . သူမိုက်တို့ကို မမိုဝဲ မဆည်းကပ်ခြင်း၊ ပညာ ရှိတို့ကို မိုဝဲဆည်းကပ်ခြင်း၊ ပူဇော်ထိုက်သူတို့ကို ပူဇော်ခြင်း၊ ဤတရား သုံးပါးသည် မြတ်သော မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။

၆။ အို-နတ်သား . . . လျော်ကန်သင့်မြတ်သော အရပ်၌ နေထိုင် ခြင်း၊ ရှေးရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ အကျင့် တရား မပျက်ပြားအောင် မိမိကိုယ်စိတ်ကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်း စောင့် ရှောက်ခြင်း၊ တရားသုံးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေ လော့။

၇။ အို - နတ်သား . . . အကြားအမြင် များလောသူဖြစ်ခြင်း၊

လက်မှုပညာအစရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်မြောက်ခြင်း၊ ကောင်းစွာ သင်ကြားပြီးသော ကိုယ်ကျင့်ဝိနည်းတရားရှိခြင်း၊ ကောင်းစွာ ပြောဆို အပ်သော စကားရှိခြင်း၊ ဤတရားလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။ ✓

၈။ အို - နတ်သား . . . အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူခြင်း၊ သားမယားတို့ကို ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်း၊ လယ်လုပ်ကုန်သွယ်ရောင်း ဝယ်ခြင်းစသော အနှောင့်အယှက် မရှိသော အမှုတို့ကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဤ တရားသုံးပါးသည် မြတ်သော မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။ ✓

၉။ အို - နတ်သား . . . ပေးကမ်းစွန့်ကြဲလှူဒါန်းခြင်း၊ သုစရိုက် တရားဆယ်ပါးတို့ကို ကျင့်သုံးခြင်း၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို ချီးမြှင့်ထောက် ထားခြင်း၊ ဥပုသ်စောင့်ခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန် တူးခြင်း စသော အပြစ်မရှိသော အမှုအလုပ်တို့ကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဤတရား လေးပါး သည် မြတ်သော မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။ ✓

၁၀။ အို - နတ်သား . . . မကောင်းမှုမှ စိတ်ဖြင့် ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ် ခြင်း၊ အထူးရှောင်ကြဉ်ရခြင်း၊ သေရည်သေရက် သောက်ခြင်း မှ ကောင်း စွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မမေ့မလျော့ခြင်း၊ ဤတရား လေးပါးသည် မြတ်သော မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍ မှတ်လေလော့။ ✓

၁၁။ အို - နတ်သား . . . ရိုသေထိုက်သောသူတို့ကို ရိုသေခြင်း၊ မာန်မာနကို နှိမ်ချခြင်း၊ ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၊ သူပြုဖူးသော ကျေးဇူး ကို သိခြင်း၊ သင့်လျော်သောအခါ၌ သူတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်း၊ ဤတရား ငါးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍ မှတ်လေလော့။ ✓

၁၂။ အို - နတ်သား . . . သည်းခံခြင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမ အပ်သော စကားကို နာယူလွယ်ခြင်း၊ ရဟန်းသူမြတ်တို့ကို ဖူးမြင်ခြင်း၊ သင့်လျော်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း၊ ဤတရား သုံးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။ ✓

၁၃။ အို - နတ်သား . . . ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ခြင်း၊ မြတ်သောအကျင့် ကို ကျင့်ခြင်း၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ သိမြင်ခြင်း၊ တဏှာမှ လွတ်မြောက်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန် ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ ဤတရားလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။ ✓

၁၄။ အို - နတ်သား . . . လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံသော ရဟန္တာ၏ စိတ်သည် မတုန်မလှုပ်၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ခြင်းလည်း မရှိ၊ ကိလေသာ ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ၊ ကြောက်လန့် ခြင်းဘေးလည်း မရှိ၊ ဤတရားလေးပါးသည် မြတ်သောမင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေ လော့။

၁၅။ အို - နတ်သား . . . နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည် ဤသုံး ဆယ့်ရှစ်ဖြာ အပြားရှိသော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို သယ်ယူ လိုက်နာ ကျင့်သုံးအားထုတ်သည်ရှိသော် အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ရန်သူ သည်မအောင်နိုင်ကြသဖြင့် ကြည်လင်အေးမြ ချမ်းသာ ခြင်း ရောက်ကြ ကုန်၏။ အို - နတ်သား . . . ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာ တရားတော် သည်သာ လျှင် နတ်လူတို့၏ မြတ်သောမည်၏ ဟူ၍ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး

မင်္ဂလာသုတ်တော်ကို အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်ဒေသမှာနေနေ မင်္ဂလာပြည့်တင်း၍ ဘေးရန်ကင်းရှင်းစေပါသည်။ မနာလိုသူများက မိမိအား မကောင်းကြံ၍ မရ၊ မိမိ၏ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေးတို့ကို အမြဲအဆင်ပြေစေနိုင်ပါသည်။ လောကီ စီးပွားရေးသာမက လောကုတ္တရာမဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

မင်္ဂလာသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

မင်္ဂလာဟူသည် လောကီ လောကုတ္တရာချမ်းသာစီးပွား တိုးတက်ကြောင်းတရားများဖြစ်သောကြောင့် အလှူဒါန ပြုလုပ်သောအခါ၊ အိမ်သစ်ယာသစ် တက်သောအခါ၊ မွေးနေ့ကျရောက်သောအခါ၊ နှစ်သစ်ကူးသောအခါ စသည်တို့၌ သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်၍ မင်္ဂလာသုတ်ကို နာယူခြင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း တတ်စွမ်းသလောက် ရွတ်ဖတ်ခြင်း ပြုသင့်ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့်လည်း ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်း၍ အကြံအစည် ပြီးပြောက်ခြင်းစသော အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိ နိုင်ပါသည်။

မဟာမင်္ဂလာသုတ် ။ ကျိုးညွှန်ထုတ်သော်၊ လောကုတ်၊ လောကီ၊ နှစ်လီမင်္ဂလာ၊ ချမ်းသာကောင်းကျိုး၊ ရွာသွန်းမိုးသို့၊ ဝေဖြူးလှပ၊ တိုးပွားလှတည်း။

မင်္ဂလာသုတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ဂ္ဂုမှတ်ဖွယ်

မင်္ဂလာသုတ်တွင် သုတ်တော်အမွမ်း၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်၏ လျှောက်ထားချက်၊ နတ်သားတစ်ပါး၏ တောင်းပန်ပုံ၊ ဆက်ဆံရေးမင်္ဂလာ ၃-ပါး၊ နေထိုင်ရေးမင်္ဂလာ ၃-ပါး၊ ပညာရေးမင်္ဂလာ ၄-ပါး၊ ပြုစုလုပ်ကျွေးရေး မင်္ဂလာ ၃-ပါး၊ ကူညီဆောင်ရွက်ရေးမင်္ဂလာ ၄-ပါး၊ ရှောင်ကြဉ်လိုက်နာရေး မင်္ဂလာ ၄-ပါး၊ ရိုသေခြင်းစသော မင်္ဂလာ ၅-ပါး၊ သည်းခံခြင်း စသော မင်္ဂလာ ၄-ပါး၊ ခြီးခြံခြင်းစသော မင်္ဂလာ ၄-ပါး၊ မတုန်လှုပ်ခြင်း စသော မင်္ဂလာ ၄-ပါး၊ မင်္ဂလာအကျိုးပြု ချီးကျူးချက်တို့ ပါဝင်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် မင်္ဂလာသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ရန်အတွက်သာမကဘဲ ကျင့်ကြံလိုက်နာရန် မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကိုပါ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုမင်္ဂလာသုတ်တော်ပါ အချက်အလက်များအနက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရုံမှတစ်ဆင့်တက်၍ ဝိပဿနာ ဂ္ဂုမှတ်နိုင်ရန် အချက်များ ပါဝင်ပေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် နေထိုင်ရေး မင်္ဂလာ ၃-ပါးတွင် ပါဝင်သည့် အတ္တသမာပဏီမိ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ဘယ်သို့ပါနည်း၊ အတ္တ-စိတ်ကို၊ ဝါ-အလုံးစုံသော ကိုယ်အတ္တဘောကို။ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ပဏီမိ - ထားခြင်း ဟူသော အနက်ကို ရပါသည်။

စိတ်မကောင်းသူသည် ကိုယ်ရောနှုတ်ပါ ကောင်းမည်မဟုတ်ပေ။ စိတ်ကောင်းရှိနေပါလျှင် ကိုယ်အပြုအမူလည်း ကောင်း၍ နှုတ်အပြောမှာလည်း ချောမောလေတော့သည်။ စိတ်သည် ပဓာနဖြစ်ကြောင်း “အတ္တာ

တိ ဝုစ္စတိ စိတ္တံ” ဟု အဋ္ဌကထာက ဖွင့်ပါသည်။ တစ်ဖန် အဋ္ဌကထာ၌ သဒ္ဓါမရှိလျှင် သဒ္ဓါရှိအောင်၊ သီလမရှိသေးလျှင် သီလရှိအောင်၊ မစ္ဆရိယ ဖြစ်နေလျှင် စာဂတည်းဟူသော လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်အောင် ပြုခြင်းသည် အတ္တသမ္မာပဏီဓိဟု ဆိုအပ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတွင် စိတ်ကောင်းရှိလာလျှင် လှူဒါန်းဖို့ရန် ဝန်လေးမည်မဟုတ်ပေ။ ထိုမှတစ်ဆင့် တက်သော် ခြီးခြံခြင်းစသော မင်္ဂလာ ၄-ပါးတွင် ပါဝင်သည့်ကဏ္ဍသည် ဝိပဿနာရှုဖွယ်ရာဖြစ်သော အကြောင်းကြီး ဖြစ်ပေသည်။

တပေါစ-ခြီးခြံစွာ ကျင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘာကို ခြီးခြံ ရပါမည်နည်း၊ မကောင်းမှုဟူသမျှကို ခြီးခြံပါဟု ဆိုရပါမည်။ ကာယကံ မကောင်းမှု၊ ဝစီကံ မကောင်းမှု၊ မနောကံ မကောင်းမှုတို့ကို ခြီးခြံလိုက် ခြင်းအားဖြင့် သုစရိုက် ၁၀-ပါးသည် အလိုလိုဖြစ်နေပေတော့မည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ - မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည် လည်း ကောင်းဟုဆိုရာ၌ မည်သည်တို့ကို ကျင့်ကြံရပါမည်နည်း၊ မြတ်စွာဘုရား လမ်းညွှန်မိန့်ဆိုသည့်အတိုင်း စွမ်းနိုင်လျှင် ငါးပါးသီလကို အသက်ထက် ဆုံး စောင့်ထိန်းရန်၊ ထိုထက်စွမ်းနိုင်လျှင် ရှစ်ပါးသီလ၊ ထို့ထက် စွမ်း နိုင်လျှင် ကိုးပါး၊ ဆယ်ပါး၊ ရဟန်းတော်တို့တွင် ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ စသည်တို့ကို မြင်မြတ်သောအကျင့်အနေဖြင့် ကျင့်ကြံကြဖို့ ဖြစ်ပါသည်။

အရိယသစ္စာနဒဿနံ၊ အရိယာသူတော်ကောင်းတို့၏ တွေ့ထိ အပ်သော မှန်ကန်သော သစ္စာလေးပါးဖြစ်သည့် ဒုက္ခသစ္စာ (အိုနာသေ စသော ဆင်းရဲအမှန်) သမုဒယသစ္စာ (ဆင်းရဲကြောင်း အမှန်တကယ်)၊ နိရောဓသစ္စာ (ချုပ်ငြိမ်းခြင်းအမှန် နိဗ္ဗာန်)၊ မဂ္ဂ သစ္စာ (နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် ကြောင်း အမှန် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး) တရားကို သိမြင်ရပေမည်။ ထိုသစ္စာတရား တို့ကို သိရန်မှာ မိမိတို့ ဆရာသမားများ သင်ကြားထားသည့် ဝိပဿနာ

ရှုနည်းအတိုင်း ကျင့်ကြံပွားများ ရှုမှတ်ကြမှသာ ထိုသစ္စာလေးပါးကို တွေ့ထိ သိမြင်ကြကာ မင်္ဂလာဖြစ်ပေမည်။

နိဗ္ဗာန် သစ္စိကိရိယာစ - နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည် လည်းကောင်းဟု ဆိုထားပါသဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် သစ္စာကို သိမြင်မှ အသင်္ခဟူသည့် နိဗ္ဗာန်တည်းကို မျက်မှောက်ပြု ဆိုက်ရောက်ခြင်းသည် မင်္ဂလာဟု ဆိုထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် အသင်သူတော်ကောင်းတို့သည်လည်း မင်္ဂလာသုတ်တော်ပါ အထက်ဖော်ပြပါ အပိုဒ်များကို ဖတ်ရှု ကြည်ညိုလျက် လေ့လာကျင့်ကြံရှုမှတ်ကာ ဝိပဿနာပွားများခြင်းဖြင့် ပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ် ပါ မင်္ဂလာသုတ်တော်မှာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရုံမကဘဲ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုပင်လျှင် ကျင့်ကြံ၍ ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြောင်းကို မင်္ဂလာသာကေများဖြင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ရတနသုတ် နှင့် ရှေးဦးမှတ်ဗွယ်

ရတနသုတ်ပါဠိ၌ “ပဏိဓာနတော” မှ စ၍ “ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ” အထိ စာသုံးပိုဒ်သည် ပရိတ်တော်အမွမ်းစာပိုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ “ယာနိဓဘူတာနိ” မှစ၍ နောက်ပိုင်း ပါဠိတို့သည် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားသော ရတနသုတ်စာကိုယ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ရတနသုတ်တော်မြန်မာပြည်

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး အုပ်ချုပ်စိုးစံတော်မူသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် ရှစ်ယူဇနာအကွာတွင် ဝေသာလီတိုင်းပြည်ရှိလေသည်။ ဝေသာလီတွင် လိစ္ဆဝိမင်းတို့ စိုးစံ၏။ ယင်းနှစ်ပြည်ထောင်၏ ကြားတွင် ဂင်္ဂါမြစ်ခြားလျက် ရှိလေသည်။

မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်တွင် ဝါဆိုစဉ်တွင် ဝေသာလီပြည်၌ မိုးကြီးခေါင်ကာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသောဘေးကြီး ဆိုက်ရာ သေကြေပျက်စီးကြလေသည်။ အသေအပျောက်များ၌ လူသေကောင်များကို သုသာန်သို့ပင် မပို့နိုင်ကြ။ မြို့တွင်း၌ပင် ပစ်ထားသဖြင့် ပုပ်ပွန်ဓော်နေကြသည်။ ထိုအနံ့ကြောင့် မြို့ပြင်မှ ဘီလူး သရဲတို့သည် မြို့တွင်းသို့ ဝင်ကာ စားသောက်ကြတော့သည်။

ထိုတွင် လိစ္ဆဝိမင်းနှင့်တကွ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့သည် အစည်းအဝေးတစ်ရပ်ပြုလုပ်ပြီး ဝေသာလီမြို့တော်ကြီးအား ဘေးဆိုးကြီး သုံးရပ်မှ ကယ်တင်နိုင်မည့် လမ်းစကို ရှာဖွေကြသည်။ အများသဘောတူ

ဆုံးဖြတ်ချက်အရ လိစ္ဆဝီမင်းသား မဟာလိခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့သွား၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်ကြလေသည်။

ယင်းသို့ ပင့်ဖိတ်ချက်အရ မြတ်စွာဘုရားသည် ညီတော်အာနန္ဒာနှင့်တကွ ရဟန္တာငါးရာ ခြံရံလျက် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွချီတော်မူလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည်သို့ မဝင်မီ မြို့တံခါးအနီး၌ ရပ်တန့်တော်မူလျက် အရှင်အာနန္ဒာအား ရတနသုတ်တော်ကို သင်ကြားပေးပြီး မြို့ကို လှည့်ပတ်၍ ရွတ်ဆိုရန် ညွှန်ကြားတော်မူသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သပိတ်တော်၌ ရေအပြည့်ထည့်၍ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး ဝေသာလီမြို့တော်၏ တံတိုင်းသုံးထပ်တို့အကြား၌ လှည့်လည်၍ ရတနသုတ်ကို ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်တော်မူလေသည်။ သပိတ်တော်မှ ရေဖြင့်လည်း ပက်ဖြန်းတော်မူသည်။ ထို ပရိတ်ရေဖြင့် ထိတွေ့ရာအရပ်ရှိ ဘီလူးသရဲများ ထွက်ပြေးကြလေသည်။ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူများလည်း ရောဂါများ ပျောက်ကင်းကြလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန်းတော်များကမူ မြို့လယ် မဏ္ဍပ်တွင် သီတင်းသုံးလျက် မြို့သူမြို့သားတို့အား ရတနသုတ်နှင့်တကွ သင့် တော်ရာ တရားတော်များကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။ များစွာသော ဝေနေယျများအတွက် တရားရကြကုန်သည်။ မိုးကြီးလည်း သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသဖြင့် ဝေသာလီမြို့ကြီးသည်လည်း အညစ်အကြေးများ ကင်းစင်သွားတော့သည်။

ဤသို့လျှင် ဝေသာလီပြည်၌ ကျရောက်နေသော ဘေးကြီးသုံးပါးကို ကင်းလွတ်ကုန်ရန် ရည်ရွယ်၍ ရတနသုတ်ကို ဟောကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၂။ ရတနသုတ် မြန်မာပြန်

၁။ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း၌ နိယတ ဗျာဒိတ်ကို ခံယူတော်မူသည်မှစ၍ ဥစ္စာ သားမယား တိုင်းကားပြည်ရွာစသည်တို့ကို ပယ်ခွာစွန့်လှူ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလျက် ရှေးဘုရားတို့နှင့် အလားတူစွာ ကြွလာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်။

မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ ခြေလက် စသော ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို ပယ်ခွာစွန့်လှူ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတော်။

ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့ကွက် မညှာတာ ပယ်ခွာစွန့်လှူ ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတော်၊ ဤအမျှ သုံးဆယ်သော ပါရမီတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊

ဥစ္စာ သားမယား အင်္ဂါအသက်အားဖြင့် ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊

အလုံးစုံသော သတ္တလောကကြီး၏ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ ကျင့်တော်မူခြင်း၊ အမျိုးသားတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ ကျင့်တော်မူခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ ကျင့်တော်မူခြင်း၊ ဤသုံးပါးသော အကျင့်မြတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊

အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌ အမိဝမ်းတွင်းဝယ် ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူခြင်း၊ ဖွားမြင်သန့်စင်တော်မူခြင်း၊ တောထွက်တော်မူခြင်း၊ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်း၊ ဗောဓိပလ္လင်၌ မာရ်ငါးပါးတို့ အောင်မြင်တော်မူခြင်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူခြင်း၊ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊

မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် လောကုတ္တရာတရား
ကိုးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊

ဤအလုံးစုံသော ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို အောက်မေ့
ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ဝေသာလီပြည် မြို့ရိုးသုံးထပ်တို့၏ အကြား၌ ညဉ့်သုံးယံ
ပတ်လုံး ပရိတ်အရံအတားကို ပြုတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကဲ့သို့
သနားခြင်း ကရုဏာရှိသောစိတ်ကို ကိုယ်စီကိုယ်ငှာ ထားကြကုန်လျက်။

၂+၃။ စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်း၌ နေထိုင်ကြကုန်သော နတ်အများ
တို့သည် ရတနသုတ် ပရိတ်တရားတော်၏ တန်ခိုးအာဏာစက်ကို
နှစ်သက်ကြည်ဖြူခံယူကြလေကုန်၏။ ဤရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်သာ
လျှင် ဝေသာလီပြည်၌ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းဘေး၊ အနာရောဂါဘေး၊
ဘီလူးဘေး၊ ဤဘေးကြီးသုံးပါးတို့ကို လျင်မြန်စွာ ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းအေး
စေတော်မူ၏။ အို - သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ . . . ထိုရတနသုတ်
ပရိတ်တော်ကို ငါတို့ ရွတ်ဖတ်ကြကုန်စို့။

၄။ ဤပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ရာအရပ်သို့ မြေပြင်၌ တည်ကြ
သော ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ တည်နေကြကုန်သော ယာမာအစ အကနိဋ္ဌ အဆုံး
တိုင်အောင်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ညီညာဖြူဖြူ စည်းဝေးလာ
ရောက်ကြကုန်၏။ ထိုအလုံးစုံသော နတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်
နှလုံးရှိကြပါစေကုန်သတည်း။ အထူးအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
တော်မူအပ်သော ပရိတ်တရားတော်မြတ်ကို ရိုသေစွာ နာယူကြပါစေ
ကုန်သတည်း။

၅။ အို . . . နတ်များတို့ အလုံးစုံသော သင်နတ်မင်းတို့သည်
မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ပရိတ်တရားတော်ကို ရိုသေ

စွာ မှတ်သားကြပါကုန်လော့။ မြင့်မြတ်သော လူမျိုးဖြစ်သော လူသတ္တဝါ များအား မေတ္တာရေချမ်း သွန်းဖျန်းကြပါကုန်လော့။ အကြင်လူတို့သည် သင်နတ်မင်းတို့ကို ရည်မှတ်၍ နေ့၌လည်းကောင်း၊ ည၌လည်းကောင်း ဗလိနတ်စာ ပူဇော်ပသကာ တင်မြှောက်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ တင်မြှောက် ကြကုန်သော နတ်မင်းတို့သည် ထိုလူတို့ကို မမေ့မလျော့ စောင့်ရှောက် တော်မူကြပါကုန်လော့။

၆။ ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည် အစရှိ သည်၌ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ နှစ်သက်မြတ်နိုး အပ်သော အလုံးစုံသော ရတနာသည်ရှိ၏။ ထိုရတနာတို့တွင် မြတ်စွာ ဘုရားနှင့် တူမျှသော ရတနာသည်မရှိ။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင် လောကီရတနာအဖြစ်တို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီးဖြစ်တော် မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန် ပျောက်ကင်း ချမ်းသာ အအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တည်ကြည်သော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူ၏။ ကိလေသာ တရားတို့၏ ကုန်ရာ ရာဂတရားတို့၏ ကင်းပြတ်ရာ သေခြင်းလည်း မရှိရာ ဖြစ်သော မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်တော်မူ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်နှင့် တူမျှသော တစ်စုံတစ်ခုသောတရားသည် မရှိ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်သာလျှင် လောကီ ရတနာ အဖြစ်တို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန် ပျောက်ကင်းချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ မြတ်စွာဘုရားသည် အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို ကိလေသာမှ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုး

ကို ပေးတတ်၏။ ဟူ၍လည်း ဟောတော်မူ၏။ ထိုအရဟတ္တမဂ်သမာဓိနှင့် တူမျှသော သမာဓိသည် မရှိ၍ ဤအရဟတ္တမဂ် သမာဓိတရားသည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၉။ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရှစ်ယောက်တို့သည် အစုံအားဖြင့် လေးပါးသော အစုံတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်မြတ်စွာဘုရားတပည့်သားသာဝက ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်တော်မူကုန်၏။ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပေးလှူအပ်သော အလှူဒါနတို့သည် များမြတ်သော အကျိုးရှိ ကုန်၏။ ဤ အရိယာသံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက် ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၀။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခန့်သော စိတ်ဖြင့် အားထုတ်ကြကုန်သောကြောင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ ထွက်မြောက်တော်မူကုန်၏။ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို တစ်ဖန်ဝင်စားသောအားဖြင့် ရကြပြန်ကုန်၍ အနည်းငယ်မျှ မပျက်မစီးရကြကုန်သည်လည်းဖြစ်၍ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုလျက် အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ် ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူကြကုန်၏။ ဤရဟန္တာ သံဃာတော်မြတ်သည် သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာ အေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၁။ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရိယသစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ မြင်၏။ မြေ၌ မြဲမြံစွာ စိုက်ထားအပ်သော တံခါးတိုင်ကြီးသည် အရပ်လေးမျက်နှာမှလာသော လေမုန်တိုင်းတို့ကြောင့် မတုန်မလှုပ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော ဤသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို တိတ္ထိဝါဒတည်းဟူသော လေတို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိ၊ ထိုတံခါးတိုင်ကြီးနှင့်တူ၏ဟူ၍ ငါ အာနန္ဒာမထေရ်ဆို၏။ ဤသောတာပန် သံယာတော်မြတ်သည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၂။ နက်နဲသောပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော သစ္စာလေးပါးတို့ကို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထင်ရှားစွာ သိတော်မူကုန်၏။ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လူနတ်အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ခုံမင်ပျော်ပါး တရားဘာဝနာကို အလွန်မေ့လျော့ငြားကုန်သော်လည်း ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော ဘဝကို မယူကြကုန်။ ဤသောတာပန်ကို သံယာတော်မြတ်သည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာ အေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၃။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်လျှင် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့၌ ငါငါ၏ဥစ္စာဟု ယူမှတ်မှားသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရားတရား သံယာ ကျင့်သိက္ခာနှင့် သံသရာရှေ့အစွန်း နောက်အစွန်းနှင့် စွန်းနှစ်ဖြာတစ်ရပ် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား ဤရှစ်ပါးတို့၌ ယုံမှားသော

ဝိစိကိစ္ဆာတရားကိုလည်းကောင်း၊ နွား ခွေး စသော သတ္တဝါတို့၏ အလေ့ အကျင့်ဖြင့် သံသရာမှထွက်မြောက်၏။ ဟုယူမှားသော သီလပဗ္ဗတပရာမာသ တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဤသုံးပါးသော တရားတို့ ကို ပယ်စွန့်တော်မူ၏။

၁၄။ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အနည်းငယ်မျှသော ကိလေ သာဝဏ်တရားရှိသေးသော်ငြားလည်း ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ အသူရကာယ် ဟူသော အပါယ်လေးဘုံတို့မှ ကင်းလွတ်တော်မူလေပြီ။ အနန္တရိယကံကြီး ငါးပါး တိတ္ထိတို့ကို ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြမှု ဤခြောက်ပါးသော ရုန့်ရင်းကြမ်း တမ်းမှုတို့ကိုလည်း ချွတ်ချော်မှားယွင်းပြုလုပ်ခြင်းငှာမထိုက်။ ဤသောတာ ပန် သံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာ စကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာ အေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၅။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း ယုတ်မာသော မကောင်းမှု ကို အကယ်၍ ပြုမိစေကာမူ ထိုပြုပြီးသော မကောင်းမှုကို သို့ဝှက်ဖုံးလွှမ်း ခြင်းငှာ မထိုက်။ နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဖြင့် မြင်ပြီးသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား မိမိပြုလုပ်မိသည့် မကောင်းမှုကို သို့ဝှက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်သောအဖြစ် ကို မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူ၏။ ဤသောတာပန် သံဃာတော်မြတ် သည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၁၆။ နွေလေးလတို့တွင် ရှေးဦးစွာ နွေလဖြစ်သော တန်ခူးလ၌ ဖူးပွင့်စည်ကား ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အဖျားရှိသော တောအုပ်ကြီးသည် ရွန်းရွန်းအိအိ အသရေရှိသကဲ့သို့ ထိုတောအုပ်ကြီးသဖွယ် တင့်တယ်လှသော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားတော်မြတ်ကို လောကုတ္တရာ စီးပွားအလိုငှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူလေပြီ။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာ အေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၇။ စကြဝဠာတိုက်တိုင်း စံနှိုင်းမည့်သူ တလူမထား ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရသဖြင့် ထူးမြတ်တော်မူ၏။ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်တော်မူ၏။ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို ဝေပေးတော်မူ၏။ မြတ်သောအကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူ၏။ မြတ်သောလောကုတ္တရာ ကိုးပါးကို ဟောကြားတော်မူ၏။ ဤ ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင် လောကီရတနာအဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုရသော စကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန် ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်းဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၈။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဘဝသံသရာ ပြုခဲ့သမျှသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံဟောင်းသည် ကုန်ဆုံးတော်မူလေပြီ။ အသစ် တစ်ဖန်ဖြစ်ပြန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံလည်းမရှိ။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လာလတုံသောဘဝ၌ တပ်ခြင်း ကင်းသောစိတ်ရှိတော်မူကုန်၏။ ပဋိသန္ဓေမျိုးစေ့လည်း ကုန်ခန်းတော်မူကုန်၏။ ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိတော်မူကြကုန်၏။ သမာဓိ ရင့်သန် ပညာဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူကြကုန်၏။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤဆီမီးငြိမ်းသေလေသကဲ့

သို့ ခန္ဓာလက်စ ကုန်ဆုံးကြသဖြင့် အငြိမ်းကြီး ငြိမ်းတော်မူကြလေကုန်၏။ ဤရဟန္တာ သံဃာတော်မြတ်သည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၉။ ဤပရိတ်တော် ရွတ်ဖတ်ရာအရပ်သို့ မြေ၌အုပ်စိုး တည်နေကြကုန်သော ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော ယာမာအစ အကနိဋ္ဌ အဆုံးတိုင်အောင်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ညီညာဖြူဖြူ စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်၏။ ထိုသို့ လာရောက်ကြကုန်သော ငါတို့ နတ်အပေါင်းသည် ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသောကြောင့် နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးကြပါကုန်၏။ ထိုသို့ ရှိခိုးရသော အာနုဘော်ကြောင့်၊ သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂၀။ ဤပရိတ်တော် ရွတ်ဖတ်ရာအရပ်သို့ မြေ၌ အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော ယာမာအစ အကနိဋ္ဌ အဆုံးတိုင်အောင်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ညီညာဖြူဖြူ စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်၏။ ထိုသို့ လာရောက်ကြကုန်သော ငါတို့ နတ်အပေါင်းသည် မိမိအကျိုးပွားတိုးစိမ့်သောငှာ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူသောကြောင့် နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော အရိယာသံဃာတော်မြတ်ကို ရိုသေမြတ်နိုးလက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးကြပါကုန်။ ထိုသို့ ရှိခိုးရသော အာနုဘော်ကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်းချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂၁။ ဤပရိတ်တော်ရွတ်ဖတ်ရာအရပ်သို့ မြေ၌အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ အုပ်စိုးတည်နေကြကုန်သော ယာမာအစ အကနိဋ္ဌ အဆုံးတိုင်အောင်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ညီညာဖြူဖြူ စည်းဝေးရောက်လာကြကုန်၏။ ထိုသို့ ရောက်လာကြကုန်သော ငါတို့ နတ်အပေါင်းသည် မိမိတို့အကျိုးပွားတိုးစိမ့်ငှာ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူသောကြောင့် နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော အရိယာသံဃာတော်မြတ်ကို ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးကြပါကုန်၏။ ထိုသို့ ရှိခိုးရသော အာနုဘော်ကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ဘေးရန်ပျောက်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်းဖြစ်ပါစေသတည်း။

ရတနသုတ်မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ရတနသုတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး

ရတနသုတ်တော်ကို ကြားနာရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကပ်ကြီးသုံးပါးကိုလည်း ကျော်နင်းနိုင်၏။ ဘီလူး၊ သရဲ၊ စုန်း၊ ကဝေ၊ တစ္ဆေ၊ မင်စာတို့၏ ဘေးမှလည်း ကင်းလွတ်နိုင်၏။ နတ်ကောင်း နတ်မြတ်တို့၏ ကူညီစောင့်မမှုကိုလည်း ခံရ၏။ အချုပ်အနှောင် အဖွဲ့များမှလည်း ကင်းလွတ်စေနိုင်ပါသည်။

ရတနသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်သောအချိန်

ရတနသုတ်တော်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတည်းဟူသော ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်များဖြင့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့ ချမ်းသာကြစေရန် သစ္စာပြုသောသုတ် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မြို့ရွာရပ်ကွက်တို့၌ ဘေးအန္တရာယ်များ ကျရောက်သောအခါ ရဟန်း သံဃာတော်တို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ ရတနသုတ်ကို နာကြားသင့်ပေသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် မိမိ၏ နေအိမ်နှင့်တကွ မြို့ရွာ ရပ်ကွက်တစ်ခုလုံး အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေနိုင်ပါသည်။

ရတနသုတ်မြတ် သုံးကြိမ်ဖတ်ကာ၊ သတ်ဖြတ်ခန္ဓာ၊ ရောဂါဥပဒ်၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၊ ကပ်သုံးပါးတို့၊ ရှောင်ရှားပြေးကြ ငြိမ်းအေးလှသည်။

ရတနသုတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်

ရတနသုတ်တော်တွင် သုတ်တော်အမွမ်း၊ တရားနာရန် တိုက်တွန်းချက်၊ လူတို့အပေါ် သမ္မာဒေဝနတ်များ စောင့်ရှောက်ရန် တိုက်တွန်းချက်၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်၊ အရိယာမဂ်ဂုဏ်၊ အရိယာသံဃာတော်ဂုဏ်၊ ရဟန္တာဂုဏ်တော်၊ သောတာပန်ဂုဏ်၊ ပရိယတ်ဓမ္မဖြင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ဖော်ခြင်း၊ သိကြားမင်း၏ ရတနတ္ထယ ပဏာမနှင့် မေတ္တာပို့စသည်တို့ ပါဝင်ပါသည်။

ဤရတနသုတ်သည် ရွတ်ဖတ်ရန်အတွက်သာမကဘဲ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ရစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ လောကုတ်လောကီ အကျိုးစီးပွားတိုးပွားစေရန်အတွက်သော်လည်းကောင်း၊ အန္တရာယ်ကင်း၊ ဘေးရှင်းရန်အတွက် သော်လည်းကောင်း၊ ရွတ်ဖတ်ကြပြီးလျှင် ထိုမှတစ်ဆင့်တက်၍ သုတ်တော်တွင် ပါဝင်သည့် တိုက်တွန်းချက်များအတိုင်း လိုက်နာ၍ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်နိုင်ကြပါမူ ကောင်းပေစွတကားဟု သာဓုခေါ်ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

‘ယံကိစ္ဆိ ဝိတ္တံ ကုမ ဝါ ဟုရံ ဝါ’ ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို သိရကာမျှဖြင့် ကြည်ညို၍ မဆုံးကြ၊ အားကျ၍ မဆုံးကြ၊ ဘုန်းတော် အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တဟုတကားဟု အံ့ချီး၍ မဆုံးနိုင်ကြပါ။ ဤမှတစ်ဆင့် ဝိပဿနာသို့လည်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိဖြင့် ကူး၍ ရှုမှတ် ပွားများနိုင်ကြပါသေးသည်။

‘ခယံ ဝိရာဂံ အမိတံ ပဏီတံ’ ဖြင့် နိဗ္ဗာန်တရားတော်၏ အကြောင်းကို ဖွင့်ဟထားပါသည်။ နိဗ္ဗာန်၏ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်

တို့ကို ရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်ရင်း ရည်မှန်းကြည်ညိုခြင်းအားဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရာရောက်ကြောင်း တရားကောင်းဖြစ်သည့် ဝိပဿနာကို ရှုမှတ် လိုစိတ်၊ ပွားများလိုစိတ်များ၊ ကိလေသာဝဋ်နှောင်မှ ထွက်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လျက် ဝိပဿနာစခန်းကို ကြိုးစား တက်လှမ်းနိုင်ကြပါသည်။

‘ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယံ သုစိ’ ဖြင့် အရိယာမဂ်၏ ဂုဏ်နှင့် သောတာပန်၏ ဂုဏ်ရည်တို့ကို ပြဆိုထားပေသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဟု အဆင့်လေးဆင့် ရှိရာတွင် သောတာပန်ဖြစ်ဖို့ရန် အရည်အချင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှ ဂေါတြဘူ မဂ်၊ ဖိုလ်အထိတစ်ကြိမ် ထိုးထွင်း၍ တွေ့ဖူး ရောက်ဖူးသူကို ဆိုလိုပါသည်။ ဤရတနသုတ်တော်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရွတ်ဖတ်စေလိုခြင်းသာမက ကျင့်ကြံပွားများရန်၊ သောတာပန်၊ ရဟန္တာ နိဗ္ဗာန်၏ ဂုဏ်ရည်များကို သိစေလို၍ အကျဉ်းမျှ ပြတော်မူထားလေသည်။

သောတာပန် ဂုဏ်ရည်ကိုမူ သုံးကြိမ်မျှ ပြထားလေသည်။ ဤမျှ ဆိုလျှင် ဤရတနသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်လျက် သောတာပန် ဂုဏ်ရည် ကို အားကျ ကြည်ညိုပါ။ ကြည်ညိုရာမှ တစ်ဆင့်တက်လျက် ဝိပဿနာ ကို ရှုပါ။ ဝိပဿနာရှုရာတွင်မူ မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာနည်းဖြင့် မိမိ တို့၏ ဆရာ ပြသည့်နည်းအတိုင်း ကျင့်ကြံရှုမှတ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

သို့မဟုတ် နည်းမသိသေးဆိုပါက ဤနေရာတွင် အနည်းငယ် ညွှန်ပြပါမည်။ အကြင်ယောဂီသည် ရတနသုတ်တော်တွင် ရွတ်ဖတ်ရင်းမှ သောတာပန်၏ဂုဏ်ရည်တို့ကို အားကျကြည်ညိုပြီဟု ဆိုကြပါစို့။ ထို ကြည်ညိုစိတ်များ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်လာခိုက်ကြည်ညိုတယ်၊ ကြည်ညို တယ်ဟု ကြည်ညိုစိတ်ကို စ၍ ရှုမှတ်ရပါသည်။ ထို့နောက် ကြည်ညို တယ်ဟူသော မှတ်စရာ အာရုံပျောက်သွား၍ မှတ်စရာမရှိသောအခါ မျက်စိ၊ နား၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တို့တွင် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသမျှသော

အာရုံ တို့ကို ဆိုင်ရာအမည်နာမအလိုက်ရှုမှတ်သွားကြရုံဖြစ်ပေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဝမ်းသာတယ်၊ တွေးတယ်၊ စိတ်ကူးတယ်၊
ညောင်းတယ်၊ ကိုက်တယ်စသည့် ဒွါရခြောက်ပါးတွင် ထင်ရှားလာသမျှ
သော ရုပ်နာမ်တို့ကို ဆက်၍ မှတ်သွားရပါမည်။ မှတ်စရာ မကုန်နိုင်တော့
ပါ။ မှတ်စရာအာရုံနှင့် မှတ်စိတ်တို့သည် တစ်ထပ်တည်း ကျနေရပါ မည်။
မှတ်စိတ်နှင့် အာရုံ တစ်ထပ်တည်းကျ၍ မှတ်စရာမရှိတော့လျှင် ဆရာ
နှင့် ဆက်လက်တိုင်ပင် ဆွေးနွေးရန်ဖြစ်ပါသည်။

‘ကိုယ်အမူအရာဖြစ်တိုင်းသာ မှန်စွာသိရမည်’

‘စိတ်အမူအရာဖြစ်တိုင်းသာ မှန်စွာသိရမည်’

ဆိုသည့်အတိုင်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးမှ ပေါ်ရာတို့ကို ပစ္စုပ္ပန်
တည်တည် ပေါ်၌ ရှုမှတ်ခြင်းဖြင့် ဝိပဿနာစခန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါ
သည်။ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုအပ်ပါသည်။

မေတ္တသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်

မေတ္တသုတ်တွင် ‘ယသာနုဘာဝတော’ မှ ‘ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ’ အထိ ဂါထာနှစ်ပုဒ်သည် မေတ္တသုတ်၏အကျိုးကျေးဇူးကို ဖော်ပြ၍ မေတ္တ သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ရန် တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်သော အမွှမ်းဂါထာများ ဖြစ်ပါ သည်။

‘ကရဏီယ မတ္တကုသလေန’ မှစ၍ သုတ်အဆုံးထိ ပါရှိသော ဂါထာ (၁၀) ပုဒ်မှာမူ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော မေတ္တသုတ်စာကိုယ် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမေတ္တသုတ်စာကိုယ်၌ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းအေးရာ ဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုလိုသော အမျိုးကောင်းသားသည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဟူသော သိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်ကျင့်အားထုတ်ရမည်။ သိက္ခာ သုံးပါး ကို ဖြည့်ကျင့်အားထုတ်နိုင်စွမ်းရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ဖြောင့်မတ် သူဖြစ်ခြင်းစသော အင်္ဂါရပ် (၁၅) ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံရမည်။ သတ္တဝါ အားလုံးတို့အပေါ်လည်း အကန့်အသတ်မရှိသော မေတ္တာစိတ်ကို ပွားများရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားထားပါသည်။

မေတ္တသုတ်တော်မြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်း သုံးတော်မူစဉ်က ဖြစ်သည်။ ရဟန်း ငါးရာတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြော်ပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို သင်ယူကာ ဟိမဝန္တာအနီး တောအုပ်ကြီး တစ်ခုအတွင်းသို့ သွား၍ တရားအားထုတ်ကြလေသည်။

ထိုတောအုပ်အတွင်း၌ နေကြသော ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည် ရဟန်းတော်တို့၏ သီလအရှိန်အဝါကြောင့် သူတို့၏ ဘုံဗိမာန်ဖြစ်သော သံစံပင်၊ သစ်ရွက်များပေါ်၌ မနေနိုင်ဖြစ်ကြရလေသည်။ သို့အတွက် ရဟန်းတို့ ထိတ်လန့် ကြောက်လန့်ကြစေရန် ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးပြု၍ ချောက်လှန့်ကြလေသည်။

ရဟန်းတို့လည်း ထိုချောက်လှန့်မှုများကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ကောင်းစွာ အားထုတ်၍ မရဖြစ်ကြရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းကြကာ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ပြီး မြတ်စွာဘုရားအား အကြောင်းစုံကို လျှောက်ထားကြလေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းငါးရာတို့အား ချောက်လှန့်မှုအမျိုးမျိုးတို့မှ ကင်းဝေးစေရန်အတွက် မေတ္တသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူပေသည်။

ရဟန်းငါးရာတို့သည် မေတ္တသုတ်တော်ကို နာယူမှတ်သားပြီး မိမိတို့ အားထုတ်မြဲဖြစ်သော တောအုပ်အတွင်းသို့ ပြန်လာ၍ မေတ္တသုတ်ကို ရွတ်ဆိုပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်တရား အားထုတ်ကြလေသည်။ ထိုအခါ ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည် ရဟန်းငါးရာတို့အား နှောင့်ယှက်ချောက်လှန့်ခြင်း မပြုသည့်အပြင် ကူညီမှုကိုပင် ပြုကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းငါးရာတို့သည် ထိုဝါတွင်းသုံးလအတွင်း၌ တရားထူးကို ရရှိတော်မူကြလေသည်။

ဤသို့လျှင် မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်တွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃။ မေတ္တသုတ် မြန်မာပြန်

၁။ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်၏ တန်ခိုးရှိန်စော်အာနုဘော် တော်ကြောင့် ဘီလူးကြမ်းတို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်သော အဆင်း အသံအစရှိသော အာရုံတို့ကိုမပြုပဲ မချောက်ပုံကြလေကုန်၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ နေ့အခါ၌လည်းကောင်း မပျင်း မရိ လုံ့လပြု၍ ရွတ်ဖတ်သောသူသည် -

၂။ ချမ်းသာစွာအိပ်ရ၏။ အိပ်သော်လည်း မကောင်းသော အိပ်မက်ကို တစိုးတစိမျှ မမြင်မက်၊ ဤသို့ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်ကို အို - သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့ . . . ငါတို့ ရွတ်ဖတ်ကြကုန်စို့။

၃။ လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွား၌ လိမ္မာသောသူသည် ငြိမ်သက်အေးချမ်းသော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဤဆိုလတ္တံ့ သော သူတော် ကောင်းနည်းလမ်းကို ကျင့်ကြံအားထုတ် ပြုလုပ်အပ်၏။ ကိုယ်နှင့် အသက် တို့ကို မငဲ့ကွက် မညှာတာပြုလုပ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ရာ၏။ ကိုယ်နှုတ် နှစ်ပါး ရိုးသားဖြောင့်မတ်ရာ၏။ စိတ်သဘောထားကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်ရာ၏။ ဆိုဆုံးမလွယ်ရာ၏။ နူးညံ့သိမ်မွေ့ရာ၏။ သူတစ်ပါးအပေါ် မော်ကြား ထောင်လွှားသော မာန်မာန မရှိရာ။

၄။ ရောင့်ရဲလွယ်ရာ၏။ မွေးမြူလွယ်ရာ၏။ နည်းပါးသောအမှု ကိစ္စရှိရာ၏။ ပေါ့ပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိရာ၏။ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေ ရှိရာ၏။ အရာရာ၌ ခွဲခြားစိတ်ဖြာ ရဲရင့်သော ဉာဏ်ပညာရှိရာ၏။ ကိုယ်နှုတ် နှလုံး သုံးပါးလုံး ရုန့်ရင်း ကြမ်းတမ်းမှု မရှိရာ၊ ဒါယကာတို့၌ တွယ်တာ မက်မောမှု မရှိရာ။

၅။ ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချအပ်သော တစ်စုံတစ်ခုသော မကောင်းမှုတို့ အနည်းငယ်မျှသော်လည်း မပြုမလုပ်ရာ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေကုန်သတည်း။ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေကုန်သတည်း။ ဘေးရန်ဥပဒ္ဒဝေါ မရှိကြပါစေကုန်သတည်း။

၆+၇။ အကြွင်းမရှိ အလုံးစုံ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါ၊ ထင်ရှားသော သတ္တဝါ၊ ထိတ်လန့်တတ်သော သတ္တဝါ၊ တည်ကြည်ငြိမ် သက်သောသတ္တဝါ၊ ရှည်သောသတ္တဝါ၊ တိုသော သတ္တဝါ(ပုကွသော) သတ္တဝါ၊ မတိုမရှည်သော သတ္တဝါ၊ ကြီးသောသတ္တဝါ၊ ငယ်သောသတ္တဝါ၊ မကြီးမငယ်သော သတ္တဝါ၊ ဆူသော သတ္တဝါ၊ ကြုံသော သတ္တဝါ၊ မဆူ မကြုံသော သတ္တဝါ။

မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်းသော သတ္တဝါ၊ မျက်စိဖြင့် မမြင်ကောင်း သော သတ္တဝါ၊ အဝေး၌နေသော သတ္တဝါ၊ အနီး၌နေသော သတ္တဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ပြီးသော သတ္တဝါ၊ ဖြစ်ဆဲတည်နေသော သတ္တဝါ၊ ဤအလုံး စုံသော သတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းရှိကြပါစေကုန် သတည်း။

၈။ တစ်ယောက်သောသူက တစ်ယောက်သောသူကို အမျက် မထွက်ပါစေလင့်၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအမှုကိုစွန့် တစ်ယောက်သော သူက တစ်ယောက်သောသူကို ညဉ့်ဆဲချုပ်ချယ်သော ကာယကံ၊ ဝစီကံဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခိုက်ရန်မျက်ပွား၊ အငြိုးထားသော စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနည်းငယ်မျှသော်မှ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ပါစေလင့်၊ အချင်းချင်း ၎င်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို အလိုမရှိပါစေလင့်။

၉။ အမိသည် မိမိရင်သွေးဖြစ်သော တစ်ယောက်တည်းသော သားငယ်ကို အသက်အတွက်ကြောင့် အဖန်တလဲလဲ စောင့်ရှောက်သကဲ့

သို့ ဤနည်းအတူသာလျှင် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌ အတိုင်း အရှည် မရှိသော မေတ္တာစိတ်ကို ပွားစေရာ၏။

၁၀။ ကာမဘဝတည်းဟူသော အောက်လောက၌လည်း ကောင်း၊ ရူပဘဝတည်းဟူသော အလယ်လောက၌လည်းကောင်း၊ အရူပဘဝတည်းဟူသော အထက်လောက၌လည်းကောင်း၊ ဤလောကသုံးပါးတို့၌ ပိုင်းခြားလွတ်ကင်း၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိ၊ ကိုယ်တွင်းဘေးရန်လည်း မရှိ၊ အတိုင်းမသိ ချစ်ခင်မြတ်နိုးသော မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း ပွားစေရာ၏။

၁၁။ ရုပ်နေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ သွားနေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုင်နေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ လျောင်းနေစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ မအိပ်မငိုက်သမျှ ကာလပတ်လုံး သာသနာတော်ကြီး၌ မေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်၍ နေထိုင်ခြင်းကို “မြတ်သောနေခြင်း” (ဗြဟ္မာကြီးနှင့်တူ သောနေခြင်း) ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားတို့ ဟောကြားတော်မူကုန်၏။

၁၂။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်ပြုလုပ်သောသူသည် အမြင် ဖောက်ပြန် မိစ္ဆာဉာဏ်သို့ မကပ်မရောက်သောကြောင့် လောကုတ္တရာ သီလရှိသည်ဖြစ်၍ မဂ်ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံပြီးလျှင် ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ တို့၌ တပ်မက်မောခြင်း ကင်းသောကြောင့် နောက်ထပ် တစ်ဖန် အမိဝမ်းတွင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့ ဧကန်မရောက်တော့ပြီ။

မေတ္တသုတ် မြန်မာပြန်ပြီး၏။

မေတ္တသုတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး

မေတ္တသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သူတို့သည် ချမ်းသာစွာ အိပ်ပျော်ခြင်း၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရာမှနိုးခြင်း၊ မကောင်းသော အိပ်မက်များကို မမြင်မက်ခြင်း၊ လူအများက ချစ်ခင်ခြင်း၊ နတ် တို့ကလည်း ချစ်ခင်ကြခြင်း၊ နတ်တို့ ကူညီစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ အဆိပ်မသင့်နိုင်၊ လက်နက်မထိနိုင်၊ မီးမလောင်နိုင်ခြင်း၊ စိတ်တည်ငြိမ်မှုရရှိခြင်း၊ မျက်နှာအဆင်းကြည်လင်ခြင်း၊ သေသောအခါ မတွေမဝေသေရခြင်း၊ ဗြဟ္မာ့ ပြည်သို့ ရောက်နိုင်ခြင်း စသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာတို့ကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

မေတ္တသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်သော အခါ

ဘီလူး၊ ရက်္ခိုက်၊ တစ္ဆေ၊ သရဲတို့၏ ခြိမ်းခြောက်နှောင့်ယှက်မှုများ ရှိသောအခါတွင်လည်းကောင်း၊ လူသူတိတ်ဆိတ်သော အရပ်တွင် တည်းခိုနေထိုင်သွားလာရသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အိမ်သစ် ယာသစ်တို့ စတင်နေထိုင်ကြသောအခါတွင်လည်းကောင်း မေတ္တသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်ပါသည်။

မေတ္တသုတ်မှာ၊ ဒေဝါနတ်များ၊ ချစ်ခင်ပွား၍၊ ဆိုးရွားအိပ်မက်၊ မမြင်မက်ဘဲ၊ အိပ်စက်နိုးထ၊ ချမ်းသာရလျက်၊ ရန်စရန်ငြောင့်၊ ပြန်ပျောက်လိုက၊ ရွတ်ကြအဟုတ်၊ ခုနစ်အုပ်တည်း။

မေတ္တသုတ်နှင့် စင်္ဂလျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်

မေတ္တသုတ်တော်တွင် ဆောင်ရန်အကျင့် ၁၄ ပါး၊ မေတ္တာပွားနည်း၊ မေတ္တာပွားပုံ အကျယ်၊ တောင့်တပွားများပုံ၊ တစ်ဦးတည်းသော သားပမာ မေတ္တာစိတ်ထားနည်း၊ မေတ္တာကို နှံ့အောင်ပွားနည်း၊ ထူးမြတ်သောနေခြင်း၊ မေတ္တာဘာဝနာမှ မဂ်ဖိုသို့ ကူးနိုင်ပုံဟူ၍ ပါရှိပေသည်။

ဤနေရာတွင် လိုရင်း တိုရှင်း ရေးရမည်ဖြစ်ပါ၍ မေတ္တာစွမ်းအား (၁၁) ပါးနှင့် “တစ်နေ့သုံးခါ၊ အိုးတစ်ရာဖြင့်၊ ချက်ကာထမင်း၊ လျှာဒါန်းခြင်းထက်၊ မယွင်းစင်စစ်၊ နို့တစ်ညစ်စာ၊ ကြိမ်သုံးခါဖြင့်၊ မေတ္တာပွားများ၊ ကျိုးကြီးမားသည်၊ ဘုရားမြတ်စွာမိန့်ခွန်းတည်း” စသည်တို့ကို အကျယ်မဖော်ပြလိုတော့ပါပြီ။

မေတ္တသုတ်တွင် မေတ္တာဘာဝနာမှ မဂ်ဖိုလ်သို့ ကူးနိုင်ပုံဟူ၍ တိုက်ရိုက်ပါရှိပေသည်။ ယင်းပါဠိသည် -

တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နောဝ၊
သယာနော ယာဝတာ' သု ဝိတမိဒ္ဓေါ။
ဧတံ သတိ' အမိဒ္ဓေယျ၊
ဗြဟ္မ' မေတံ ဝိဟာရ' မိဓ' မာဟု။ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာပြည်အားဖြင့် ရပ်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ သွားလျက်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုင်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ အိပ်လျက်သော်လည်းကောင်း၊ အကြင်မျှလောက် အိပ်ချင် ငိုက်မျဉ်းခြင်းမရှိသည် ဖြစ်ရာ၏။ ငိုက်မျဉ်းခြင်းကင်း ထိုအချိန်အတွင်း၌ မေတ္တာယှဉ်ဘိ ဈာန်သတိကို စွဲမြဲမကွာဆောက်တည်ရာ၏။ ဤ ဘုရားသာသနာတော်၌ မေတ္တာမကင်း

ဈာန်ဖြင့်နေခြင်းကို ထူးမြတ်သော နေခြင်းမျိုးဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားတို့ ဟောကြားတော်မူကုန်၏ ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

မေတ္တာဈာန်ကိုရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဈာန်မှစ၍ ဈာန်၌ရှိသော ဝိတက်၊ ဝိစာရ စသော နာမ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနာမ်များတို့၏မှီရာ ဟဒယဝတ္ထု စသော ရုပ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် အမြင်သန်လာသောအခါ ခန္ဓာကိုယ်၌ သတ္တဝါအတ္တကို ရှာမရ၊ သင်္ခါရရုပ်နာမ် အစုအဝေးမျှသာ တကားဟု အမှန်မြင်သောကြောင့် အတ္တဒိဋ္ဌိ အမှားအစွဲသို့ မရောက်တော့ပေ။

(ပရိတ်ကြီး နိဿယသစ်-သပြေကန်ဆရာတော်)

လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား၊ ကူရိယာပုတ် လေးပါးလုံးတွင် မေတ္တာဖြင့်နေကြရန် တိုက်တွန်းတော်မူထားပေသည်။ မေတ္တာဖြင့် နေရန် တိုက်တွန်းတော်မူလျှင်ကား ဝိပဿနာရှုရန်အတွက်မူ အထူးတိုက်တွန်းဖွယ် မလိုတော့ပေ။ ကူရိယာပုတ်လေးပါးတွင် အားလပ်သည့် အချိန်များ၌ မိမိတို့ကျွမ်းကျင်ရာ ဝိပဿနာရှုနည်းဖြင့် ရှုမှတ်ကြရန်ဖြစ်သည်။ မေတ္တာပွားများရာမှ ဝိပဿနာသို့ ကူးကြရုံပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝိပဿနာသို့ မတက်လှမ်းမီ မေတ္တာသည် အကာအကွယ်အဆီးအတားကောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ အဆိပ်၊လက်နက် စသည်များ မထိမလောင်မစူးရှနိုင်။ မေတ္တာပွားသူသည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးအေးငြိမ်းလျက် ပဿဒ္ဓိဖြစ်နေသည်။ ယင်း ပဿဒ္ဓိသည် သမာဓိဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း လမ်းကောင်းကြီး အစစ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ မေတ္တာဓာတ် အမြဲကိန်းဝပ်နေသူသည် မျက်နှာအဆင်းကြည်လင်လှပနေသည်။ ထိုတည်ငြိမ်ကြည်လင်မှုကြောင့်ပင် သေသောအခါ၌ မတွေ့မဝေဘဲ အိပ်ပျော်သွားရဘိသကဲ့သို့ သေရတတ်ပေသေးသည်။ အရဟတ္တဖိုလ်အထိ မပေါက်ရောက်သေးလျှင်သော်မှ ဈာန်အခြေအနေရောက်နေသော ထိုမေတ္တာပွားသူမှာ

ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ပင် ရောက်ရပေမည်။ ဤသည်တို့မှာ ဧကာဒသဂုံတ္တရမှ မေတ္တာအကျိုး ဆယ့်တစ်မျိုးပင် ဖြစ်၏။ (အ-၃/၅၄၂) ၌ လာရှိ၏။

ဤသို့ အရည်အသွေးကောင်းမွန်သူတစ်ဦးသည် မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း သတိပဋ္ဌာန်စသော ဘာဝနာမှုဖြင့်လည်း တိုးတက်လာနိုင်ကြောင်းကို ၎င်း အင်္ဂုတ္တရအရပင် လာရှိ၍ ဘာဝနာမှုမှန်သမျှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အရည်အသွေး တိုးတက်လာသည်ကို သိနိုင်ပေသည်။ ထိုမေတ္တာစိတ် ထုံမွမ်းနေသူသည် ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ၊ ဗြဟ္မာ့ဝိဟာရ တရားများလည်း လွယ်ကူစွာ ဖြစ်ပေါ်လာပေတော့သည်။

ထိုသို့ မေတ္တာတရား ပို့နေသူ၊ ထုံမွမ်းနေသူသည် ပီတိဖြစ်ခြင်း၊ ကြည်နူးခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ တဖွားဖွား ပေါ်နေပေသည်။ ထိုအခါ ထိုကြည်နူးစိတ်၊ ဝမ်းသာစိတ်၊ ပီတိစိတ်တို့ကို ဝိပဿနာနည်းအရ ဆက်လက်၍ ဆရာကောင်းတို့ ပြအပ်သည့်အတိုင်း လွယ်ကူစွာ ကူးပြောင်းသွားရုံပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ မေတ္တာသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ကြပါ။ ကောင်းပါ၏။ ထိုသုတ်တွင် ပါဝင်သော အထက်ဖော်ပြပါ ဂါထာ စာပိုဒ်တို့ပါ အဓိပ္ပါယ်အတိုင်း မေတ္တာမှ ဝိပဿနသို့ ကူးပါ။ ဆက်လက် ရှုမှတ်ပွားများပါဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

မိမိတို့ သန်ရာ ဝိပဿနာရှုနည်းဖြင့် မဟာသတိပဋ္ဌာန် နည်းကျကျ ရှုပွားနိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုအပ်ပါသည်။

ခန္ဓသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ပွယ်

ခန္ဓသုတ်ပါဠိ၌ ဂါထာရှစ်ပုဒ်ပါရှိသည့်အနက် “သဗ္ဗသီဝိသဇာတိနံ” မှ စ၍ “ပရိတ္တံ တံဘဏာမဟေ” အထိ ဂါထာနှစ်ပုဒ်မှာ ခန္ဓသုတ်၏ တန်ခိုးအာနိသင်ကို ဖော်ပြ၍ ခန္ဓသုတ်ကို ရွတ်ဆိုရန် တိုက်တွန်း လှုံ့ဆော်သော အမွှမ်းဂါထာများ ဖြစ်ပါသည်။

“ဝိရူပက္ခေဟိ” မှစ၍ သုတ်အဆုံးအထိ ပါရှိသော ဂါထာ (၆) ပုဒ်မှာမူ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော ခန္ဓသုတ် စာကိုယ်ဖြစ်သည်။

ခန္ဓသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အချိန်ကဖြစ်သည်။ ရဟန်းတစ်ပါး မြွေကိုက်၍ ပျံလွန်တော်မူလေသည်။ ထိုသတင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား ရဟန်းများက လျှောက်ထားကြလေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ဝိရူပက္ခေဟိစသော မြွေ၊ နဂါးတို့ အပေါ်၌ မေတ္တာပို့သမှု မပြုခြင်းကြောင့် မြွေကိုက်ခံရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သူတို့အပေါ် မေတ္တာပို့သမှုပြုလျှင် မြွေဘေးမှ အဆိပ်ဘေးမှ ကင်းဝေးမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူလေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် “ရဟန်းတို့၊ သင်တို့သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကာကွယ်ရန်အလို့ငှာ၊ စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှာ၊ လုံခြုံစေရန်အလို့ငှာ ပရိတ်အရံအတားကို ပြုကြ”ဟု ခွင့်ပြုတော်မူကြောင်း၊ စာပေမှတ်တမ်းတို့၌ လာရှိပေသည်။ ခန္ဓသုတ်ဖြစ်စဉ်ကို ဤမျှသာ အကျဉ်းချုံ့ ဖော်ပြလိုက်ပေသည်။

၄။ ခန္ဓသုတ် မြန်မာပြန်

၁+၂။ နတ်ဆေးဝါး၊ နတ်မန္တရားသည် အလုံးစုံသော မြွေမျိုး လေးပါးတို့၏ လျင်သောအဆိပ် ကြမ်းသောအဆိပ်ကို ပယ်ဖျောက်ငြိမ်းအေးစေသကဲ့သို့ ဤခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည် အာဏာခေတ် စကြဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်းလုံး၌ နေထိုင်ကြကုန်သော သတ္တဝါ အနန္တတို့အား လျင်သောအဆိပ် ကြမ်းသောအဆိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး သစ်ကျား အစရှိသော ဘေးဘန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ပယ်ဖျောက် တားမြစ်တော်မူနိုင်၏။ အို - သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ . . . ထိုခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို ငါတို့ ရွတ်ဖတ်ကြကုန်စို့။

၃။ ဝိရူပကုနဂါးမင်းတို့နှင့်တကွ အမျိုးအဆွေမြွေတို့၌ ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့စေသတည်း။ ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်တကွ အမျိုးအဆွေမြွေတို့၌ ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့စေသတည်း။ ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်တကွ အမျိုးအဆွေမြွေတို့၌ ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့စေသတည်း။ ကဏ္ဍာဂေါတမနဂါးမင်းတို့နှင့်တကွ အမျိုးအဆွေမြွေတို့၌ ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့စေသတည်း။

၄။ ခြေမရှိသောသတ္တဝါတို့၌ ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့စေသတည်း။ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၌ ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့စေသတည်း။ ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၌ ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့စေသတည်း။ များသော ခြေရှိသော သတ္တဝါတို့၌ ငါ၏ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့စေသတည်း။

၅။ ခြေမရှိသော သတ္တဝါသည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲပါစေသတည်း။
ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲပါစေသတည်း။ ခြေ
လေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲပါစေသတည်း။ များ
သောခြေရှိသော သတ္တဝါသည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲပါစေသတည်း။

၆။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအလုံးစုံ ထွက်ဝင်သက်ရှိသော
သတ္တဝါအလုံးစုံ အတ္တဘော ထင်ရှားရှိသောသတ္တဝါ ဤသတ္တဝါအားလုံး
တို့သည် ကောင်းမြတ်သော အာရုံတို့ကို တွေ့မြင်ကြပါစေကုန်သတည်း။
မကောင်းသောအာရုံသည် ထိုသတ္တဝါတို့၏ အထံသို့ မကပ်ရောက်ပါစေ
သတည်း။

၇။ မြတ်စွာဘုရားသည် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော
ကိလေသာမရှိ၊ တရားတော်သည် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေ
သာမရှိ၊ သံဃာတော်သည် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိ၊
ရင်ဖြင့်တွား၍ သွားတတ်ကုန်သော မြွေ၊ ကင်းမြီးကောက်၊ ကင်းခြေများ၊
ပင့်ကျူ၊ တက်တူ၊ ကြွက်တို့သည် နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ကိလေသာ
ရှိကုန်၏။

၈။ ငါသည် အစောင့်အရှောက်ကို ပြုလုပ်အပ်ပြီ၊ ငါသည်
အတားကို ပြုလုပ်အပ်ပြီ၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသော သတ္တဝါသည် ဖဲသွားကြ
လေကုန်လော့၊ ငါသည် ရွှေဘုန်းတော် အရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား ရိုသေ
မြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏။ ဝိပဿီအစရှိသော ခုနစ်ဆူကုန်သော
ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့အားလည်း ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍
ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏။

ခန္ဓသုတ် မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ခန္ဓသုတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး

ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် ကြမ်းတမ်းသော အဆိပ်အမျိုးမျိုးကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်သည်။ သတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့ အတွက် အခြားသော ဘေးရန်အသွယ်သွယ်တို့ကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။ အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးတို့၏ ဘေးမှလည်း ကင်းလွတ်စေနိုင်ပါသည်။

ခန္ဓသုတ် ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါများ ပေါများသော အရပ်တွင် ဤခန္ဓသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်သည်။ ခွေးရူး၊ မြွေ၊ ကင်းစသည်တို့၏ အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရသောအခါ၊ အဆိပ်သင့်သောအခါတို့၌လည်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သင့်သည်။ တောတောင်တို့တွင် အလုပ်လုပ်ရသူများ၊ လယ်ယာမြေနှင့် အလုပ်လုပ်ရသူများအနေဖြင့် နေ့စဉ် ရွတ်သင့်ပေသည်။

ခန္ဓသုတ်မွန် ။ ဆိပ်ထန်ဆိုးရွား၊ မြွေကင်းများနှင့်၊ သစ်၊ ကျား၊ ဝံ၊ အောင်း၊ သားရဲပေါင်းတို့၊ ကွာရှောင်းဝေးရာ၊ ဖဲသွားခါအောင်၊ ရွတ်ပါနေ့ည၊ ကိုးကြိမ် တည်း။

ခန္ဓသုတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ဂူမှတ်ဖွယ်

ခန္ဓသုတ်တော်တွင် ခန္ဓသုတ်အမွမ်း၊ မြွေနဂါးတို့အား မေတ္တာပွားပုံ၊ သတ္တဝါကုန် မေတ္တာပွားပုံ၊ မေတ္တာတောင်းခံပုံ၊ မရည်ညွှန်းသော အနောဒိဿ မေတ္တာ၊ အရံအတားပြုခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုး၍ ထပ်မံ အကာအကွယ်ပြုခြင်း စသည်တို့ ပါရှိပါသည်။

အမွမ်းစကားပြေတွင် အို = သူတော်ကောင်းတို့၊ နတ်မန္တန်၊ နတ်ဆေးဝါးသည် လျင်သောအဆိပ်ရှိသော မြွေမျိုးမှန်သမျှတို့၏ ပြင်းထန်သောအဆိပ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သကဲ့သို့ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည် အာဇာနည်ခေတ်တစ်ခွင်လုံး၌ သတ္တဝါအလုံးစုံတို့၏ ပြင်းထန်သော အဆိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြွင်းဘေးရန်အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း ဘယ်အခါမဆို လုံးဝကုန်စင်အောင်ပင် မြစ်တားပယ်ရှားနိုင်ပါသည်ဟူ၍ ပါရှိပေသည်။

‘မာမံ အပါဒကော ဟိသိ’ အပိုဒ်သည် အခြေမရှိသောသတ္တဝါမျိုးသည် ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါမျိုးလည်း ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲစေလို၊ အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါမျိုးလည်း ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲစေချင်၊ အခြေများစွာရှိသော သတ္တဝါမျိုးသည်လည်း ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်ဟု တောင်းဆိုပြုထားသည်။

‘သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ’ အပိုဒ်သည် သတ္တဝါမှန်သမျှကောင်းမြတ်သော ဣဋ္ဌာရုံတို့ကို ကြုံတွေ့ကြပါရစေ၊ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်သို့မျှ ဆင်းရဲဒုက္ခ မကျမလာ မရောက်ပါစေလင့်ဟု ဆုတောင်းထားလေသည်။

အထက်ပါအတိုင်း တောင်းဆိုပြည့်စုံသော် ကိုယ့်၌ ဘေးဒုက္ခ

ကျရောက်သော် ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်မည်။ ဆင်းရဲခြင်းသည် ဒုက္ခဖြစ်သည်။ ကိုယ်လိုသော အတိုင်းမဖြစ်သော် အစိုးမရဖြစ်မည်။ ထိုအခါ အနတ္တပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာ၏ အခြေခံအကြောင်းရင်း ပင်ဖြစ်သည်။

ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ ဤအကြောင်းတရားတို့သည် လောကဓံတရားတို့ဖြစ် သည်။ ဘဝများ ဆက်၍ ဆက်၍ ရနေသမျှ ကာလပတ်လုံး အမြဲတွေ့နေရ မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် သပိတ်အိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက သာသနာပတွင် အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခတို့သာ ရှိကြောင်း၊ ၎င်းအနိစ္စနှင့် ဒုက္ခတို့ကို သာဓကဖြင့် မိန့်ခဲ့ပေးသေးသည်။

‘သာသနာပအခါ၌ အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခတို့ကား ရှိ၏။ အနတ္တကား မရှိ၊ သာသနာတွင်းအခါ၌ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သုံးခုလုံးရှိ၏။ သာသနာပ အခါ၌ အိုးတစ်လုံးကွဲသော် အနိစ္စ၊ ပန်းကန်တစ်ချပ်ကွဲသော် အနိစ္စ၊ ဇွန်း တစ်ချောင်းကျိုးသော် အနိစ္စ၊ ဤမျှသာ ရှိ၏။ ဒုက္ခကား အလုပ်အကိုင် လုပ်ရ၍ ပင်ပန်းသော် ဒုက္ခ၊ အစားအသောက်စသည် ဆင်းရဲသော် ဒုက္ခ၊ ထိမိခိုက်မိ၍ နာကျင်သော် ဒုက္ခ၊ ဤမျှသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခများသာရှိ၏’ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတွင်းတွင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တကို ရှုနိုင်လျှင် မဂ်ဖိုလ်မှာ မဝေးတော့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဝိပဿနာ ရှုနည်းကျမ်း (ပ) တွဲ၊ နှာ ၁၆၂ - ၁၆၃ တွင် ဤသို့ ဝိပဿနာအားထုတ်မှု အခွင့်အလမ်းကို မဆုံးရှုံးရအောင် ကျိုးစားသင့်ကြောင်း ပြထားပေးသေး ၏။

‘တိရစ္ဆာန်ဘုံတွင် ပိုက်ကွန်၊ မြူးစသည်၌ မိနေစဉ် ကာလတွင်

လည်း အားထုတ်ခွင့်မရနိုင်။ အဖျား၌ သံချွန်တပ်သော နှင်တံ၊ ရိုးရိုး နှင်တံတို့ဖြင့် ထိုးဆွဲရိုက်နှက်ခံရလျက် ရထားဝန်၊ လှည်းဝန်တို့ကို ရုန်း ဆောင်နေသော မြင်း၊ နွား၊ ကျွဲ ဖြစ်စဉ်၌လည်း အားထုတ်ခွင့် မရနိုင်။ ပြိတ္တာဘုံတွင် အနှစ်သိန်းပေါင်းများစွာကာလပတ်လုံး၊ ဘုရားနှစ်ဆူ၊ သုံးဆူ၊ လေးဆူ တို့၏ အခြားကာလပတ်လုံး ဆာလောင် ငတ်မွတ်နေစဉ်လည်း အားထုတ်ခွင့်မရနိုင်။ ကာလကဋိက အသူရကားတို့တွင် အရိုးအရေမျှ ဖြင့် အတောင်ခုနစ်ဆယ်ရှစ်ဆယ် ပမာဏ ခန္ဓာကိုယ်ရှိလျက် မစား မသောက်ရဘဲ လေ၊ နေပူစသည်တို့ဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲနေစဉ်၌လည်း အားထုတ်ခွင့် မရနိုင်။ ထိုတိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကားတို့သည် အားထုတ်သော်လည်း ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ကို မရနိုင်ကုန်။ အို . . . သူတော်ကောင်း၊ လူဖြစ်စဉ် ယခုအခါသည်သာလျှင် ဝိပဿနာကို အားထုတ်နိုင်တဲ့အခါပေတည်း။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် မပျင်းနဲ့၊ မမေ့နဲ့၊ အားထုတ်ပါလော့။ ဤကား အပါယ်ဘေးကို ဆင်ခြင်၍ အားပေးခိုး မြှောက်ပုံတည်း။

ဤဝိပဿနာအလုပ်ဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကိုရ၏။ အပါယ်ဆင်းရဲ၊ သံသရာဆင်းရဲတို့မှ လွတ်ကင်းထွက်မြောက်၏။ ဤမျှ ကြီးကျယ်သော အကျိုးကို ပေါ့လျော့ပျင်းရိစွာ အားထုတ်၍ အဘယ်မှာရနိုင်ပါမည်နည်း။ လောက၌ ငွေတစ်ရာ၊ တစ်ထောင်၊ တစ်သောင်းရဖို့ဆိုလျှင်ပင် ခဲယဉ်းစွာ အားထုတ်ရသည် မဟုတ်ပါလော့။ ၇ ရက်၊ ၁၅ ရက်၊ တစ်လ စသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစွာအားထုတ်၍ ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းသည့် လုပ်ငန်းကို အဘယ်ကြောင့် အားတက်သရော မလုပ်နိုင်ပါအံ့နည်း။

တစ်နေ့အပင်ပန်းခံ၍ လုပ်သည့်အတွက် တစ်နှစ်လုံးချမ်းသာမည် ဆိုလျှင် ထိုအလုပ်ကို စိတ်ပါလက်ပါ လုပ်ထိုက်၏။ တစ်လအပင်ပန်းခံ၍ တစ်သက်လုံးချမ်းသာမည်ဆိုလျှင် သာ၍ပင်စိတ်ပါလက်ပါလုပ်ထိုက်၏။ ၁၅-ရက်၊ တစ်လ၊ နှစ်လ စသည်ဖြင့် အပင်ပန်းခံ၍ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်

သံသရာ တစ်လျှောက်လုံး တွေ့ကြုံသွားရမည့် ဆင်းရဲဟူသမျှ ကင်းလွတ်မြောက်စေနိုင်မည့် ဝိပဿနာအလုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် လောကီ အလုပ်ထက် အပင်ပန်းခံ၍ အားမထုတ်နိုင်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။ အို.. သူတော်ကောင်း - မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ဟူသော အလွန်ကြီးမားတဲ့ အကျိုးကိုရစေနိုင်တဲ့ ဝိပဿနာ အလုပ်ကို ပြင်းထန်စွာအားထုတ်ပါလော့။ (အကျိုးကို ဆင်ခြင်၍ အားပေးပုံ။)

ဤဝိပဿနာသည် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သွားနိုင်သော ခရီးလမ်း မဟုတ်ပေ။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာသာဝက တို့သာ သွားသော လမ်းပေတည်း။ ပျင်းရိသော လူညံ့တို့သည် ဤလမ်းကို မသွားနိုင်ကုန်။ ဤလမ်းကိုသွားသောသူသည် ဘုရား၊ ပစ္စေပဗုဒ္ဓါ၊ အရိယာတို့၏ ဂုဏ်ထူး အကျင့်ထူးနှင့် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် ပြည့်စုံနေပေ၏။ အို.. သူတော်ကောင်း - ဘုရားစသော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်အကျင့်ကိုယူရာ၌ အဘယ်ကြောင့် ပေါ့လျော့နေပါသနည်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မွန်တို့၏ သွားရိုးလမ်းကို ခရီးတွင်အောင် အားထုတ်၍သာ သွားပါလော့။ (သွားရိုးလမ်းဖြင့် အားပေးပုံ။)

ထို့ကြောင့် အသင်သူတော်ကောင်းတို့သည် ဤလောကံစံ တရား တို့မှ လွတ်မြောက်ရာဖြစ်သော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ တို့မှ ကင်းလွတ်ရာ ဖြစ်သော မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ အရောက်လှမ်းကြရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ ခန္ဓသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ကြရာမှ အဓိပ္ပါယ်တို့ကို သဘောပေါက်လျက် သတိသံဝေဂ ရကြပြီးလျှင် မိမိတို့ စရိုက်နှင့် ကိုက်ညီရာ ဝိပဿနာတို့ကို ရှုပွား၍ ကျင့်ကြံ ကြီးကုတ်နိုင်ကြပါစေဟု သတိပေး နှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

မောရသုတ် နှင့် ရှေးဦးမှတ်ပွယ်

မောရသုတ်ပါဠိတွင် ‘ပူရေန္တံ ဇောဓိသမ္ဘာရေ’ မှစ၍ ‘ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ’ အထိ ဂါထာနှစ်ပုဒ်မှာ မောရသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်လိုသော ဆန္ဒ ထက်သန်လာစေရန် ယင်းသုတ်၏ တန်ခိုးသတ္တိကို ဖော်ပြ ချီးကျူးသော ပရိတ်မွမ်းဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။

‘ဥဒေတ’ ယံ’ မှစ၍ သုတ်အဆုံးထိ လေးဂါထာမှာမူ မြတ်စွာ ဘုရားဟောကြားသော မောရသုတ်စာကိုယ်ဖြစ်ပါသည်။

မောရသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူနေစဉ်အချိန်ကဖြစ်၏။ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးသည် မြို့တွင်း သို့ ဆွမ်းခံကြွရင်း မြို့ထဲတွင် တွေ့မြင်ရသော မိန်းမပျိုကို စွဲလန်း၍ သာသနာတော်အတွင်း မပျော်ပိုက်ဖြစ်နေသည်။

ထိုအကြောင်းကို ရဟန်းတို့က မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ကြား ကြသည်။ မြတ်စွာဘုရားက ထိုရဟန်းငယ်ကို ခေါ်တော်မူ၍ မေးမြန်းသော အခါ ရဟန်းငယ်ကလည်း ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက “မာတုဂါမများသည် နှစ်ပေါင်းခုနစ်ရာ တိုင်အောင် ကိလေသာစိတ် ထကြွမှုမရှိသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့

၏ စိတ်ကိုပင် ချောက်ချားစေနိုင်ကြောင်း၊ သာမန်လူတို့အဖို့ကား ဆိုဖွယ် ရာရှိမည်ပင် မထင်ကြောင်း” မိန့်ကြားပြီး အောက်ဖော်ပြပါ မောရသုတ် တော်ကို ဟောကြားတော်မူသည်။

ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး မင်းပြုသော အချိန်က ဖြစ်သည်။ ထိုမင်းကြီး၌ ခေမာမည်သော မိဖုရားကြီးရှိသည်။ တစ်ညတွင် ခေမာမိဖုရားကြီးသည် ရွှေရောင်အဆင်းရှိသော ဥဒေါင်းမင်း၏ တရားကို နာကြားရသည်ဟု အိပ်မက်မြင်မက်လေသည်။ နံနက်လင်းသောအခါ မင်းကြီးကို ရွှေဥဒေါင်းမင်းထံမှ တရားနာယူလိုကြောင်း ပူဆာလေသည်။

မင်းကြီးလည်း မုဆိုးကျော်များကို ခေါ်ယူ၍ ဥဒေါင်းမင်း အကြောင်းစုံစမ်းရာ ဒဏ္ဍကမည်သောတောင်တွင် ရွှေရောင်ဝင်းသော ဥဒေါင်းမင်းရှိကြောင်း သံတော်ဦးတင်ကြသဖြင့် အရှင်ရအောင် ဖမ်းစေ ဟု အမိန့်ချမှတ်လေသည်။

ဥဒေါင်းမင်းသည် နံနက်အိပ်တန်းမှ ဆင်းလျှင်ဆင်းချင်း နေမင်းကြီးအား မျက်နှာမူလျက် ‘ဥဒေတယံ’ စသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီးမှ အစာရှာလေ့ရှိသည်။ ညအိပ်တန်းတက်သော အခါ၌လည်း အနောက် အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် ‘အပေတယံ’ စသော ဂါထာကို ရွတ်ပြီးမှ အိပ်စက် လေ့ရှိသည်။

မုဆိုးများသည် ဥဒေါင်းမင်းကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အရှင်ရအောင် ညွတ်ကွင်းထောင်၍ ဖမ်းပါသော်လည်း မမိနိုင်ဘဲ ဖြစ်ကြရသည်။ မိဖုရား ကြီးသည်လည်း ခုနစ်ရက်တိုင် စောင့်ပါသော်လည်း ဆန္ဒမပြည့်ဘဲ နတ်ရွာ စံတော်မူလေသည်။

မင်းကြီးလည်း ဥဒေါင်းမင်းကို အကြောင်းပြု၍ မိဖုရားကြီးသေရ သည်ဟု စိတ်နာလျက် ဒဏ္ဍကတောင်ရှိ ရွှေဥဒေါင်းမင်းအသားကို

စားပါက 'မအိုနိုင်၊ မနာနိုင်၊ မသေနိုင်' ဟု ရွှေပေလွှာ ကမ္မည်းထိုး၍ ထားခဲ့ ပြီး နတ်ရွာစံလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် မင်း ၆-ဆက်တိုင်အောင် ရွှေပေလွှာအရ ဥဒေါင်းမင်း ကို ဖမ်းသော်လည်း မမိနိုင်ဘဲ နှစ်ပေါင်းခုနစ်ရာကြာမြင့်ခဲ့လေသည်။ ခုနစ် ဆက်မြောက်သော မင်းကြီး၏ မုဆိုးမှာ လိမ္မာပါးနပ်ရကား ဥဒေါင်းမင်း ကြီး၏ အသွားအလာကို ကြည့်လျက် ဒေါင်းမလှလှလေးတစ်ကောင်ကို မွေးမြူပြီး ညွတ်ကွင်းထောင်ကာ အသံပေးစေသည်။

ရွှေဥဒေါင်းမင်းသည် ဒေါင်းမလေး၏ အသံကိုကြား၍ ရာဂစိတ် ဖြင့် ဒေါင်းမလေးထံ အလာတွင် ညွတ်ကွင်းသို့ သက်ဆင်းရလေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မေးခွန်းအရ ဥဒေါင်းမင်းက ဖြေရာတွင် မိမိ၏ အသား ကိုစားရ၍ မအို၊ မနာ၊ မသေ ဆိုသည်မှာ မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိသည် အတိတ်ဘဝ၌ ဤတိုင်းပြည်တွင် စကြာဝတေးမင်းဖြစ်စဉ်က သီလစောင့် ထိန်းခဲ့သဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ရွှေရောင်အဆင်းဝင်းပ၍ လှပတင့်တယ်ကာ အသက်ခုနစ်ရာရှည်ရကြောင်းနှင့် ဒါန၊ သီလ၊ တရားတို့ကို ဟောကြား လေသည်။ ဗာရာဏသီမင်းကြီးလည်း သဘောပေါက်ကာ ဥဒေါင်းမင်း ကြီးကို ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေး၍ ဟိမဝန္တာသို့ ပြန်လွှတ်လိုက်လေသည်။

ဥဒေါင်းမင်းတရားတော်ကို နာရသောအခါ သာသနာတော်၌ ငြီးငွေ့နေသော ရဟန်းသည် သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်သွားလေသည်။ ဥဒေါင်းမင်း ရွတ်ဆိုခဲ့သော ဂါထာများမှာ လည်း မောရပရိတ်ဟူ၍ ထင်ရှားခဲ့လေသည်။

၅။ မောရသုတ် မြန်မာပြန်

၁+၂။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ရင့်သန် ထောက်ကူအဆောက်အအုံ ပါရမီသုံးဆယ်ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော ဘုရား အလောင်းတော်သည် ရွှေရောင်၊ မြရောင်၊ နီလာရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ယှက်သန်း အဆန်းတကြယ် တင့်တယ်လှပသော ဥဒေါင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော် မူ၏။ နေ့ညမလပ် ရွတ်ဖတ်အပ်သော ပရိတ်တော်အရံအတားဖြင့် ကောင်း စွာစီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရား အလောင်းသည် နှစ်ပေါင်းခုနစ်ရာရှည်မြင့်ကြာအောင် အနည်းနည်းအဖုံ ဖုံ လုံ့လပြု၍ ဖမ်းယူကုန်သော်လည်း ပရိတ်တော်၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနု ဘော်ကြောင့် လက်ရပိုင်ပိုင်ဖမ်းယူခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကြလေကုန်။ 'မြတ်သော မန္တရား' ဟူ၍ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ထိုဥဒေါင်းမင်း ပရိတ်တော်ကို အို . . . သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့၊ ငါတို့ရွတ်ဖတ်ကြကုန်စို့။

၃။ အရှေ့လောကဓာတ်မှ တက်လတ်တော်မူသော ဤ အရှင်နေမင်းသည် အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော သူတို့အား မျက်စိအမြင်ကို ပေးတော်မူတတ်၏။ အပြိုင်မရှိ တစ်ဦးတည်းသော မင်းလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိတော် မူ၏။ မြေပြင်၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ရွှေအဆင်း နှင့်တူသော အဆင်းရှိ၍ မြေပြင်၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်ရှိတော်မူသော ထိုအရှင်နေမင်းကို အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခဲ့ပါ၏။ အရှင်နေမင်း၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ဤတစ်နေ့ပတ်လုံး ချမ်းချမ်းသာသာ ကျွန်ုပ် တို့ နေရပါလို့ကုန်၏။

၄။ မကောင်းမှုကို အပပြုတော်မူကုန်ပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အလုံးစုံသော အရာတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းကို ခံယူတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။ ကိလေသာမှ လွတ်တော်မူပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။ အရဟတ္တဖိုလ်အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။ ဤသို့လျှင် ဘုရားအလောင်း ဥဒေါင်းမင်းသည် ဤအရံ အတားကိုပြု၍ အစာရှာအံ့သောငှာ ထွက်သွားတော်မူ၏။

၅။ အနောက်လောကဓာတ်သို့ ဝင်လတ်တော်မူသော ဤအရှင်နေမင်းသည် အလုံးစုံသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော သူတို့အား မျက်စိအမြင်ကို ပေးတော်မူတတ်၏။ အပြိုင်မရှိ တစ်ဦးတည်းသော မင်းလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူ၏။ မြေပြင်၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ၍ မြေပြင်၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်ရှိတော်မူသော ထိုအရှင်နေမင်းကို အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်နေမင်း၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ဤတစ်ညပတ်လုံး ချမ်းချမ်းသာသာ အကျွန်ုပ်တို့ နေရပါလိုကုန်၏။

၆။ မကောင်းမှုကို အပပြုတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူကုန်၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းကို ခံယူတော်မူကြပါစေကုန်

သတည်း။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်တော်
မူကြပါကုန်လော့၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏၊
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်
နိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်တော်မူပြီးကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏၊
အရဟတ္တဖိုလ်အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏၊
ဤသို့လျှင် ဘုရားအလောင်းဥဒေါင်းမင်းသည် ဤအရံအတားကို ပြု၍
ညဉ့်၌ နေတော်မူ၏။

မောရသုတ် မြန်မာပြန်ပြီး၏။

မောရသုတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး

မောရသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် အချုပ်အနှောင်တို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်သည်။ သူတစ်ပါးတို့၏ အန္တရာယ်ပြုမှု၊ မကောင်းကြံစည်မှုတို့ကို ဟန့်တားဖျက်ဆီးစေနိုင်သည်။ မိမိကြံစည်သမျှတို့ကိုလည်း အနှောင့်အယှက်မရှိ အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

မောရသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

မောရသုတ်ကို အချုပ်အနှောင် အတားအဆီးရှိသော အခါတွင် လည်းကောင်း၊ မိမိအား အန္တရာယ်ပြုမည့်သူ၊ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ကြံနေသူများရှိသောအခါတို့တွင် ရွတ်ဖတ်သင့်ပါသည်။

နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်လည်း ကျရောက်မည့် အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

မောရသုတ်မှာ ရာဇဝတ်ဘေး၊ ပြေး၍မလွတ်၊ မချွတ်ရောက်ငြား၊ ရင်ဆိုင်လားသော်၊ စိတ်အားမပျက်၊ နေထွက်၊ နေဝင်၊ မြဲလျှင်မပြတ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်၏။

မောရသုတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ဂူမှတ်ဖွယ်

မောရသုတ်တော်တွင် သုတ်တော်အမွမ်း၊ နေထွက်ချိန် နေကို ရှိခိုးပုံ၊ ဘုရား တရား ရှိခိုးပုံ၊ နေဝင်ချိန် နေကို ရှိခိုးပုံ၊ ဘုရား တရား ရှိခိုးပုံ စသည်ဖြင့် ပါရှိပေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် နုစဉ်အချိန်တွင် ဥဒေါင်းမင်းဘဝဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုဥဒေါင်းမင်းဘဝတွင် အစာရှာထွက်ခါနီး ဘုရားရှိခိုးခြင်း အမှုကို ပြုလေသည်။ မောရသုတ်တော်ပါ 'ယေ ဗြဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ' အရ -

ဝိသုဒ္ဓိဗြာဟ္မဏ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်တို့သည် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူကြကုန်၏။ ထိုဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်တို့သည် အကျွန်ုပ်၏ ရှိခိုးခြင်းကို ခံယူတော်မူကြပါကုန်။ ထိုရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုလည်း စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်။ ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါ၏။ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူကြသော ဘုရားရှင်တို့အား ရှိခိုးပါကုန်၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါးအား ရှိခိုးပါ၏။ ရဟန်းတို့ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည် ဤပရိတ်အရံအတားကို ပြုကာ အစာရှာရန် လှည့်လည်လေသည်။

ထိုနည်းတူ ညနေအိပ်တန်းတက်သောအခါတွင်လည်း ဘုရားကို ရှိခိုးပြီးမှ အိပ်တန်းတက်လေသည်။

ဘုရားအလောင်း ဥဒေါင်းမင်းဘဝတွင် ဤသို့ ဘုရားကို နံနက် တစ်ကြိမ်၊ ညနေ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ရှိခိုးပူဇော်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ဘဝပေါင်း များစွာ ကျော်လွန်ခဲ့ပြီးသော် ပါရမီများစွာ ဖြည့်ကျင့်လျက် ဘုရားအဖြစ်

သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် ဥဒေါင်းမင်းတွင်မက ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသာတွင်း နေထိုင်ကြသူတို့သည်လည်း နေ့စဉ် ဘုရားတစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်မှ အကြိမ်များစွာ ရှိခိုးကြသည်သာ ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှိခိုးတိုင်းလည်း ဆုတောင်းကြသည်။ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို လျင်မြန်စွာ ရလိုပါ၏ ဘုရားဟု ပါရှိ၏။ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းသည် တောင်းကောင်း၏။ တောင်းရမည်လည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆုတောင်းပြီး အလုပ်လုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားကို ဆုတောင်းနေရုံနှင့် မရ။ ထိုမဂ်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းအတိုင်း ကျင့်ကြံရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသော်မှ ဥဒေါင်းမင်းဘဝမှ ဆုတောင်းအတိုင်း အစစ ကျင့်ကြံခဲ့ရာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဤသည်တို့ကို အတုယူရမည်ဖြစ်ပါသည်။ မောရသုတ်တော်ပါအတိုင်း နေ့စဉ်ဘုရားရှိခိုးပါ။ ထို့နောက် ကျင့်ကြံပွားများရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားရှိခိုးရာတွင် ကန်တော့ရသော အကျိုးအားကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊ ကပ်သုံးပါး၊ ရပ်မြစ်ရှစ်ပါး၊ ရန်သူမျိုးငါးပါး၊ ဝိပတ္တိတရားလေးပါး၊ ဗျသနတရားငါးပါး၊ အနာမျိုး ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်းကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော် မြတ်ကို လျင်မြန်စွာ ရလိုပါ၏ ဘုရားဟူ၍ ဆုတောင်းကြ၏။

ဆုကို တောင်းကောင်းပါ၏။ ဆုတောင်းနေရုံနှင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရမည်မဟုတ်ပေ။ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား ရရန်အတွက် ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံရှုမှတ်ပွားများရမည်ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အကြင်ယောဂီသည် အလုပ်လုပ်ရမည်။ လောကတွင် အလုပ်လုပ်မှ လုပ်ခရဘိသကဲ့သို့ မဟာသတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရားကို မြတ်စွာဘုရား လမ်းညွှန်မိန့်အတိုင်း

ရွှေမှတ်အားထုတ်မှ မဂ်ဖိုလ်ကို တွေ့သိခံစားကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

သာသနာတော်သုံးရပ်ရှိသည့်အနက် တရားဟော၊ တရားပြ၊ တရားနာ၊ တရားဆွေးနွေး၊ တရားစာဖတ်၊ တရားစာပို့ချ၊ တရားစာသင်ယူခြင်းတို့သည် ပရိယတ္တိသာသနာတော်မည်၏။ ထိုသိသောအတိုင်း ကျင့်ကြံရွှေမှတ်ပွားများခြင်းသည် ပဋိပတ္တိသာသနာတော်မည်၏။ ထိုသို့ ကျင့်ကြံရွှေမှတ်ရင်းတွေ့သိလာသည့် မဂ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့သည် ပဋိဝေဓသာသနာတော်မည်၏။ မဂ်ဖိုလ်ကို တွေ့သိရမှ မိမိတို့ ဘုရားရှိခိုးရာ၌ တောင်းသောဆုသည် ပြည့်စုံမည်ဖြစ်ပေသည်။

မည်သို့ရွှေမှတ်ရပါမည်နည်း။ မိမိတို့ကို ညွှန်ကြားပြသသည့် ဆရာက နှာသီးဝကို ညွှန်ကြားလျှင် နှာသီးဝ ထွက်လေ ဝင်လေကို သတိကပ်၍ ရွှေမှတ်ပါ။ ဝမ်းဗိုက်ဖောင်းတာ ပိန်တာကို ညွှန်ကြားလျှင် ဖောင်းတာ ပိန်တာကို သတိကပ်၍ ရွှေမှတ်ကြရုံပင် ဖြစ်ပါသည်။ တဖြည်းဖြည်း အလေ့အကျင့် ရလာသောအခါ တိုးတက်သွားပေလိမ့်မည်။

မောရသုတ်တော်ရွတ်တိုင်း ရွတ်တိုင်း ဤသို့ သတိရ ဆင်ခြင်ပါမူ အလေ့အကျင့်ရလာမည်။ အလေ့အကျင့်ရပါက မိမိတို့ နှစ်သက်ရာနည်းဖြင့် မောရသုတ်တော်ရွတ်ဖတ်တိုင်း တရားရွှေမှတ်ရမှာပါလားဟု သတိရလာမည် ဖြစ်သည်။ သတိရသည့်အတိုင်းလည်း ကျင့်ကြံကြီးကုတ် နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုအပ်ပါသည်။

ဝဋ်သုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်

ဝဋ်သုတ်ပါဠိတော်တွင် ‘ပူရေန္တံ ဟေမိသမ္ဘာရေ’ မှစ၍ ‘ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ’ အထိ ဂါထာ ၂-ပုဒ်မှာ ဝဋ်သုတ်တော်၏ တန်ခိုးသတ္တိတို့ကို ဖော်ပြ၍ ယင်းသုတ်ကို ရွတ်ဆိုရန် တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်သော အမွမ်းဂါထာဖြစ်ပါသည်။

‘အတ္ထိလောကေ’ မှစ၍ သုတ်အဆုံးအထိ ဂါထာလေးပုဒ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော ဝဋ်သုတ် စာကိုယ်ဖြစ်ပါသည်။

ဝဋ်သုတ်တော်ဖြစ်စဉ်

အခါတစ်ပါးတွင် - ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ‘အရှင်ဘုရား သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရရှိကြောင်းဖြစ်သော ပါရမီဆယ်ပါးတို့ကို အဘယ်ကဲ့သို့ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပါသနည်း’ ဟု မေးလျှောက်လေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ပါရမီဆယ်ပါးဖြည့်ကျင့်ခဲ့ရပုံ ကို ပြန်ပြောင်းဟောကြားလေသည်။ ထိုအထဲတွင် ငုံးမင်းဘဝ၌ သစ္စာပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပုံပါဝင်သည်။

အခါတစ်ပါးတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့် အတူ မဂဓတိုင်းအတွင်း၌ ဒေသစာရိတ္တုချီတော်မူလေသည်။ တောအုပ်တစ်ခုသို့ အရောက်တွင် တောအုပ်အတွင်း၌ မီးအကြီးအကျယ်လောင်

နေသည်ကို မြင်တွေ့ကြရသည်။

ထိုမီးလျှံတို့ကို တွေ့ရသောအခါ ရဟန်းတော်များမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားကြလေသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ အနီးသို့ အပြေးအလွှားချဉ်းကပ်ကြလေသည်။ တောမီးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အရှေ့ဘက်မှ လောင်ကျွမ်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ မကြာမီပင် မြတ်စွာဘုရားအနီးသို့ ရောက်တော့မည်ဟု ထင်ရသည်။ ဤသို့ဖြစ်နေသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့သည် ဣန္ဒြေရရ ပင် ကြွလှမ်းတော်မူနေကြလေသည်။

တစ်နေရာအရောက်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ခေတ္တရပ်တန့်လိုက်ပေသည်။ ရဟန်းတို့ကမူ မြတ်စွာဘုရားသည် တောမီးအရှိန်ကြောင့် နောက်သို့ပြန်ဆုတ်သည်ဟု ထင်ကြသည်။ ယင်းအချိန်မှာပင် တောမီးသည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ၁၆-ပယ်မျှကာသော အရပ်၌ မီးတောက်မီးလျှံများ ငြိမ်းသွားပေသည်။

ထိုအခါ ရဟန်းတို့က မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကား ကြီးမားလှပါပေသည်ဟု ချီးကျူးပြောဆိုကြလေသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက 'ရဟန်းတို့ - ငါဘုရားအနီး ၁၆-ပယ်သော အရပ်သို့ မီးမကူးစက်ဘဲ ငြိမ်းသွားရခြင်းသည် ငါ၏ တန်ခိုး အာနုဘော်မဟုတ်၊ ငါဘုရား ငုံးငှက်ငယ်ဖြစ်စဉ်က မြွက်ဆိုခဲ့သော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုးအာနိသင်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်' ဟု မိန့်ကြားပြီး ငါးရာငါးဆယ်ဧကကနိပါတ်လာဝဋ္ဋကဇာတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဝဋ္ဋက ဇာတ်တော်အရ ဘုရားအလောင်း ငုံးငှက်ငယ်သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် တရားတော်တို့၏ ဂုဏ်များကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပြီး မှန်ကန်သော သစ္စာစကားကို မြွက်ဆိုလေသည်။ ဤသစ္စာစကားကြောင့်

ပင် အရှိန်ပြင်းစွာ လောင်ကျွမ်းသော တောမီးကြီးကို ဟန့်တားနိုင်ခဲ့သည်။
၁၆ -ပယ်ပတ်လည်ရှိသော ထိုအရပ်တွင် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး မီးမလောင်နိုင်
သောအရပ်အဖြစ် တည်ရှိလိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်။

စရိယာပိဋကပါဠိတော်နှင့် ဝဋ္ဋကဇာတ်တို့မှ ဘုရားအလောင်း
ငုံးငှက်ငယ်မြွက်ဆိုခဲ့သည့် သစ္စာစကားတော်သည် သစ္စာတရားကို ယုံကြည်
သော အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက်လည်း မီးဘေးအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တား
ဆီးနိုင်သော အရံအတားဖြစ်ပါသည်။ ရှေးပညာရှင်တို့က အဆိုပါ
သစ္စာစကားကို 'ဝဋ္ဋပရိတ်' အမည်တပ်၍ ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်၌
ထည့်သွင်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၆။ ဝဇူသုတ် မြန်မာပြန်

၁။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ရင့်သန်ထောက်ကူ အဆောက်အဦ ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူသော ဘုရားအလောင်းတော်သည် ဖြစ်သမျှဘဝ အသွယ်သွယ်တွင် အငယ်ဆုံး ဖြစ်သော ငုံးငှက်မျိုး၌ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားအလောင်း ငုံးမင်းကို အခိုးအလျှံ ကြီးမားစွာဖြင့် တောက်လောင်လာသော တောမီးသည် သစ္စာပန္နက် ထက်မြက်အကျော် ပရိတ်တော်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့် ရှောင်လွှဲဖယ်ကြဉ်လေ၏။

၂။ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤငုံးမင်းပရိတ်တော်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်အား ဟောကြားတော်မူ၏။ ငုံးမင်းစံရပ် မီးမဟပ်ဘဲ တစ်ကမ္ဘာလုံးတည်တော်မူ၏။ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိတော်မူ၏။ အို . . . သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့၊ ထိုငုံးမင်းပရိတ်တော်ကို ငါတို့ရွတ်ဖတ်ကြကုန်စို့။

၃။ လောက၌ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးသည်လည်းကောင်း၊ ရိုးသားဖြောင့်မှန်စွာ ပြောဆိုသော သစ္စာစကားသည်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါး စင်ကြယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝါတို့အား ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ သနားခြင်း ကရုဏာသည်လည်းကောင်း၊ အထင်အရှား ရှိ၏။ ငါ၌လည်း ရိုးသားဖြောင့်မှန်စွာ ပြောဆိုသော သစ္စာစကားသည်ရှိ၏။ ထိုသစ္စာစကားဖြင့် အတူမရှိသော သစ္စာဖြူခြင်းကို ငါပြုအံ့။

၄။ ဤသို့ ကြံစည်ပြီးလျှင် ရှေးရှေး၌ ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့ကို အောက်မေ့၍လည်းကောင်း၊ တရားတော်မြတ်

အမှီပြုလျက် ငါဘုရားသည် သစ္စာပြုဖူးခဲ့လေပြီ။

၅။ အို . . . တောမီး၊ ငါ့အား အတောင်တို့သည် ရှိကုန် ၏။ မယုံနိုင်ချေ။ ငါ့အား ခြေတို့သည် ရှိကုန်၏။ မသွားတတ်။ ငါ၏ အမိ အဘတို့သည်လည်း ငါ့ကိုစွန့်၍ ထွက်ပြေးကြလေကုန်ပြီ။ အို . . . တောမီး၊ ဤသို့ မှန်စွာဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့် ရှောင်လွှဲကြည့်လေလော့။

၆။ သာရိပုတ္တရာ . . . ငါင်းမင်းသည် ဤသို့ သစ္စာပြုပြီး သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အခိုးအလျှံကြီးမားစွာဖြင့် တောက်လောင်သော တောမီးသည် တစ်ဆယ့်ခြောက်မင်း ပယ်စားပမာဏရှိသော အရပ်ကို ရှောင်လွှဲကြည့်လေ၏။ ချောင်း မြစ် သမုဒ္ဒရာရေသို့ ရောက်သော တောမီး ပမာ ငြိမ်းသေလေ၏။ ငါဘုရား၏ သစ္စာစကားနှင့် တူမျှသော တရား သည် မရှိ။ ဤသစ္စာစကားသည် ငါဘုရား၏ သစ္စာပါရမီတော်တရားပေ တည်း။

ဝဋ္ဋသုတ်မြန်မာပြန် ပြီး၏။

ဝဋ္ဋသုတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး

ဝဋ္ဋသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် မီးဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်တားဆီးနိုင်ခြင်း၊ အိမ်ကို မီးကွင်းနိုင်ခြင်း၊ ကျရောက်လာမည့် မီးဘေး အန္တရာယ်ကို တားဆီးနိုင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဝဋ္ဋသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

ဝဋ္ဋသုတ်ကို မီးဘေးအန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသော နွေရာသီကာလ၌ အထူးရွတ်သင့်ပါသည်။ မီးလောင်နေလျှင်လည်း ဝဋ္ဋသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်း ဖြင့် မီးကိုဟန့်တားနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့်လည်း မီးဘေးအန္တရာယ်ကို အချိန်ကာလမရွေး တားဆီးရာရောက်ပါသဖြင့် နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သင့်ပါသည်။

ဝဋ္ဋသုတ်မှာ - ရွာမီး၊ မြို့မီး၊ တောမီးမကျန်၊ မီးဘေးရန်မှ ကင်းဝေးရ၏။

ဝဋ်သုတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်

ဝဋ်သုတ်တော်တွင် ဝဋ်သုတ်အမွမ်း၊ သစ္စာပြုရန် အကြံဖြစ်ပုံ၊ အကြံအတိုင်းသစ္စာပြုပုံ၊ သစ္စာဆိုပုံ၊ သစ္စာအစွမ်း စသည်တို့ပါဝင်ပေသည်။

ဝဋ်သုတ်တော်တွင် ‘အတ္ထိလောကေ သီလဂုဏော’ မှစ၍ ဟောသည် မဟုတ်ပေ။ အတ္ထိလောကေ မတိုင်မီ ခုနစ်ဂါထာမျှ ရှိနေပေ သေးသည်။ တရားသဘောများ ပါဝင်၍ လိုရင်းပဓာနဟု ယူဆကာ ရှေးဆရာတို့က အချို့ကိုသာ ရွေးထုတ်စီစဉ်ခြင်းဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဝဋ်သုတ်အပြည့်အစုံကို သိရှိရွတ်ဆို ကြည်ညိုလိုသူများအတွက် စရိယာပိဋကပါဠိ (၄၁၄) တွင် ကြည်ညိုကြပါကုန်။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် ငုံးမင်းဘဝ၌ တောမီးကြီးလောင် စဉ် မိဘများ စွန့်ခွာသွား၍ မိမိတစ်ဦးတည်း အားကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေစဉ် ကြံရာ မရအောင် ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။ တစ်ဖန် ဤသို့စဉ်းစားမိပေသည်။ “ဤလောက၌ သီလတရားရှိနေသည်။ သစ္စာတရားသည်လည်း အထင် အရှားပင်။ ထို့ပြင် ရှေးအခါက ပွင့်တော်မူကြသော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ ခန္တီတရားများရှိကြသည့် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့လည်း ရှိခဲ့၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ အရှည်လွတ်မြောက်တတ်သော တရားလည်း ရှိ ၏။ ငါ့မှာလည်း အမှန်ထင်ရှားဖြစ်နေသော သစ္စာဟူသော တရားရှိနေ သည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးအတိတ်က ပွင့်တော်မူကြသော ဘုရားရှင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ တရားဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပြီးလျှင် ငါ့၌ရှိနေသော အမှန်တရားကို တိုင်တည်ကာ သစ္စာပြုပြီး မီးကိုငြိမ်းစေခြင်းဖြင့် ငါနှင့်တကွ အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာရေးကို ငါပြုရတော့မည်” ဟု အကြံဖြစ်မိ၍ သစ္စာပြုခဲ့လေသည်။

ဤသည်မှာ တစ်ချက်။

လောက၌ သီလတရား၊ သစ္စာတရား၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတရားများ ရှိကြ၏။ ထိုတရားများတွင် ပါဝင်သော သစ္စာ တရားဖြင့် ထူးမြတ်သော သစ္စာဆိုမှုကို ငါပြုပေတော့အံ့။ ဤသည်မှာ တစ်ချက်။

ငါသည် တရားတော်၏ အစွမ်းအာနုဘော်ကို ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် ရှေးအတိတ်က ပွင့်တော်မူကြကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို အောက်မေ့လျက် သစ္စာအစွမ်းကို အားကိုးပြုကာ သစ္စာဆိုမှု ပြုခဲ့ပေပြီ။ ဤသည်မှာ တစ်ချက်။

ထိုအခါတွင် ကာယဒွါရ (ကိုယ်၌) စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်၊ ဝစီ ဒွါရ (နှုတ်၌) စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်၊ မနောဒွါရ (စိတ်၌) စင်ကြယ်သည် ၏အဖြစ်တို့သည် ဖြစ်ပေါ်လာကြပေကုန်သည်။ စိတ်စင်ကြယ်သော အချိန် သည် စိတ္တဝိသုဒ္ဓိပင်ဖြစ်တော့၏။ စိတ်စင်ကြယ်သော အချိန်ကာလတွင် သစ္စာပြုလျှင်လည်း အောင်မြင်မှု ကြည်လင်မှုရှိပေသည်။ ဝိပဿနာတရား ရှုပွားလျှင်လည်း သမာဓိတည်နိုင်ဖို့ အကြောင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်လာ ငုံးမင်းသစ္စာပြုကာနီး ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး စင်ကြယ်အောင် ထားဘိသကဲ့သို့ ဤပရိတ်တော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသူအပေါင်းတို့သည် အတုယူအားကျလျက် သီလဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်အောင် စောင့်ထိန်းပါ။ ထိုအခါ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြစ်လာမည်။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်လျှင် တရားရှုမှတ်ရာ၌ သမာဓိရဖို့အကြောင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ပေါ်နေသော ယောဂီအဖို့ နိဝရဏမဝင်၊ ရှုမှတ် စိတ်ချည်းသာလျှင် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်လျက် မြင်မှုစသော ခြောက်ဒွါရရုပ် နာမ်တို့ကို 'မြင်တယ်' စသည် ရှုမှတ်နေစဉ်၌ပင် အသက်လိပ်ပြာ ဝိညာဉ် ငါကောင် ဇီဝ အတ္တမဟုတ်ဟုလည်းကောင်း၊ ရုပ်နာမ်မျှသာဟုလည်း ကောင်း ပိုင်းခြားသိသော နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ရှိ ပြည့်စုံလေတော့သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့်တက်သော် မြင်သိမှုနှင့် ပတ်သက်၍ မြင်တယ်ဟု ရှုမှတ်နေစဉ် မျက်စိရှိလို့ မြင်ရတယ်၊ ကြည့်စရာရှိလို့ မြင်ရတယ်၊ ဂရုစိုက်ကြည့်လို့ မြင်တယ်စသည်ဖြင့် အကြောင်းတရားကို သိမ်းဆည်း၍ သိသည်။ အသက်လိပ်ပြာ ၆၀ အတ္တမဟုတ်သော ရုပ်နာမ်အကြောင်း များကြောင့် ဝိညာဉ်မဟုတ်သော အကျိုးရုပ်နာမ်များသာ ဖြစ်နေသည်။ အသက်ဝိညာဉ် လိပ်ပြာအတ္တတို့သည် ယခုလည်း မရှိ၊ ရှေးရှေးကလည်း မရှိ၊ နောင်ကာလများ၌လည်း ရှိမည်မဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ သိသည်။ ဖန်ဆင်းသည်ဆိုခြင်းမှာ မဟုတ်သည်ကို ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်လျက် သိသည်။ ဤတွင် ယောဂီသည် ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိသို့ ရောက်ရှိနေပေပြီ။ ယုံမှားသံသယ ကင်းနေပြီဖြစ်သည်။

ဆက်လက် ရှုမှတ်ပါက မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိစခန်းသို့ ရောက်မည်။ ထိုမှ ဆက်လက် ရှုမှတ်သော် ဘင်္ဂဉာဏ်မှ အနုလောမဉာဏ် စခန်းသို့ ရောက်သောအခါတွင် ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိစခန်းသို့ ရောက်ပေပြီ။

ထို ပဋိပဒါ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ စခန်းသို့ တက်လှမ်းပြီးသော ယောဂီသည် အနုလောမဉာဏ်မှ ဂေါတြဘူ၊ မင်္ဂဉာဏ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာ တော့၏။ ထိုဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂဉာဏ် လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်သည် စက္ကန်မခြား တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ဖိုလ်ချမ်းသာကို ပေးသည်။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု 'သိ' ရရှိလေတော့သည်။ ထိုအခါ အကြင်ယောဂီသည် ဝိသုဒ္ဓိ (၇) ပါးလုံးသို့ တက်ရောက်ပြီးနောက် မဟာသောတာပန်ဘွဲ့ထူး ကြီးကို ပိုင်ချေပြီဖြစ်သည်။

စာရှုသူ ဓမ္မအဆွေတော်တို့သည် ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြလျက် ဝိပဿနာ ရှုနည်း မှတ်နည်းကို မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာနည်းဖြင့် တက်လှမ်းနိုင်ကြပါကြောင်း အသိပေး တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ဇေဂ္ဂသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ပွယ်

ဇေဂ္ဂသုတ်တွင် 'ယဿ' နုဿရဏေနာပိ' မှစ၍ 'ပရိတ္တံ တံ သဏာမ ဟေ' အထိ ဂါထာနှစ်ပုဒ်မှာ ရှေးပညာရှင်တို့ ဖွဲ့ခဲ့သော ပရိတ်တော်အမွမ်းဖြစ်ပါသည်။

'ဧဝံ မေ သုတံ' မှစ၍ 'ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ' တိုင်အောင်သော ပါဠိမှာ ပထမ သံဂါယနာတင်ပွဲတွင် ရှင်အာနန္ဒာက မြတ်စွာဘုရားထံမှ မိမိ နာယူမှတ်သားခဲ့ရသည်ကို လျှောက်ထားသော စာပိုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ ဇေဂ္ဂသုတ်၏ နိဒါန်းဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

'ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ' မှစ၍ သုတ်အဆုံးအထိ ပါဠိတို့မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသော ဇေဂ္ဂသုတ် စာကိုယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ 'ဇေဂ္ဂ' ကို ဇေ + အဂ္ဂ ဟု ပုဒ်ဖြတ်ရပါသည်။ ဇေ - တံခွန်၊ အလံ။ အဂ္ဂ - အဖျား ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိပါသည်။

ဇေဂ္ဂသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်

ဇေဂ္ဂသုတ်တော်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးစဉ် ရဟန်းတို့ကို ဟောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေစဉ်တွင် ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းကို သင်ယူကြပြီး သင့်လျော်လျှောက်ပတ်ရာ အရပ်သို့သွား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အားထုတ်လေ့ရှိကြသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ရန် သင့်လျော်သောနေရာတို့မှာ လူနေမြို့ရွာနှင့် အလှမ်း ကွာဝေးသောအရပ်၊ လူသံကင်းဆိတ်၍ အရိပ် အာဝါသ

ကောင်းသော သစ်ပင်ရင်း၊ မြို့ရွာနှင့် နီးသော်လည်း ဆိတ်ငြိမ်မှုရှိသော အိမ်၊ ကျောင်း၊ အဆောက်အအုံတို့ဖြစ်ရပါမည်။

ထိုနေရာဒေသသုံးမျိုးတို့တွင် တောတောင်အရပ်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းအား ထုတ်ရန်အတွက် စိတ်အချရဆုံးနေရာ ဖြစ်ပေသည်။ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တွင် အချို့သော ရဟန်းတို့သည် လေးငါးဆယ်ပါး အုပ်စု ဖွဲ့၍ ဟိမဝန္တာတောစပ်သို့ သွားရောက်၍ အားထုတ်ကြသော ရဟန်းများ ပင် ရှိခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်မှာ တစ်ပါးတည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ အား ထုတ်ရသော အလုပ်ဖြစ်၍ အချို့သော ရဟန်းတို့မှာ ရှေးဦးစွာ သမာဓိ မရမီ တောစောင့် တောင်စောင့် စသည်တို့၏ ခြောက်လှန့်မှုကို ခံကြရ လေသည်။ အချို့မှာ သဘာဝ၏ တောတောင်မြည်ဟီးသံကိုပင် ခြောက် လှန့်ခံရသည်ဟု ထင်ကြပေသည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ် မည့် ရဟန်းတို့အား စိတ်တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှု မဖြစ်စေရန် ရည်ရွယ် လျက် ဤဇေတုသုတ်တော်ကို ဟောကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇေတုသုတ်တော်၌ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုများ ပေါ်လာလျှင် ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော်များကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါက ထိတ်လန့် ကြောက် ရွံ့မှုတို့မှ ပျောက်ကင်းသွားနိုင်ကြောင်း မြတ်စွာဘုရားက လမ်းညွှန်ထား ပါသည်။

ဇေတုသုတ်တော်၏ အခြေခံအနှစ်သာရမှာ -

ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော် ၉-ပါး၊ ဓမ္မဂုဏ်တော် ၆-ပါး၊ သံဃာ့ဂုဏ် တော် ၉-ပါးတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဇေတုသုတ်တော်သည် ကြောက်ခြင်း၊ လန့်ခြင်း၊ စိတ်ချောက်ချားခြင်းနှင့်တကွ အခြားသော အန္တရာယ် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကာကွယ် တားဆီးနိုင်သော ပရိတ်တော်ဖြစ်ပါ သည်။

၇။ ဇေတုသုတ် မြန်မာပြန်

၁။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဤဇေတုသုတ် ပရိတ်တော်ကို အောက်မေ့ရုံသော်မျှဖြင့် သတ္တဝါတို့သည် မှီရာမမြင်၊ မိုးကောင်းကင်သို့၊ ပစ်တင်လွင့်မြောက် ရောက်ရှိရငြားကုန်သော်လည်း မဟာပထဝီမြေ၌ တည်နေကြရဘိသကဲ့သို့ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ ဖြင့် ကြည်သာရွှင်ပြ ဆောက်တည်ရာကို ရကြကုန်၏။

၂။ ဘီလူး ခိုးသူ အစရှိသော ရန်သူတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ကုန် သည့် အလုံးစုံသော ဘေးရန် ဥပဒွေဝေါ တည်းဟူသော ကွန်ယက် ကင်းလွတ် ထွက်မြောက်ကြသောသူတို့ကိုမူ ဤရွှေ့ဤမျှ ဂဏန်းချ၍ မရေတွက်နိုင်ကြကုန်၊ ထိုကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဤဇေတုသုတ် ပရိတ်တော်ကို ဤ . . . သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ ငါတို့ ရွတ်ဖတ် ကြကုန်စို့။

၃။ အရှင်ဘုရား မဟာကဿပ . . .

အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဤဇေတုသုတ်အမိန့်တော်ကို ရှင်တော်ဘုရား မျက်မှောက်တော်မှ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင် ကြားနာ မှတ်ဆောင်ရပါ၏။

အခါတစ်ပါး မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိမြို့အနီး အနာထပိတ် သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

၄။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းအများတို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းအရာကို မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

ရဟန်းတို့ . . . ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသည်ကား တာဝတိံသာနတ်နှင့် အသူရာနတ်တို့ အပြိုင်အဆိုင် စစ်ထိုးတိုက်ခိုက်ကြသောအခါ စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို ဤသို့ မိန့်ဆို၏။

အချင်းနတ်သားတို့ . . . စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်ကြကုန်သော သင်နတ်သားတို့အား ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် အကယ်၍ ဖြစ်ပေါ်ငြားအံ့၊ ထိုအခါ ငါ၏ အောင်လံတံခွန်ဖျားကို မော်ကြည့်ကြကုန်သော သင်တို့အား ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် ကင်းငြိမ်း ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၅။ ငါ၏ အောင်လံ တံခွန်ဖျားကို အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့၊ ပဇာပတိနတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်ဖျားကို မော်ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ပဇာပတိနတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်ဖျားကို မော်ကြည့်ကြကုန်သော သင်တို့အား ထိုကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၆။ ပဇာပတိနတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်ဖျားကို အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်အံ့၊ ဝရုဏနတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်ဖျားကို မော်ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဝရုဏနတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်ဖျားကို မော်ကြည့်ကြကုန်သော သင်တို့အား ထိုကြောက်ခြင်း၊ လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၇။ ဝရုဏနတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်များကို အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်အံ့၊ ဤသာန နတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်များကို မော်ကြည့် ကြကုန်လော့၊ ဤသာန နတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်များကို မော်ကြည့် ကြကုန်သော သင်တို့အား ထိုကြောက်ခြင်းသည် လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန် လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည် ကင်းငြိမ်း ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။ ။ ဤသို့ မိန့်ဆိုလေ၏။

၈။ ရဟန်းတို့ . . . စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့ကို အစိုးရတော်မူသော သိကြားမင်း၏ အောင်လံတံခွန်များကို ကြည့်ကုန် သော နတ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဝရုဏနတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်များ ကို ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဤသာနအမည်ရှိသော နတ်မင်း၏ အောင်လံတံခွန်များကို ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အားလည်း ကောင်း၊ ထိုကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည် ကင်းငြိမ်း ကွယ်ပျောက်ရာ၏၊ မကွယ်မပျောက်ဘဲသော် လည်း ရှိရာ၏။

၉။ ထိုသို့ ကွယ်ပျောက်ခြင်း မပျောက်ခြင်းသည် အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူ။ ။ ရဟန်းတို့ . . . စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာနတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် မကင်းသော ရာဂရှိ ၏။ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ကြောက်တတ် ၏။ ကိုယ်တုန်လှုပ်တတ်၏။ လန့်တတ်၏။ ပြေးတတ်၏။ ထိုအကြောင်း ကြောင့် ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်သော်လည်း ကွယ်ပျောက်ရာ၏၊ မကွယ် ပျောက်ဘဲသော်လည်း ရှိရာ၏။

၁၀။ ရဟန်းတို့ . . . ငါဘုရားသည်ကား ဤသို့ ဧကန် ဟော၏။ ရဟန်းတို့ . . . တောအရပ် သစ်ပင်ရင်း ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌

နေကုန်သော သင်တို့အား ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက် သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည် အကယ်၍ ဖြစ်ပေါ်ငြားအံ့။ ထိုအခါ ငါဘုရား ၏ ဂုဏ်တော်သာလျှင် အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

မြတ်စွာဘုရားသည် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူး ကို ခံထိုက်သောကြောင့် ‘အရဟံ’ ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ ၏ အရှင်ဘုရား။

အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းသိမြင်တော်မူသောကြောင့် “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

ထိုးထွင်းသိမြင်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ အကျင့်အာစာရဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသောကြောင့် “ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ဗန္ဓ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

ဒုက္ခဇာတ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာမှန် မြက်နိဗ္ဗာန်သို့ ကောင်းစွာ ကြံသွားတော်မူသောကြောင့် “သုဂတ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

လောကအားလုံးကို သိမ်းကြုံးကုန်စင် သိမြင်တော်မူသော ကြောင့် “လောကဝိဒူ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင် ဘုရား။

မယဉ်ကျေးသူ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမမှု၌ အတူမရှိတော်မူသောကြောင့် “အနုတ္တရာ ပုရိသ ဒဗ္ဗသာရထိ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

သစ္စာလေးပါး တရားအမှန်ကို သိမြင်တော်မူသောကြောင့် “ဗုဒ္ဓ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

ဘုန်းကံတေဇော် အာနုဘော် ကြီးတော်မူသောကြောင့် “ဘဂဝါ”
ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။ ဤသို့ အဖန်တ
လဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၂။ ရဟန်းတို့ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့ကြကုန်
သော သင်တို့အား ကြောက်လန့်ခြင်း ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း ကြက်သီးမွေး
ညှင်း ထခြင်းသည် ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၁၃။ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်
ငြားအံ့၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့ကုန်သည်ရှိသော် တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို
အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၄။ မြတ်စွာဘုရား တရားတော်မြတ်သည် အစ၌ သီလကောင်း
ခြင်း၊ အလယ်၌ သမာဓိကောင်းခြင်း၊ အဆုံး၌ ပညာ၏ ကောင်းခြင်း အစရှိ
သော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော
ကြောင့် “သွာက္ခာတ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်
ဘုရား။

မျက်မှောက်ထင်ထင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်သော အကျိုးရှိသော
ကြောင့် “သိန္နိဋ္ဌိက” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

အခါမလင့် အကျိုးပေးခွင့်ကို ပေးတော်မူတတ်သောကြောင့်
“အကာလိက” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

လာပါ၊ ကြည့်ပါ၊ ကျင့်ကြပါဟု မပါပါအောင် ခေါ်ဆောင်
တိုက်တွန်းခြင်းငှာ ထိုက်တန်တော်မူသောကြောင့် “ဧဟိပဿိက” ဂုဏ်
တော်ကြီးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သောကြောင့် “ဩပနေ ယျိက” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့သည် အသီးသီးသော မိမိတို့၏ စိတ်သန္တာန်၌ ချမ်းသာလေစွ၊ ကောင်းလေစွဟု သိမြင်ခံစားသောကြောင့် “ပစ္စတ္တိဝေဒိတပ္ပ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။ ဤသို့ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၅။ ရဟန်းတို့ . . . တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ကြ ကုန်သော သင်တို့အား ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည် ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်လတ္တံ့။

၁၆။ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန် ငြားအံ့၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော် သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ် ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၇။ မြတ်စွာဘုရား တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်သည် ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူသောကြောင့် “သုပ္ပဋိပန္န” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်တော်မူသောကြောင့် “ဥဇ္ဈပ္ပဋိပန္န” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ကျင့်တော်မူသောကြောင့် “ဉာယပ္ပဋိပန္န” ဂုဏ်တော်ကြီးဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

အရိုအသေကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တော်မူသောကြောင့် “သာမိစိပ္ပဋိပန္န” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

အစုံအားဖြင့် လေးပါး၊ သီးခြားအားဖြင့် ရှစ်ပါးသော ယောက်ျား
မြတ်တို့ သည်ရှိတော်မူကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ထိုအစုံလေးပါး၊
သီးခြား ရှစ်ဖော် အရိယာသံဃာတော်မြတ်သည် အဝေးအရပ်မှ ယူဆောင်
၍ လှူသော ပစ္စည်းလေးပါးကို အလှူခံထိုက်တော်မူသောကြောင့်
“အာဟုနေယျ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

ဧည့်သည်အလိုငှာ ရည်ညွှန်း၍ ထားသောပစ္စည်းများကို အလှူ
ခံထိုက်တော်မူသောကြောင့် “ပါဟုနေယျ” ဂုဏ်တော်ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူ
ပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

တမလွန်ဘဝ၌ ကြီးပွားချမ်းသာ မျှော်မှန်း၍ လှူသောအလှူ
ကို ခံထိုက်တော်မူသောကြောင့် “ဒက္ခိဏေယျ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

လက်အုပ်ချိမ်း၍ ရှိခိုးခြင်းကို ခံထိုက်တော်မူသောကြောင့် “အဗ္ဗ
လိကရဏီယ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ အတုမရှိသော ကောင်းမှု
မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးကြံချရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော
ကြောင့် “ပုဥဇေတ္တ” ဂုဏ်တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏ အရှင်
ဘုရား။ ဤသို့ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၈။ ရဟန်းတို့ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို အောက်မေ့ကြကုန်
သော သင်တို့အား ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည် ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၁၉။ ထိုသို့ ကင်းငြိမ်းကွယ်ပျောက်ခြင်းသည် အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူ ရဟန်းတို့ . . . ဝိပဿီအစရှိသော ဘုရား
တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်

လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကြည်ဖြူဦးခိုက် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်၏။ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်သာလျှင် ကောင်းစွာ သိတော်မူ၏။ ရာဂ ကင်းတော်မူ၏၊ ဒေါသ ကင်းတော်မူ၏။ မောဟ ကင်းတော်မူ၏။ မကြောက်တတ် ကိုယ်မတုန်လှုပ်တတ်၊ မလန့်တတ် မပြေးတတ်၊ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ကင်းငြိမ်း ကွယ်ပျောက် လတ္တံ့တည်း။

၂၀။ ဘုန်းတော် ခြောက်စုံကို ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့မိန့်ကြားတော်မူပြီးလျှင် ကောင်းသော တရားစကားတို့လည်း ဟောကြားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမှတစ်ဖန် ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူပြန်၏။

၂၁။ ရဟန်းတို့ . . . တောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့၊ ဤသို့ အောက်မေ့ကုန်သည်ရှိသော သင်တို့အား ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း အစရှိသော ဘေးအန္တရာယ်သည် မဖြစ်နိုင်ရာ။

၂၂။ လောကသုံးပါးတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၍ လူတို့၏ အထွဋ် ဖြစ်တော်မူသော ငါဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်ငြားအံ့၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော် သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်၍ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၂၃။ သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထုတ်ဆောင်တတ်၍ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်ငြားအံ့၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော် အတုမရှိသော

ကောင်းမှုမျိုးစေတီတို့၏ စိုက်ပျိုးကြချရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်
ဖြစ်တော်မူသော သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့
ကြကုန်လော့။

၂၄။ ရဟန်းတို့ . . . ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာ
ဖြင့် ငါဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်တော်
ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်တော်ကိုလည်းကောင်း အောက်မေ့
ကုန်သော သင်တို့အား ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည် ဧကန် မဖြစ်လတ္တံ့ သတည်း။

ဇေတုသုတ် မြန်မာပြန် ပြီး၏။

ဇေယျသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး

ဇေယျသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သူတို့မှာ ကြောက်ရွံ့ အားငယ်စိတ်များ လွင့်ပျောက်သွားနိုင်ခြင်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်မကြီးသူများ၊ စိတ်အားငယ်သူများ၊ စိတ်ချောက်ချားမှု ရှိနေသူများ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ရဲရင့်တတ်ကြွ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့မှ ကင်းဝေးနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဇေယျသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

ဇေယျသုတ်တော်ကို လူသူကင်းဆိတ်၍ တစ်ယောက်တည်းနေရသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဘေးအန္တရာယ် မကင်းသော အရပ်ဒေသသို့ ရောက်နေသော အချိန်၌ လည်းကောင်း၊ စစ်မြေပြင် တိုက်ပွဲများအကြား စသည်တို့၌ ရောက်နေသောအခါတွင် လည်းကောင်း၊ လေယာဉ်၊ သင်္ဘော၊ မီးရထား စသည်တို့နှင့် ခရီးသွားသောအခါတွင် လည်းကောင်း ရွတ်ဖတ်သင့်ပါသည်။

ဇေယျသုတ်မှာ - ပြင်းစွာ ကြောက်လှ၊ တုန်လှုပ်ကြွ၍၊ စိတ်ကချောက်ချား၊ ထိတ်လန့်များလျက်၊ ကြောက်အားဖိစီး၊ ကြက်သီးဖြန်းလာ၊ ရွတ်ဆိုရာ၏။

ဇေတုသုတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်

ဇေတုသုတ်တော်တွင် သုတ်တော်အမွမ်း၊ သိကြား ပြောချက် သိကြားအလံကြည့်ရန်၊ တခြားအလံများ ကြည့်ရန်၊ ဘုရား ဟောချက်၊ သိကြားမင်းအလံ ကြည့်၍ အကြောက်မပြေကြောင်း၊ ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး၊ တရားဂုဏ်တော် ပွားရန်၊ တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး၊ သံဃာဂုဏ်တော် ပွားရန်၊ သံဃာဂုဏ်တော် ၉-ပါး၊ ဂုဏ်တော်ပွား၍ အကြောက်ပြေကြောင်း၊ ဂုဏ်တော်များ ဆက်ပွားရန်၊ ဂုဏ်တော်ပွားလျှင် ကြောက်စိတ်မဝင် စသည့် အပိုဒ်များပါရှိပေသည်။

ဤဇေတုသုတ်တော်၏ ဆိုလိုရင်း မြန်မာပြန် အဓိပ္ပါယ်ကို ရှေ့တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၍ သိလောက်ပေပြီ။ ဤပရိတ်တော်သည် အခြားသော ပရိတ်များနှင့် မတူပေ။ အခြားသော ပရိတ်များမှာ ဆိုင်ရာအတ္ထပ္ပတ္တိအရ ဟောထားခြင်း ဖြစ်၏။ ဤပရိတ်ဟောခြင်း၌မူကား အကြောင်းထူးမရှိ၊ ဘုရားရှင်သည် မိမိအလိုတော်အတိုင်း ဟောတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

လူသားတို့ အထူးလေးစားသော သိကြားမင်း၊ ပဇာပတိ၊ ဝရုဏာ၊ ဤသာန နတ်မင်းကြီးတို့၏ အလံကို မော့ကြည့်လျှင် သို့မဟုတ် ၎င်းတို့ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လျှင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းတို့မှ မုချ ပျောက်ကင်းမည်ဟု မဆိုနိုင်။ ရံဖန်ရံခါ ပျောက်၍ ရံဖန်ရံခါ မပျောက်၊ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ ၎င်းသိကြား၊ နတ်မင်းများကိုယ်တိုင် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မကင်းသေးသည်ဖြစ်၍ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကို အဖန်ဖန် အောက်မေ့ကြလျှင်ကား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းကို မုချဇကန် ပျောက်ကင်းမည်မှာ သေချာ၏။ အကြောင်းကား ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးတို့သည် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းပြီးဖြစ်၍ မကြောက်မလန့် မတုန်လှုပ်တတ်သော ကြောင့်တည်း။ ဤသည်မှာ ဓဇဂ္ဂသုတ်၏ အဓိကကျသော ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃာဂုဏ်တော်တို့ကို ပြဆိုခြင်းပေတည်း။

ထို့ပြင် ဓဇဂ္ဂသုတ်တော်တွင် 'အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ' အပိုဒ်သည် ရဟန်းတို့ တော၌သော်လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ရင်း၌သော်လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ဘိတောင်း တဲကျောင်း၌သော် လည်းကောင်း ငါဘုရားကို အဖန် တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ ဤသို့ အောက်မေ့သည် ရှိသော် သင်တို့အား ကြောက်လန့်ခြင်းသည် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိပေဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

ထို့ပြင် 'နောစေ ဓမ္မံ သရေယျာထ' အပိုဒ်သည် သံသရာဝဋ်မှ လွတ်မြောက်တတ်သော ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်ကို အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်၊ အတုမရှိသော ကောင်းမှုမျိုးတို့ စိုက်ပျိုးခင်းသာ လယ်ယာကောင်းဖြစ်သော သံဃာတော်ကို အောက်မေ့ကြကုန်လော့ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ကြောက်ရွံ့တတ်သူ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထတတ်သူတို့အတွက် ဓဇဂ္ဂသုတ်တော်တွင် ဖြေဖျောက်ရန် နည်းလမ်းကောင်းများကို ညွှန်ပြတော်မူထားလေသည်။ ကြောက်ရွံ့သည်ဆိုသည်မှာ ဆုတ်နစ်သော ဒေါသပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကြောက်ရွံ့လာသောအခါ ဤသို့ အောက်မေ့ သတိရလျက် လိုက်နာပါက ကြောက်ရွံ့ခြင်း ပြေပျောက်သွားပေလိမ့်မည်။

ထိုအခါ ဝိပဿနာရှုလိုသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့နေစဉ်တွင် ကြောက်ရွံ့တယ်၊ ကြောက်ရွံ့တယ်ဟု စိတ်မှ စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ပါ။ အကြောက်ပြေလျှင် 'ပြေတယ်၊ ပြေတယ်' ဟု စိတ်မှ စူးစိုက်ရှုမှတ်ပါ။ ထိုမှ ချမ်းသာစွာ နေရလျှင် 'ချမ်းသာတယ်၊ ချမ်းသာတယ်' ဟူ၍ စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုမှတ်ပါလေ။ ဤမှတစ်ဆင့် မှတ်စရာမရှိလျှင် မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဒွါရခြောက်ပါးမှ ပေါ်ရာတို့ကို သူ့ဆိုင်ရာနာမည် အလိုက် ပေါ်ရာနေရာကို စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ပါက ဝိပဿနာလုပ်ငန်းပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် မိမိတို့ ရှုမှတ်မြဲ (သို့) ဆရာများ ပြသည့်အတိုင်း ရှုမှတ်လျက် ဝိပဿနာစခန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အာဇာနည်သုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ဖွယ်

အာဇာနည်သုတ်တွင် “အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ” မှစ၍ “ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ” အထိ ဂါထာနှစ်ပုဒ်မှာ ရှေးပညာရှိတို့ စီရင်ဖွဲ့ဆိုခဲ့ သော အမွမ်းများ ဖြစ်ပါသည်။

“ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု” မှစ၍ နောက်ပိုင်း ဂါထာ ၂၈ ပုဒ်မှာ အာဇာနည်သုတ်၏ စာကိုယ်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအာဇာနည်သုတ်သည် “ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု” စသော ပထမဦးဆုံး ခြောက်ဂါထာကိုသာ ယူ၍ အခြားဘုရားဂုဏ်တော်ပြဂါထာ စသည်များ ထည့်သွင်းကာ ရှေးဆရာတို့ တစ်မျိုးစီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်ပေ သည်။ “အဘိဝါဒနသီလိဿ” စသည့် နောက်ဆုံးဂါထာသည် ဓမ္မပဒမှ ယူထားသော ဂါထာဖြစ်သည်။

အာဇာနည်သုတ်တော်ဖြစ်စဉ်

ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေ တော်မူစဉ်ဖြစ်သည်။ တစ်ညသော သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ဝေဿဝဏ်၊ ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း အစရှိသော နတ်မင်းကြီးလေးယောက်နှင့် တကွ အခြွေအရံ အစောင့်အရှောက်နတ်တို့ မြတ်စွာဘုရားထံ လာရောက်ဖူး မြော်ကြလေသည်။

ဖူးမြော်ပြီး နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ကိုယ်စား ဝေဿဝဏ်နတ်
မင်းကြီးက လျှောက်ထားလေသည်။ သာသနာတော်ရှိ တရားဓမ္မ၌ ဓမ္မ
ပျော်သူ ရဟန်းတော်များနှင့် ဥပါသကာ၊ ဥပါသကီတို့အား သာသနာတော်
ကို မကြည်ညိုသော ဘီလူးတို့က နှောင့်ယှက်ဟန့်တားခြင်းပြုပါက
တပည့်တော်၌ တာဝန်မကင်းဖြစ်ပါ၏။ သို့အတွက်ကြောင့် ထိုနတ်ဘီလူး
ဆိုးများ နှောင့်ယှက်မှုတို့မှ တားဆီးကာကွယ်ရန်အလို့ငှာ ရဟန်းတို့အား
“အာဇာနည်ဋီယ” မည်သော ပရိတ်အဟန့်အတားကို ခွင့်ပြုတော်မူပါ ဘုရား
ဟု လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တုဏှိဘာဝေ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း
ဖြင့် နတ်မင်းကြီး၏ လျှောက်ထားမှုကို လက်ခံလိုက်သည်။ အာဇာနည်ဋီယ
ဟူသော ပရိတ်အရံအတားသည် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍
စီရင်ဖွဲ့ဆိုခဲ့သော ဂါထာများ ဖြစ်လေသည်။

နံနက်လင်းသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်
တော်မူပြီး အာဇာနည်ဋီယမည်သော ပရိတ်အရံအတားကို သင်ကြားတော်
မူလေသည်။ လူသူကင်းဝေးသော တောတောင်အရပ်တို့၌ နေထိုင်ကြသော
အခါ ထိုပရိတ်အရံအတားကို ရွတ်ဆိုကြရန် ညွှန်ကြားတော်မူသည်။

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း မြတ်စွာ
ဘုရားက ရဟန်းတို့ကို ထပ်ဆင့်ဟောကြားခဲ့သော အာဇာနည်ဋီယသုတ်
ကို အခြေခံလျက် ရှေးပညာရှင်တို့က စီစဉ်ထားရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၈။ အာဇာနည်သုတ် မြန်မာပြန်

၁။ လောကဓာတ် တစ်ဝှမ်းလုံးတွင် အကောင်းဆုံးဟု သမုတ်
အပ်သော မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကြီး၌ မနှစ်လို မကြည်ညိုကြကုန်၊
မာန်တကြွကြွမ်းကြွတ်ကြကုန်သော မိစ္ဆာဘီလူးတို့သည် နေ့ရော ညဉ့်ပါ
အခါခပ်သိမ်း မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏။

၂။ ထို မိစ္ဆာဘီလူးတို့သည် ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမ၊
လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမအားဖြင့် လေးပါးသော ပရိတ်သတ်တို့အား မညှင်း
ဆဲကြစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ စောင့်ရှောက်ကြစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊
ကြီးမားသော လုံ့လဝီရိယရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တံတိုင်းပမာ
ရံသိုင်း ကာထားရာ ဖြစ်သော ဤအာဇာနည်သုတ်တော်ကို ကရုဏာ
ရှေ့သွား မေတ္တာထား၍ ဟောကြားတော်မူလေပြီ။ အို-သူတော်ကောင်း
အပေါင်းတို့ . . . ထို အာဇာနည်သုတ် ပရိတ်တရားတော်ကို ငါတို့
ရွတ်ဖတ်ကြကုန်စို့။

၃။ စက္ခုအမြင်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၍ ဘုန်းကျက်သရေ
နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား အကျွန်ုပ်သည်
ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ
တို့ကို သနားတော်မူတတ်သော သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားအားလည်း ကျွန်ုပ်
သည် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းပြုပါ၏။

၄။ မကောင်းမှုကို ဆေးကြောတော်မူပြီးလျှင် ခြိုးခြံသော
အကျင့်ကို ကျင့်တော်မူသော ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားအားလည်း
အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။
ဒေဝပုတ္တစသည် ငါးပါး မာရ်စစ်များကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သော

ကတုသန်မြတ်စွာဘုရား အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုးလက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။

၅။ ကောင်းမှုကို မျှော်တော်မူပြီး၍ ဝသီတော်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော ကဿပမြတ်စွာဘုရားအားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။

၆။ ဂေါတမဘုရားသခင်သည် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော တရားမြတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်မှ ထွက်ပေါ်သော အရောင် ရှိတော်မူ၏။ ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော ထိုဂေါတမဘုရားသခင်အား အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။

၇။ လောက၌ ကိလေသာမီး ငြိမ်းအေးတော်မူကြကုန်ပြီးသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိမြင်တော်မူကြကုန်၏။ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် ချောပစ်ရုံးတိုက်သော စကားကို ဆိုတော်မမူကြကုန်၊ အထူးသဖြင့် မြင့်မြတ်တော်မူကြကုန်၏။ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းတော်မူကြကုန်၏။

၈။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတစ်ဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မြတ်လည်း မြတ်တော်မူသော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းလည်း ကင်းသော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးတော်မူကြကုန်၏။ ထိုရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့အားလည်း အကျွန်ုပ်သည် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုပါ၏။

၉။ ဝိပဿီတို့အစရှိသော ခုနစ်ဆူကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုဋေကုဋေအရာမက များလှကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဤအလုံးစုံသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့နှင့် မတူတော်မူကြကုန်၊ ဘုရားချင်းသာ တူတော်မူကြကုန်၏။ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိတော်မူကြကုန်၏။

၁၀။ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ် လေးပါးတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ဝန်ခံတော်မူကြကုန်၏။

၁၁။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ပရိတ်သတ် လေးပါး၌ ရဲရင့်တော်မူကုန်သောကြောင့် ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော စကားကို ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ လောက၌ သူတစ်ပါးတို့မလည်စေနိုင်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်မြတ်ကို လည်စေတော်မူကုန်၏။ ဟောကြားတော်မူကုန်၏။

၁၂။ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့သည် တံဆိပ်ရှစ်ပါးသော ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်တော်မူကြကုန်၏။

၁၃။ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် တစ်လံမျှလောက်သော ကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့် ကောင်းစွာ ထွန်းပတော်မူကုန်၏။

အာဂါရ၊ အနာဂါရ၊ သေက္ခ၊ အသေက္ခ၊ ပစ္စေကအားဖြင့် မုနိငါးပါးတို့ ထက် မြတ်တော်မူကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူကုန်၏။ အာသဝေါတရား၊ ကုန်ခမ်းပြီးတော်မူကုန်၏။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူကုန်၏။

၁၄။ ကြီးမြတ်သော ကိုယ်တော်ရောင် ဉာဏ်တော်ရောင်ရှိတော်မူကုန်၏။ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးရှိတော်မူကုန်၏။ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူကုန်၏။ ကြီးမြတ်သော ခွန်အားရှိတော်မူကုန်၏။ ကြီးမားသော ကရုဏာရှိတော်မူကုန်၏။ ကြီးမားသော သမာဓိရှိတော်မူကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ရွက်တော်မူကုန်၏။

၁၅။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ မှီခိုရာ ကျွန်းကြီးသဖွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ ထောက်ရာ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။ ပုန်းအောင်းမှီခိုရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ဝတ်သော အမျိုးအဆွေကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ လိုအပ်သော အကျိုး ပွားတိုး ပြီးစီးစေတတ်သောကြောင့် ဝိဿနိုးနတ်မင်း၊ သိကြားမင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့်လည်း တူတော်မူကြကုန်၏။ နေ့ညမပြတ် အောက်မေ့ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရှာမှီးတော်မူကြကုန်၏။

၁၆။ ဤအလုံးစုံသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည် နတ်နှင့်တကွ သော လူအပေါင်းတို့၏ လဲလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကြကုန်၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယောက်ျားတကာတို့ထက် မြတ်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ ခြေတော်အစုံ ကြာပဒုံတို့ကို တုတ်ကွ ညွတ်ပျောင်း မြတ်ဦးခေါင်းဖြင့် ကောင်းစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ ထိုသဗ္ဗညု ရှင်တော်ဘုရားတို့ကို အိပ်သောအခါ၊ ထိုင်သောအခါ၊ ရပ်သောအခါ၊ သွားသောအခါတို့၌ အခါခပ်သိမ်းနှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ငြိမ်းအေးခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်ကုန်သော ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် သင့်အား အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းငှာ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ အခါမပြတ် စောင့်ရှောက်အပ်သော သင်သည် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ငြိမ်သက်ပါစေသတည်း။ အလုံးစုံသော ဘေးရန်ဟူသမျှတို့မှ ကင်းလွတ်ပါစေသတည်း။

၁၉+၂၀။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏ သစ္စာတော်အစွမ်း အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သီလတော်အစွမ်း အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခန္တီတော်အစွမ်း အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေတ္တာတော်အစွမ်း အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သင်သည် အလုံးစုံသော အနာရောဂါတို့မှ ကင်းလွတ်ပါစေသတည်း။ အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်းတို့မှ ကင်းဝေးပါစေသတည်း။ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပရန်ဟူသမျှတို့ကို လွန်မြောက်ပါစေသတည်း။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ငြိမ်းအေးချမ်းသာပါစေသတည်း။ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား အနာရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းငှာ လည်းကောင်း အစဉ်ထာဝရ စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်ပါကုန်လော့။

၂၁။ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား အနာရောဂါကင်းရှင်းကျန်းမာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းငှာလည်းကောင်း အစဉ်ထာဝရ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်လော့။

၂၂။ တောင်မျက်နှာအရပ်၌ တန်ခိုးကြီးကုန်သော ကုမ္ဘဏ်နတ် တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား အနာရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အစဉ်ထာဝရစောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်လော့။

၂၃။ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌ တန်ခိုးကြီးကုန်သော နဂါးတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား အနာရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာခြင်းငှာလည်းကောင်း အစဉ်ထာဝရစောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်လော့။

၂၄။ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌ တန်ခိုးကြီးကုန်သော နတ်ဘီလူးတို့သည်လည်းအကျွန်ုပ်တို့အား အနာရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်း ငှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အစဉ်ထာဝရ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်လော့။

၂၅။ မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၏ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဝိရုဠကနတ်မင်း၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌ နတ်နဂါးတို့ကို အစိုးရသော ဝိရူပက္ခနတ်မင်း၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌ နတ်ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်း၊ ဤနတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည် နေထိုင်ကြကုန်၏။

၂၆။ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးပါးတို့သည် လောကကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ များသောအခြေအရံရှိကြကုန်၏။ ထိုနတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား အနာရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အစဉ်ထာဝရစောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်လော့။

၂၇။ ကောင်းကင်၌ တည်နေကြကုန်သော တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မြေ၌တည်နေကြကုန်သော တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နဂါးမင်းတို့သည်လည်းကောင်း ရှိကြကုန်၏။ ထိုတန်ခိုးကြီးမားသော နဂါးတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား အနာရောဂါ ကင်းရှင်းကျန်းမာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ အစဉ်ထာဝရစောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်လော့။

၂၈။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ ကျင့်ကြံနေထိုင် ကြကုန်သော တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုတန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်တို့အား အနာရောဂါကင်းရှင်းကျန်းမာခြင်း ငှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အစဉ်ထာဝရ စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါကုန်လော့။

၂၉။ သင့်အား ခပ်သိမ်းသော ဘေးရန်တို့သည် ကင်းဝေးကြစေ ကုန်သတည်း။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ပူပန်မှုတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနာရောဂါ ဟူသမျှတို့သည် လည်းကောင်း ပျောက်လွင့်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ကိုယ် တွင်း ကိုယ်ပအန္တရာယ်ဟူသမျှတို့သည် မဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့် အသက်ရှည်ကြပါစေသတည်း။

၃၀။ ရတနာသုံးပါးတို့ကို ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးလေ့ရှိ လျက် အသက်အရွယ် ဂုဏ်သိက္ခာကြီးသော သူတို့ကို အမြဲမပြတ်ရိုသေ လေ့ ရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်အာ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း အကျိုးတရားလေးပါးတို့သည် တစ်နေ့တစ်ခြား တိုးပွား ကြကုန်၏။

အာဇာနည်သုတ် မြန်မာပြန်ပြီး၏။

အာဇာနည်သုတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး

အာဇာနည်သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် နတ်ဘီလူးတို့ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းမှလည်းကောင်း၊ စုန်းတစ္ဆေ ပယောဂများ၏ ဘေးမှလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာဝါဒီပညာသည်တို့ ပြုစားခြင်းဘေးမှလည်းကောင်း၊ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း ကံကြမ္မာဘေးတို့မှလည်းကောင်း လွတ်မြောက်စေပြီး နတ်အပေါင်းတို့၏ ကြည်ညိုချစ်ခင်မှုကို ခံယူရပါသည်။

အာဇာနည်သုတ် ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

လူသူကင်းဆိတ်၍ ဝေးလံခေါင်းပါးသော အရပ်သို့ ရောက်နေသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ နတ်ဘီလူးသရဲတို့၏ နှောင့်ယှက်ပူးဝင်မှုများနှင့် တွေ့ကြုံရသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်ဖမ်းတို့မှ ကျရောက်သော အခါမျိုး၌လည်းကောင်း ရွတ်ဖတ်သင့်သည့်အပြင် ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဘုရားဂုဏ်တော်ဖွင့် ဂါထာများပါသောကြောင့် နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်နိုင်လျှင်လည်း ကောင်းမွန်ပါ၏။

အာဇာနည်သုတ်။ ရွတ်ဖတ်ကြလေ၊ တစ္ဆေမှင်စာ၊ မာကြမ်းမြေ ဘုတ်၊ ဖုတ်သဘက်ကျတ်၊ နတ်ဆိုးမကျန်၊ ကုမ္ဘဏ်ဘီလူး၊ ထူးထူးနှောင့် ယက်၊ နှိပ်စက်မရှိ၊ ချမ်းသာဘိ၏။

အာဇာနည်ယသုတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ဂ္ဂမုတ်ဖွယ်

အာဇာနည်ယသုတ်တော်တွင် သုတ်တော်အမွမ်း၊ ဝိပဿီ၊ သိဒ္ဓိ ဘုရားရှိခိုး၊ ဝေဿဘူ ကကုသန်ဘုရားရှိခိုး၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ ဘုရား ရှိခိုး၊ ဂေါတမ ဘုရားရှိခိုး၊ ရှေးဆရာတို့ ဘုရားရှိခိုးများ၊ ဘုရားရှင်တို့ထံမှ တောင့်တချက်၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့အား အစောင့်ထားခြင်း၊ ဣတ္ထဏ်နတ်တို့အား အစောင့်ထားခြင်း၊ နဂါးတို့အား အစောင့်ထားခြင်း၊ ဘီလူးတို့အား အစောင့်ထားခြင်း၊ အာကာသစိုးနတ်စသည်တို့အား အစောင့်ထားခြင်း၊ မေတ္တာပို့နှင့် ဆုတောင်းရှိခိုး ရိုသေမှုအကျိုးတရား စသည်တို့ပါဝင်ပေ သည်။

အာဇာနည်ယသုတ်သည် ဒီဃနိကာယ ပါထိကဝဂ္ဂပါဠိ (၁၅၉) ၌ လာရုံရာ နှစ်ဘာဏဝါရ (တစ်ဘာဏဝါရ = တစ်ကြိမ်ရွတ်မှာ ဂါထာ ၂၅၀ စာနှင့် ညီမျှ၏) မျှ ပါရှိသော ပါဠိမှ 'ဝိပဿီစနမတ္ထု' စသော ခြောက်ဂါထာကိုသာယူ၍ အခြားဘုရားဂုဏ်တော်ပြဂါထာ စသည်များ ထည့်သွင်းကာ ရှေးဆရာတို့ တစ်မျိုးစီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်၏။

အာဇာနည်ယသုတ်တော်၏ နောက်ဆုံးဂါထာပိုဒ်သည် 'အဘိဝါဒနသီလိဿ' - စသည်ဖြစ်၏။ ယင်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ရှိခိုးခြင်း အလေ့ရှိလျက် အသက်သိက္ခာကြီးသူတို့ကို အရိုအသေပြုတတ်သူအား အသက်၊ အဆင်း ချမ်းသာခြင်း၊ ခွန်အား၊ အကျိုးတရားလေးပါးတိုးပွားကုန် ၏ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြထား၏။

ရှိခိုးထိုက်သူကို ရှိခိုးခြင်း၊ ရိုသေထိုက်သူကို ရိုသေခြင်း၊ ပူဇော် ခြင်းဖြင့် အသက်ရှည်ခြင်း စသည်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ 'ဂါရဝေါစ' အဖွင့်၊ 'ပူဇာ

စ ပူဇော်ယျာန်' အဖွင့်များ၌ အကြောင်းယုတ္တိများဖြင့် ဖွင့်ပြထားလေသည်။ ရှေးအခါက လူတို့အသေအပျောက်အလွန်နည်းကုန်၏။ လူသေသည်ကို တွေ့ရခဲ၏။ မသုအခါ၌မူ မကြာမကြာပင် သေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ရောဂါများလည်း အလွန်ဆန်းပြားကြ၏။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာ လူအများ ၌ ကိုယ်ကျင့်တရားခေါင်းပါးခြင်း၊ သီလပျက်ခြင်း အကြောင်းရင်းရှိသည်ဟု ပညာရှိများက မှတ်ချက်ချကြကုန်၏။

သူတော်ကောင်းတရားများ ထွန်းကားပျံ့ပွား လာလျှင်ကား အသက်ရှည်မည်၊ အနာကင်းမည်၊ ခိုက်ရန်ဒေါသကင်းမည်၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းကြမည်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကင်းကြမည်၊ ထိုအခါ အသက် ရှည်၍ အသေအပျောက်ကျကာနည်းလာမည် ဖြစ်ပေသည်။ တချို့ကမူ မိမိတို့၏ နီးစပ်ရာဆွေမျိုးသားချင်း မိတ်ဆွေထဲမှ (ကြီးငယ်အရင်းမှ) သေသည်ရှိသော် သနားစရာဟု ပြောကြ၏။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ထိုသို့သေ ခြင်းတရားနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်ကို မေ့လျော့ကြလေကုန်သည်။

ဖြစ်သင့်သည်မှာ သူတို့သေသော် ငါလည်း ဤသေခြင်းနှင့် မကင်း၊ ငါလည်း တစ်နေ့မှချသေရမည်။ ထိုသို့ သေဘေးနှင့် ကြုံသောအခါ ငါသည် အဘယ်သို့ ရင်ဆိုင်မည်နည်း။ သေခြင်းတရားကို မည်သို့ကြုံကြံ့ ခံမည်နည်းဆိုသည်ကို ကြိုတင်လေ့ကျင့်သင့်သည်။

ဤအာဇာနည်နာဠိယ သုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရင်းမှ ဤသို့ အတွေးပေါက်လာပါမူ သံဝေဂရမည်။ သံဝေဂရ၍ သေခြင်းကို ရင်ဆိုင်နိုင် ဖို့အတွက် မိမိအနားလည်တတ်ကျွမ်းထားရာ ဝိပဿနာရှုနည်းဖြင့် ကြိုတင် လေ့ကျင့်ထားရမည် ဖြစ်ပေသည်။ တကယ်တမ်းသေမင်းနှင့် တွေ့ကြုံလာ သောအခါတွင်မူ ကြိုတင်လေ့ကျင့်ထားပြီး သူသည် သေမင်းနှင့် ပျော်ပျော် ကြီး ရင်ဆိုင်လိုက်ရုံပင် ဖြစ်သည်။ ဤသည်ကိုမမေ့သင့်၊ ဤသို့သတိရသင့် ပေသည်။

‘မုတ္တော သဗ္ဗ ဘယေဟိစ’ - ဘေးရန်ခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းပယ်
ပျောက်ရန် ရည်သန်လျက် ဤပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ ဘုရား
တရား၏ တန်ခိုးရှိန်ဇော်အာနုဘော်ကြောင့် ဘေးရန်အပေါင်းမကောင်း
ဟူသမျှတို့သည် ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ကင်းပျောက်ကုန်ကြမြဲသာ
ဖြစ်သည်။

ဗဟိဒ္ဓဘေးဒဏ် ရန်မာန်တို့ကို ပရိတ်အရံအတားဖြင့် ကာကွယ်
ပြီးနောက် အဇ္ဈတ္တ ဘေးရန်ဖြစ်သော လောဘ၊ ဒေါသ စသော ကိလေသာ
တေး၊ အို-နာ-သေရေး ဟူသော သံသရာဩယဝဋ်ဘေးတို့မှ ကင်းလွတ်
ရန် ဝိပဿနာတရားကို ပွားများ၍ ကာကွယ်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သို့မှသာလျှင် ဘေးရန်ခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကို မျက်
မှောက်ပြုနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

စာရှုသူ သူတော်ကောင်းတို့သည် အာဇာနည်ဋီယ သုတ်တော်မှ
ဝိပဿနာသို့ ဤသို့ သံဝေဂယူလျက် ကြိုးစားတက်လှမ်းနိုင်ပါစေဟု
ဆန္ဒပြုအပ်ပေသည်။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ပွယ်

အင်္ဂုလိမာလသုတ်တွင် “ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ” “ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ” အထိ ဂါထာနှစ်ပုဒ်သည် ရှေးပညာရှင်တို့ ဖွဲ့ဆိုခဲ့ကြသည့် အမွမ်းဂါထာများ ဖြစ်ကြပါသည်။

‘ယတော’ ဟံ ဘဂိနိ’ မှစ၍ ‘သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ’ အဆုံးရှိသော စာပိုဒ်မှာ အင်္ဂုလိမာလသုတ်၏ စာကိုယ်ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော်မြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည့်ရှင် ဘုရင်ကောသလမင်းကြီးသည် တစ်ညတွင် အိပ်စက်နေရာမှ ရုတ်တရက်လန့်နိုးခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ သူ၏ ဘေးတွင် ထောင်ထားသော သံလျက်တော်မှ အစပြု၍ နန်းတော်တွင်းရှိ ဓား လှံ လက်နက်တို့ လျှပ်ပြက်သကဲ့သို့ အလင်းရောင်များထွက်ပေါ်လာခဲ့သော ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

အိပ်မက်လား တကယ်လား ဆိုသည်ကို ဘုရင်ကြီး မခွဲခြားနိုင် ပေ။ နံနက်မိုးသောက်၍ ပညာရှိပုရောဟိတ်များ အခစားဝင်သောအခါ တွင် ညကတွေ့ခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို ပြောပြပြီး နိမိတ်ဖတ်စေလေသည်။ ထိုအခါ ပညာရှိပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက “မစိုးရိမ်ပါနှင့် အရှင်မင်းကြီး၊ ညက ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးတွင် သားယောက်ျားလေးတစ်ယောက်မွေးဖွားခဲ့ပါ သည်။ ထိုကလေးသည် တိုင်းပြည်ကိုတော့ ပုန်မကန်ပါ။ စောရနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်၍ မွေးဖွားပါသဖြင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ဆိုးမည့်သူဖြစ်မည် ဖြစ်ကြောင်း” လျှောက်ထားလေသည်။ မင်းကြီးလည်း စိတ်သက်သာရာရ၍ “ထိုကလေးကို အသက်မသေပါစေနှင့်၊ ရှင်ပါစေ” ဟုမိန့်ကြားသဖြင့်

အဟိံသကဟုအမည်ပေး၍ ဆက်လက်မွေးမြူထားလေသည်။

အဟိံသကအရွယ်ရောက်လာသောအခါတွင် တက္ကသိုလ်ပြည်၌ ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီးထံ၌ ပညာသင်ကြားလေသည်။ တပည့်ဝတ္ထုရေး ကျေပွန်ခြင်း၊ စာတော်ခြင်းတို့ကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကတော်တို့၏ အရေးပေးခြင်းကို ခံရပေသည်။ ထိုအခါ အခြားသော တပည့်များက မနာလို ဝန်တိုဖြစ်ကြပြီး ဆရာကတော်နှင့် ယိုးစွပ်ကာ အမျိုးမျိုးလုပ်ကြံ ဖန်တီး၍ ဆရာကြီးထံ တိုင်ကြလေသည်။

ကြာလာသောအခါ ဆရာကြီးလည်း ယုံကြည်ပြီး အဟိံသကကို ဥပါယ်တမျှဖြင့် ပျက်စီးရန် ကြံစည်လေသည်။ ‘လူပေါင်းတစ်ထောင်၏ ညာလက်ညှိုးကို ဆောင်ယူခဲ့မှ အတတ်ပညာများကို ပြီးမြောက်အောင် သင်ပေးမည်’ ဟု ဆရာကြီးက စေခိုင်းသည်။

ဆရာကြီး၏ စကားကို မမှိတ်မသုန်ယုံကြည်သော အဟိံသက သည် တက္ကသိုလ်နှင့် သာဝတ္ထိပြည်ကြားရှိ ဇာလိနတောအုပ်ထဲသို့ ခိုဝင်ပြီး လာသမျှသော လူတို့ကိုဖမ်း၍ မှတ်မိစေရန်အတွက် လူတစ်ယောက်လျှင် လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကျစီဖြတ်၍ နွယ်ကြိုးဖြင့် သီကုံးကာ လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားလေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အဟိံသကဟုမခေါ်ဘဲ “အင်္ဂုလိမာလ” (လက်ညှိုးပန်းရှိသူ) ဟုခေါ်ဆိုကြလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အင်္ဂုလိမာလ၏ သတင်းမှာ ဘုရင်ကြီးနားသို့ တိုင်ပေါက်ကြား၍ ဘုရင်ကိုယ်တိုင်ဖမ်းမည်ဟူသော သတင်းပင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပေသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ ပုဏ္ဏားမကြီးသည် သားကို ဘုရင် မဖမ်းမီ သူ့ကိုယ်တိုင် သွားခေါ်မည်ဟူသော အကြံဖြင့် ဇာလိနတောဆီ သို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။

ကယ်တင်ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုတော်မူလေ့ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် အင်္ဂုလိမာလကို ဆုံးမကယ်တင်ရန် အချိန်ကျရောက်ပြီကို သိသဖြင့် ထိုနေ့ ဆွမ်းစားပြီးချိန်တွင် သာဝတ္ထိပြည်မှ ဇာလိနတောအုပ်သို့ ကြွခဲ့လေသည်။

ဘုရားရှင်ကြွလာသည်ကို မြင်သောအခါတွင် အင်္ဂုလိမာလသည် ဖမ်းယူနိုင်ရန်အလို့ငှာ လိုက်လေသည်။ ဘုရားရှင်ကို လိုက်၍မမီနိုင်သည့် အဆုံးတွင် - ‘ရဟန်းကြီး ရပ်လော့’ ဟု အမိန့်ပေးလေသည်။ ဘုရားရှင်က “အင်္ဂုလိမာလ၊ ငါကား ရပ်နေ၏။ သင်သည်သာလျှင် တုတ်စားတို့ကို ဆွဲကိုင်လျက် သတ္တဝါတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်နေသူဖြစ်ချေ၏။ သင်သာလျှင် မရပ်မနားပြေးသွားနေသူဖြစ်လေ၏” ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ထူးခြားသော တရားတို့ကို နာကြားရသော အင်္ဂုလိမာလသည် ခြေတော်ရင်းသို့ ဝပ်စင်း၍ ရဟန်းပြုပေးပါရန် တောင်းပန်လေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် “ဧဟိဘိက္ခု” ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ရဟန်းပြုပေးပြီး ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပေသည်။

လူဆိုးဖမ်းရန် ထွက်လာသော ကောသလမင်းကြီးမှလည်း ကျောင်းတော်တွင် ရဟန်းဖြစ်နေသော အင်္ဂုလိမာလကို ရှိခိုး၍ နန်းတော်သို့ ပြန်လေသည်။

တစ်နေ့တွင် အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွရင်း မီးမဖွားနိုင်သဖြင့် ပြင်းစွာ ဝေဒနာခံစားနေရသော ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့မြင်ခဲ့ရ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်လည်လျှောက်ထားလေသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ထိုအမျိုးသမီးထံသို့သွား၍ “ယတော’ ဟံ ဘဂိနိ” အစရှိသော သစ္စာစကားကို ရွတ်ဆိုရန် လမ်းညွှန်ပေးလိုက်သည်။

အရှင် အင်္ဂုလိမာလလည်း ထိုအမျိုးသမီးထံသို့ ကြွ၍ အဆိုပါ သစ္စာစကားကို ရွတ်ဆိုရာ အလွယ်တကူပင် သားကိုဖွားမြင်လေသည်။ ထိုမှနောက် မီးမဖွားနိုင်သော မိန်းမတို့သည်လည်း အရှင်အင်္ဂုလိမာလ၏ စောင့်ရှောက်မှုဖြင့် ချမ်းသာစွာ မီးဖွားနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

စောစောပိုင်းတွင် အရှင်အင်္ဂုလိမာလသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်တိုင်း လက်ညှိုးဖြတ်မိခဲ့သည်များကို ပြန်၍ မြင်ယောင်ပြီး သမာဓိမရနိုင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ နောက်ပိုင်း ဤကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီး၏ ချမ်းသာမှုကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သည့်အတွက် စိတ်သက်သာရာရခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ဖြောင့်ဖြောင့်ရှုမှတ်နိုင်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေသည်။

အရှင်အင်္ဂုလိမာလရွတ်ဆိုသော စကားသည် အင်္ဂုလိမာလပရိတ် ဟု သာသနာ့သမိုင်း၌ အမည်တွင်ရစ်ပေသည်။

၉။ အင်္ဂုလိမာလသုတ် မြန်မာပြန်

၁၁၂။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်သော အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည် ချမ်းသာသဖြင့် ကိုယ်ဝန်မှထ၍ သားဖွားခြင်းကိစ္စကို တစ်ခဏချင်း ပြီးစီးစေ၏။ ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုင်နေရာအရပ်ကို ဆေးကြောသော ရေမျှဖြင့်သော်လည်း စုန်းမောက်ကဝေ တစ္ဆေမှင်စာ မာတြာမြေဘုတ်ဖုတ်သဘက်ကြပ်နတ်ကြမ်းနတ်ဆိုး ဘေးရန်အမျိုးမျိုးကို ပျောက်ကင်းစေတော်မူနိုင်၏။ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ငှာရှင်အင်္ဂုလိမာလမထေရ်အား ဤပရိတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူ၏။ သင်္ချေပတ်လုံး မပြတ်ဆုံးမူ၍ တစ်ကမ္ဘာလုံး တည်တော်မူ၏။ ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိတော်မူ၏။ အို . . . သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်ကို ငါတို့ ရွတ်ဖတ်ကြကုန်စို့။

၃။ အို . . . နှမငယ်၊ ငါသည် အရိယာနွယ်ဇာတ်ရဟန်း မြတ်ဖြစ်ခဲ့သည့် အချိန်အခါမှစ၍ သူတစ်ပါး၏ အသက်ကို သေစေလိုသောစေတနာဖြင့် သတ်ဖြတ်ဖူး၏ဟူ၍ ငါမသိ၊ ဤသို့ မှန်စွာဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့် သင်နှမငယ်အား ဆင်းရဲလွတ်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဝမ်းဗိုဗိုတွယ် သားလူငယ်အားလည်း ဆင်းရဲလွတ်ကင်း ချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ် မြန်မာပြန်ပြီး၏

အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး

အင်္ဂုလိမာလသုတ်၏ အဓိကအကျိုးကျေးဇူးမှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်များကို ချမ်းသာလွယ်ကူစွာ မီးဖွားပေးနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အခြားသော ဘေးအန္တရာယ်တို့ကိုလည်း ပျောက်စေပါသည်။ လူများသာမက တိရစ္ဆာန်များပင် ဤပရိတ်ရေဖြင့် ပက်ဖျန်းပါက လွယ်ကူစွာ ဖွားမြင်နိုင်ပါသည်။

အင်္ဂုလိမာလ သုတ်တော် ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

အင်္ဂုလိမာလသုတ်ကို မီးဖွားကာနီး ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးအတွက် ရွတ်ဖတ်ပေးသင့်ပါသည်။ ရွတ်ဆိုရာ၌ အမွမ်းဂါထာကို မရွတ်ဆိုဘဲ ‘ယတော’ ဟံ ဘဂိနိ’ အစရှိသော သစ္စာပြုစာပိုဒ်ကိုသာ ထပ်တလဲလဲ ရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့် အကျိုးပြီးမြောက်စေနိုင်ပါသည်။

အင်္ဂုလိမာလ - သုတ်အရမူ မိန်းမဓမ္မတာ၊ မီးဖွားခါနီး၊ ဆင်းရဲကြီးက၊ မညည်းသန့်စင်၊ ဖွားမြင်စေလို၊ ရေကို သုံးခါ၊ စစ်ပြီးကာမျှ၊ ခုနစ်ခါ မန်းတိုက်၊ ကိုယ်၌ စွဲဝင်၊ ဘေးဘျမ်းစင်၏။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်

အင်္ဂုလိမာလသုတ်တွင် သုတ်တော်အမွမ်းနှင့် သစ္စာပြုပုံဟူ၍သာ ပါရှိပေသည်။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အတော်များများ သိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသုတ်တော်တွင် ‘ယတော’ ဟံ ဘဂိနိ’ အပိုဒ်သည် စကားပြေအားဖြင့် ‘နမ ငါသည် အရိယာဇာတ်ဖြင့် ဖြစ်သည့်အခါမှစ၍ သေစေလိုသော စေတနာဖြင့် သတ္တဝါကို သတ်ခဲ့ဖူးသည်ကို မသိပေ။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် သင်္ဃာတကလေးပါ ချမ်းသာပါစေဟု’ ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွက်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် အရိယာဇာတ်ဆိုသည့် စာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပရိတ်ကြီး နိဿယသစ် (သပြေကန်) ၏ မှတ်ချက်စာသားကို ဖော်ပြလို၏။

ထိုသို့ သစ္စာပြုချိန်တွင် အရှင်ကား မဂ်ဖိုလ် မရသေးပါ။ သို့ဖြစ်လျက် ‘အရိယာ ယ ဇာတိယ’ ဆိုသည်မှာ ဘယ်သို့နည်း။ ဤ၌ရဟန်း အဖြစ်ကိုပင် အရိယာဖြစ်ကြောင်း ဇာတိဖြစ်၍ ‘အရိယာယ ဇာတိယာ’ မပါ။ ‘ယတောဟံ ဘဂိနိဇာတော’ စသဖြင့် ‘နမ၊ ငါဖြစ်သည်မှစ၍ သိလျက် သတ္တဝါကို သတ်ဖူးသည် မရှိ’ ဟု သင်ပေးခဲ့ရာ ‘ဖြစ်သည်မှ စ၍’ ဆိုသည်မှာ ‘မွေးဖွား၍ လူဖြစ်သည်မှ စ၍’ ဟုလည်း ဖြစ်နိုင်၍ အရှင်အင်္ဂုလိမာလက သည်လိုဆိုလျှင် ‘တပည့်တော်အား မုသာဝါဒဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ တပည့်တော်သတ္တဝါတွေ အများအပြားသတ်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်’ ဟု လျှောက်၏။ ‘အင်္ဂုလိမာလ . . . ထိုအဖြစ် ဇာတိကို သင်မယူနှင့်၊ ထိုဇာတိက လူဖြစ်သောအခါ ဖြစ်သည်။ လူဆိုသည်မှာ ပါဏာတိပါတ စသည်ဖြစ်တတ်၏။

ယခု သင်၏ ဇာတိမှာ အရိယာဇာတိဖြစ်သည်။ 'ယတောဟံ ဘဂိနိ ဇာတော' ဟု သင်ဆိုရန် ကုက္ကုစ္စဖြစ်လျှင် 'အရိယာ ဇာတိယာ' ထည့်ဆို ဟု တစ်ဖန်ပြင်ကာ သစ္စာပြုပုံကို မိန့်တော်မူသည်။ ဤသို့ ဖော်ပြထား၏။

ပုထုဇဉ်ဇာတိနှင့် အရိယာဇာတိသည် လွန်စွာ ခြားနား၏။ ပုထုဇဉ်ဇာတိသည် မကောင်း၊ သံသရာလည်ခြင်းကို ရှည်အောင်လည်း ပြုတတ်၏။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏတည်းဟူသော သံသရာ ဩယကြီး ထဲ တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ရတတ်၏။ တဝဲလည်လည် ကူးခတ်နေရတတ်၏။ ကြောက်စရာ လွန်စွာမှ ကောင်းလေသည်။ ဇာတိဟူသော ပဋိသန္ဓေ နေရပြီးသည်နှင့် ဇရာတည်းဟူသော အိုခြင်းသည် နောက်မှ ကပ်၍ ပါလာ၏။ ထို့နောက် ဗျာဓိတည်းဟူသော နာဘေးက ထပ်ကြပ်မကွာ နှိပ်စက်ပြန်တော့သည်။ သူ၏ နောက်တွင် မရဏတည်းဟူသော သေခြင်းတရားက တစ်ပါတည်း ကပ်၍ ပါလာလေပြီ။ ဤသို့ဖြင့် အိုနာ သေမှာ ပုထုဇဉ် ဇာတိအတွက် မဆုံးနိုင်တော့ပြီ။

အရိယာဇာတိကား ကောင်း၏။ သံသရာပြတ်၏။ သံသရာ ဩယတွင် မကျင်လည် မကူးခတ်ရတော့ပြီ။ ငြိမ်းချမ်းမှု ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ တို့လည်း မရှိတော့ပြီ။ သို့ဆိုလျှင် ပုထုဇဉ် ဇာတိမှ အရိယာဇာတိသို့ မည်သို့ ကူးပြောင်းရမည်နည်း။ ကူးပြောင်းရန် ဆေးနည်းကောင်း ရှိ၏။ အခြားမဟုတ်ပေ။ မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားဟူသော ဝိဿနာဆေးကြီးပင်ဖြစ်၏။ ဤဆေးကို သောက်ရန်မှာ အရင်းအနှီး မများလှပေ။ ငွေကုန်ကြေးကျခံစရာလည်း မလိုပေ။ မိမိကိုယ်ကို မိမိ အားပေး၍ ဆရာသမားကောင်း နည်းကျကျ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ရုံပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းတို့၏ သွန်သင်ညွှန်ပြမှု အောက်တွင် မြတ်စွာဘုရား လမ်းညွှန်မိန့်အတိုင်း တိကျရှိသေစွာ ရှုမှတ်သွားရုံပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ရှုမှတ်ပါက ကိုယ့်လုပ်အားအလိုက် အကျိုးခံစားရမည် ဖြစ်ပေသည်။ အားထုတ်သော အကြင်ယောဂီသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှ ဂေါတြဘူ မဂ်၊ ဖိုလ်အထိ ဆိုက်ရောက်မည် ဖြစ်သည်။ ဝိသုဒ္ဓိအားဖြင့် သီလဝိသုဒ္ဓိမှ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအထိ ရောက်မည်။ ဤသို့ အားထုတ်လျှင် တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်၊ လေးကြိမ် ဆိုက်ရောက်ပြီဆိုလျှင်ကား ယောဂီသည် အရိယာဇာတိသို့ ရောက်ပေပြီ။ စိတ်ချလက်ချ ရှုမှတ်အားထုတ်ရန်သာ ရှိပေတော့သည်။

ဤသို့ သိလျှင် မည်သည့်အလုပ်မဆို ကောင်းမှုမှန်သမျှတို့အား ယနေ့ သိလျှင် ယနေ့ပြုလုပ်ရန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အချိန်မဆိုင်းသင့်ပေ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်မှန်သမျှ သိသည့်အချိန်မှ စ၍ ပြုလုပ်သမျှ နောက်မကျပေ။

ထိုနည်းတူပင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် မဟာသတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်သင့်သည်။ အားထုတ်ဖို့လည်း ကောင်းပါ၏။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော်ကို ရွတ်မိလျှင် ဤသို့ အဆင့်ဆင့်သတိရကာ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သင့်လှပေသည်။ သတိရသည်နှင့် ယခုသိ၊ ယခု အားထုတ်ပွားများနိုင်ကြပါစေ သူတော်ကောင်းတို့ဟု တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ပွယ်

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ပါဠိ၌ ‘သံသာရေ သံသရန္တာနံ’ မှစ၍ ‘ဗောဇ္ဈင်္ဂဥဘဏာမဟေ’ အထိ ဂါထာသုံးပုဒ်သည် ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၏ အမွမ်းဂါထာများ ဖြစ်ပါသည်။

‘ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတိသင်္ခါတော’ စသော နောက်ဂါထာများကား ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်စာကိုယ်ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းဂါထာများမှာလည်း ဘုရားဟောတိုက်ရိုက်ကား မဟုတ်။ သံယုတ္တနိကာယ် မဟာဝဂ် ပါဠိတော်၌ လာသော ဟောကြားချက်များကို ရှေးပညာရှင်တို့က ဂါထာဖြင့် ဖွဲ့ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်

‘ဗောဇ္ဈင်္ဂ’ ဟူသော ပါဠိပုဒ်သည် ဗောဓိနှင့် အင်္ဂဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗောဓိ-သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်သော မဂ်ဉာဏ်၏၊ အင်္ဂ - အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော တရား။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်းသိမြင်သော မဂ်ဉာဏ် အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သော တရားဟု အနက်အဓိပ္ပါယ်ထွက်ပါသည်။

အခါတစ်ပါး ရှင်မဟာမောဂ္ဂလားနံနှင့် ရှင်မဟာကဿပတို့ နာမကျန်းဖြစ်နေစဉ် မြတ်စွာဘုရားက ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို ဟောကြားခဲ့ရာ မထေရ်နှစ်ပါး၏ ရောဂါများ ချက်ချင်းပျောက်ကင်းသွားခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် နာမကျန်းဖြစ်စဉ်ကလည်း အရှင်

စုန္ဒအား ဗောဇ္ဈင်တရားကို ဟောကြားစေပြီး မြတ်စွာဘုရားက နာယူသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ဗောဇ္ဈင်တရားကို နာယူခြင်းဖြင့် ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းခြင်းကား စိတ်၏ ထူးခြားသော အစွမ်းသတ္တိပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကြည်လင်သော စိတ်အစဉ်ကြောင့် ကျန်းမာခံ့ကျန်းသော ရုပ်သစ်များ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်သည် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်၊ မဟာကဿပနှင့် မြတ်စွာဘုရားတို့ ဗောဇ္ဈင်တရားကို ကြားနာရခြင်းဖြင့် ရောဂါ ပျောက်ကင်းပုံကို ရည်ညွှန်းလျက် သစ္စာပြုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤသုတ်ကို 'နတ်ဆေး၊ နတ်မန္တန်' တို့နှင့် ဥပမာပြုထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေးပညာရှင်တို့ စီစဉ်ခဲ့သော ဤဗောဇ္ဈင်ပရိတ်ကို ရွတ်ခြင်း ဖြင့် အနာရောဂါ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူရင်း ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့်လည်း အနာရောဂါ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။ မူရင်း ဗောဇ္ဈင်သုတ်များမှာ ပါဠိစာသား ချောမောပြေပြစ်ပြီး ရွတ်ဖတ်၍လည်း ကောင်းလှပါသည်။

၁၀။ ဗောဇ္ဈင်္ဂိသုတ် မြန်မာပြန်

၁။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဗောဇ္ဈင်္ဂိသုတ်
ပါး တရားတော်တို့သည် အစမထင် သံသရာပြင်၌ ကျင်လည်မျောပါ
ပြေး လွှားနေကြကုန်သော သတ္တဝါအနန္တတို့၏ အလုံးစုံသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို
ပျောက်ကင်းစေတော်မူကြကုန်၏။ ကိလေသာမာရ် ကိယ်တွင်း ရန်ခပင်း
ကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီးတော်မူကြကုန်၏။

၂။ အရိယာမဂ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤဗောဇ္ဈင်္ဂိ သုတ်ပါး
တရားတော်တို့ကို သိကုန်ကြသောကြောင့်သာလျှင် သတ္တဝါတို့သည်မြင့်
မြတ်ကြကုန်၏။ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပတည်းဟူသော ဘဝသုံးပါးမှ ကင်းလွတ်
ကြကုန်၏။ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမရှိ၊ အိုခြင်းမရှိ၊ နာခြင်းမရှိ၊ သေခြင်း
မရှိ၊ ဘေးလည်း ကင်းရာဖြစ်သော အသင်္ခတဓာတ်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ ရောက်
တော်မူကြကုန်၏။

၃။ ဤသို့အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးနှင့် ပြည့်စုံ၍ များလှ
ဖုံဖုံ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ဖြင့် ပေါင်းဆုံရေတွက်အပ်သည့် နတ်ဆေးဝါး၊
နတ်မန္တရားသဖွယ်ဖြစ်သော ဤဗောဇ္ဈင်္ဂိသုတ် ပရိတ်တော်ကို အို . . .
သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ . . . ငါတို့ရွတ်ဖတ်ကြကုန်စို့။

၄။ ကောင်းသောတရားကိုသာ အောက်မေ့ခြင်း တည်းဟူ
သော သုတိသမ္မောဇ္ဈင် တရားမြတ်လည်းကောင်း၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို
အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း တည်းဟူသော
ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်တရားမြတ်လည်းကောင်း၊ ကောင်းသော အမှုနှင့်
စပ်၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း တည်း ဟူသော ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်တရား မြတ်

လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်တန်ပူပန်လွတ်ကင်းငြိမ်းချမ်းခြင်း
တည်းဟူသော ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်တရားမြတ်လည်းကောင်း။

၅။ ကောင်းသော အာရုံ၌ မတုန်မလှုပ် တည်ကြည်ခြင်း တည်း
ဟူသော သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင် တရားမြတ်လည်းကောင်း၊ ကောင်းသော
အမှုကို အားထုတ်ရာတွင် ဆုတ်နစ်တက်ကြွစိတ် မရှိရဘဲ အညီအမျှထားရ
ခြင်း တည်းဟူသော ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်တရားမြတ်လည်းကောင်း။
ဤခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို အလုံးစုံသော တရားတို့၌ ပိုင်းခြား
ထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာဟောကြား
တော်မူအပ်ကုန်၏။ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားတော်တို့ကို ပွားများအပ်ကုန်
သည်ရှိသော် အတန်တန် အထပ်ထပ်လေ့လာပြုလုပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။

၆။ သိသင့်သိထိုက်သော တရားတို့ကို မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်
ခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တိုင်အောင် သစ္စာလေး
ပါးတို့ကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း
ငြိမ်းရာအမှန် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊
ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့် သင့်အား
အခါခပ်သိမ်း ဆင်းရဲလွတ်ကင်းချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ အခါတစ်ပါးမြတ်စွာဘုရားသည် နာဖျားဆင်းရဲတော်မူကြ
ကုန်သော အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်တို့ကို
သိမြင်တော်မူ၍ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားတော်တို့ကို ဟောကြားတော်မူလေ
၏။

၈။ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း ဗောဇ္ဈင်တရားတော်တို့ကို
အလွန်နှစ်လိုကြည်ညိုကြကုန်သောကြောင့် ဟောတော်မူသော တစ်ခဏ
၌ပင် အနာရောဂါမှ လွတ်ကင်းတော်မူကြကုန်၏။ ဤသို့ မှန်စွာဆိုသော

သစ္စာစကားကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်းဆင်းရဲလွတ်ကင်းချမ်းသာ အေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၉+၁၀။ တစ်ရံရောအခါ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း အနာရောဂါနှိပ်စက်ခံရသဖြင့် အရှင်စုန္ဒမထေရ်အား ထိုဗောဇ္ဈင်တရားတော် မြတ်ကိုသာလျှင် ရိုသေစွာရွတ်စေ၍ နာတော်မူသည်ရှိသော် နှစ်သက်ဝမ်း မြောက်တော်မူသောကြောင့် ထိုခဏမှာပင် အနာရောဂါမှ ထမြောက်ကင်း ကွာ ချမ်းသာတော်မူလေ၏။ ဤသို့မှန်စွာ ဆိုသော စကားကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်းဆင်းရဲလွတ်ကင်းချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၁။ သီလက္ခန္ဓာ စသည် ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးလှေ့ကျက်တော်မူကြကုန်ပြီးသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်မဟာကဿပ ဤကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသုံးပါးတို့အား ထိုအနာရောဂါတို့သည် ကင်းပျောက်တော်မူကြကုန်၏။ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့ တစ်ဖန်မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုသော စကားကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်းဆင်းရဲလွတ်ကင်းချမ်းသာအေးမြခြင်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ် မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် ခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာများကိုလည်း ပျောက်ကင်းစေသည့်ပြင် သူတစ်ပါးတို့ မကျန်းမာကလည်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးပါက ရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထို့ပြင် ဗောဇ္ဈင် (၇) ပါးကို မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသည့်အတိုင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွားများခြင်းဖြင့် အိုနာသေ ကင်း ရာ အမြိုက် နိဗ္ဗာန် သို့ပင် ရောက်နိုင်ပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

မိမိ၏ အိမ်သူအိမ်သားများ ကျန်းမာရေး ချွတ်ယွင်းသောအခါ ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ဖြစ်စေ၊ အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ ဌာန်ကရိုဏ်းကျနစွာ ရွတ်ဖတ်တတ်သော လူတစ်ဦးဦးကို ပင့်ဖိတ်၍ဖြစ်စေ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် ကျန်းမာရေးကောင်းလာနိုင်ပါမည်။

သူတစ်ပါး မကျန်းမာသောအခါ မိမိကိုယ်တိုင် မကျန်းမာသော အခါတို့တွင်လည်းကောင်း ရွတ်ဖတ်သင့်ပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်မြတ် သုံးကြိမ်ဖတ်မူ၊ စွဲလတ်ရောဂါ၊ ဝေဒနာမှ ပိန်းကြာဖက်တွင်၊ ရေမတင်သို့၊ ကြည်လင်အေးမြ၊ ချမ်းသာရ၏။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ဂျမ္မတ်ဗွယ်

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော်တွင် သုတ်တော်အမွမ်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားခုနစ်ပါး၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားကြောင့် အရှင်မဟာကဿပနှင့် အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ ရောဂါပျောက်ပုံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရောဂါပျောက်ကင်းပုံ၊ အမြစ်ပြတ်ရောဂါပျောက်ပုံတို့ ပါရှိပေသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော်တွင် မြန်မာပြန်အားဖြင့် တရားအလုံးစုံကို အကုန်သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူအပ်သော သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ၊ ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ ဟူသော ဗောဇ္ဈင်္ဂခုနစ်ပါး ဤတရားတို့ကား ပွားများလေ့လာခဲ့လျှင် သစ္စာလေးပါးကိုသိရန်၊ နိဗ္ဗာန်ရရန်၊ မဂ်ရရန် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ပါရှိပေသည်။

ဗောဇ္ဈင်္ဂခုနစ်ပါးကို အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြလိုပေသေး၏။ ယောဂီသည် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး (ကာယာ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တာ၊ ဓမ္မာ) တွင် တစ်ပါးပါးကို ပွားများအားထုတ်သောအခါတွင် မိမိအားထုတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ သတိအမြဲစိုက်နေခြင်းသည် သတိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ သတိမြဲမြဲစိုက်နေရင်း ထိုတရားတို့၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တသဘောတို့ကို စဉ်းစားစိစစ်သော ဓမ္မဝိစယမ္မောဇ္ဈင် (ဉာဏ်ပညာ) ဖြစ်လာပေသည်။ ထို့နောက် သတိနှင့် ဓမ္မဝိစယ (ဉာဏ်ပညာ) တို့ကို နောက်မဆုတ်စေရန် အားထုတ်နေသော ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။ ထို သတိ၊ ဓမ္မဝိစယ၊ ဝီရိယ သုံးပါးတို့ဖြင့် မနားမရပ် ကြိုးစားအားထုတ်သောအခါ တစ်ကိုယ်လုံးတွင်စိမ့်နေရလောက်အောင် နှစ်သိမ့် မှု ပီတိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်လာပေသည်။ ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်လာသောအခါ ယောဂီ၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလုံးပင် ကိလေသာအပူဝေး၍ ငြိမ်းအေး

သော ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်လာသည်။ ထိုဝီတိနှင့် ပဿဒ္ဓိနှစ်ပါး ထင်ရှားလာသောယောဂီ၏ စိတ်သည် ထိုထို ဤဤ အာရုံတို့ကို မရွေ့လျားဘဲ မိမိ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ပင် အလွန်တည် ငြိမ်နေသော သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်လာသည်။

ထိုသို့ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်လာသောအခါ သတိစသော တွဲဖက် တရားတို့ကို လွန်၍ မသွား၊ လျော့၍လည်း မနေအောင် အလယ် အလတ် တည့်မတ်စွာ အညီအမျှ အလိုက်သင့် ရှုဆင်ခြင်တတ်သော ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်လာလေတော့သည်။ ဤသို့လျှင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို အဖန်ဖန်ရှုနေသဖြင့် ယောဂီသည် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံနေပေတော့သည်။ ဤသည်တို့မှာ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ဗောဇ္ဈင်တရားမှ တောက်လျှောက် သွားလျှင် မဂ်ဖိုလ်သို့ပင် ရောက်ရာရောက်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း ဖြစ်သည်ကို ဤနေရာတွင် ပြောလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ဖြင့်ပင် ဗောဇ္ဈင်သုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သူတို့သည် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးအကြောင်း၊ ဗောဓိပက္ခိယ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါး အကြောင်း၊ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ မဂ္ဂ၊ နိရောဓ တည်းဟူသော သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားတော်ကို လည်းကောင်း၊ မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် တရားတော်မြတ်ကို လည်းကောင်း၊ အရိပ်အမြွက်မျှ သိသင့်ပေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ ဤတရားတို့ဖြင့် သစ္စာပြုထားသော ကြောင့် ဖြစ်၏။

ဤဂါထာစာပိုဒ်ကို တွေ့ကာမျှဖြင့် ဗောဇ္ဈင်သုတ်တော်သည် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ရရာရကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းဖြစ်သည့် ဝိပဿနာကို သတိပေးနေပါလားဟု သတိထားမိက အထူးဆင်ခြင်ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ပါ၏။ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ ကိစ္စကို သိမြင်လာမည်။ ထိုအခါ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာလမ်းမကြီးဖြစ်သည့် ဝိပဿနာ မဟာသတိပဋ္ဌာန် လမ်းမကြီး ပေါ်

သို့ တက်၍ လျှောက်လှမ်းလိုက်ရုံပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် 'ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ' ဂါထာ စာပိုဒ်သည်လည်း မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့သည် တစ်ဖန်ထပ်ကာ ပေါ်မလာ တော့သကဲ့သို့ မဟေသီသုံးပါး(= ဘုရား၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ အရှင် မဟာ မောဂ္ဂလာန်) တို့၏ ဇောဇ္ဈင်တရားဖြင့် ပယ်ရှားအပ်သော ဝေဒနာများ မှာလည်း နောင်ပေါ်ခြင်းအလျဉ်းမရှိတော့သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ရ သည်။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် သင့် အားထာဝစဉ် ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ပါစေ ဟု ဖော်ပြပါရှိ၏။

ဤနေရာတွင် ဇောဇ္ဈင်တရားဖြင့် ပယ်ရှားအပ်သော ဝေဒနာ ဟု ဆိုသဖြင့် သုတ်တော်ရွတ်ဖတ်သူသည်လည်း ဝေဒနာကို ပယ်ရှားရာ ၌ ဝေဒနာကို ရှု၍ ပယ်ခွာသော ဝေဒနာနုပဿနာနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ဝေဒနာကို ပယ်ခွာထား၍ မိမိရှုမြင်ပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ ရှုသောနည်းဖြင့်လည်းကောင်း ရောဂါဝေဒနာကို ပယ်ခွာ၍ရကြောင်း၊ ရှုရ ကြောင်း သိထားလျှင် ပို၍ ကောင်း၏။

ဝေဒနာနုပဿနာအကျယ်ကိုမူ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၌ ကြည့် ရှုနိုင်ကြပေသည်။ သို့မဟုတ် မိမိတို့၏ ဆရာသမား အဆုံးအမကို နာခံ ၍ ဝေဒနာ နုပဿနာ ရှုနည်းကို သိနိုင်ရာသည်။ သို့မဟုတ် ပညာရှင် အသီးသီးတို့ ဖွင့်ဆိုရေးထားသည့် ကျမ်းအဆူဆူတို့မှလည်း သိနိုင်ကြရာ သည်။

ဇောဇ္ဈင်သုတ်မြတ်ကို ရွတ်ရင်း ဤသို့ ဝိပဿနာရှုပွားဖွယ်ရာ သိလာပါမူ ကောင်းလေစွတကားဟု သာဓုခေါ်ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။ မိမိ တို့ ရှုဖူးသော လှေကျင့်မှု ဝိပဿနာဖြင့် ဇောဇ္ဈင်သုတ်တော်မှ ဝိပဿနာ သို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်နှင့် ရှေးဦးမှတ်ပွယ်

‘ပုဗ္ဗဏှ’ ဟူသော ပါဠိပုဒ်သည် နံနက်အချိန်ဟူသော အနက်ကို ဟောပါသည်။ ဘုရားဟော ပါဠိတော် ပုဗ္ဗဏှသုတ်မှ ‘သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ’ စသည် ဂါထာသုံးပုဒ်ကို ယူထားပါသည်။ ‘ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ’ မှ စ၍ ‘အဂ္ဂပတ္တာ ပမောဒတိ’ အဆုံးရှိသော ဂါထာတို့မှာ ရှေးပညာရှိတို့က ထည့်သွင်း စီစဉ်ခဲ့သော ဂါထာများ ဖြစ်ပါသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်ဖြန့်စဉ်

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်သည် ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာမြတ် သုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူး အာနုဘော်တို့ကို စုပေါင်း၍ ကျက်သရေ မင်္ဂလာ ရှိစေရန် စီစဉ်ထားသောသုတ်တော် ဖြစ်ပါသည်။

ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို ရွတ်ဖတ် ပွားများခြင်းအားဖြင့် အတိတ်နိမိတ်ဆိုးများ ထင်မြင်လာခြင်း၊ ငြိမ်းစီး ငြိမ်းနင်း မကောင်းခြင်း၊ အိပ်မက်ဆိုး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော စိတ်ချောက်ချားမှု၊ စိတ်မကြည်လင်မှုများကိုလည်း ကင်းလွတ်စေနိုင်ပါသည်။

ယင်းကြောင့် မူရင်း ပုဗ္ဗဏှသုတ်တွင်ပါရှိသော မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားချက်နှင့်အညီ နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်း မကောင်းသော ဒုစရိုက်တို့မှ ရှောင်ရှား၍ ကောင်းသောသုစရိုက်မှုတို့ကို ပြုလုပ်ဆည်းပူးကြ၍ ကြီးစားအားထုတ်ကြရန် ဖြစ်ပေသည်။

၁၁။ ပုဗ္ဗဏှသုတ် မြန်မာပြန်

၁။ မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်၊ မကောင်းသော အ၊ မင်္ဂလာ၊ မကောင်းဆိုးဝါးသော ငှက်တို့၏ မနှစ်လိုဖွယ်သော မြည်သံ၊ တွန်သံ၊ မကောင်းသော ပြိုဟ်စီး ပြိုဟ်နင်း၊ မကောင်းသော အိပ်မက်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုမကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့် ကင်းစင် လွင့်ပျောက်ကြစေကုန်သတည်း။

၂။ မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်၊ မကောင်းသော အ၊ မင်္ဂလာ၊ မကောင်းဆိုးဝါးသော ငှက်တို့၏ မနှစ်လိုဖွယ်သော မြည်သံ တွန်သံ၊ မကောင်းသော ပြိုဟ်စီး ပြိုဟ်နင်း၊ မကောင်းသော အိပ်မက်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုမကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်အစရှိသည်တို့သည် တရားတော်မြတ်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့် ကင်းစင် လွင့်ပျောက်ကြစေကုန်သတည်း။

၃။ မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်၊ မကောင်းသော အ၊ မင်္ဂလာ မကောင်းဆိုးဝါးသော ငှက်တို့၏ မနှစ်လိုဖွယ်သောမြည်သံ တွန်သံ၊ မကောင်းသော ပြိုဟ်စီး ပြိုဟ်နင်း၊ မကောင်းသော အိပ်မက်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုမကောင်းသော အတိတ်နိမိတ် အစရှိသည်တို့သည် သံဃာတော်မြတ်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့် ကင်းစင်လွင့်ပျောက် ကြစေကုန်သတည်း။

၄။ ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေကြကုန်သော သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခ ကင်းဝေးကြပါစေကုန်သတည်း။ ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံနေကြရကုန်သော သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် ဘေးဘယာ ဝေးကွာကြ

ပါစေကုန်သတည်း။စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဗျာပါရသို့ ရောက်နေကြရကုန်
သောသတ္တဝါအားလုံးတို့သည် စိုးရိမ်လွတ်ကင်းကြောင့်ကြခြင်း မရှိကြ
ပါစေကုန်သတည်း။

၅။ ဤမျှ အတိုင်းရှည်ရှိသော ပရိတ်တရားတော်တို့ကို ရွတ်
ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ ကောင်းစွာဆည်းပူး ပြုလုပ်အပ်သော
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို အလုံးစုံသော နတ်များတို့သည်
လောကီ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်း အကျိုးငှာ
ဝမ်းမြောက်နုမော် သာဓုခေါ်တော်မူကြပါကုန်လော့။

၆။ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ နည်းများမဟူ အလှူဒါနကို ကံ ကံ၏
အကျိုးအား ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပေးကမ်းလှူဒါန်းတော်မူကြ
ပါကုန်လော့၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း ငါးပါး ရှစ်ပါး ဆယ်ပါး ပညတ်
သီလတော်မြတ်ကို မကျိုးမပေါက် မကျားမပြောက်အောင် စောင့်ရှောက်
တော်မူကြပါကုန်လော့၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာ ပရိတ်တရားတော်နာ
ကြွရောက်တော်မူလာကြကုန်သောအရှင်နတ်အများတို့သည်ကိုယ်စီကိုယ်ငှ
လိုရာငှာနသို့ ကြွမြန်းတော်မူကြကုန်လော့။

၇။ ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးသို့
ရောက်တော်မူကြကုန်သော အလုံးစုံသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လည်း
ကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့လည်းကောင်း၊ အကြင်ဉာဏ
ဗလတော်သည် ရှိ၏၊ ထိုဉာဏဗလတော်၏ တန်ခိုးတေဇော်အာနုဘော်ဖြင့်
ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မျက်နှာမှ အစောင့်အရှောက်ကို ဖွဲ့စည်းပါ၏။

၈။ ဤ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည် အစရှိ
သည်၌လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်
သော အလုံးစုံသော ရတနာသည် ရှိ၏၊ ထိုရတနာတို့တွင် မြတ်စွာဘုရားနှင့်

တူမျှသော ရတနာသည် မရှိ။ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင် လောကီ ရတနာအဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၉။ ဤ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည် အစရှိ သည်၌လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ် သော အလုံးစုံသော ရတနာသည် ရှိ၏။ ထိုရတနာတို့တွင် မြတ်စွာဘုရား တရားတော်နှင့် တူမျှသော ရတနာသည် မရှိ။ ဤတရားသည်သာလျှင် လောကီရတနာအဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော် မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ကောင်း သော စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၀။ ဤလူ့ပြည်၌ လည်းကောင်း၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည် အစရှိ သည်၌လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ် သော အလုံးစုံသော ရတနာသည် ရှိ၏။ ထိုရတနာတို့တွင် မြတ်စွာဘုရား တပည့်သား သံဃာတော်နှင့် တူမျှသော ရတနာသည် မရှိ။ ဤသံဃာတော် သည်သာလျှင် လောကီရတနာအဖြာဖြာတို့ထက် ကောင်းမြတ်သော ရတနာကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတို့အား ကောင်းစွာသော စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၁။ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာနှစ်ဖြာဘဝ အေးမြရကြောင်း အားလုံး သော မင်္ဂလာတရားအပေါင်းသည် သင့်အား ဖြစ်ပါစေသတည်း။ အလုံး စုံ အရပ်ရပ်ရှိသမျှသော နတ်တို့သည် သင့်အား စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန် သတည်း။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော် ကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်ပါစေ ကုန်သတည်း။

၁၂။ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာနှစ်ဖြာဘဝ အေးမြရကြောင်း အလုံးစုံသော မင်္ဂလာတရားအပေါင်းသည် သင့်အား ဖြစ်ပါစေသတည်း။ အလုံးစုံအရပ်ရပ် ရှိသမျှသော နတ်တို့သည် သင့်အား စောင့်ရှောက်ကြပါစေသတည်း။ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်မြတ်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်းကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

၁၃။ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာနှစ်ဖြာဘဝ အေးမြရကြောင်း အလုံးစုံသော မင်္ဂလာတရားအပေါင်းသည် သင့်အား ဖြစ်ပါစေသတည်း။ အလုံးစုံအရပ်ရပ် ရှိသမျှသော နတ်တို့သည် သင့်အား စောင့်ရှောက်ကြပါစေ သတည်း။ ခပ်သိမ်းသော သံသာတော်မြတ်တို့၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်ကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်းကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်ပါ စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူသော ရှင်တော်ဘုရား သည် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အဖီးအပွားအလို့ငှာ အလုံးစုံသော ပါရမီတော်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၏။ မြင့်မြတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူ၏။ ဤသို့မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကား ကြောင့် သင့်အား အခါခပ်သိမ်းကောင်းသော ဖီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

၁၅။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို ပွားတိုးစေတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ဧတမိပင်ခြေ ပလ္လင်ဘေ့၌ မာရ် ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသကဲ့သို့ ဤနည်းတူပင် သင့်အား အောင်မြင် ခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သင်သည် အောင်အပ်သော မင်္ဂလာ အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

၁၆။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတို့၏ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာကို ခံယူတော်မူရာဖြစ်၍ မြေအပြင်တွင် အထူးတင့်တယ်

လျက် မြေဦးမြေထိပ်လည်းဖြစ်သော အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်၌ သဗ္ဗညု
တဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကြည်နူးရွှင်ပျော်
ဝမ်းမြောက်တော်မူသကဲ့သို့၊ ဤနည်းအတူသာလျှင် သင်သည် အထွတ်
အထိပ်သို့ရောက်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၇။ သင့်အား ကောင်းသောနက္ခတ်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။
ကောင်းသော မင်္ဂလာသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ကောင်းသော မိုးသောက်
ခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ကောင်းသော ထကြွခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။ ကောင်းသော ခဏအခိုက်သာ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ကောင်း
သောအချိန်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်
ကောင်း တို့အား ကောင်းသော ပူဇော်ခြင်းသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၈။ သင့်အား မြတ်သောကာယကံသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။
မြတ်သော ဝစီကံသည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။ မြတ်သော မနောကံသည်
ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သင်သည် မြတ်သော ကာယကံ မြတ်သော ဝစီကံ
မြတ်သော မနောကံဟူသော ကံသုံးပါး၌ ဆောက်တည်နိုင်ပါစေသတည်း။

၁၉။ အကြင်သူတို့သည် မြတ်သော ကာယကံ မြတ်သော ဝစီကံ
မြတ်သော မနောကံကို ပြုလုပ်သောကြောင့် မြတ်သော အကျိုးတို့ကို ရကြ
ကုန်၏။ ထိုသူတို့သည် ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။
ကိုယ် စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်၌ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တိုင်အောင် ပြန့်ပွားခြင်းသို့
ရောက် ကြပါစေကုန်သတည်း။ အလုံးစုံသော အဆွေအမျိုးတို့နှင့်တကွ အနာ
ရောဂါကင်းရှင်းချမ်းသာ အေးမြခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ပုဗ္ဗဏှသုတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကြပါက ကြုံတွေ့ရမည့် အတိတ်နိမိတ်ဆိုးများ ပြေပျောက်နိုင်ခြင်း၊ အိမ်၏ ကျက်သရေတိုးပွားစေခြင်း၊ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းနှင့်တကွ အိပ်မက်ဆိုးများ မြင်မက်ခြင်းမှ ကင်းဝေးစေခြင်း၊ ကိုယ်ကျန်းမာ စိတ်ချမ်းသာခြင်း စသော သုခနှစ်ပါးကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်သင့်သောအခါ

ပုဗ္ဗဏှသုတ် အမည်နှင့်အညီ ဤသုတ်ကိုနံနက်စောစောအိပ်ရာ မှထတိုင်း ဝတ္တရားတစ်ရပ်အနေဖြင့် ရွတ်ဖတ်သင့်ပါသည်။ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာများကို ရည်ညွှန်းထားသဖြင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာတိုးပွား စေခြင်း၊ နေ့လယ်နေ့ခင်းနှင့် ညနေပိုင်း၊ ညပိုင်းတို့၌လည်း ရွတ်ဖတ်ပါက ကောင်းသော အကျိုးမှန်သမျှတို့ကို မုချမသွေရကြမည်ဖြစ်၍ ရွတ်ဖတ် သင့်ပါသည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ဆိုသော်၊ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း၊ ဆိုးရွားခြင်း တွင်၊ နိမ့်ဆင်းကြမ္မာ၊ ဆိုးဒသာနှင့်၊ ဇာတာစန်းလက်၊ ညှိုးနွမ်းချက်မှ၊ ဆက် ဆက်မုချ၊ လွတ်ကင်းကြသည်၊ ဒိဋ္ဌလက်ငင်းကောင်းကျိုးတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ဖွယ်

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်တွင် သုတ်တော်အမွမ်း၊ တောင့်တချက်၊ မေတ္တာအာသီသ၊ စည်းချုပ်၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံယာဂုဏ်တော်၊ တောင့်တံ့ချက်၊ ဘုရားဂုဏ်ဖြင့် သစ္စာပြုပုံ၊ အောင်ဆုတောင်း၊ အာသီသ၊ အခါကောင်း၊ ကောင်းမှုသုံးပါး ကြီးပွားကြောင်း၊ အာသီသ၊ နတ်တို့အား အမျှဝေ၊ တိုက်တွန်းချက်နှင့် နတ်ပို့ စသည်တို့ ပါဝင်၏။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်တွင် သမထ၊ ဝိပဿနာအားထုတ်ဖို့၊ အလှူဒါနပေးဖို့၊ သီလဆောက်တည်ဖို့ စသည်ဖြင့် တိုက်တွန်းချက်များစွာ ပါဝင်ပေသည်။ ဤအထဲမှ သင့်တော်ရာ ဂါထာစာပိုဒ်ဖြစ်သည့် 'ဒါနံ ဒဒန္တ သဒ္ဓါယ' အပိုဒ်သည် -

ရတနာသုံးတန် ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ကြကုန်၍ အလှူဒါနကို ပေးလှူကြကုန်လော့။ အခါမလပ် သီလကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာ၌ ပျော်ပိုက်ကြကုန်လော့။ တရားနာလာရောက်ကြကုန်သော နတ်တို့သည် နေရင်းဌာနပြန်ကြပါကုန်လော့ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤမြန်မာပြန်ကို သေချာစွာ ဖတ်ရှုပါက သမထဝိပဿနာအတွက် တိုက်တွန်းချက် ပေါ်လွင်ပါသည်။

'သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပတ္တာ' ဂါထာစာပိုဒ်၏ မြန်မာပြန်မှာ -
ကိုယ်တော်အား ဉာဏ်တော်အားကို ရနိုင်တော်မူကြကုန်သော ဘုရားရှင်တို့နှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အစွမ်းအာနုဘော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရဟန္တာတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အခါခပ်သိမ်း အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်ကို ငါဖွဲ့၏-ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့သော ပရိတ်တရားတော်များသည် အန္တရာယ်ကင်းဘေးရှင်း၊ ကုသိုလ်ရအောင် ရွတ်ဖတ်ဖို့လည်း လိုအပ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ထိုထိုပရိတ်တော်၊ သုတ်တော်တို့တွင် နည်းကောင်းနည်းမွန်များအတိုင်း အစွမ်းနိုင်ပါလျှင် သမထဝိပဿနာကို အချိန်ရသလောက် ဂရုတစိုက် အားထုတ်သင့်ကြပေသည်။

ဤနေရာတွင် သမထနှင့် ဝိပဿနာအကြောင်း အနည်းငယ်ရှင်းလင်းပါဦးမည်။ သမထဟူသည် အဘယ်နည်း၊ သမထဟူသည် အတိုချုပ်အားဖြင့် ကာမစွန္ဒ စသော နိဝရဏတရားတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့် သမာဓိတရားသည် သမထမည်ပေသည်။ စိတ်ကို ပြုပြင်ခြင်းဖြင့် ကုန္တေပြောင်းနိုင်ပေသည်။

သမာဓိအလုပ်သည် စိတ်လုပ်ငန်းသက်သက်ဖြစ်၍ သမထခေါ် သမာဓိစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ကုန္တေငါးပါးတို့ကို တဖြည်းဖြည်း သိမ်းဆည်း၍ ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာတို့ကိုပင် ပြောင်းလဲတတ်ပေသည်။ မိမိယူလိုသော အာရုံတစ်ခုကိုသာ စွဲမြဲစွာယူထားသဖြင့် မိမိယူထားသော အာရုံမှ တစ်ပါးသော အာရုံတို့ကို အလိုမရှိတော့သောကြောင့် မလိုက်တော့ပေ။ အခြားသော အာရုံကို အလေးမမူ ဂရုမစိုက်၊ မိမိယူထားသော အာရုံသစ် တစ်ခုကိုသာ အလေးမူ ဂရုစိုက်ပေသည်။ ထိုအခါတွင် အနည်းအများ ဆိုသလိုပင် သမာဓိ ရှိမရှိ၊ ကုန္တေကို ကြည့်ရှုနိုင်ပေတော့သည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရပါမူ သမထဆိုသည်မှာ အကျဉ်းအားဖြင့် ငြိမ်းအေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အကျယ်အားဖြင့် အကြင်ယောဂီသည် သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို များများအားထုတ်သည့်အခါ စိတ်သန္တာန်ဝယ် ရှေးအခါက ငြိမ်းအေးမှုကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးတတ်သော လိုချင်တောင့်တမှုစသော အနှောင့်အယှက် (နိဝရဏ) တရားများကို အခိုက်အတန့်ခဏ၌ ငြိမ်းအေးစေခြင်းကို ဆိုလိုပေသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ လိုချင်တောင့်တမှု ကာမ

(ကာမစ္ဆန္တ) စသော အနှောင့်အယှက် (နီဝရဏ) တရားတို့ကို ငြိမ်းအေး စေတတ်သောကြောင့် သမထဟုဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝိပဿနာဟူသည် အဘယ်နည်း။ ဝိပဿနာဟူသည် ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ အဖြာဖြာကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဟု လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့ တင်၍ ရှုဆင်ခြင်တတ်သောကြောင့် ဝိပဿနာမည်ပေသည်။ မိမိကိုယ်ခန္ဓာရှိ ရုပ်တရားနာမ်တရားတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးပါးဖြင့် ရှုခြင်းကို ဝိပဿနာ ခေါ်ဆိုရပေသည်။

ဝိပဿနာရှုနည်းကို မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော် ညွှန်ကြားချက် အတိုင်း အကျဉ်းမျှရေးပါဦးမည်။ အကြင်ယောဂီသည် ဝိပဿနာအား မထုတ်မီ ပြုလုပ်ရမည့် ပရိကံများ ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးနောက် မိမိထိုင်တတ်သလို သင့်တင့်လျှောက်ပတ်စွာထိုင်ပါ။ ထို့နောက် နှာသီးဝကို ရှုမှတ်သည် ဆို ကြပါစို့။ ဆယ်မိနစ်ခန့် နှာသီးဝ ဝင်လေထွက်လေတိုး၍ တိုး၍ သွားသော နေရာ များကို စိတ်စိုက်ထားပါ။ ဝင်လေထွက်လေကို အာရုံပြု၍ သမာဓိ အား ကောင်းလာလျှင် ဝင်လေထွက်လေတို့သည် နှာသီးဖျားအဆင့်ဆင့် ၌ ထိခိုက် လျက် ထိခိုက်လျက်အသစ်အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ရိပ်ကန် ရိပ်ကန် အဆင့် ဆင့်ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုဆင်ခြင်ပါ။

အတိုချုပ်အားဖြင့် ဝင်လေထွက်လေတို့သည် သူ့သဘောအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာ၍ သူ့သဘောအတိုင်း ပျောက်ပျက်သွားသည်ကို အဖန်တလဲ လဲ ရှုဆင်ခြင်ပါ။ ဤကဲ့သို့ ရှုဖန်များလတ်သော် သမာဓိရင့်သန်၍ အား ကောင်းလာပေမည်။ သမာဓိအား ကောင်းလာသောအခါ ယောဂီ၏ ဉာဏ်အမြင်တွင် နှာသီးဖျား၌ ဝင်လေထွက်လေတို့ ထိခိုက်သွားတိုင်း ထိခိုက်သွားတိုင်း၊ ထိခိုက်သွားသော ဝင်လေထွက်လေတို့၏ တွေ့ထိမှုဝါ ယောလေမှ ရုပ်တရား၏ ဖြစ်ရာ ပျက်ရာကိုဖြစ်စေ၊ ဝင်လေထွက်လေတို့ နှာသီးဖျား၌ တွေ့ထိခြင်းကို သိမှုနာမ်တရား၏ အဖြစ်အပျက်ကိုဖြစ်စေ

ရှင်းလင်းစွာ သိမြင်လာပေမည်။ ဆက်၍ ရှုသော် ဝင်လေထွက်လေ ထိတွေ့မှုရုပ်တရား (သို့မဟုတ်) ထိသိမှုနာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း တို့ကို နှာသီးဖျား၌ သာမက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး အနှံ့အပြားပင် သိရှိလာ တော့သည်။

ထိုသို့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို သမာဓိကောင်းကောင်းနှင့် အချိန်ရှိသမျှ ရှုဆင်ခြင်ဖန်များလာသည့်အခါ ရှုမှတ်နေရသည့် ယောဂီစိတ်သည် ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို ရှုဆင်ခြင်နေရသည်မှတစ်ပါး အခြားသော အာရုံသို့ မသွားတော့ချေ။ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းကိုသာ သိ၍ သိ၍ နေတော့သည်။

ထိုအခါ ယောဂီ၏ ဉာဏ်အမြင်၌ ဤခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ရုပ် နာမ်တို့သည် သူ့သဘောအတိုင်းဖြစ်၍ သူ့သဘောအတိုင်း ချုပ်ငြိမ်း ဖျက်စီးပြီးသွားလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုရုပ်နာမ်တို့သည် မြဲခြင်းသဘော မရှိကြကုန်။ မြဲခြင်းသဘောမရှိသည့်အတွက် ဆင်းရဲခြင်း သဘောရှိကုန် ၏။ ထိုသို့ မမြဲ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိသည့် ရုပ်ဓါတ် နာမ်ဓါတ်နှစ်ပါး အစုအဝေးဖြစ်သည့် ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် အနှစ်သာရ မရှိချေ။ ငါလည်းမဟုတ်၊ ငါ့ဥစ္စာလည်း မဟုတ်ဟု ထင်မြင်လာ တော့သည်။

ထင်မြင်လာသည့်အတိုင်း ရုပ်နာမ်တို့၏ မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ အနှစ် သာရမရှိခြင်းတို့ကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ရှုဆင်ခြင်ဖန်များလာလျှင် စိတ်သည် အခြားအာရုံသို့ မရောက်တော့ဘဲ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်မှု ပျက်မှု မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ အနှစ်သာရ မရှိသည်တို့ကို ဆင်ခြင်ပွားများနေသည့်အတွက် အလွန်ကြည်လင်လာသဖြင့် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော အလင်းရောင် (ဩဘာသ)၊ နှစ်သက်မှု (ပီတိ)၊ ချမ်းသာမှု (သုခ) စသော ဝိပဿနာ ညစ်ညူးကြောင်း စသည်တို့ကို တွေ့ရှိခံစားလာရလေတော့သည်။ ထိုအခါ ယောဂီသည် ၎င်းအလင်းရောင်စသည်တို့သည် သူ့သဘောအတိုင်း သူ

ဖြစ်၍ သူ့သဘောအတိုင်း သူ့ချုပ်ငြိမ်း ပျောက်ပျက်သွားမည်ဖြစ်၍ မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ အနှစ်သာရ မရှိဟု အဖန်ဖန် ပွားများခဲ့လျှင် ၎င်း အလင်းရောင် စသည်တို့ ပျောက်ပျက်ပြီး ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပျက်မှုတို့သည် ရှေးအခါ ထက် ပိုမိုထင်ရှားလာလေတော့သည်။

ရုပ်နာမ်တို့ ဖြစ်ပျက်မှု ပိုမိုထင်ရှားသဖြင့် ယောဂီသည် ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး၏ အစုအဝေးဖြစ်သော မိမိ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ပင် စက်ဆုတ်ရွံ့ရှာမုန်း တီးပြီး ၎င်းခန္ဓာအိမ်ကို စွန့်လွှတ်လိုစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ မည်သည့် အာရုံ မည်သည့်အကြောင်းချင်းရာတို့ စိတ်ထဲတွင် ပေါ်လာသည်ဖြစ်စေ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှသော အာရုံတို့ကို ယင်းတို့သည် သူ့သဘောအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာ၍ သူ့သဘောအတိုင်း ချုပ်ငြိမ်းသွားမှာဖြစ်သည်။ မမြဲ၊ ဆင်းရဲ အနှစ်သာရမရှိဟု အထင်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ပွားများနေတော့သည်။ ထိုအခါ စိတ်သည် အာရုံသို့ မရောက်တော့ဘဲ ရုပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပျက်ပေါ်မှာပင် စူးစိုက်စွဲလန်း၍ သံမှိုနှက်သကဲ့သို့ ရှုဆင်ခြင်၍ နေတော့သည်။

ဤကဲ့သို့ ရှုဆင်ခြင်နေရင်း သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ပျက်တို့သည် တဖြည်းဖြည်း သိမ်မွေ့သည်ထက် သိမ်မွေ့လျက် မှေးမှိန်၍ သွားတော့ သည်။ ဖြစ်ပျက် ပျောက်ဆုံးလုမတတ် ဖြစ်ဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် တစ်ဖန်ပြန်၍ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ပျက်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ ဤသို့ သင်္ခါရတရားတို့၏ဖြစ်ပျက်များ ပျောက်သွားလုမတတ်ဖြစ်လိုက် တစ်ဖန်ပြန်ပေါ်လိုက်နှင့် ဖြစ်ပြီးလျှင် နောက်ဆုံး၌ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ပျက်တို့ကို မတွေ့ရတော့မူ၍ ဖြစ်ပျက်ကင်းစွာ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက် ပြုရမည် အမှန်ဖြစ်ပေသည်။

အထက်တွင် သမထနည်း ဝိပဿနာနည်းတို့ကို အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ယခု ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည် ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်အသံ ထွက်ရွတ်ဖတ်နည်းနှင့် မြန်မာပြန်တွင် နောက်ဆုံးသုတ် ဖြစ်သဖြင့်

ဤနေရာတွင် အကျဉ်းချုပ်၍ သမထနှင့် ဝိပဿနာကို အနည်းငယ် ချုပ်၍ ထပ်မံဖော်ပြပါဦးမည်။

ဤသဘောနှစ်ခုကို သိလျှင် ဝင်လေကို ဝမ်းထဲတွင် ချုပ်ငြိမ်းပြီး မမြဲကြောင်း ထပ်၍ အနိစ္စသဘောရှုကြည့်နေပါက အနိစ္စဝိပဿနာ ဖြစ်လာမည်။ ဝင်လေသက်သက်ကိုဖြစ်စေ၊ ထွက်လေပါ တပေါင်းတည်း ဖြစ်စေ ဝမ်းတွင်းမှ ချုပ်ငြိမ်းသွားပြီး မမြဲကြောင်း အနိစ္စသဘောလက္ခဏာ တင်၍ ရှုကြည့်နေပါက အနိစ္စဝိပဿနာ ဖြစ်လာမည်။ ဝင်လေသည် အပြင်ရောက်လျှင် ထွက်သွား၍ မမြဲကြောင်း အနိစ္စသဘောတင်၍ ရှုရမည်။ ထိုအခါ ထွက်လေ ဝင်လေတို့၏ အနိစ္စသဘောကို သိလာမည်။

ဒုက္ခဝိပဿနာကိုလည်း ထွက်လေဝင်လေရှုသွင်းရခြင်း၊ ထုတ်ရခြင်းကိုလည်း ဒုက္ခလက္ခဏာသဘော ကပ်၍ ရှုဆင်ခြင်ပါက ဒုက္ခဝိပဿနာကို သိမည်။ ထိုနည်းတူ အနတ္တဝိပဿနာအဖြစ် အထက်ပါနည်းတူ ထွက်လေ၌ အစိုးမရပုံ၊ ဝင်လေ၌ အစိုးမရပုံ၊ ထွက်လေရော ဝင်လေပါ အစိုးမရပုံ၊ သူ့သဘောအတိုင်း ထွက်ဝင်သွားလာနေကြပုံ သဘောလက္ခဏာအားဖြင့် ရှုကြည့်ဆင်ခြင်နေပါက အနတ္တဝိပဿနာကို ပိုင်လာပေမည်။

အချုပ်အနေဖြင့် သိထားရသည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး တစ်ခုလုံးသည် ရုပ်ဟူ၍ သိထားပါက မိမိစိတ်ကို နာမ်ဟူ၍ သိထားပါ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဝိပဿနာတို့ကို အထက်ပါအတိုင်း ပိုင်နိုင်အောင် ရှုမှတ်လာသော ယောဂီသည် အဓိစိတ္တသမာဓိများ ရင့်သန်အားကောင်းလာပေမည်။ ထိုအခါ၌ ရှုမှတ်ရင်း ရုပ်ကြီးဖြစ်ပျက်နေတာ၊ နာမ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးဖြစ်ပြီး ပျောက်ပျောက်ချုပ်ငြိမ်းသွားတာကိုပါ ကိုယ်တွေ့သိသိလာပေသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ပျက်မြင်သိကို အဓိပညာဟုလည်း ခေါ်လေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို သိခြင်းဖြစ်၏။ ဤသည်တို့မှာ ဉာဏ်

စဉ်များ ဖြစ်၏။ ဤသည်တို့ကို ရှုမှတ်သွားပါက နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှ တစ်ဆင့် ဂေါတြဘူ၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်သို့ မလွဲမသွေရောက်ရှိရပေ တော့မည် ဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် သမထ၊ ဝိပဿနာမှ အရိယာစခန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြောင်း ဤနေရာတွင် အမြွက်မျှ ရေးသားဖော်ပြပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မင်္ဂလာသုတ်မှစ၍ ပုဗ္ဗဏှသုတ်အထိ သုတ်တော်တိုင်း တွင် တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ဝိပဿနာရှုစရာအကြောင်းများနှင့် ဆက်စပ်နေကြောင်း စာရှုသူတို့ တွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။ အချို့မှာ တိုက်ရိုက်ညွှန်ပြထားသည်။ အချို့မှာ သွယ်ဝိုက်၍ ညွှန်ပြထားပေသည်။

ဤနေရာတွင် နိဂုံးချုပ်စေတနာရှေ့ထား၍ ပြောလိုရင်းမှာ ပရိတ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရင်းမှ ဝိပဿနာစခန်းသို့ မိမိတို့ ဆရာသမားများ ပြသထားသည့် နည်းအတိုင်း ကြိုးစား၍ တက်လှမ်းနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုနိဂုံးချုပ်အပ်ပါသည်။

ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ် မြန်မာပြန်ပြီး၏။

ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။
မင်္ဂလာတ

မေတ္တာပို့

- ၁။ အဟံ အဝေရာ ဟောမိ။
အဗျာပဇ္ဇော ဟောမိ။
အနိယော ဟောမိ၊
သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရာမိ။
- ၂။ မာတာပိတု အာစရိယာ၊
ဉာတိမိတ္တသမူဟာ။
အဝေရာဟောန္တု၊
အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊
အနိယာ ဟောန္တု၊
သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။
- ၃။ အာရက္ခဒေဝတာ၊
ဘုမ္မဋ္ဌဒေဝတာ၊
ရူက္ခဋ္ဌဒေဝတာ၊
အာကာသဋ္ဌဒေဝတာ၊
အဝေရာဟောန္တု၊
အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊
အနိယာ ဟောန္တု၊
သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

မေတ္တာပို့ (အနက်)

(၁) အဟံ- ငါသည်၊ အဝေရာ- (တွင်းပနှစ်တန်) ရန်မရှိသည်၊ ဟောမိ- ဖြစ်ရပါလို့၏၊ အဗျာပဇ္ဇာ- စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါဒကင်း၊ (စိတ်) ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်ရပါလို့၏၊ အနိယော- ဆင်းရဲလွတ်ကင်း (ကိုယ်)ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်ရပါလို့၏၊ သုခိ- (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ) ချမ်းသာစွာ၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ် (ခန္ဓာဝန်)ကို၊ ပရိဟရာမိ- ရွက်ဆောင်နိုင်ရပါလို့၏။

(၂) မာတာပိတု အာစရိယာ- မိဘနှစ်ဖြာ၊ မြတ်ဆရာတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဉာတိမိတ္တသမူဟာ- ဆွေမျိုးဉာဏက၊ မိတ်သဟာ အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အဝေရာ- (တွင်းပနှစ်တန်)ရန်မရှိကြ ကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ အဗျာပဇ္ဇာ-စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ၊ ဗျာပါဒကင်း၊ (စိတ်)ချမ်းသာခြင်းရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ အနိယာ- ဆင်းရဲလွတ်ကင်း (ကိုယ်) ချမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သုခိ- (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ) ချမ်းသာစွာ၊ အတ္တာနံ- မိမိကိုယ် (ခန္ဓာဝန်)ကို၊ ပရိဟရန္တု- ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(၃) အာရက္ခဒေဝတာ- ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ရွာစောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ သာသနာတော် စောင့်နတ် အစရှိသော အမြဲမပြတ်စောင့် ရှောက်တတ် သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘုမ္မဋ္ဌဒေဝတာ- မြေကိုစောင့်ကြပ် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရူက္ခဋ္ဌဒေဝတာ- သစ်ပင်စောင့်ကြပ် ရူက္ခစိုးနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာကာသဋ္ဌဒေဝတာ- ကောင်းကင် စောင့်ကြပ် အာကာသစိုးနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဝေရာ-

(တွင်းပနှစ်ရန်) ရန်မရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါစေ
ကုန်သတည်း။

(ပရိဟရန္တု - တိုင်အောင် ရှေးနည်းအတိုင်း အနက်ဆိုပါ။)

အနောဓိသ ဩဓိသ (အကျဉ်း) မေတ္တာပွား

၄။ သဗ္ဗေ သတ္တာ၊ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
 သဗ္ဗေ ဘူတာ၊ သဗ္ဗေ ပုဂ္ဂလာ၊
 သဗ္ဗေ အတ္တဘာဝပရိယာပန္နာ။

သဗ္ဗာ ဣတ္ထိယော၊ သဗ္ဗေ ပုရိသာ၊
 သဗ္ဗေ အရိယာ၊ သဗ္ဗေ အနရိယာ၊
 သဗ္ဗေ ဒေဝါ၊ သဗ္ဗေ မနုဿာ၊
 သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ။

အဝေရာ ဟောန္တု၊
 အဗျာပဇာ ဟောန္တု၊
 အနိယာ ဟောန္တု၊
 သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

အနောဓိသ ဩဓိသ မေတ္တာပွား (အနက်)

(၄) သဗ္ဗေသတ္တာ-ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၌ ကပ်ငြိတတ် ကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေပါဏာ-ထွက်သက် ဝင်သက် ရှိကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဘူတာ- ဥပပတ်စစ် ကိုယ်ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေပုဂ္ဂလာ- ထိုထိုကိတိသို့ လားရောက်တတ်ကုန်သော သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေအတ္တဘာဝပရိယာပနန္ဒာ-ခန္ဓာကိုယ်အတ္တဘော ရှိကုန်သော သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊

သဗ္ဗာက္ကတ္တိယော- အမျိုးသမီးအားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ ပုရိသ- အမျိုးသား အားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ အရိယာ- အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ အနရိယာ- အရိယာမဟုတ်သူ (ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်) အားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ ဒေဝါ- နတ်ဗြဟ္မာ အားလုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ မနုဿာ- လူသားအားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ ဝိနိပါတိကာ- ဖရိုဖရဲပျက်စီး၍ ကျတတ်သူ (အပါယ်ဘုံသား) အားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း။

(ဩဓိသပုဂ္ဂိုလ်-)

အဝေရာ- (တွင်းပ နှစ်တန်) ရန်မရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(ပရိဟရန္တု - တိုင်အောင် ရှေးနည်းအတိုင်း အနက်ဆိုပါ။)

ဒိသာပရဏာ (အကျဉ်း) မေတ္တာပွား

- (၅) (က) ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ- အရှေ့အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 - (ခ) ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ- အနောက်အရပ်၌လည်းကောင်း၊
 - (ဂ) ဥတ္တရာယ ဒိသာယ- မြောက်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 - (ဃ) ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ- တောင်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 - (င) ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ- အရှေ့တောင်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 - (စ) ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ- အနောက်မြောက်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 - (ဆ) ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ- အရှေ့မြောက်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 - (ဇ) ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ- အနောက်တောင်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 - (ဈ) ဟေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ- အောက်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 - (ည) ဥပရိမာယ ဒိသာယ- အထက်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊
- သဗ္ဗေသတ္တာ - ရူပါရုံ စသည်တို့၌ ကပ်ငြိကုန်သော သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊
- သဗ္ဗေပါဏာ - ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိကုန်သော သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် လည်းကောင်း၊

ကုန်းနေ၊ ရေနေ၊ ကောင်းကင်ပျံသတ္တဝါများ မေတ္တာပွားနည်း

၆။ ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ စ၊
 အဓော ယာဝ အဝီစိတော။
 သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊
 ယေ သတ္တာ ပထဝီစရာ။
 အဗျာပဇ္ဇာ နိဝေရာ စ၊
 နိဒ္ဒုက္ခာ စာ' နုပဒ္ဒဝါ။

** [(၇) ပထဝီစရာ → ဥဒကေစရာ
 (၈) ။ → အာကာသေစရာ ဟု
 အစားထိုး၍ ကျန်သည်များကို (၆) အတိုင်း ရွတ်ဆိုပါ။]

(၆-၇-၈) ဥဒ္ဓံယာဝဘဝဂ္ဂါစ- အထက်ဘဝင် တိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ အဓောယာဝအဝီစိတော စ- အောက်အဝီစိတိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ သမန္တာ- ဝန်းကျင်ပတ်ချာ ရပ်ဒိသာမှ၊ စက္ကဝါဠေသု- စကြဝဠာ တောင်ရစ်ဝိုက် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တိုက်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ယေ သတ္တာ- အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပထဝီစရာ- မြေ၌ ကျက်စားကုန်၏။ [ဥဒကေစရာ- ရေ၌ကျက်စားကုန်၏။ အာကာသေစရာ- ကောင်းကင်၌ ကျက်စားကုန်၏။] တေသတ္တာ- ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အဗျာပဇ္ဇာ- စိုးရိမ်ကြောင်ကြာ ဗျာပါဒကင်း(စိတ်) ချမ်းသာခြင်းရှိကြ ကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ နိဝေရာစ- (တွင်းပနှစ်တန်) ရန်မရှိကြကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ နိဒ္ဒုက္ခာစ- ဆင်းရဲလွတ်ကင်း (ကိုယ်) ချမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ အနုပဒ္ဒဝါ- ဥပဒ်မတွယ် အန္တရာယ် မရှိကုန် သည်လည်း၊ ဟောန္တု- ဖြစ်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

နတ်ပို့

ဒုက္ခပုတ္တာ၊ စ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
 (ဒုတ်ခပ်ပတ်တာ စ နိတ်ဒုတ်ခါ၊)
 ဘယပုတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ။
 (ဘယပ်ပတ်တာ စ နိတ်ဘယာ*။)
 သောကပုတ္တာ စ နိသောကာ။
 (သောကပ်ပတ်တာ စ နိတ်သောကာ၊)
 ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။
 (ဟွန်တု သတ်ဗေပိ ပါဏိနော*။)
 ဧတ္တာဝတာ စ အမေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
 (အစ်တာဝတာ စ အမ်မေဟိ၊ သမ်ဘတံပုန်ညသမ်ပဒံ*။)
 သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊ သဗ္ဗေသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။
 (သတ်ဗေ ဒေဝါနုမောဒန်တု၊ သတ်ဗ-သမ်ပတ်တိသိတ်ဓိယာ*။)
 ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု၊ သဗ္ဗဒါ။
 (ဒါနံ ဒဒန်တု သတ်ဓာယ၊ သီလံ ရက်ခန်တု သတ်ဗဒါ*။)
 ဘဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဂတာ။
 (ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟွန်တု၊ဂစ်ဆန်တု ဒေဝတာဂတာ*။)

ဒုက္ခပုတ္တာ- သည်းအူလှိုက်လှို မီးပူစွဲမျှ အမြဲလောင်တောက် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သော၊ **သဗ္ဗေပိ-** ကောင်းကင်မြေလုံး ရေပြင်ဆုံးအောင်၊ သိမ်းကျုံးဝန်းအံ့အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ **ပါဏီနော-** သံသရာဝဋ် မကွာကျွတ်၍၊ မလွတ်သမျှ ဘုံဘဝ၌၊ ကြုံရများစွာ သတ္တဝါတို့သည်၊ **နိဒ္ဒါက္ခာ ၈-** ဝရဇိန်ဖောက်ခွဲ၊ ကျောက်တောင်လဲသကဲ့သို့၊ ပြတ်ဆဲပျောက်ရှင်း ဆင်းရဲခြင်း ကင်းကြကုန်သည်၊ **ဟောန္တု-** ဖြစ်ကြ ပါ စေကုန်သတည်း။

ဘယပုတ္တာ- ဥပဒ်ရောထွေး၊ ဇောမအေးဘဲ၊ ရှောင်ပြေးမပေါက်၊ ဘေးထိခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သော၊ **သဗ္ဗေပိ-** ကောင်းကင်မြေလုံး ရေပြင် ဆုံးအောင်၊ သိမ်းကျုံး ဝန်းခြုံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ **ပါဏီနော-** သံသရာဝဋ် မကွာကျွတ်၍၊ မလွတ်သမျှ ဘုံဘဝ၌၊ ကြုံရများစွာ သတ္တဝါ တို့သည်၊ **နိဗ္ဗယာ ၈-** နေ့ရှိန်နန်းကျောက်၊ ဆီးနှင်းပေါက်သို့၊ ခန်းခြောက် မကြွင်း၊ ဘေးပျောက်ကင်းကြကုန်သည်လည်း၊ **ဟောန္တု-** ဖြစ်ကြပါစေကုန် သတည်း။

သောကပုတ္တာ- ဒေါနမရွှိန်၊ သောကနှိမ်၍၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်သော၊ **သဗ္ဗေပိ-** ကောင်းကင်မြေလုံး ရေပြင်ဆုံးအောင်၊ သိမ်းကျုံးဝန်းခြုံ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ **ပါဏီနော-** သံသရာဝဋ် မကွာကျွတ်၍၊ မလွတ်သမျှ ဘုံဘဝ၌၊ ကြုံရများစွာ သတ္တဝါတို့သည်၊ **နိဿောကာ ၈-** ဝဠာလွမ်းတိမ်၊ လေကြမ်းနှိမ်သို့၊ နွမ်းမှိန်ရွေ့ယွင်း၊ စိုးရိမ် ကင်းကြကုန်သည်လည်း၊ **ဟောန္တု-** ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

တ္ထောဝတာ ၈- ဤမျှကြိုးကုတ်၊ စွမ်းအားထုတ်၍၊ မယုတ်စေရ၊ ပြုလုပ်ရသဖြင့်လည်း၊ **အမေဟိ-** ဘဝဝဋ်တန်း လွတ်ကွာသန်းဖို့၊ ကျွတ်တန်းပန်ဆု ငါတို့တစ်စုသည်၊ **သမ္ဘူတံ-** ယခုအေးမှု၊ နောင်ကျွေးပြု၍ တွေးရှုရည်စူးဖြည့် ဆည်းပူးအပ်သော၊ ပုညသမ္ပဒံ- အပေါင်းစုမြှုပ်၊

ကောင်းမှုထုတ်၍၊ မယုတ်မယွင်း၊ ပြည့်စုံခြင်းက၊ သဗ္ဗေ- ရှိန်ဝါတောက်
လင်း၊နောက်ပါသင်းနှင့်၊ ခပင်းဥသံ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒေဝါ- စကြဝဠာ
သောင်းထိုက်၊ ပေါင်းတစ်ဝိုက်မှ၊ ရောက်ဆိုက်လာငြားနတ်အများတို့သည်၊
အနုမောဒန္တ- ကြည်လင်မနော၊ ဘဝင်ဇောနှင့်၊ ရွှင်မောဝမ်းမြောက်ကြ
ပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ- လူ့နတ်၊နိဗ္ဗာန်၊ အကျိုးမှန်ကို၊
မျိုးခံရင်းနီး ပြီးစီးခြင်းငှာ၊ သဒ္ဓါယ- ကံကြောင့် အကျိုး၊ မထောင့်ညှိုးဟု၊
ဖြောင့်ရိုးစွဲကပ်၊ အမြဲမှတ်သဖြင့်၊ ဒါနံ- နည်းသည် များသည်၊ ခြားမရည်ဘဲ၊
ရွှင်သည်မြတ်နိုး ဒါနမျိုးကို၊ ဒဒန္တ- သူတော်ရဟန်း ရည်ရော်မှန်း၍
လူဒါန်းပူဇော်နိုင်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

သီလံ- ပဉ္စ၊ အယဋ္ဌ၊ တဒင်္ဂဟု၊ ကိုယ်မှမချွတ်၊ ကျင့်ခါးဝတ်ကို၊
သဗ္ဗဒါ- နှစ်၊လ တွက်မှတ်၊ ရက်မပြတ်အောင်၊ ရက္ခန္တ- မကျားမပြောက်၊
မမှားမှောက်ရအောင် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဘာဝနာ ဘိရတာ- သမထ ဝိပသနာ၊လက်မကွာဘဲ၊ ဆက်ခါ
နေ့ည၊ မွေ့လျော်ကြကုန်သည်၊ ဟောန္တ- ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊
အာဂတာ- အများညီညွှာ၊ တရားနာဟု၊ ထားခါစွဲစိတ်၊ ခဲအကျိတ်နှင့်၊
တွဲမိတ်စုဆုံ၊ လာကြကုန်သော၊ ဒေဝတာ- အကြောင်းဆက်ခါ
သောင်းစကြာက၊ ရောက်လာကြာညောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တ-
ပရိတ်တော်ပွဲ ပြီးကုန်စဲကုန်ပြီမို့၊ နေမြဲရပ်ထံ ဘုံဗိမာန်သို့၊ ပြန်ကြ
ပါကုန်လော့။

နတ်ပို့ပြီ၏။

ဆုတောင်း ရေခက်ချ

ဘန္တေ- သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေးရှုတတ်
 အရှင်မြတ်ဘုရား၊ မယံ- လူ့ဘုံဌာန လူ့ဘဝ၌ ခေတ္တခိုနား သံသရာ
 ခရီးသွား ဖြစ်ပါသော အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တိသရဏေန- သုံးပါးအစုံ
 မြတ်သရဏဂုံနှင့်၊ သဟ- တကွ၊ ပဉ္စသီလာနိ- ငါးပါးသော သီလတော်
 မြတ်တို့ကို၊ သမာဒိယိတွာ- ကောင်းစွာတည်ဆောက် ကျင့်သုံးပြီး၍၊
 ကမ္မဉ္စ- ကုသိုလ်ကံကို လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝိပါကဉ္စ- ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး
 ကို လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတွာ- မမှိတ်မသုန် သက်ဝင် ယုံကြည်ကြပါ
 ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓဉ္စ- ရတနာမြတ်သုံးပါးဟူသည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ
 မင်္ဂလာ ပွားစီးရာ ဖြစ်လေသည်ဟု ယုံကြည်တတ်သော သဒ္ဓါတရားကို
 လည်းကောင်း၊ ဣဏဉ္စ- သတ္တဝါတို့အား တမလွန်ဘဝသို့ ယူသွားစရာ
 ကုသိုလ်ကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိသည်ဟု သိတတ်သော ဣဏ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ- ဖြစ်ပြီးတုံက မုချမလွဲ ပျက်စီးတတ်သောသဘောကို
 သိတတ်သော ပညာကို လည်းကောင်း၊ ပုဉ္စရိမံ- ရှေ့သွားဖို့၊ ကတွာ-
 ပြု၍၊ ဣမံ- မွန်မြတ်စွာလှ(လိုသည်အရာကိုသွင်းပါ) ဤဒါတဗ္ဗတ္ထကို၊
 အာယသ္မာတော- အရှင်ဘုရားအား၊ ဒေမ- သုံးတန်စေတနာ ပြဌာန်း
 ကာဖြင့် သဒ္ဓါဖွေးဖြူ ပေးလှူပါကုန်၏ အရှင်ဘုရား။

ဣမိနာ- ဤသို့ ယခု ပြုဆည်းပူးမွန် ကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 သန္တိ- ပူပန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပေါမ- မုချမသွေ
 ရောက်ရပါလိုကုန်၏၊ သံသာဓရ- သံသာရာ၌၊ သံသရန္တာ- နိဗ္ဗာန်သို့၊
 မရောက်သမျှ ကျင်လည်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အရောဂါ- အနာကင်းကုန်
 သော၊ ဒိယာယုကာ- ရှည်သောအသက် ရှိကုန်သော၊ အင်္ဂီသမ္ပန္နာ- အင်္ဂါ
 ကြီးငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဓနဝါ- ပေးကမ်း၍မကုန် ဥစ္စာကုန်လုံ
 ကြွယ်ဝကုန်သော၊ ဒက္ခာ- အရာရာ၌ လိမ္မာနပ်နောကုန်သော။

အနတိမာနိ- ဂုဏ်သီရိတို့နှင့် ပြည့်စုံငြားသော်လည်း မမော်မကြား မရူး
မမိုက်ရကုန်သော၊ **မဟာပညာ-** ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် နက်နဲလတ်စွာ
ဉာဏ်ပညာဖြင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ **သပ္ပရိသာ-** သူတော်ကောင်း၌စွာ
ပြည့်စုံစွာတောင်း လူသူတော်ကောင်း၊ နတ်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊
ဘဝါမ- ဘဝဆက်တိုင်း မဆိုင်းမှန်စွာ ဖြစ်ရပါလိုကုန်၏ အရှင်ဘုရား။

က္ကမံ ပုညဘာဝံ- ဤကောင်းမှု၏ အဖို့ကို၊ **မာတာပိတုနဉ္စ-**
မြင်းမိုရ်တောင်ဦး မကကျူးသည့် ကျေးဇူးရှိတင် မိခင် ဖခင်တို့အား
လည်းကောင်း၊ **အာစရိယာနဉ္စ-** တ-န ပဲ့ပြင် သွန်သင်ပေတတ် ကျေးဇူးရှင်
ဆရာမြတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ **ဉာတကာနဉ္စ-** အဆွေအမျိုး တို့အား
လည်းကောင်း၊ **ဘာဇေမ-** အမျှရစေ ပေးဝေပါကုန်၊ **ယမရာဇဿ စ-**
ငရဲသေဋ္ဌ်နင်း ယမမင်းအား လည်းကောင်း၊ **ဒေဝတာနဉ္စ-** ကိုယ်စောင့်နတ်၊
အိမ်စောင့်နတ်၊ ရုပ်ရွာစောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ကျောင်းစောင့်နတ်၊
သာသနာတော် စောင့်နတ်၊ လောကပါလနတ် အစရှိသော နတ်အပေါင်း
တို့အားလည်းကောင်း၊ **ဘာဇေမ-** အမျှရစေ ပေးဝေပါကုန်၏၊ **သေသာနံ-**
ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းကုန်သော၊ **ဧကတ္ထိသ ဘဝေ-** သုံးဆယ့်တစ်တုံ၌၊
သံသရန္တာနံ- ကျင်လည်ကြကုန်သော၊ **သဗ္ဗာသတ္တာနဉ္စ-** ခပ်သိမ်းကုန်သော
သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား လည်းကောင်း၊ **ဘာဇေမ-** အမျှရစေ ပေးဝေ
ပါကုန်၏၊ **အမေဟိ-** အကျွန်ုပ်တို့နှင့်၊ **သမံ-** အတူအမျှ၊ **ဘာဝံ-** ကုသိုလ်
အဖို့ကို၊ **လဘန္တု-** ရကြသည် ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

အမေဟိ- ကောင်းမှုသွန်မြုပ် အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
သစေပမတ္ထောပိ- ကာလရှည်လျား အကယ်၍ မေ့လျော့ငြားသော်လည်း၊
အယံမဟိ- နှစ်သိန်းလေးသောင်း အတုဆောင်ပေ ဤ မဟိမြေသည်၊
သက္ကိဋ္ဌာနေ- ထင်ရှားမသွေ သက်သေအရာ၌၊ **ဋ္ဌာတု-ဧယင်ပုခက်**
အိုးထိန်းစက်သို့ သွက်သွက်လှုပ်ကာ တည်တံ့ပါစေသတည်း။

အမျှဝေရန်

ဤသို့ပြုရ၊ မြတ်ပုညကို၊ ကြီးထမြင့်ခေါင်၊ မြင်းမိုရ်တောင်ဦး၊
မကကျူးသား၊ ကျေးဇူးအရှင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖခင်တို့အား၊ ရငြားပါစေ၊
အမျှဝေ၏။

မသွေနှိစွ၊ ဤကာယကို၊ စောင့်ထပေလတ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်လည်း၊
မလပ်စေရ၊ ပေးဝေငှ၏။

မိတ္တဆွေည၊ ဆရာသမား၊ ဘိုးဘွားကစ၊ ယမရာဇာ၊ ဒေဝါယက္ခ၊
က္ကန္တဘုမ္မာ၊ အာကာသနတ်၊ အထူးမှတ်၍၊ မပြတ်ပည၊ ကုသလကို၊
ရကြပါစေ၊ အမျှဝေ၏။

သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါဟု၊ နာနာလောက၊ အနန္တတွင်၊
မပြတ်စဉ်ကာ၊ သတ္တဝါသ၊ ဘုံကိုးဝနှင့်၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ တည်ရှိခုနှစ်ပါး၊
များစွာလုံးစုံ၊ ဘုံသုံးဆယ့်တစ်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၊ ဝေနေယျအား၊ အမျှကုသိုလ်၊
ပေးဝေလို၏။

ထိုကုသလ၊ ဤပုညကို၊ အမျှရကြသည်၊ ဖြစ်စေသောင့်။
ဝဿန္တရေ၊ ဤမြေပုံသု၊ သိလာထုလည်း၊ သက်သေအမှု၊ တည်စေသော်။

အမျှ၊ အမျှ၊ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်လော့။
သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

🕒 မဏိဇောတ 🕒

ဆင်းရဲကင်းဝေး ချမ်းသာရေး
ဂါထာတော်များ

စိန္တာမဏိ ဂါထာတော်၊ သိဒ္ဓတ္ထ ဂါထာတော်၊ စမ္မခဏ်ဂါထာတော်၊
ပထဝီဇယ မန္တန်၊ သမ္မုဒ္ဓေ ဂါထာတော်၊ လိုရာပြည့်စေ ဂါထာတော်၊
ရှင်သီဝလိဂါထာတော်၊ မနောသိဒ္ဓိမင်္ဂလာ ဂါထာတော်၊
နမောတေဂါထာတော်၊ ဘုရားကိုးဆူနဝင်းမန္တန်တော်၊
လာဘ်ပေါများဂါထာ၊ အရှင်ဗာကုလ ဂါထာတော်၊
အစရှိသော ကိုယ်ကျန်းမာ၊ စိတ်ချမ်းသာ၍ စီးပွားဥစ္စာ
တိုးပွားနိုင်သော တန်ခိုးထက်မြတ်သည့် ဂါထာတော်ပေါင်း
(၆၀) ကျော်အား အနက် (မြန်မာပြန်) များ၊ အဓိပ္ပါယ်များ၊
ဖြစ်တော်စဉ်များဖြင့် ပြည့်စုံစွာ စုစည်းပူဇော်ထားပါသည်။
ထို့အပြင်

ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော
ဆရာတော်ကြီးများ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ကြသော အစွမ်းထက်မြတ်သည့်
ဂါထာတော်များကိုလည်း ဓမ္မခေါင်းလောင်းစာပေ၏ ဓမ္မဒါနအဖြစ်
ထည့်သွင်းပူဇော်ထားပါသည်။

Available Now book size: 4" x 6.5"

ဖြန့်ချိရေး။
ဓမ္မခေါင်းလောင်းစာပေ
စာတိုက်သေတ္တာအမှတ်-၉၂၄
☎ - (၀၁) ၂၉၀၁၅၈

ဓမ္မခေါင်းလောင်းစာပေမှ
ဆက်လက်ထုတ်ဝေမည့်စာအုပ်များ

မဏိဇောတ

ဘေးကင်းရန်ကွာ သက်စောင့်ဂါထာတော်များ

ဤစာအုပ်တွင်

သင်းကျစ်တော်ဂါထာ၊ ငါးရံ့မင်းပရိတ်တော်၊

ရှင်ဥပဂုတ္တပရိတ်တော်၊ အသက်အန္တရာယ်ကင်းဂါထာ

အစရှိသော တန်ခိုးထက်မြတ်သည့်ဂါထာပေါင်း (၆၀) ကျော်ကို

စုစည်းပူဇော်ထားပါသည်။

ဓမ္မခေါင်းလောင်း

ဝတ်ရွတ်စဉ်

ဖြန့်ချိရေး။

ဓမ္မခေါင်းလောင်းစာပေ

စာတိုက်သေတ္တာအမှတ်-၉၂၄

☎- (၀၀) ၂၉၀၁၅၈